IDITE K JOSIPU

MOLITVENIK
NA ČAST SV. JOSIPU.

PRIREDIO
Dr DRAGUTIN HREN,
KATEHETA NADB. GIMNAZIJE ZAGREBAČKE.

TREĆE PRERAĐENO IZDANJE.

ZAGREB 1929.
TISAK I NAKLADA „NARODNE PROSVJETE“

SV. JOSIPE, MOLI ZA NAS!

ORDINARIATUS ARHIDIOECESIS ZAGREBIENSIS.

Nr. 1488

NIHIL OBSTAT.

Krešimir Pećnjak, m. pr.
censor.

IMPRIMATUR.

Datum Zagrebiae, die 22. februarii 1929.

Dr. Dominicus Premuš,
Episcopus Consecratus, Vicaris
Gen.

da su bili prinuđeni ručnom radnjom hljeb služiti. I o sv. Josipu kaže sv. Pismo, da je bio *drvodjelja.*

Gdje se on rodio, ne znamo za pravo, no po svoj prilici u Nazaretu, gradiću Galilejskom, gdje je živio od djela ruku svojih. Sv. Josip zdušno je vršio zakon Gospodnji i sveto živio, jer ga sv. evanđelje naziva čovjekom pravednim, to jest čovjekom, koji ima sve kreposti u potpunoj mjeri. Nadalje pripovijeda nam sv. evanđelje i ovo o Josipu :

„Kad je Marija mati Isusova bila zaručena Josipu, prije nego se sastaše, nađe se, da je začela po Duhu svetomu. A Josip muž njezin, budući pravedan ne hoteći je sramotiti, namisli je tajno pustiti. No kad on to pomisli, gle, anđeo mu se Gospodnji javi u snu govoreći : Josipe, sine Davidov! nemoj se bojati uzeti Mariju ženu svoju, jer ono, što se u njoj začelo od Duha je svetoga ; pa će roditi sina, i nadjeni mu ime Isus, jer će on izbaviti narod svoj od grijeha njihovih." (Mat. 1, 18 do 21).

Sv. Josip pokorivši se nalogu Božjemu uze zaručnicu svoju Mariju k sebi.

„U ono vrijeme iziđe zapovijed od cesara Augusta, da se popiše sav svijet. I iđahu svi, da se popišu, svaki u svoj grad. Uzađe pak i Josip iz Galileje iz grada Nazareta u Judeju u grad Davidov,

koji se zove Betlehem, jer on bijaše iz doma i plemena Davidova, da se popiše s Marijom zaručenom sebi ženom, koja bijaše trudna. I kad ondje bijahu, dođe vrijeme, da ona rodi. I rodi sina svojega prvenca, i povi ga, i metnu u jasle ; jer im ne bijaše mjesta u gostionici. I bijahu pastiri u onom kraju, koji čuvahu i noćnu stražu držahu kod stada svojega. I gle, anđeo Gospodnji stade među njima i svjetlost Božja obasja ih, i prepadoše se vrlo. I reče im anđeo : Ne bojte se, jer gle, javljam vam veliku radost, koja će biti svemu narodu ; jer vam se rodi spasitelj, koji je Krist Gospodin, u gradu Davidovu... I dođoše (pastiri u Betlehem) žureći se, i nađoše Mariju i Josipa i dijete gdje leži u jaslama... I kad se navrši osam dana, da obrežu dijete, nadjenuše mu ime Isus, kao što je rekao anđeo, prije nego se u utrobi zače." (Luka 2, 1—11. 16, 17—21). U Betlehemu doživio je sv. Josip još radost i vidio kako su sinu zaručnice njegove presvete djeve Marije došli pokloniti se mudraci od istoka i darivali ga zlatom, tamnjanom i smirnom. (Mat. 2. 1—12). Ondje je on Majku i božanstveno čedo njezino njegovao za četrdeset dana očišćavanja njezina, „i kad se izvršiše dani očišćavanja Marijina po zakonu Mojsijevu, doniješe (Marija i Josip) Isusa u Jerusalem, da ga

prikažu Gospodinu... i kad donesoše roditelji dijete Isusa, da učine za njega po običaju zakona, Simeon ga uze na ruke svoje, i hvali Boga i reče: Sad odpuštaš s mirom slugu svojega Gospodine, po riječi svojoj, jer vidješe oči moje spasenje tvoje... I otac njegov i Majka čudili se tomu, što se govoraše za njega... I Ana proročica u taj isti čas dođe i hvaljaše Gospodina i govoraše za njega svima, koji čekahu otkup Izraelov. (Luka 2, 22. 27—30. 33—38.) Po tom se anđeo Gospodnji javi Josipu u snu i kaza mu: Ustani i uzmi dijete i mater njegovu, pa bježi u Egipat i budi ondje, dok ti ne kažem. Jer će Herod tražiti dijete, da ga pogubi. I on ustavši uze dijete i mater njegovu noću, i otide u Egipat. I bi ondje do smrti Herodove... A po smrti Herodovoj, gle, anđeo Gospodnji javi se u snu Josipu u Egiptu i reče: Ustani i uzmi dijete i mater njegovu i idi u zemlju Israelsku, jer su umrli, koji su tražili dušu djetinju. On ustavši uze dijete i mater njegovu i dođe u zemlju Israelsku. Ali čuvši, da Arhelaj vlada u Judeji mjesto Heroda oca svojega, poboja se onamo ići: nego opomenut u snu otide u krajeve Galilejske. I došavši onamo, namjesti se u gradu, koji se zove Nazaret." (Mat. 2. 13—15, 19—23.) „A dijete rastijaše i jačaše puno mudrosti; i milost

Božja bješe na njemu. I iđahu roditelji njegovi svake godine u Jerusalem o prazniku pashe. I kad bi mu dvanaest godina, pođoše oni u Jerusalem po običaju praznika; i kad dane provedoše i oni se vratiše, osta dijete Isus u Jerusalemu i ne znadoše roditelji njegovi. A misleći da je s društvom otiđoše dan hoda i stadoše ga tražiti među rođacima i znancima. I ne našavši ga, vratiše se u Jerusalem, da ga traže. I poslije tri dana nađoše ga u hramu, gdje sjedi među učiteljima, gdje ih sluša i pita ih. I svi, koji su ga slušali, divljahu se razumu i odgovorima njegovim. I vidjevši ga, začudiše se, i mati njegova reče mu: Sinko, šta uradi nama tako? Evo otac tvoj i ja žalosni smo te tražili. I reče im: Zašto ste me tražili? Zar nijeste znali, da meni treba u onom biti, što je Oca mojega. I oni ne razumješe riječi što im reče. I siđe s njima i dođe u Nazaret i bijaše im poslušan." (Luka 2, 40—51.). Toliko znademo o svetom Josipu iz svetih evanđelja.

Sveto Pismo naziva Josipa pravednim; a riječi sv. Pisma riječi su Božje. Dakle je sam Bog izjavio, da je Josip pravedan, da je pravedan pred njim. Da vidimo kako se u življenju Josipovu pokazuje pravednost njegova pred Bogom.

Kad je Marija začela od Duha Svetog, o tom nije Josipu ni ona sama ništa kazala,

niti mu je Bog objavio. Kad je dakle on to opazio, namisli ju tajno pustiti, a ne osvećivati se Mariji. Srce dakle Josipovo bilo je kršćansko prije, nego je Isus proglasio nauk: *Ljubite neprijatelje svoje*. Tako je radio Josip, koji je bio pravedan pred Bogom. Kad je po tom anđeo kazao Josipu, da će Marija roditi Sina Božjega i zato da se neka ne ustručava uzeti je za ženu, pokori se odmah nalogu, koji mu Bog dade preko anđela. Ako hoćeš ti da budeš pravedan pred Bogom, valja i tebi često napustiti pomisao svoju, pa se pokoriti volji Božjoj. Pa kako je Bog volju svoju Josipu javio preko anđela u snu, tako se često tebi javlja preko savjesti tvoje. Savjest ti je kao uho, na koje ti duh sluša, što mu Bog kaže. I kako nije sluga pravedan, koji ne će da čini volju gospodarevu, tako nijesi ni ti pravedan, ako ne pitaš savjesti svoje i po njoj ne radiš.

Znademo iz nauka crkvenoga, da su Josip i Marija premda zakonito vjenčani među sobom uvijek živjeli u djevičanskoj čistoći. Ako je i ženidbenim drugovima dopušteno, da žive kako se u ženidbi obično živi, ali je svakako potrebno, tko hoće da bude pravedan pred Bogom, da se neoženjen čuva svake nečistoće i samih svojevoljnih nečistih želja, a oženjen opet da čuva svoju stalešku čistoću.

Nijesu dakle pravedni pred Bogom oni, koji kako god griješe suprot čistoći ma i u ženidbi. Premda nije Josipu Isus bio pravi sin, to je on ipak za dijete i ženu svoju sve činio, jer mu ih je Bog povjerio. Nije ga na to gonila prirođena pažnja, nego više ljubav, koja je od Boga. Grijehota je pred Bogom ne brinuti se za one, koje nam je povjerio, strašna je grijehota sebi ugađati, a žena i djeca kod kuće stradaju. Sv. Pavao apostol kaže (Tim. 1, 5, 8.): „Ako se tko za svoje, a osobito za domaće ne brine, odrekao se je vjere i gori je od neznabošca”.

Ako se brineš za svoje, jer ih po prirodi ljubiš, to je dobro, ali nijesi stoga bolji od neznabožca, jer i neznabožac to čini, nijesi dakle još pravedan pred Bogom. Pače ako i više činiš, ako se kinjiš i stradaš za svoje, a to sve iz prirođene ljubavi k njima, još nijesi pravedan pred Bogom kao sv. Josip. Treba prije da počiniš djela, na koja te ne nagoni samo krv i meso, nego čista ljubav k Bogu i k slici i prilici njegovoj, k čovjeku.

Ne znamo mnogo iz života sv. Josipa. On je živio, kako dolikuje rukotvorcu, u tišini. No i u onom malom što znamo o sv. Josipu, pokazuje se njegova potpuna pravednost pred Bogom.

Radio je marljivo od jutra do mraka. Da mu je sav dan bio ukrašen molitvama i razmatranjima o Gospodinu, o tom ne

možemo ni malo sumnjati. Ta, ovakav način života u radu i molitvi je osebina pravednih ljudi. Osim toga na molitvu i razmatranje vječnih istina morala ga je nužno poticati blizina Marijina i sama vječna Istina, predobri Spasitelj. Taj je dakle pravednik ustajao s molitvom, radio s molitvom, i dan svoj svršio s molitvom. Sigurno su bili prekrasni časovi, kad je na veče na ravnome krovu svoje siromašne kućice s presvetom Djevicom u sjaju zvijezda preko ruku maloga Isusa slao molitve Ocu nebeskome.

Sv. nam Pismo u javnom životu i djelovanju Isusovome spominje Bl. Djevicu Mariju u više navrata, a spominje i neke Isusove rođake, no nigdje više ne spominje sv. Josipa. Iz toga razabiremo, da je preminuo u tišini nazaretske kućice još za skrovita života Isusova. Najsretniji čovjek na svijetu preminuo je u naručju Isusa i Marije. Duša mu veselo poletila među pravednike Staroga Zavjeta, da im najavi, kako je blizu njihovo spasenje. Kad se pak Isus slavno dizao na nebo, sigurno Mu je u najbližoj pratnji uz sv. Ivana Krstitelja bio njegov hranitelj sv. Josip.

Promotri često zlatnu sličicu Josipova života, poštuj ga i nasljeduj, pa će ti s Isusom i Bl. Djevicom pohrliti u pomoć vazda, osobito na času smrti.*

* Prema dru F. Ivekoviću : „Život svetaca..."

Zašto da štujemo sv. Josipa?

Da je vrlo korisno i Bogu milo sv. Josipa štovati, pokazao nam je to svojim primjerom sam Isus Krist, koji ga je za svega života štovao, ljubio i poslušan mu bio. „I bijaše im poslušan." (Luka 2, 51). Taj primjer našega Spasitelja mora nas potaknuti i naše srce užeći pobožnošću prama tako velikom svecu i ugodniku Božjemu, Sv. Josipa odabrao je Bog svojim namjesnikom. On je na zemlji bio hraniteljem Isusa Krista — Boga svemogućega, te mu zapovijedao kao otac, a Isus ga slušao kao sin. Pa upravo zato, što mu je Isus na zemlji kao ocu i hranitelju bio poslušan i sve mu činio, sluša ga i na nebu ; a štogod sv. Josip moli i traži od Isusa, to mu Isus i dade. Zato je i sv. Josip izuzevši bl. Djevicu Mariju, uzvišen nad sve svece, te punim pravom kaže o njem neki pobožni pisac : „Onaj, koga je kralj sviju kraljeva tako uzvisio, zaslužuje, da ga ljudi na osobiti način štuju i pobožno prizivlju." Sam Isus Krist pre-

stvo ne nalazi baš u bogatstvu, nego u živoj vjeri i obdržavanju zapovijedi Božjih, koje te uče, da budeš darežljiv i milosrdan prema siromasima i da ih ne tjeraš od sebe bez milostinje, ako želiš milosrđe zadobiti. Pomoći će:

2. *siromasima, zanatlijama, radnicima* jer, premda je bio iz kraljevske obitelji, on je u velikom siromaštvu skromno živio, te nije Bl. Djevici Mariji ni Isusu mogao naći stana, nego je morao noćiti u štali. A jesi li ti u svom siromaštvu i nevolji digao svoje oči prama nebu i tražio pomoć odozgo t. j. od Boga? Jesi li ikada pomislio u svojoj bijedi na sv. Josipa? Ta, on je bio zanatlija, siromašni radnik, pa je živio u siromaštvu; ali za njega veli Sveto Pismo, da je bio p r a v e d a n, a u svojoj pravednosti i poštenju bio je zadovoljan u svom siromaštvu. On je vršio Božje zapovijedi, a je li ih ti vršiš? Osobito zanatlije i radnici bi mu se morali preporučivati i osobito ga štovati svakom zgodom. Teškim radom, djelom ruku svojih služio je svagdanji kruh, pa stoga on najbolje znade, što zanatliju muči, gdje radnika žulja. Zato, što će god sv. Josip za te prositi, to ćeš i dobiti, samo pokušaj i to odmah, nemoj odgađati, pak ćeš se osvjedočiti.

Slušaj čovječe, što ti poručuje i kazuje otac svega kršćanstva, papa Leo XIII. o sv. Josipu u svojoj okružnici od 15. kolovoza 1889.: „...Sirote pako i radnici imadu osobito pravo, da ga mole za pomoć i da od njega nauče što im valja raditi, jer je i Josip bio siromah. Odatle vidimo, da se siromah ne smije stiditi svoga položaja. Ne samo što njegov stalež nije nečastan, već svaki je rad plemenit, ako je združen s krepošću. Sveti Josip bijaše zadovoljan s ono malo, što je imao, te je sve teškoće, koje bijahu s njegovim životom skopčane, srčano i ponizno podnosio po primjeru Isusa Krista, koji je primio obličje sluge, premda je bio gospodarom svih stvari, te je dobrovoljno podnio bijedu i oskudicu. Takovim mislima neka se siromasi i radnici ohrabre i primire. Dozvoljeno im je, da svoj udes zakonitim putem poboljšaju, ali razum i pravednost na isti način zabranjuju, da razruše onaj red, što ga je Božja providnost postavila. Silom, bunom služiti se, ludo je; to rodi većim zlima, nego li su ona, kojih se tko kani osloboditi. Siromasi dakle neka ne vjeruju što im buntovnici obećavaju, već neka vjeruju primjeru i zaštiti sv. Josipa kao i materinskoj ljubavi Crkve, koja se za njih sve više i više brine.“ — U sv. Josipu nalaze sigurnu pomoć:

3. *Oženjeni*, da kroz sav život sačuvaju kućni mir i poredak, da živu u ljubavi

i slozi. Roditelji neka mu preporuče svoju djecu i za mlada neka ih priuče štovati i zazivati sv. Josipa.

Roditelji! Komu da sigurnije povjerite i preporučite svoje najmilije blago, svoju nježnu djecu, nego li sv. Josipu? Njemu je vječni Otac, sam Bog povjerio svoga Jedinorođenoga Sina Isusa, da ga čuva. Tko će ih u pogibelji duše i tijela bolje čuvati, nego li sv. Josip, koji je Isusa iz krvničke ruke Herodove oslobodio? Njemu neka se iz sve duše preporuče:

4. *Mladići i djevojke.* Tko ne zna, kako je danas svijet iskvaren, te mladež u svojoj nježnoj dobi već gubi nedužnost i poštenje. Zato kršćanski mladići i djevojke potecite k sv. Josipu, da vam očuva čistoću i nedužnost srca vašega, jer on je bio čuvarom i braniteljem prečiste Djevice Marije.

A što da kažem za *svećenike, redovnike* i *redovnice?* Sv. Josipa štujte kao dijete svoga roditelja, a pomoć njegova pribavit će vam u svakoj nevolji utjehu, u svakoj napasti jakost. On će razblažiti srce vaše, donijeti vam mir i zadovoljstvo; on će podvostručiti ljubav društvenoga života, a nada sve prinijeti pomoć svetomu zvanju, da uzmognete evanđeoske savjete t. j. dragovoljno siromaštvo, poslušnosti čistoću, na koje ste se zavjetovali na korist čovječanstva, stalno sve do smrtisa čuvati.

Blažena Djevica Marija rekla je jednom zgodom sv. Tereziji ove znamenite riječi:

„Na sudnjem danu, kad se bude izrekla osuda nad svim ljudima, prokletnici će gorko zaplakati i zajaukati, što su u svojim grijesima propustili upotrijebiti toli moćno sredstvo za spas duše svoje, t. j. preporučivati se sv. Josipu. Oni nijesu upoznali, kako si mogu što vanjem sv. Josipa steći ljubav i prijateljstvo vječnoga Suca. Nijedan od svjetovnih ljudi nije upoznao, koliko je preimućtva i prednosti podijelio Bog mojemu zaručniku i koliko njegov zagovor može kod Boga. Znaj, ljubezna kćerko, da je on jedan od onih, koji su tim osobito odlikovani, što suzdržavaju pravednost Božju od griješnika. U svim svojim potrebama moraš njegov zagovor moliti i privesti mu mnoge štovatelje, *jer štogod moj zaručnik na nebu zaprosi, to će Bog na zemlji dati.*"

Još su osobito tri razloga, veli sv. Alfonzo Liguori, radi kojih je svaki kršćanin katolik dužan štovati sv. Josipa i moliti mu se, da ga zagovara kod Boga.

Prvi je razlog, što ga Isus ne ljubi kao svoga prijatelja, već ga ljubi kao svoga oca i hranitelja, pak za to je zagovor njegov puno moćniji, nego li ikojega drugoga sveca na nebu.

Drugi je razlog, što sv. Josip ima osobitu moć i veliku jakost proti nečistim dusima, koji u smrtnom času jako napastuju. A jer je sv. Josip našega Spasitelja u mladosti obranio i očuvao od krvoločnoga kralja Heroda, za to mu je dragi Bog dao moć, da umiruće na smrtnom času čuva i brani od vražjih navala.

Treći je razlog, što su pri smrti sv. Josipa bili nazočni Isus i Marija i bili mu u onom smrtnom času na pomoć, a to mu daje pravo, da svim onima, koji ga vjerno štuju, pribavi sretnu smrt.

Veli se: Kakav život, takva smrt! S kim si za života najviše posla imao, taj će i kod smrti tvoje dobro na te paziti i nadgledavati te, da mu ne utekneš. Ako si za života često na Boga mislio i njegove zapovijedi obdržavao, ako si se često preporučivao Bl. Djevici Mariji i sv. Josipu, onda znaj, i dobro si upamti, da će Isus, Marija i sv. Josip i kod tvoje smrti biti, pak te u kraljevstvo Božje uvesti, gdje ćeš za vijeke biti sretan. Ako ne ima ove trojice na smrtnom času, onda je smrt strahovita i vrla nesretna.

Kako da štujemo sv. Josipa?

Svaki od nas može si po volji odabrati vrijeme, u koje da vrši pobožnost k sv. Josipu; nu pravi njegovi štovatelji slavit će ga osobito žarkom pobožnošću kroz cijeli mjesec ožujak, a napose na njegovu svetkovinu 19. ožujka. U spomenutoj već okružnici izjavljuje sv. otac želju, da što dostojnije proslavimo cijeli mjesec ožujak na čast sv. Josipa i da bi shodno bilo, da se u svakom gradu u glavnoj crkvi drži trodnevna pobožnost prije glavne svetkovine, i da se 19. ožujak, gdje na taj dan nije zapovijedani svetak, koliko je moguće, posebnom pobožnošću proslavi.

Zatim u srijedu iza druge nedjelje poslije Uskrsa je svetkovina Zaštite sv. Josipa, pak će i ovu svetkovinu njegova harna djeca pobožno proslaviti, osobito oni, koji njegovo sveto ime nose, pak i svi oni, koji ga odabraše za svoga posebnoga zaštitnika.

Od vajkada običavaju vjernici svakom srijedom u tjednu napose štovati sv. Jo-

sipa. Mnogi se pripravljaju na njegovu svetkovinu tako, da onih devet srijeda, koje dolaze prije njegove svetkovine, primaju svete sakramente. Drugi opet, koji toga ne mogu učiniti u srijedu, primaju svete sakramente u nedjelju. Treći napokon mjesto ovih devet srijeda čine pobožnost devet dana prije glavne svetkovine ili prije svetkovine „Zaštite sv. Josipa". Nu jer glavna svetkovina pada na 19. ožujak, to neki svakog mjeseca taj 19. dan posebnom pobožnošću slave; a koji su na taj dan zapriječeni, mogu pobožnost ovršiti nedjelju prije ili nedjelju poslije 19. u svakome mjesecu. Osim toga sv. Josip obilno nagrađuje one štovatelje, koji vrše njemu vrlo milu i ugodnu pobožnost: „Sedam žalosti i radosti svetoga Josipa".

BRATOVŠTINA SV. JOSIPA.

Između raznih bratovština na čast svetomu Josipu, spominjemo bratovštinu pod imenom: „Prijatelj presvetog Srca Isusova". Ova je bratovština 16. ožujka 1886. kanonički uređena u crkvi „Naše mile Gospe od presv. Srca" u Rimu, a njegova svetost papa Leon XIII. obogatio ju mnogim oprostima pismom od 11. svibnja 1886. i podigao ju na čast „matice" s pravom, da svagdje može podići

slične bratovštine s istom svrhom i pod istim imenom. Svrha je ove bratovštine:

1. Da štujemo sv. Josipa, koga je Bog odabrao hraniteljem Isusu Kristu i čuvarom Bl. Djevice Mariji, a po svom ga je namjesniku — papi — postavio zaštitnikom sv. katoličke Crkve;

2. Da nasljedujemo sv. Josipa u ljubavi i zahvalnosti prama Isusu i Mariji, a osobito, da vjerno sarađujemo s milošću Božjom;

3. Da isprosimo po zagovoru sv. Josipa, neka bi Bog udijelio milost, da svaka obitelj vjerno vrši svoje kršćanske dužnosti i da se ispune sve želje, koje su korisne za vječno spasenje. Članovi te bratovštine postaju dionicima osobite zaštite sv. Josipa, kao i svih molitava i dobrih djela misionara od presv. Srca, i drugih članova.

Dužnosti članova.

Tko hoće postati članom ove bratovštine mora se:

1. Upisati u bratovštinu.

2. Svako jutro i večer mora jedanput izmoliti ovaj uzdah: *„Sveti Josipe, prijatelju presvetoga Srca, moli za nas."*

3. Mora primjerom pokazati, da vrši vjerno svoje kršćanske dužnosti prama Bogu i bližnjemu i da je potpuno pokoran u svemu svetoj Crkvi rimokatoličkoj.

Osobito mora nastojati, da se sačuva jedinstvo duha i mir, kako to naročito sv. otac u svojoj okružnici od 22. prosinca 1885. preporučuje i svakomu na srce stavlja.

POJAS (CHORDA) SV. JOSIPA.

Ovaj pojas sa sedam uzlova načinjen je od bijele vune i znači čistoću. Onih sedam uzlova označuju sedam žalosti i sedam radosti sv. Josipa. Mnogi, koji su ga pobožno i zaufano nosili, primili su vrlo mnogo milosti od Boga.

Svrha „Bratovštine pojasa sv. Josipa" jest, da po zagovoru sv. Josipa zadobijemo sigurnu pomoć u svim duhovnim i tjelesnim potrebama, osobito da sačuvamo svetu čistoću. Pojas mora biti blagosloven, a nosi se pod odijelom.

Dužnosti članova.

Oni, koji su upisani u Bratovštinu pojasa sv. Josipa" dužni su:

1. Nositi taj pojas čvrstom vjerom i zaufanjem, da ih sv. Josip čuva u pogibeljima, koje prijete svetoj čistoći njihovoj.

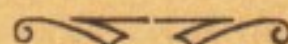
2. Nastojati, da slijede primjer sv. Josipa u toj kreposti, koji bijaše uzorom svete čistoće.

3. Svaki dan izmoliti sedam puta:

Slava Ocu i Sinu i Duhu svetomu itd. Tko hoće, može još dodati i ovu molitvicu:

Molitva sv. Josipu za sv. čistoću.

Čuvaru djevica i oče sv. Josipe, čijoj vjernoj skrbi bi povjerena sama nevinost, Isus Krist, i Djevica djevica, Marija; po dvostrukom tom predragom zalogu vruće te molim, da mi isprosiš, te od svake nečistoće čisto srce sačuvam, i čistim srcem Isusu i Mariji služim.

Škapular sv. Josipa.

I.

Što je i zašto ga nosimo ?

Škapular sv. Josipa nalik je na druge škapulare, naplećnik od dva četverouglasta komada vunenog sukna, ljubičaste boje. Oba su komada između sebe spojena s dvije bijele vrpce. Na ova dva ljubičassa komada prišivena su druga dva jednako velika komada sukna, zlatno-žute boje.

Na jedan od dva komada utisnuta je slika sv. Josipa. Na desnom ramenu drži sv. Josip djetešce Isusa, a u lijevoj mu je ruci ljiljan. Pod slikom su riječi: Sancte Joseph, Protector Ecclesiae, ora pro nobis! (Sveti Josipe, zaštitniče Crkve, moli za nas!)

Na drugom komadu u sredini je papinska trostruka kruna (tiara). Povrh nje je golub, simbol Duha Svetoga. Ispod papinske krune je križ i dva ključa s napisom: Spiritus Domini ductor ejus — Duh Gospodnji vođa je njegov.

Ove razne tri boje, što ih sveti Zbor za obrede izrijekom traži, a sv. ih otac Leon XIII. 18. travnja 1893. odobrio, imaju simbolično značenje. Boja *ljubičasta* slika je velike poniznosti sv. Josipa; boja *bijela* znači njegovu neokaljanu čistoću; a boja *zlatno-žuta* sjeća nas pravednosti Josipove, sjajne i dragocjene poput suhoga zlata.

Uzimajuć škapular sv. Josipa, mi time hoćemo da štujemo sv. Josipa, povodeći se za njegovom pobožnošću. A koliko je vrijedan sv. Josip, da ga štujemo, o tom lijepo pišu sveti učitelji Crkve. Uz druge ističu se sv. Ivan Damascenski i sv. Bonaventura: „Isusa Krista zove sv. apostol Pavao „kraljem kraljeva", a Bl. Djevicu Mariju pozdravlja sveta Crkva „kraljicom neba i zemlje". „Poočim" kralja kraljeva i „muž" Kraljice neba i zemlje je sv. Josip. U tom dakle sastoji poglavito njegovo dostojanstvo, sva njegova svetost i slava. Zato poslije Majke Božje i nema sveca, koga bismo imali većma štovati od sv. Josipa." K tomu je sv. Josip osobiti zaštitnik onih duša, koje hoće, da provode unutarnji skromni život u Bogu. Sv. Josip će dakle onima, koji pobožno nose njegov škapular, is-

prositi spasonosni strah Božji, po kojem će se čuvati grijeha. Po tom izmolit će im od Boga i mnogo djelotvornih milosti, da uzmognu točno držati zapovijedi Božje i crkvene, te vjerno ispunjavati dužnosti svoga staleža.

Napokon, koji nose škapular sv. Josipa, imadu pravo i na osobitu zaštitu u svome životu, a poglavito na čas smrtni. Zato i veli svećenik, dajući taj škapular: „Uzmi brate (sestro) škapular sv. Josipa, zaručnika Bl. Djevice Marije, da te on čuva i brani protiv zlobe đavolske i da zadobiješ život vječni”.

II.

Kako je postao škapular sv. Josipa ?

Odkada je Pijo IX. (8. prosinca 1870.) proglasio sv. Josipa „Zaštitnikom katoličke Crkve”, odonda se štovanje sv. Josipa u kršćanskom puku u velike razgranilo te doneslo divnih plodova. Amo spada i škapular sv. Josipa.

Bogoljubni njegovi štovatelji zasnovaše lijepu namisao, da nose danju i noću škapular sv. Josipa, Zaštitnika cijele Crkve, da bi ga tim načinom neprekidno štovali i zavrijedili zaštitu njegovu. Vrli redovnik iz reda kapucinskog o. Petar Baptista iz Rheims-a, bio je prvi početnik tomu škapularu. Da bi se uveo i raširio ovaj škapular, uz čč. oo. kapucine mnogo se trudila i jedna bogoljubna redovnica iz Reda sv. Franje. Njezinim poglavito nastojanjem počeo se škapular sv. Josipa nositi najprije u Francuskoj u mjestu Lonc-le-Saunier, u biskupiji Saint-Claude. Odavle se škapular sv. Josipa brzo raširio poimence po Francuskoj, Belgiji, Austriji i Švicarskoj. Mnogi su biskupi, nadbiskupi i kardinali taj škapular odobrili i preporučili. Sveti Otac Leon XIII. novi je taj škapular 13. veljače 1884. usmeno odobrio i blagoslovio. Mnogi biskupi u prije navedenim zemljama, kao što i generalni prokurator Reda kapucinskoga obratiše se na sv. Stolicu moleći, neka bi „škapular sv. Josipa” za cijelu Crkvu odobrila, a vrhovnomu starješini (generalu) kapucinskom podijelila punomoć, da uzmogne škapular sv. Josipa blagosloviti i vjernike s njim zaodjeti. Ova bi molba uslišana 18. travnja 1893., te je odpisom sv. Zbora za obrede, prečasni o. general kapucinski ovlašten, da škapular sv. Josipa blagosivlja i vjernike njime zaodjene. Podjedno dobi punomoć, da može tu vlast prenesti i na druge svećenike.

(I u nas se može ta povlastica dobiti kod čč. oo. Kapucina.).

III.

Koja korist nam od škapulara sv. Josipa ?

Več smo prije istaknuli, da oni, koji bogoljubno nose ovaj škapular, imaju pravo na osobitu zaštitu sv. Josipa; i to za cijeloga života, a poglavito na čas smrtni.

Sada ćemo navesti oproštenja, koja je sv. Crkva odlukom sv. Zbora za oproste od 8. lipnja 1893. podijelila onima, koji nose škapular sv. Josipa.

Potpuno oproštenje: 1. U dan kada se prima taj škapular. 2. Na novu godinu. 3. Na Bogojavljenje. 4. Na svijetlo Marijino ili Svijećnicu. 5. Na Josipovo. 6. Na Blagovijest. 7. Na Uskrs. 8. Na Zaštitu sv. Josipa. 9. Na Spasovo. 10. Na Veliku Gospojinu. 11. Na Malu Gospojinu. 12. Na Bezgrješno Začeće Bl. Dj. Marije. 13. Na Božić. Uvjeti su: sv. ispovijed i Pričest pohod župne ili koje druge crkve ili javne kapelice i tude molitva na nakanu sv. Oca. 14. Na čas smrtni, nakon sv. ispovijedi i Pričesti; ako to nije moguće, valja se pokajati i zazvati Presveto Ime Isusovo, barem srcem, ako se ne može ustima.

Još se mogu dobiti t. zv. oproštenja od stajališta, ako se skrušenim srcem pohodi u određene dane crkva ili javna kapelica, pak se tu pomoli na nakanu sv. Oca. Takovi dani jesu:

1. siječnja, 6. siječnja, nedjelja sedamdesetnica, nedjelja šezdesetnica, nedjelja pedesetnica: 30 godina i 30 četrdesetnica. Čista srijeda (pepelnica): 15 godina i 15 četrdesetnica. Četvrtak, petak i subotu iza čiste srijede; prva nedjelja korizmena i ponedjeljak, utorajk, srijeda, četvrtak, petak i subota; druga nedjelja korizmena i ponedjeljak, utorak, srijeda, četvrtak, petak i subota: 10 godina i 10 četrdesetnica. Četvrta nedjelja korizmena: 15 godina i 15 četrdesetnica. Ponedjeljak, utorak, srijeda, četvrtak, petak i subotu: 10 godina i 10 četrdesetnica. Nedjelja glušna i ponedjeljak, utorak, srijeda, četvrtak, petak i subota: 10 godina i 10 četrdesetnica. Cvijetnica: 25 godina a 25 četrdesetnica. Ponedjeljak, utorak i srijeda velikoga tjedna: 10 godina i 10 četrdesetnica, Veliki četvrtak iza sv. ispovijedi i Pričesti, potpuno oproštenje. Uskrsni ponedjeljak, utorak srijeda, četvrtak, petak i subota; Bijela nedjelja. 25. travnja ili na Markovo, na tri prosna dana; 30 godina i 30 četrdesetnica. Spasovo iza sv. ispovijedi i Pričesti: potpuno oproštenje. Subota u oči Duhova; 10 godina i 10 četrdesetnica. Duhovi, duhovski ponedjeljak, utorak, srijeda, četvrtak, petak i subota; 30. godina i 30 četrdesetnica. Kvatre u srijedu, petak i subotu mjeseca rujna, prva nedjelja došašća, druga nedjelja došašća; 10 godina i 10 četdesetnica. Kvatre u srijedu, petak i subotu mjeseca prosinca, četvrta nedjelja došašća; 10 godina i 10 četrdesetnica, Badnjak, Božić kod prve sv. mise u ponoći, kod druge sv. mise u zoru; 15 godina i 15 četrdesetnica. Kod treće sv.

mise i ostali dio Božića iza sv. ispovijedi i Pričesti; potpuno oproštenje Sv. Stjepan prvi mučenik, sv. Ivan apoštol i evanđelista, nedužna dječica; 30 godina i 30 četrdesetnica.

Tko dakle želi na Uskrs, Spasovo i Božić zadobiti oba potpuna oproštenja, on mora u te dane dvaput pohoditi crkvu, jer se to izrijekom traži.

Nepotpuno optoštenje od 100 dana dobivaju vjernici jedamput na dan, kada skrušenim srcem izmole Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu i ovaj uzdah: „Sveti Josipe, moli za nas!"

Sva se ova oproštenja mogu namijeniti i dušama u čistilištu.

IV.

Uvjeti, da dostignemo te milosti.

Škapular mora biti valjano blagoslovljen i da se uvijek nosi načinom propisanim.

Ondje, gdje su kapucini, jedino oni mogu blagosloviti škapular sv. Josipa i vjernike s njim zaodjenuti. U drugim mjestima mogu to svi svećenici i svjetovni i redovnički, ako imadu ovlaštenje od generala kapucinskoga.

Koji uzimaju škapular sv. Josipa, oni ne moraju da si upišu imena u poseban imenik. Taj škapular možemo nositi i uz druge škapulare. Nu opet valja pamtiti:

a) da u takvom slučaju treba da se ljubičasti i zlatno-žuti komadi sukna vide; zato se smiju s drugim škapularima samo na jednom rubu spojiti;

b) Škapular sv. Josipa svakako mora imati bijele vrpce. S toga ako se nosi ujedno sa škapularom crvenim (Muke Isusove), onda treba da su dvije vrpce crvene za škapular Muke Isusove, i dvije bijele za škapular sv. Josipa. U novije vrijeme i ovaj škapular kao i sve druge, (osim trećoredskih) nadomješta škapularska medaljica. Posebne kakove molitve nijesu propisane. Veoma se preporuča, da oni, koji nose ovaj škapular, često preko dana zazovu u pomoć sv. Josipa ovom molitvicom: *Sveti Josipe moli za nas...*

V.

Način, kojim se ima škapular sv. Josipa blagosloviti i s njim zaodjeti.

Suscepturus scapulare genuflectat, et sacerdos stola alba indutus, capite detecto dicat:

V. Adjutorium nostrum...

R. Qui fecit...

V. Dominus vobiscum

R. Et cum...

Oremus.

Domine Jesu Christe, qui custodiae Sancti Joseph, Sponsi Immaculatae Genitricis tuae Mariae, committi voluisti, hoc vestimenti genus ad ecclesiae tuae fidelium tutamen institutum, bene † dicere digneris, ut hic famulus tuus (vel famula tua) sub ejusdem Sancti Joseph protectione pie et tute tibi servire valeat. Qui vivis...

Postea sacerdos scapulare aspergit aqua benedicta iludque deinde imponit dicens:

Accipe frater (vel soror) scapulare Sancti Joseph, Sponsi Beatae Mariae Virginis, ut eo protectore et custode, contra diaboli nequitias defensus (vel defensa) ad vitam pervenias sempiternam. Per Christum...

Deinde flexis genibus trina vice una cum adscripto dicat vernaculo idiomate:

Sancte Joseph Protector noster, ora pro nobis.

(Sveti Josipe, zaštitniče naš, moli za nas!)

Si plures sint induendi, sacerdos in benedictione immutet numerum, deinde omnibus scapularia singillatim imponat (super unum saltem humerum S. R. C. 26. septembr. 1892.), ac denique formulam proferat super omnes simul: Accipite fratres (vel sorores) scapulare. (S. R. C. 5. Febr. 1841. et 18. april 1891.).

Qui habet facultatem benedicendi ac imponendi scapulare omnibus utriusque sexus Christi fidelibus, sibi ipsi quoque valide et licite potest imponere (Decr. auth. u 280.)*

OPASKA. Prvi put mora svatko primiti škapular od ovlaštenog svećenika, i to platneni. Kad želi izmijeniti stari, istrošeni platneni škapular, ne treba zato ponovni, gore opisani obred. Kad je netko primio prema obredu od ovlaštenog svećenika platneni škapular, smije poslije toga upotrebiti škapularsku medaljicu, no ta mora biti blagoslovljena.

* Josip Celinšćak: Pouka o škapularu.

Riječ hrv. katol. mužu.

Promatrao si, katolički mužu, neke pobožnosti na čast sv. Josipu, a prije nego li se poučiš, kako da posvetiš cijeli jedan mjesec na čast velikome Svecu, promotri nekoliko misli, koje će te nukati da svetoga Zaštitnika i nasljeduješ, koliko je to prema tvojim silama moguće.

Duhom se svojim prenesi u Nazaret. Pogledaj, kako upravo sviće. Zora je rumenilom svojim okitila nedaleku Ezdrelonsku ravnicu i Karmelske brdine, a sunce je već pozlatilo snijegom pokriveni vrhunac Velikoga Hermona. Tromi istočnjaci lijeno ustaju, da se lagano prihvate svojih poslova. Nije tako u jednoj siromašnoj kućici. Ovdje se ustaje rado i veselo. Pogledaš li bolje, koja su ono tri lica, što sad kleče u jutarnjoj molitvi, odmah ćeš zapaziti, da su to Isus Marija i Josip. Prve su svoje misli u jutro posvetili nebeskome Ocu. Duhom se prenijeli u jeruzalemski hram k jutarnjoj žrtvi, i čas mole usmeno, čas razmatraju. Kad su obavili taj sveti posao, onda su

se dali na dnevni rad. U prvom redu promotri glavu obitelji sv. Josipa. On će nakon male okrijepe odmah u svoju radionicu, koja prema istočnjačkom običaju, nije kod kuće, nego u jednom za to određenom dijelu grada. Ne treba ti opisivati, kako je svetac cijeli dan marljivo radio, da teškom mukom i napornim radom u znoju lica svoga privrijedi koju paru za uzdržavanje svoje obitelji. Jasno ti je samo po sebi i to, da je on vrlo rado radio za sv. Obitelj, a ne treba jamačno posebno naglasiti, da je svakim časom njegova misao odletila k presvetoj Djevici i malom Isusu. Kasnije, kad je Spasitelj toliko ponarastao, da se odbio od kućnih posala uz Majku, radio je i on zajedno s Josipom u njegovoj radionici, pa je tako presretni svetac imao predmet svoje najveće ljubavi neprestano uza se. Dakako da je i sv. Obitelj uzimala nužnu hranu, no ta je bila siromašna i priprosta, jer je u toj kući i onako sve bilo priprosto i siromašno. Čar i srdačnu toplinu večernje molitve u sv. Obitelji teško je opisati vjernim crtama. To će samo slatko osjećati ono srce, koje gori za Gospodina. Sv. Josip se sa svojom porodicom dignuo na ravni krov svoje kuće. Pred očima im je svanula lijepa priroda, osvijetljena mjesečevim sjajem, a istočnjačko neobično plavo i bistro nebo bilo je posuto sjajnim zvije-

zdama. No sva ta milina istočnjačke prirode iščeznula je pred Josipovim očima, kad je kleknuo na molitvu s Onom, koja je lijepa kao mjesec i izabrana kao sunce, kad je njihove zajedničke molitve prinosio nebeskome Ocu Onaj isti, koji je kao vječna Riječ Očeva s Njime stvarao taj čar i milinu. Na blagdane se u toj najsretnijoj kući nije radilo, ali se zato više molilo. Dakako, da je sv. Obitelj marljivo polazila sve pobožnosti, koje se u zbornici nazaretskoj obavljale. Nije tu jamačno manjkalo ni lijepe i zdrave vedrine, kad je središte sv. Obitelji Onaj, koji je veselje anđela. Jamačno su i svi zajedno u takovim zgodama čitali lijepa tumačenja sv. Pisma i poveli riječ o korisnim stvarima.

Iz ovoga letimičnog pogleda u nazaretsku tihu kućicu razabireš već jamačno i sam, kršćanski mužu, kako bi si i ti morao urediti svoj obiteljski život. To mora biti život molitve i rada za tvoju obitelj, i to u skladu s presvetom voljom Božjom. I ti moraš ustati vedro i veselo, da započneš dan, koji ti je Gospodin udijelio. Svaki tvoj dan mora početi s molitvom. To je tvoja sveta dužnost, a zapamti, u tome je ujedno zalog Božjeg blagoslova. Ne propusti jutarnju molitvu nikada. I ako je obavljaš kratko, ali neka bude iskrena i pobožna. Kamo sreće, kad bi

i svakim danom prisustvovao presv. Žrtvi svetoj misi. U tome si ti sretniji od sv. Josipa. U Starom se naime Zavjetu žrtva prikazivala samo na jednome mjestu, a Žrtvu Novoga Zavjeta svetac nije doživio na ovoj zemlji. Ti pak imaš prigode za Žrtvu Novoga Zavjeta, jer se ta prikazuje na svakom mjestu, gdje svećenik Božji imade kruha i vina, da te darove pretvori u presv. Tijelo i Krv. Ne će dakako svaki katolik biti nastanjen tako blizu crkvi, da uzmogne svakim danom k sv. Misi, no taj će bar duhom svojim poletit onamo, kako je to činio sv. Josip. Poklonit će se barem u nekoliko riječi Spasitelju na oltaru u svojoj župnoj crkvi. Daljnji je dio dana sv. Josip ispunio radom za svoju Obitelj. I ti moraš dan svoj ispuniti korisnim i poštenim radom za dobro svoje obitelji. Bio taj rad kakav bio, samo neka je pošten i savjestan. Obavljaš li ga još iz ljubavi prema Bogu, onda ti on dobiva vrhunaravnu vrijednost. Koliko li sreće za kršćanina katolika! Svaki pošteni rad, obavljen iz ljubavi k Bogu, Njemu na slavu, imade vrhunaravnu vrijednost. Možeš ti dakle orati ili sijati, možeš poput sv. Josipa raditi pilom i blanjalom, možeš se baviti bilo kojim zanatom, možeš poučavati mladež u školi, možeš raditi u kojoj pisarni, možeš se baviti poštenom trgovi-

nom, možeš raditi poslove bilo kojeg zvanja, dobro i plemenito djelo vršiš, a ako još radiš Bogu na slavu, vršiš ujedno djelo pred Bogom napose zaslužno za tvoj vrhunaravni cilj. A što tebe smeta, da i ti od svog posla, poput sv. Josipa, od časa do časa skreneš svoju misao u crkvu, pa da bar jednim uzdahom pozdraviš Spasitelja u presvetom Sakramentu, ili da bar prošapneš u dvije riječi pozdrav Gospi: Zdravo Marijo. Ovakovo nebesko preplitanje tvojega rada s vrhunaravnim mislima donijet će ti izobilje milosti i blagoslova Gospodnjega. A tvoja večer? O, kad bi nalikovala večeri Josipovoj! O, kad bi i ti sakupio svoju porodicu na zajedničku večernju molitvu! U našem je narodu još u nekim krajevima sačuvan taj prekrasni običaj, da cijela obitelj pod očevim vodstvom obavlja večernju molitvu i krunicu. Zadrži taj spasonosni običaj, ako kod tebe postoji, uvedi ga, ako ne postoji!

Hoćeš li svoju sreću i sreću svoje obitelji, a ti uvedi u svoju kuću način života, kakav je bio u nazaretskoj kućici sv. Josipa!

TVOJA NEDJELJA.

Svoje nedjelje i blagdane moraš si, katolički mužu, urediti prema blagdanima sv. Josipa, kako ih je on obdržavao. Smiješ taj dan počinka sprovesti i u veselju, no to veselje neka bude uredno, čedno i dopušteno.

Prvo, na što moraš paziti u te dane, je obveza sv. Mise. Na tu obvezu moraš paziti i za se i za cijelu svoju obitelj. I ti moraš prisustvovati sv. Misi, a prisustvovati mora i tvoja žena i tvoja djeca. Pazi na tu obvezu i dužnost, jer je velika, i pod smrtni grijeh nas obvezuje, a ipak joj nije teško udovoljiti, jer nije teško neko kratko vrijeme žrtvovati jedamput u tjednu za Boga i svoju dušu. Kako su u tome revni mnogi naši seljaci, koji polaze k nedjeljnoj Misi po nekoliko kilometara daleko i po vrlo lošem putu. A što da kažem o tolikim novopokrštenim Crncima, o kojima nam pišu misionari, da polaze po pedeset i više kilometara daleko do svoje crkve, samo da obave svoju nedjeljnu dužnost. To je revnost kao u svetaca Božjih.

Mnogi muževi sprovode u nedjelje poslije podne u krčmama. Misliš li, katolički mužu, da ti Bog zabranjuje veselje? O, ne! Ali, ako je govor o odmoru i veselju, zamisli se živo u to, da li može biti za tebe igdje ljepši odmor i veselje,

nego li u tvojoj porodici? Žena ti je drugaricom života, djeca su ti osobiti dar Božji. Gdje ćeš dakle tražiti veće veselje, i uz koga, nego li uz njih ? A i sam znadeš, da krčma ne vodi k dobru. Ondje se ljudi opijaju, svade, kunu i konačno potuku. To li je odmor i veselje ? Budi uza svoje mile. Ako mogneš, pođi s njima k večernjici. Idi s njima, kamo već kaniš poći. Čitaj s njima kod kuće lijepo i korisno štivo. Pazi dakako, što i oni čitaju. Ne dopusti, da tvoj sin ili kćerka uzimaju u ruke otrovno štivo, gdje se opisuju zločini i razne razbludnosti. U današnje vrijeme pomanjkanja novca, najbolji ti je prijatelj „Društvo sv. Jeronima", koje ti daje dobru poučnu i zabavnu knjigu na pola badava. Imadeš li u kući radio-aparat, koji si već i siromašniji slojevi pučanstva nabavljaju, pazi, što slušaš, pazi, što slušaju tvoji domari. Na radio-aparat možeš čuti lijepu glazbu i poučna predavanja, ali nažalost možeš čuti i mnogo zla. Budi za to oprezan, i to ne samo obzirom na se, nego i na sve svoje, jer ćeš za njih Bogu teško odgovarati. Polaziš li u nedjelje na kakove priredbe, najbolje da pođeš barem s kojim članom svoje obitelji, no budi vrlo oprezan. Ni tebi ni tvojima nema mjesta na razvratnim priredbama i zabavama. Zato polazi samo katoličke priredbe.

Najoprezniji moraš biti glede plesa. U nedjelje i blagdane se mnogo pleše. Pazi na sebe, a još više na svoju djecu. Poznato je, da često i pristojni i čedni plesovi urode zlim posljedicama, a kako će tek današnji nečedni i nepristojni plesovi. Gdje se pleše nečedno, tamo nema tebi mjesta, a onamo ne smiješ pustiti ni svoju djecu. Budi oprezan. Može ti se dogoditi da ćeš plakati nad duševnim razvalinama svoje djece, a najgore bit će ti u tome, da ćeš morati priznati: Ja sam krivac, što mi se sin ili kćerka pokvarila, jer nisam na njih pazio. O svemu dakle moraš voditi račun, za sve se moraš brinuti, jer je to tvoja dužnost, od Gospodina ti samoga podana.

Još jednom pamti: Najsretniji ćeš biti, ako nedjelju sprovedeš u krugu svoje obitelji, i ako znadeš lijepo svoju obitelj uza se zadržati, pa se zajedno odmorite i proveselite, koliko vas mila volja, samo neka ne bude u tome veselju nikakova grijeha.

MIR U KUĆI.

„Mir svoj dajem vam, mir svoj ostavljam vam..." kazao je Gospodin Apostolima. Za mirom svaki čovjek čezne, jer je mir veliko blago, a nemir je veliko zlo.

Mir u kući ovisi, katolički mužu, u prvom redu o tebi. Ti si glava obitelji, ti

imadeš cijelom svojom porodicom upravljati, ali ti to moraš činiti blago, razborito i s mnogo ljubavi. Ako hoćeš tako činiti, onda si zajamčio mir u svojoj kući. Čovjek nerazborit, naprasit, ljutit i svadljiv sam ruši mir u svojoj porodici, dok čovjek blag i pun ljubavi za svoju obitelj, znat će i zadržati i podržavati mir u svojoj kući na najveće zadovoljstvo i svoje i svojih ukućana. Nemoj stoga nikada nastupati prema svojima nasilno i pun jada, već blago i oprezno. Gdje treba sveti gnjev, ondje je dozvoljen, no uvijek budi oprezan. Pazi na umjerenost, osobito u pilu. Neumjeren naime čovjek, muž i otac, pijanica najstrašnije narušuje mir u svojoj kući. Ako želiš uživati vina, čini to umjereno i kod kuće, pa ne ćeš zapasti u kojekakove grijehe, i ne ćeš narušiti domaći mir. Ne kori ženu ni djece nikada u ljutini i uzbuđenju. U takovom stanju ne možeš ni s najboljom stvari uspjeti, a možeš jako narušiti mir i red u obitelji. Ne iznosi pogreške svoje žene i djece pred druge. Čemu da svoje najmilije sramotiš pred drugima ? I time bi mogao narušiti mir u svojoj porodici.

Odlučan moraš biti u svakoj prigodi, za koju zapažaš, da bi ti mogla u kuću unijeti zlo, ali uvijek budi razborit i miroljubiv, pazi sam na blagi mir u svojoj kući.

DRUŠTVA I ŠTAMPA.

Gledom na društva budi vrlo oprezan, i to ne samo za sebe, nego i za sve članove svoje obitelji. Nikome između vas nema mjesta u lošim društvima. No time je malo i premalo kazano. Imade i raznih društava, koja na oko nisu loša, i možda u svojim pravilima nemaju ništa zla, ali ipak konačno vode k zlu. U tom pogledu bit će najbolje, da se spomeneš one misli sv. Bernarda: „*Pišeš li štogod, ne godi mi, ne čitam li ondje o Kristu. Govoriš li štogod ili razlažeš, ne godi mi, ako ti riječi ne zvuče o Isusu.*" Što znače ove riječi sv. Bernarda ? Budi katolikom u svem svojem i privatnom i javnome životu! Ti i tvoji budite članovima samo katoličkih društava. Gdje je Isus, prema spomenutim riječima sv. Bernarda, ondje budite i vi, a sve drugo nije za vas. Napose te opominjem čuvaj se kojekakvih prevratnih društava, koja ti obećaju mnogo sreće na ovome svijetu, a na koncu te ostavljaju razočarana i prevarena. Dakako, da su te takova društva i novčano iscrpla i nastojala ti uništiti vjeru u srcu.

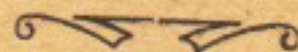
Ima već, hvala Bogu, i kod nas dobrih katoličkih društava. U takova pođi sam, u takova pošlji svoju ženu i svoju djecu. Samo se po sebi razumije, da ti se najtoplije preporuča stupiti u nabožna dru-

štva, kao što su Marijine Kongregacije, Treći Red, razne bratovštine i Vojska presv. Srca Isusova protiv psovke. Ovakova ti društva donose i duhovnu korist s mnogim svojim oprostima, kojima su nadarena.

Kao na društva, tako isto moraš paziti i na štampu, koja dolazi u tvoju kuću, u ruke tvoje i u ruke tvoje obitelji. I u tom ćeš udariti najsigurnijinm putem, ako se držiš prije spomenutih misli sv. Bernarda. U tvojoj kući neka imade pristup samo i jedino katolička štampa, a svakoj drugoj zatvori vrata svojega doma. Štampa, koja napada sv. vjeru i Crkvu, koja donosi napadaje na svećenstvo, koja vrijeđa čednost, stid i čistoću, opasna je za tebe i za sve tvoje. Ni prebite pare ne daj za takovu štampu. Nemoj se ludo izgovarati: Ta ja sa svojim dinarom ne ću osigurati ili onemogućiti ovakovu štampu, ili ja u ovim ili onim novinama ne čitam ono, što je nećudoredno. Ni jedan ni drugi izgovor ti ne vrijedi pred savješću ništa. Kad bi naime svi napustili zlu štampu, ona bi bila uništena, a baš za to tako lijepo živi, jer se svaki tješi, da je on ne podupire sa svojim jednim dinarom. Isto tako i protiv druge isprike govori žalosno iskustvo tolikih, koji su sami sebe prevarili. U početku nisu čitali zle, nego samo indiferentne

stvari u zlim glasilima, a kasnije se dali na sve, na čitanje i onoga najgorega. Osim toga, tko ti jamči, da u tvojoj odsutnosti tvoj sin ili tvoja kćerka ne će posegnuti baš za onim najgorim u tvojim novinama? Ima mnogo otaca obitelji, koji su sami bolno priznali: Dijete se moje otrovalo, jer sam držao u svojoj kući ove ili one zle novine.

Misli na to, da si odgovoran i pred Bogom i pred poštenim ljudima i za sebe i za svoju obitelj, napose za djecu. Pazi s toga na društva, u koja ćeš poći i svoje onamo pustiti. Gdje misliš, da ne bi našao sv. Josipa, onamo ne idi ni ti. To pak znaš vrlo dobro, da ćeš sv. Josipa naći samo i jedino uz Isusa i Mariju. Prema istom se načelu ravnaj i gledom na štampu.

Pobožnost

sv. Josipu za svaki dan u mjesecu ožujku.

Prvi dan.

Štovanje sv. Josipa.

Sedam je plodnih godina nastalo, kao što je Josip Misirski prorekao Faraonu. Josip stane svuda sabirati i spravljati suvišno žito. Mnogo ga je nakupio u onih sedam plodnih godina, te su sve žitnice bile pune po cijelom Egiptu. Ali sad navali i sedam neplodnih, jalovih godina, te nastane silan glad po svoj zemlji. Narod Egipatski počne vapiti kralju za hranu, a kraj bi im odgovorio: „Idite k Josipu, pa što vam on reče, učinite!"

Službenik.

I mi, o sv. Josipe dolazimo k tebi kao Egipćani kraljevu doglavniku, da ti se potužimo u našim nevoljama, i tvoju moćnu pomoć zatražimo. I nama samo nebo kazuje, a srce nam neprestano govori i šapće one utješljive

riječi: „Idite k Josipu, pa što vam on reče, učinite"! Zacijelo kod tebe o Josipe, naći ćemo pomoć u našim teškoćama i nevoljama, utjehu u bolima, jakost u slaboći i svijetlo u tmini. Evo, gledaj, Josipe, nas nevoljnike, gdje do tvojih nogu klečimo posve iznemogli, slabi, lišeni svake pomoći! I mi smo imali godine obilnoga užitka i radosti kao nekoć Egipćani, i mi smo mogli bogatu žetvu imati, pa sakupiti nebrojeno blago miomirisnih kreposti i zasluga, ali mi smo Božje darove neoprezno i ludo proigrali, mi smo bacili nebesku hranu, koja bi nam dušu ojačala. A sad je naša duša neplodna, jalova, izložena gladu i raznim nevoljama, pa zato ona k tebi, o Josipe, vapije i moli: pomozi, pomozi, da ne ugine za uvijek! O Josipe, ti ćeš za cijelo uslišati naše molbe; tebe danas odabiremo za našega oca i našega zaštitnika. Tebe je Gospodin izabrao glavarom i zaštitnikom svete kućice u Nazaretu, da čuvaš neprocjenjeno nebesko i zemaljsko blago — Isusa i Mariju!

Josip.

„O sinko! Ja i tebe i sve one ljubim, koji se u me pouzdavaju. Vaše ću molbe i vapaje uslišati. Vi nijeste samo stanovnici Egipta, koje da istrgnem iz ralja vječne smrti, nego vi ste i moja braća: „Pri-

maknite se k meni... Ja sam Josip. Ne bojte se, jer za vaš me je spas Bog poslao pred vama, da vas hranim, da ne poginete." Nebrojene riznice milosti otvorene su, dođite, pa si nagrabite toga blaga, kolikogod vam srce zaželi. Ovim ćete se blagom silno obogatit, a duša i srce vaše umirit će se i zadovoljno će vijek svoj proživjeti. Što koristi čovjeku, ako je plemenita roda i u kakovoj visokoj službi i dostojanstvu, a srce mu je bez milosti, bez ljubavi Božje? O sinko! Tko ima milost, taj ima sve, taj ima mir i zadovoljstvo na ovom, a vječno blaženstvo na drugom svijetu. Dođi dakle, ja ću te k Isusu privesti, koji je jedini put, istina i život. Dođi sinko, On milostivo i rado prima svakoga, koje mu ja preporučam. Ja ću biti vođom tvojim na zemaljskom putovanju, kao što sam bio nekoć Isusu, kada ga je okrutni kralj Herod proganjao. I ti se moraš boriti proti neprijateljima i pred njima bježati; jer ti oni ne rade samo o životu tvoga tijela, već hoće, da ti i dušu ubiju. Dođi, dođi, a ja ću ti dati oružje u ruke, proti kojemu neprijatelj ništa ne može. To oružje jesu kreposti ponajpače poniznost, krotkost, sveta čistoća, poslušnost strah Božji, ljubav bližnjega. To je oružje jače od svih sila i zemaljskih i paklenih.

Dođi sinko, pa ćemo zajedno razmatrati zakon Božji. Taj zakon obraća duše, podaje mudrost, donosi radost, raspaljuje srca ljubavlju i rasvijetljuje razum.

*

Sveta je Terezija od nježne svoje mladosti na osobit način štovala sv. Josipa i djetinjski se u svemu u nj pouzdavala, pa ga nikako drukčije nije nazivala, već jedino slatkim imenom: oče i gospodine moj. Sama veli, da je uvijek ono dobila, što je sv. Josipa prosila, i da nije nikoga poznavala, koji bi sv. Josipa štovao i u pomoć zazivao, a da ne bi bio znatno napredovao u kreposti. Njegova je moć kod Boga vrlo velika, a tko se u njega pouzdaje, taj sigurno i prima ono, što prosi. „O da mogu svakoga nagovoriti" — veli sv. Terezija — „da se obrati na toga velikoga ugodnika Božjega!" Nu ako mi tko ne vjeruje, lijepo ga prosim, da Bogu za ljubav barem samo pokuša preporučiti se sv. Josipu, pak će se osvjedočiti, kako je korisno preporučiti se tomu slavnomu patrijarku i njegovim se štovateljima pridružiti."

Drugi dan.

O poniznosti.

Josip.

„Sinko, podloga svake kreposti, je poniznost; ona je temelj, na kojem ćeš sagraditi zgradu svetosti svoje. Poniznima daje Bog svoju milost, usliša njihove molitve i obećaje im vječno spasenje. I Marija, to najuzvišenije biće, koje je ikada na zemlji živjelo, bila je ujedno i najponiznija. „Bog je pogledao na poniznost službenice svoje."

Oholost je otrov, koji sve uništuje, čega se dodirne. Poradi oholosti bacio je Bog milijune anđela u pakao, koje je samo zato stvorio, da veličaju Njegovu slavu za uvijek na nebesima. Oholost je zavela u raju prvu ženu na neposlušnost, a po tom je došao na zemlju grijeh i smrt. O sinko! Pomisli, kako je Bog uzvišen, a kako si ti ništetan. Pregledaj malko dublje u srce svoje, pak ćeš vidjeti, kako je ono kukavno i nesavršeno. Čovjek je samo zato ohol, jer sebe premalo poznaje. Poniznost nije nikakova umišljena krepost, ona ima svoj izvor u istini, a oholost u laži".

Službenik.

O, veliki sveče Božji! Kako su moćne riječi tvoje, da se i ja ponizim. Cijeli tvoj život svjedoči nam, kako si dobio ovu uzvišenu krepost! Ti si jedini od svih muževa odabran, da budeš zaručnikom bezgrješne Djevice Marije i hraniteljem Spasitelja svijeta, pa si ipak htio u tom velikom dostojanstvu biti sakriven i udaljen od svijeta u zabiti živjeti. I što te je Bog više uzvisio, ti se većma ponizuješ i nigdje ne tražiš svoje slave ni odlikovanja. A što ja činim? Ja tražim i upotrebljavam svaku zgodu, samo da me ljudi hvale i cijene. Sve moje riječi, moji čini i moje težnje idu zatim, da me drugi uzvisuju i hvale. Oče! Ja znadem, da su to posljedice oholosti. Ali od sada, dođe li mi u pamet koja dobra misao ili obuzme li srce moje, kakovo dobro čuvstvo, tada ću Bogu zahvaliti. Svako zlo, koje je u meni i na meni, dolazi od mene samoga, a svako dobro koje imam, dolazi od Boga. O Gospodine i Bože moj! Učini, da Te pravo spoznam ; učini, da i samoga sebe bolje upoznam, jer ću onda tek upoznati slavu i veličinu Tvoju, a ništetnost i veliku nemoć svoju.

*

„Za cijelo" — veli sv. Franjo Saleški — „da je sv. Josip bio veći od Davida,

mudriji od Salamona, ali kao što paoma tek onda ukazuje cvijetove svoje, kad ih velika sunčana toplina ogrije, tako i pravedna duša sakriva mirisavo cvijeće kreposti pod koprenu svete poniznosti sve do smrti, a tada ih sam Gospodin otkriva i pokazuje u svom sjaju njihovu. Zaista ne sumnjam ni najmanje, da su anđeli, razdragani od milja, četimice dolazili k sv. Josipu i čudom promatrali poniznost, siromaštvo i jednostavnost njegovu, pod kojom je sakrivao svoju veliku krepost i visoku čast. Molimo dakle i mi revno dobrog Stvoritelja našega, da nam podijeli pravu poniznost duha i srca."

Treći dan.

O krotkosti.

Josip.

O ljubezno dijete! Ako si ponizno bit ćeš i krotko, jer su te dvije kreposti nerazdružive sestrice. A to nam kazuje i naš premili Spasitelj, kad veli: „Učite se od mene, jer ja sam krotak i ponizan srcem". (Mat. 11, 29.) One, koji su krotki uči Isus, kako treba hodati njegovim putem; on im obećaje, da će posjedovati zemlju t. j. uvjerava ih, da će na zemlji predobiti srca ljudska, a u nebu zadobiti vječnu slavu.

Mrziš li na bližnjega svoga i jezikom li proti njemu oštre i otrovne riječi sipaš, kad ga ogovaraš, klevećeš i rugaš mu se, tada znaj, da to sve još dolazi od oholosti. Čovjek blaga i krotka srca jači je i više može opraviti, nego li čovjek nagla i naduta srca, jer on ublažuje i tiša buru srditosti i povraća mir dušama. Krotak duh bodri na pobožnost, jer u sebi čuva blagost i mir. Isus Krist se vrlo rado zabavlja s miroljubivom dušom, a bježi od čovjeka, koji se naglo uzbuni, uzruja i srdi. Zato sinko, moli Boga, da budeš krotak i blag i da nikad ne misliš, da si štogod više, nego li je tko drugi. Sa svojom braćom i sestrama živi u miru. Nemoj im nikada narivavati svoje mnijenje, niti pokazuj, da si u čem bolji od njih, već nastoj kamogod dođeš i s kimgod općiš, da vazda miriš, tješiš, olakšavaš teret bližnjemu i ublažuješ njegovu bijedu. Krotkost je miomiris, koji sve provejava, što je oko njega, ona je jednostavan, ali čedan ures, koji povisuje vrijednost ostalim krepostima. Čini li joj se, da su joj družice t. j. kreposti prestroge, to ih ona ublažuje i potiče srca, da ih veselo vršimo. Zato sinko, uresi i ti dušu svoju ovom milom i ljubežljivom krepošću, pak ćeš moći mnogim pogrješkama izbjeći, a svojim ćeš primjerom i druge odvratiti od mnogih zala.

Službenik.

Oče mili! Gdje da nađem ljepših i ganutljivih primjera blagosti i krotkosti, nego li u skromnoj kućici u Nazaretu? U toj je kućici Isus, božansko Janješce, Marija, nebeska golubica, i ti blagi i miroljubivi čovječe! U njoj vlada blagi mir. Ništa ga ne pomućuje, ni oštra riječ, ni uzrujanost, ni tuga, ni jad, ni bijeda. Sve je mirno, sve je zadovoljno, sve veselo slavi Stvoritelja svoga.

Nu moj je život upravo protivan onome u kućici Nazaretskoj. Kad pomislim, koliko se puta na dan namrgodim, uzrujam, rasrdim. Koliko sam puta nestrpljiv, odviše ćutljiv za svaku i najmanju stvar, te bližnjega vrijeđam i žalostim svojim ponašanjem ili ga grdim sad ovako sad onako, tada sam i sam sobom nezadovoljan. Mir duše me ostavlja i sam sebi sam na teret, a sve to dolazi od oholosti, koja u meni prevlađuje.

O, sveti oče! Zato mi ti isprosi blagost i krotkost, jer i ja sam tvoje dijete, pa budući da sam te odabrao svojim zaštitnikom i uzorom, to želim od svega srca, da ti što sličniji budem.

*

„O, kako je mudar morao biti sv. Josip" — veli pobožni biskup ženevski — „taj apostol blagosti, kad ga je Bog odabrao hraniteljem Sina svoga! Knezovi zemaljski odabiru i dobro paze, komu će povjeriti svoju djecu na uzgoj A zar da Bog nije uresio i obdario svakim savršenstvom onoga, koji će othraniti Spasitelja svijeta? Stoga je zacijelo sv. Josip dobio sve one darove i milosti, koje je njegova uzvišena služba iziskivala. Pa uza sve ove odlike podnosio je divnom strpljivošću siromaštvo i oskudicu, radio je neumorno i vazda pokazivao nečuvenu blagost i krotkost". Zato budi i ti prama bližnjemu u svemu blag i mio, pak će i tebe Bog blagosloviti i u svem nagraditi.

Četvrti dan.

O miroljubivosti.

Službenik.

Radujem se u velike, kad u tebi, o sv. Josipe, vidim uzor prave miroljubivosti, što je posebno svojstvo prave djece Božje. (Mat. 5, 9.). Ovu si krepost u cijelom svom tegotnom životu vjerno vršio, vazda si se odlikovao čednom šutnjom, blagim i ljubežljivim pogledom, vazda si sačuvao mir i veselost srca. Kako rado mislim na sve tvoje čine, iz kojih odsijeva tolika mudrost! O, kako je nužno, da mi uvijek pred očima lebdi tvoja blaga i časna slika, a to za to, jer sam vrlo neoprezan, kad govorim i lud

u svojim djelima, dapače sam nesnosan sam sebi, pa ne mogu štovati ni ljubiti one, koje mi dužnost i savjest nalaže. Ti si pokazao veliku blagost i miroljubivost, kad je tvoja prečista Zaručnica postala Majkom Sina Božjega, premda nijesi znao za tajnu utjelovljenja. Nu jer si bio pravedan i od srca miroljubiv, podnio si kušnju, koju je Bog na te poslao. O, kako si onda ugodan i drag bio Bogu svomu, jer ti je poslao svoga anđela, da ti objavi tajnu utjelovljenja, to čudo Božje svemogućnosti, mudrosti i milosrđa! To mi neka bude naukom, kadgod budem voljan suditi braću svoju. Ah, sveti Josipe, koliko sam sklon, da zlo sudim bližnjega svoga, te za najmanju kakovu stvarcu odmah ga odsuđujem ili sumnjam o njemu.

Josip.

„Sinko moj, mir je skupocjen dragulj, koji se ne može nikada procjeniti ni naplatiti, a Bog ga daje obilno svakomu, koji ga ljubi (Psalm. 118, 165.). Samo ga luđak to ne poznaje. (Psalm. 13, 3.) Želiš li u svom srcu imati mir, a ti živi u miru s bližnjim svojim, jer onaj čovjek, koji je neprestano u svađi i razmirici sa svojim bližnjim, taj se polagano odvraća od Boga i gubi zadovoljstvo i mir sa samim sobom i s Bogom. O, sinko! Kad bi upoznao, kako je dragocjeno blago mir, ne bi

žalio nikakova truda, ni žrtve, samo da ga stečeš. Ti bi željeznom voljom nastojao, da u sebi svladaš sve zle sklonosti, da ublažiš svoju naglu ćud i narav, pa da izvojštiš krasnu krepost i strpljivost. Ako si ti samo s onima dobar i prijazan, koji su ti mili i dobro ti čine, tada nijesi bolji od pogana (Mat. 5, 47.), jer i pogani tako čine. Ali ti si pozvan na veće savršenstvo, ti si pozvan, da u većoj mjeri vršiš pojedine kreposti. „Ljubite svoje neprijatelje, činite dobro onima, koji vas mrze, i molite za one, koji vas progone." (Mat. 5. 44.). To je nauka našega Božanskoga Spasitelja, koji nam je zapovijedio tako činiti, a ujedno i svojim primjerom pokazao. Zato, sinko, saberi se i vidi, ne moraju li drugi više od tebe podnositi nego li ti od njih podnosiš? Snađe li tvoju kuću, tvoju obitelj kakav teški križ, ili imaš li sam trpjeti kakovu bijedu i nevolju, tada hvali Bogu, što ti je poslao takovu kušnju, i moli ga ponizno za milost, da tu kušnju strpljivo podneseš. Pogledaj gore, „jer plaća je tvoja velika na nebesima". (Luk. 6, 33.). Vrlo često se događa, da se oni, koji su najviše vezani na međusobnu ljubav, za svaku malenkost razdraže, uznemire, rasrde, poriječkaju, svašta si spotiču, posvade, a najposlije se još tako zamrze, da se jedan drugomu želi što prije

Jedanaesti dan.

O molitvi.

Službenik.

Sveče Božji, dozvoli mi, da ti otkrijem bijedno srce, pa da ti iskreno kažem, kako mi je teško, kako me mnogo muke stoji, činiti dobro, a čuvati se zla. Ufam se, da ćeš me rasvijetliti i utješiti. Priznajem, da znam, što mi je dužnost, Ja znadem, što savjest i milost od mene zahtijeva, ali ja sam tako slab. Kod svake ispovijedi odlučim, da ću u buduće biti stalniji u dobrim odlukama, ali moje me strasti uvijek nadvladaju, pa se opet podajem zemaljskim nasladama. Neprestano se moram boriti proti požudi očiju, tijela i oholosti života. Kadikad zadobijem i ranu u toj borbi, ali kadikad na žalost i podlegnem. Osobito sam podvržen oholosti. Utvaram si, da sam mnogo više nego drugi. Samoljublje je moje preveliko, a prezirne misli proti bližnjemu napunjaju mi glavu tako, te bi u napasti zavapio: „Vaj, me nesretnika, tko će me osloboditi iz tijela smrti ove?" (Rim. 7, 24.). Na to ne mislim poput sv. Pavla, da se čim prije s Bogom sjedinim, jer sam odviše mlak.

Josip.

O, moj ljubezni sinko. Dobro te razumijem, što govoriš. Vidim, da osjećaš, kako u tebi djeluje grijeh prvoga čovjeka Ti poznaješ dobro, ali ga ipak propuštaš, pa zato ti treba pomoći odozgo. Tu ćeš pomoć dobiti po molitvi. Upoznaj, koliko je sretan svaki kršćanin, da može moliti. Zar nas nije sam Isus Krist naučio najizvrsnijoj molitvi? Molitva „Oče naš" je nebeska molitva, i tko dobro razumije riječi ove molitve, taj će ju s ljubavlju moliti u svakoj pogibelji i Boga od srca prositi, da ne dopusti, te bi podlegao napastima. Nu, sinko, opominjem te, da neprestano prosiš Gospodina milost, da te danomice sve bolje i bolje nauči moliti i reći Mu s apostolima: „Gospodine, uči nas moliti". Ponizna molitva najbolje je sredstvo, da nas Bog usliša. Ne zaboravi, da je božanski Spasitelj rekao: *„Sve, štogod zaprosite živom vjerom u molitvi, dobit ćete, i štogod zaprosite Oca u ime moje, dat će vam"*. Pa ako ne dobiješ ono, što moliš, to je znak, da nijesi dobro molio. No moliš li zaufano u ime Isusovo, bit ćeš i hrabriji u borbi proti strastima, pa ćeš usprkos svojim slaboćama ipak napredovati u kreposti. Tvoj će život doduše biti neprestani rat, ali će taj rat biti koristan i slavan po tebe, jer ćeš molitvom pobije-

diti. Znaj i to, da kadgod si napastovan, Marija i ja uvijek na tebe pazimo, a kad nas zaufano i od srca prizoveš u pomoć, tada te mi zagovaramo i prosimo nove milosti. Isus nikad ne odbija naše molbe. Uzdaj se dakle! Kraljevstvo nebesko trpi silu, ta i sam Isus bio je napastovan u pustinji. On je htio, da nam bude ravan. A zar nijesu i odabranici Božji bili napastovani? Pa što su uradili, da ne podlegnu napastima? Oni su molili i to molili zaufano, a sada kraljuju na nebesima u vječnoj slavi.

*

O, koliko je milosti dobio sv. Josip od Isusa, jer Ga je svaki dan, svaki čas mogao zazivati i moliti. A kolike je tek milosti primao, kada je svoje prošnje sjedinio s prošnjama Bl. Djevice Marije! Josip i Marija priopćivali su jedan drugomu svoje misli, svoja čuvstva i milosti, što su ih od Boga primali. Marija je potpuno spoznavala sve tajne duhovnoga života, te je i sv. Josipa upućivala u tome, koji ju je zato prosio. O, kako krasne, kako pobožne, kako nježne bijahu te pouke! Kako su sveti bili savjeti i razgovori među njima! O, koliko je lijepih stvari naučio sv. Josip iz ustiju i iz života Isusa i Marije! „Iskreno priznajem", veli pobožni propovijednik Le Jeune „da sam toga sveca Božjega često molio, neka

me blagoslovi s malenom ručicom Isusovom, jer kad Ga on u svom naručju nosi, tad može s Njime činiti, što hoće". Pouzdajmo se dakle i mi, pa pouzdano molimo Isusa po zagovoru sv. Josipa za sve, štogod želimo postići.

Dvanaesti dan.

O razmatranju.

J o s i p.

Hoćeš li, sinko, da dobro moliš, a ti rado razmišljaj. Nemoj misliti, da toga ne možeš učiniti, kao da razmatranje nadilazi tvoje sile. Samo ti razmatraj, jer tko se čvrsto na taj posao odluči, taj će usprkos rastresenosti i raznim napastima ustrajati, i sve će mu dobro za rukom poći. Pročitaš li koju vjersku istinu ili koje sveto djelo našega Spasitelja ili koju riječ, što je proizašla iz Njegovih svetih ustiju, tada stani i promotri ovo djelo, ovu riječ u svojoj duši. Zamisli si, da si bio ondje, kad je Isus govorio, ili kakovo dobro djelo ili koje čudo učinio. Tvoj će se duh zabavljati samo s onim, o čem razmišljaš. Zatim upravi sve ono na sebe, što si čitao. Ispitaj se, kakav si, a kakav bi morao biti, pa će te često i suze oblijati, tvoje će se srce raskajati i pokoru činiti, jer

ćeš uvidjeti, kako si malo ili nikako s milošću Božjom radio, a možda si joj se često i protivio. Po tom ćeš sigurno učiniti posebne odluke. Bogu ćeš svečano obećati, da ćeš se od današnjega dana popraviti, a održiš li riječ, doskora ćeš si prisvojiti krepost, koja će ti postati nužnom navadom.

Kad razmatraš u samoći i tišini, gdje te ništa ne buni, sam ćeš sebe bolje upoznati, i jasnije spoznati svoje pogriješke i nedostatke, a i svoje dužnosti. Bolje ćeš shvatiti beskrajnu moć i dobrotu Božju, a po tom ćeš ustrajnije i moliti.

Kralju Davidu bijahu najugodniji i najslađi oni časovi, kad je razmatrao o Božjem zakonu. Zapovijedi je Božje ljubio više od zlata i dragog kamenja, i vrlo je često o njima razmišljao. I ti ćeš, sinko, još većma ljubiti Boga, Njemu vjernije i odanije služiti, budeš li razmatrao o Njegovoj dobroti i veličini, o Njegovoj moći i milosrđu. A razmotriš li ozbiljno i često posljednje stvari čovjeka i svoj zadnji cilj, tada ćeš laglje se riješiti grijeha.

Službenik.

O, sveče Božji, kako mi gode tvoji spasonosni savjeti. Nadam se, da ću u buduće pobožnije i od srca moliti. Odavna bi to učinio, ali nijesam znao kako.

Do sada sam molio samo ustima, a duh je moj bio daleko od onoga, što sam molio. Od sada ću pako razmatrati pod tvojom zaštitom, a ovo će razmatranje rasplamtiti moju molitvu. Svako jutro opredijelit ću si neko stalno vrijeme za razmatranje, a već u večer pripravit ću se na to, i pročitati iz koje pobožne knjige neki odlomak, da mi se duša u duhovnoj zabavi ojači. Budem li već u jutro razmišljao o vječnim istinama moga spasa i u srce ih zasadio, tada će kroz dan i sve moje djelovanje biti više kršćansko. A budući da moje posvećenje ovisi o vjernosti, kojom svoje obične svagdanje poslove obavljam, to se nadam, da će i moj život biti zaslužniji pred Bogom. Nadam se čvrsto, da će često razmatranje o pravu, koje ima Bog na moju ljubav, jer je On moj Otac, moj Spasitelj, moj cilj, moje jedino blago, moje sve, istjerati iz srca moga mlakost, tu glavnu pogrješku moju. Ako je uz milost Božju svecima bilo moguće ljubiti samo ono, što je ljubavi najdostojnije, naime Gospodina Boga i svoje dužnosti, zašto ne bi i meni bilo? I sveci su razmatrali prije, nego su postali zemaljskim Serafinima. Oni su, da uzmognu svaki dan razmatrati, prkosili đavlu te prezreli svaku izliku i opiranje naravi. Pa kao što su sveci činili, tako ću i ja svaki dan razmatrati. Da mi to po-

stane korisnim, pitati ću iskusnije za savjet. O Duše Sveti Bože, ne uskrati mi svoju pomoć!

*

Da uzmognemo što pobožnije moliti, valja se uteći sv. Josipu, kako nam to sv. Terezija veli. Koga naime on vodi, taj će stupati pravim putem.

„Milost Božja umnožavala se danomice u sv. Josipu izvanredno, a to zato, jer je vazda općio sa božanskim Djetetom i od srca ga ljubio", kako veli Gerson. „A Isus Krist, dao mu je okusiti neizrecive slasti, davši mu se grliti i milovati." „Kako je blažen bio sv. Josip", veli sv. Bernardo, „jer nije samo gledao Isusa, već ga je slušao, u naručju nosio, grlio Ga i hranio, a bio je i dionikom neizrecivih tajna, koje svijet ne poznaje."

Tko postojano moli, taj neprestano opći s Bogom. Duša mu dobiva mnoge milosti, i živi u svetoj pouzdanosti s Isusom, jer ju Isus ljubi i u njoj stanuje. Pribavi si dakle i ti po savjetu svoga ispovjednika kakovu knjigu, iz koje ćeš moći svaki dan pročitati koji odlomak i razmatrati ga.

Trinaesti dan.

O sabranosti.

Josip.

Da uzmogneš pravo razmatrati i u razmatranju se uvježbati, valja ti, ljubezni sinko, da za vrijeme razmatranja ne misliš ni na što drugo, već jedino na ono, što je predmet tvoga razmišljanja. Uopće „posluži se ovim svijetom, kao da ga ni ne trebaš". „Pritiče li ti bogatstvo, a ti ne priljubi uza nj srca svoga." Moraš li kadikad iz uljudnosti u koje društvo, u kom se pristojno zabavlja i veseli, ne vjeruj ništa svojim sjetilima, jer bi te ona mogla prevariti, a najmanje pokazuj, da te koje jelo ili pilo veseli, jer bi to bila luda radost. Kudgod hodaš, pazi osobito na svoje oči, ponajviše kada zapaziš kakove zavodljive predmete. Zatvori uši, da ne čuješ što nepristojna ili zle govore proti poštenju i vjeri. Zatvori uši, da ne čuješ kako bližnjega ogovaraju ili kleveću, a sam budi vrlo oprezan, kada god govoriš. Što te briga za njihove zablude, za njihove strasti ili za tajne njihova života? Ne zanimaj se nikad o bližnjemu, već samo onda, kada je to tebi ili bližnjemu od koristi. Nasljeduj svoga bližnjega, ako vidiš, da je čestita i kreposna

života, pomozi mu, kad je u nevolji i moli za nj, ako mu je duša u pogibelji. U ostalom puštaj bližnjega u miru, nemoj ga suditi, jer jedino Bogu pripada pravo, da ga sudi. Na ovaj ćeš način uvijek sačuvati mir, i duh će tvoj doći do prave slobode, pa se po tom možeš nadati, da ćeš s milošću Božjom moći voditi pravi, nutarnji, sveti život.

Radosti tvojoj ne će biti kraja, ako li odložiš staroga zemaljskog čovjeka, i ne živiš više po svojoj ćudi, već po primjeru Isusa Krista, te u svem težiš, da se dovineš rajskoga veselja nebeske domovine. Tko se dovinuo takvomu životu, taj je već na zemlji našao raj, jer se tako već usavršio, da mu ništa ne može narušiti nutarnji mir duše. On u svom srcu nosi svoga Boga, koga mu nitko na svijetu iščupati ne može. Takav može prkositi svakom jadu, svakoj nevolji i bolesti, jer u svakoj kušnji nalazi obilnu utjehu u Onomu, koji sadanju našu časovitu i laku bijedu naplaćuje.

Službenik.

Sveti oče Josipe! Uviđam, kako je vrlo korisno, kad je čovjek sabran. Što su mi do sada koristile tolike lijepe pouke, tolike knjige, što sam ih čitao? Malo ili ništa. Sve je to ishlapilo radi moje nesabranosti. Odsele ću paziti više na se i na svoje osjećaje. Ne ću samo sabirati dobre misli, nego ću ih i neprestano gojiti u svojoj pameti, jer znadem, da mi svaka rastresenost priječi milost Božju. Ti si, o veliki ugodniče Božji, kao i Marija, vjerno sakupljao u pameti svojoj sve, što se god ticalo tajne utjelovljenja Sina Božjega, i u srcu pridržao, a to zato, jer ti je Bog bio sve. Drugo ti je bilo neznatnim i nuzgrednim. Sa svakim si bio mio i ljubazan ali se time nisi rastresao. Ti si vazda svoja djela sjedinio s djelima tvoga ljubljenog Isusa. Zašto da se i ja ne sjedinim sa svojim Spasiteljem u govoru i djelu? Ta, to bi bilo sigurno sredstvo, da usavršim i upotpunim svoja djela, i time da zaslužim ime kršćanina, jer kršćanin biti znači nasljedovati Isusa Krista.

*

Čini se, da je Bog sv. Josipu dao za nagradu sve sabrane duše, radi njegova skromna i pobožna života, što ga je u siromašnoj kućici u Nazaretu sproveo. Vi kršćanske duše, koje težite za nutarnjim svetim životom, dajte odaberite sv. Josipa svojim vođom, i znajte, da će vas on sigurno dovesti do cilja. Čujte barem jedan primjer. Neki se mladić sastao jednoga dana s nekim redovnikom vrlo sveta života i stao s njim razgovarati. U razgovoru opazi redovnik, da

se namjerio na vrlo plemenitu i savršenu dušu. Još više se redovnik začudio, kad mu je mladić pripovijedao, da već osamnaest godina služi, a da ga nikad niko nije poučavao o duhovnom nutarnjem životu, pa ipak mu je govorio o najuzvišenijim predmetima poput najiskusnijeg čovjeka. Kad ga je na to redovnik upitao, ne štuje li možada napose sv. Josipa? odvrati mu mladić: „Prije šest godina dao mi je Bog upoznati da sv. Josipa odaberem svojim zaštitnikom. Ujedno sam upoznao Josipovu svetost i posebne milosti, koje on isprosi onima, koji ljube nutarnji i skromni život".

Budimo dakle i mi kod svih naših djela, kod molitve, kod posla, kod stola, i kad s drugima općimo, vazda združeni s Isusom Kristom.

Četrnaesti dan.

O čednosti i šutnji.

Josip.

Sinko, ponašaj se čedno i šuti, da se bližnji ni u čem po tebi ne smuti. Tko je u istinu krepostan, taj i izvana pokazuje blagu i čednu ozbiljnost. Ovu pravu iskrenu čednost, koja iz mira i poniznosti proizlazi i „koju svi ljudi imaju upoznati", (Filip. 4, 5.), kako veli Apostol. To traži Isus od

tebe. Isus ne trpi ni licemjerstva ni himbe, mrzi na laž i pretvaranje. „Tko drži, da je pobožan, a ne zauzda svoga jezika, već vara svoje srce, njegova je pobožnost tašta". (Jak. 3, 2.).

Sinko ljubezni, govori vazda čedno, a slušaj uvijek mirno. Ma kako bio poslom zabavljen, slušaj pomno onoga, koji se s tobom razgovara, a ne odgovaraj nikada uvredljivo ili osorno. Kada se Isus približio gradu Jerihonu, neki je slijepac sjedio na putu, i neprestano vapio: „Isuse, sine Davidov, smiluj se meni". (Luk. 19. 35.). Oni, koji su prolazili, ukoriše ga osorno, da ne viče, ali duh našega Spasitelja zahtijeva, da ne budemo ni s kim osorni. Naš govor, naše riječi moraju biti blage i čedne, zato Isus i zapovjedi, da mu dovedu toga slijepca, i on ga blago i milo upita: „Što želiš, da ti učinim?" „Da progledam, Gospodine", odgovori slijepac, a Isus ga izliječi. Budi strpljiv po primjeru svoga božanskoga Učitelja. Kada ti bližnji u čem dosađuje, budi s njim ljubezan. Ne vraćaj prezir prezirom, niti kudi onoga, koji tebe kudi. Kada vidiš, da je tvoj bližnji žestoke naravi, naglo da se rasrdi, a ti šuti, da ga još većma ne razljutiš, ili ga blagom riječi umiri. „Blagi odgovor utiša srdžbu". (Prič. 15,

1.), te je nalik harfi Davidovoj, koja je ublažila Saulov bijes. Čuvaš li se u govoru svega, što bi tvoga bližnjega moglo r... srditi, ne hvališ li sam sebe, tada znaj, da si napredovao u toj svetoj vježbi šutnje. No pustiš li uzde svome jeziku, izgubit ćeš brzo mir i sabranost srca. Govoriš li često o ispraznim stvarima, nestat će ti doskora nutarnje pobožnosti. „Tko čuva usta svoja, čuva dušu svoju. Luđaci imadu svoje srce u ustima, a mudraci svoja usta u srcu. Tko ne može obuzdati svoga jezika, sličan je otvorenu gradu, koji nema zidova". (Prič. 13., 25.). Zato sinko moj, govori često sa svetim prorokom Davidom: „Stavi Gospodine, stražu na moja usta i vrata na moje usnice" (Ps. 140. 3.). Moli Isusa, da ti podijeli duh mudrosti i znanja, da šutiš, kad je potrebno, i da govoriš, kad je vrijeme za to. Umjerenost se ne sastoji u tom, da ne jedeš i ne piješ, nego u tom, da jedeš i piješ, kada ti treba, ali toliko, koliko treba. To isto načelo vrijedi i za šutnju. Ne budi nijem, već govori, gdje i kada treba, a opet šuti, kad je vrijeme za to. Ljubav bližnjega neka ti je duboko u srce zasađena, pa ćeš onda znati, što i kako imaš razgovarati sa svojom braćom. Ta će ljubav zatvoriti

usta tvoja, hoćeš li brata ili sestru izgrditi, ona će ti u usta staviti milu riječ, da umiriš osvetnika, utješiš nesretnika, svjetuješ prijatelja i ohrabriš tužnoga. Ona će te naučiti, kada valja govoriti, a kada šutjeti, prema tomu, kako to sreća i spas tvoje duše i duše tvojih bližnjih zahtijeva. Čednost, susprezanje i oprez u govoru tako su krasne kreposti, da svačije srce predobiju. Ima i tiha i nijema propovijed, na koju su svi ljudi pozvani, a to je šutnja. Ona ima veću moć i privlačivost, nego i najumniji i najbiraniji govori. U nebu imade mnogo svetaca, za koje se na svijetu vrlo malo znalo, kako su sveta života bili, no oni su svojim čednim i skromnim životom podali Bogu ugodan miris skromnih kreposti.

*

Sveti Josip nije nikada govorio o prednostima, kojima ga je Bog nadario. U svem je bio šutljiv i čedan, te se u čitavom evanđelju ne govori nigdje o njem drugo, nego da je bio pravedan. I šutnja je dio savršenosti, a one svete duše, koje su u kreposti napredovale, vrlo su pazile na svoj jezik. Mi se divimo njegovoj mirnoj naravi, njegovoj mudrosti i čednosti, kad su ga betlemski stanovnici redom odbijali, a on se zaklonio u štalu, gdje je postao svjedokom, kako se pastiri i mudraci klanjaju djetetu Isusu. Di-

vimo se, kako mirno bez prigovora vodi Mariju s Djetetom u Egipat. A mi ? Što li mi radimo ? Često za svaku malenkost planemo, i mrmljamo. Gledaj sv. Josipa ! On je uvijek jednak, i u nevolji i u sreći. Uvijek skroman i čedan u jednostavnom svagdanjem životu u kućici Nazaretskoj. Na licu mu vazda vidiš blagi mir kao izraz njegove plemenite duše.

Čuvajmo se dakle i mi pomno, da ne trošimo riječi, gdje ne treba. Obuzdajmo svoj jezik, da se čuvamo mnogih grijeha.

Petnaesti dan.

O vjernosti u malim stvarima.

Josip.

Reci mi, ljubezni sinko, imaš li volju Bogu služiti i svaki dan u kreposti napredovati ?

Službenik.

Imam, oče ! Želim ostati vjeran Gospodinu, i želim nositi dragovoljno slatki jaram Njegov. U buduće izbjegavat ću svako zlo društvo. Mrzim iz sve duše na opačinu, a čvrsto se nadam, da će mi Bog podijeliti milost, da više ne upanem u gadne i sramotne grijehe. Čuvat ću se grješnih prigoda, a nastojat ću, da srcem punim ljubavi vršim sve dužnosti prema Bogu i bližnjemu.

Josip.

Sinko, u tom je bitna točka kršćanskoga života i najsigurnije sredstvo, da se usavršiš. „Radi što je pravo, da živiš i posjeduješ zemlju, koju ti je dao Gospodin Bog tvoj". (II. Mojs. 15, 20.). Što Bog čini, sve dobro čini. On ti neka bude uzorom. Vjernom sluzi ništa nije teško. hoće li pokazati ljubav prama svomu gospodaru. Oku dobroga sina ništa ne izbjegne, čime da ugodi svome ocu. Pa zato nije teško ni do savršenstva doći, samo ako imaš čvrstu nepokolebivu volju. Bog će ti dati svoju pomoć. Zakon, što ti ga danas zapovijedam, niti ne nadilazi tvoje sile, niti je daleko od tebe, niti je na nebo stavljen, da ne bi rekao: tko, se od nas može na nebo uspeti niti je preko mora, nego je riječ vrlo blizu tebe, u tvojim ustima i u tvom srcu, da je izvršiš". (II. Mojs. 30, 11—14.). Mudrost ne zahtijeva, da ti daleko po svijetu putuješ za njom, ona je u tvojoj blizini, nalaziš je u svojoj kući, u svojoj obitelji, u svom skromnom stanu. Naći ćeš je u polju, u gradu, u jutro i na večer, tako u dane nevolje, kao i u dane radosti.

„Eto kraljevstvo je Božje među vama". (Luk. 17, 21.). Ono,

što ti pred ljudima činiš, ne može donijeti Božji blagoslov, nego ono, što je u tebi sakriveno. „Bog gleda na srce". Gleda na nakanu, kojom ti obavljaš dobra djela, i po tom onda sudi. Temeljno kamenje koje zgrade mi ne vidimo, pa ipak nosi i drži čitavu zgradu. Tako isto i tvoja nakana ostaje u duši sakrivena, pa ipak ona je podlogom i temeljem, po kojem se vrijednost tvojih djela prosuđuje. Kod svih običnih djela u životu pitaj često sama sebe: „Dušo moja, čemu to radiš ?" Ako ti neki nutarnji glas odgovori: „Radim zato, jer ljubim Boga", tada si sretan. Sinko moj, hoćeš li sredstvo, da uzmogneš, kako to kraljevski prorok veli, čitav dan govoriti o slavi Gospodinovoj, a ti vrši sva svoja djela dobro i s dobrom nakanom, pak ćeš ga time u vijeke slaviti. „Tko zakon drži, taj umnožava žrtvu, a paziti na zapovijedi spasonosna je žrtva".

Nemoj sinko govoriti, da su tvoja djela odviše jednostavna, pa da ih za to ne možeš Gospodaru neba i zemlje prikazati. Spomeni se, da je svako djelo, bilo ono kako maleno i neznatno, ipak Bogu ugodno i dragocjeno, ako ga vršiš s dobrom nakanom. Sva krasota, sva bogatstva i časti, sva moć i veličina ljudi bez ljubavi Božje i bez dobre nakane, pred Bogom nije ništa. Nasuprot može jedna misao, čaša hladne vode, jedna riječ, ili samo

jedno ganuće srca po dobroj nakani postati veliko u vrhunaravnom redu.

Kada dođeš u nebo, tamo ćeš vidjeti, kako su ljudski sudovi besmisleni i krivi. Upoznat ćeš pravu cijenu blaga i bogatstva. Skupljaj, sinko, blago i bogatstvo za dušu svoju, za vječnost. Pazi ! Nema časa, nema trenutka, koji ti ne bi mogao poljepšati krunu i povećati plaću za vječnost. Ista crna noć i one ure, dok ti spavaš, tvoj počinak, sve je to za tebe dobitak. Prikaži ih Isusu, svome dobrom Učitelju, i on će uza te ostati, a kad se probudiš, stavit će u dušu tvoju spasonosne misli. Na taj će se način ispuniti one riječi: „Ili jeo ili pio ili štogod mu drago radio, radi sve na slavu Božju", pa ćeš jednoć uživati plodove svoga rada u nebeskome nepomućenom veselju.

*

Sv. Josip je učiteljem onih duša, koje ljube ponizan i skroman život, jer je i sam bio ponizan i skroman, pa zato su ga ljudi i tako malo poznali za njegova života. On je vjerno i točno ispunjavao dužnosti svoga zvanja, u koji ga je Bog postavio, pa je baš time, a ne možda čudesima ili izvanrednim djelima zavrijedio, da ga je Gospodin odlikovao nad sve ostale, i odabrao za zaručnika Marijina i hranitelja Isusova.

Nasljedujmo dakle sv. Josipa, da se posvetimo svaki dan, vršeći točno svoje zvanične dužnosti. Nemojmo odmah svaku stvarcu na sva zvona vješati, već u skromnosti i poniznosti stupajmo pred licem Božjim, da nam djela budu zaslužna, a po tom za vijeke nagrađena.

Šestnaesti dan.

O iskrenosti i prostodušnosti.

Josip.

Sinko, služi Bogu u prostodušnosti srca svoga. Prikaži mu se sam, i naći ćeš mir duši svojoj. Zašto su toliki ljudi na svijetu vrlo nesretni? Zašto živu u neprestanom nemiru? Zato, jer zaboravljaju na zadnju svrhu, za koju su stvoreni, i jer su neprestano takovim mislima i poslovima zabavljeni, koji ih odvode od Boga. Čovjek priprost i bezazlen u svem gleda, da jedino Bogu ugodi. On ne predaje javnosti svaku svoju misao, jer ga resi krepost prostodušnosti, a pomnjivo izbjegava sve, što bi ga odlikovalo nad drugima. „Prostodušnost vodi pravednika. Pravednost bezazlenoga upravlja njegovim putevima, a bezbožnik past će u svojoj zloći. Bolji je siromah, koji je prostodušan, nego li bogataš, koji napinje usta svoja." (Prič. 11. 19.). Ne uznemiruj se zato, kako ljudi o tebi misle i govore, jer po njihovome sudu ne ćeš biti suđen. U svim djelima svojim radi, kao vješti strijelac, komu pred očima uvijek lebdi njegov cilj, što ga želi postići. On prije nego puca, nišani i oštro pogleda u nišan, a onda tek odapne. Pogledaj i ti prema nebu, i radi sve prostodušno i iskreno. Koliko ima ljudi, za koje vrijede riječi proroka: „Mnogo ste posijali, a malo ubrali, jeli ste, a niste se nasitili; pili ste, a niste se napili; obukli ste se, a niste se ugrijali; a tko je plaću pokupio, meće ju u poderan džep". Zašto je tako? Jer većina ljudi ne živi prostodušno i iskreno pred Gospodinom, već se vucare krivim putem bludnje i laži. „Ostaviše me, koji sam izvor vode žive, a iskopaše si jame, koje ne mogu čuvati vode." (Jer. 2, 13.). Zato sretna ona duša, koja sve na Boga upravlja, jer si tako u svaki trenutak života skuplja neprocjenjivo blago. „Pokoljenja pravednika blagoslovit će se", njima pripada hvala Gospodinova. „Pravednici vidjet će djela njegova i veseliti se". (Ps. 106, 42.). Prostodušnima je vjera čista, jer oni ne istražuju nedokučive tajne. Oni čuvaju svoju prostodušnost kao

djeca, a takovima je Spasitelj obećao, da će unići u kraljevstvo nebesko.

Prostodušni imadu nepokolebivo ufanje. Svoje pouzdanje ne stavljaju niti u moć ljudsku, niti u svoja vlastita djela, niti, kako sv. Pismo veli, „u množinu kola i konja, već u ime Gospodinovo". (Ps. 19, 8.).

Njihova je ljubav, žarka, pa je sveđ više i više rasplamćuje nebeska vatra. Oni jedino žele Boga ljubiti, na jedinoga Njega misle, i samo za Nj rade. Gospodin, koji se rado očituje iskrenoj duši, stanuje u njihovome srcu, i vlada u njemu kao u svom svetištu.

*

Riječi, što ih sv. Pismo strpljivome Jobu primjenjuje, valja da mi napose i sv. Josipu primijenimo: „Bijaše muž... i taj bijaše priprost i iskren, bojeći se Boga, a uklanjajući se zlu". Nije znao što je zloba i licemjerstvo, već je bio čovjek iskren i poštena srca. U svom je uzvišenom položaju i zvanju jedino vršio volju Božju, i to iskernim srcem.

O, moj ljubezni oče sv. Josipe i uzore moj! Isprosi milost meni, i da se napunim duhom Božjim, da čvrsto držim svoje dobre odluke, i da iskrenim i prostodušnim srcem vršim volju Oca nebeskoga. Priznajem, da sam ljuto pogriješio, što

sam slušao glas taštine i oholosti. Sad uviđam, zašto je moja duša tako nemirna bila. Ja sam napustio prave putove, koji k Bogu vode, i pošao stramputice, misleći, da sam sve najbolje znadem, kako i što treba raditi. Zato tebe sada molim, sveti moj zaštitniče, vodi me onim putem, kojim si ti hodao, i daj da vazda ostanem u društvu Isusa i Marije.

Sedamnaesti dan.

O veselju, što ga čini dobra savjest.

Josip.

„Dijete moje, raduj se neprestano u Gospodinu, i opet ti velim, raduj se. Protjeraj tugu daleko od sebe, jer je žalost već mnoge usmrtila. Kao što crvi rastaču drvo, tako žalost rastače srce čovječje. Raduj se dakle, sinko, jer ne ima veselja nad veseljem srca."

Službenik.

O, ljubezni oče, kako mi je drago slušati tvoje utješne riječi, ali u srcu me nešto tišti. Usprkos svojim odlukama i obećanju, ipak vrijeđam Boga vrlo često. Ja teško hodam, da, jedva se vucarim, pa me to žalosti.

Josip.

„O, dijete moje, dvije su žalosti: jedna je dobra, a druga je zla."

Ona žalost, kojom oplakujemo naše grijehe, je sveta i božanska. Suze ne mogu povratiti bogatstva onome, koji ga je izgubio, ni bolesniku zdravlja ni sijedom starcu dane mladosti, ni majci smrću izgubljena sina. Ali suze prave pokore, mogu griješnoj duši opet pribaviti blago nebeskih milosti.

Oplači dakle, dijete moje, svoje grijehe, oplači ih odvažno. Razmisli, da je Bog tvoj otac i to najbolji otac. Ako si pao, nemoj ostati na tlu, nego ustani odmah i poteci u naručaj milosrdnom Ocu, koji će te opet zagrliti poput izgubljena sina. „Kao što se Otac smiluje djeci svojoj, tako se i Gospodin smiluje onima, koji ga se boje. Jer on znade, kakovi smo stvorovi. On se spominje da smo prah". (Ps. 102.). Potraži odmah mir savjesti i nastoj, da ga sačuvaš. Zla i neuredna žalost čini, da duša drijema u neradu. Đavao čeka, dok čovjeka ne zaokupi tmina i ovakove žalosti, a tada ga počima napastovati.

Sinko! Činiš li zlo, zar nije odmah grijeh pred vratima? Posljedice su grijeha vazda: zlovolja, sramota i grižnja savjesti. No činiš li dobro, tad si uvijek veseo, jer svijetlo je za pravednike učinjeno i veselje za one, koji imadu pravedno i čisto srce.

Čista savjest raspršuje tminu duše, kao sunce oblake. Uvuče li se žalost u čistu savjest, tad žalosti brzo nestaje, kao što nestaje iskre, kad u vodu padne. Čista savjest nalikuje medu, koji i najgorče stvari zaslađuje. Ona ublažuje sve teškoće i gorčine života. Sveta radost u djetetu Božjem je djelovanje milosti Božje. Ona je vjernoj duši zalog njezina spasenja.

Kad je anđeo Rafael pozdravio Tobiju, nije mu drugo rekao, nego: „Mir s tobom na vijeke". I ja tebi to isto želim, dijete moje, jer Bog je dobar Gospodin, koji hoće, da mu dragovoljno iz ljubavi služimo, a ne prisiljeno i proti volje. Ne zaboravi, da Bog ne gleda toliko na ono što se radi, koliko na nakanu kojom se što radi. Ne služi mu dakle onako, kao što rob služi svomu samosilniku, već Mu služi i ljubi Ga kao dobro dijete najboljega svog oca. Tako će ga i oni ljudi spoznati i ljubiti, koji ne znadu kako je sladak njegov jaram i blagi njegov zakon.

Učiniš li tako, onda ćeš Boga štovati, bližnjemu biti uzorom, mladeži ucijepiti ljubav za krepostan život, i umnožit ćeš i usavršiti svoja djela, Olakšat ćeš i postojanost svoju. Odvažnije ćeš gledati u budućnost, osobito na onaj dan, koji će odlučiti o tvojoj vječnosti. Ja se nadam,

da ćeš čuti riječi: „Dobri i vjerni slugo, uniđi u radost Gospodina svojega." (Mat. 25, 32.).

*

O, kako je slatki mir i svetu radost uživao slavni patrijarka sv. Josip! Nikada mu nije duša ni u jednoj nevolji niti u najtežoj kušnji, ni najmanjim trakom zlovolje bila uzbunjena. Osim nutarnjega zadovoljstva, što mu ga je pružala čista savjest, radovao se i veselio neprestano, što je vio vazda s božanskim Djetetom Isusom, koji mu je srce i dušu neprestano razblaživao neizrecivom utjehom. I mi imademo uza se božanskoga Utješitelja Isusa Krista, koji je vazda pripravan, da nam srce napuni najslađom utjehom, i da nas nadari balzamom svojih milosti. Utecimo se k Njemu, poslušajmo savjet sv. Apostola Jakova: „Ima li među vama tkogod, koji je žalostan, neka moli". (Jak. 5, 13.). Pa opet kraljevski će prorok: „Duša moja ne će da se utješi. Spomenuh se Boga i uzradovah se." (Ps. 76, 34.). Kada nas đavao zaokupi tamom žalosti, valja da odmah pohrlimo k sv. Josipu, i pogledamo Isusa. On će nas rasvijetliti i razveseliti, a najposlije dovesti u luku blažene vječnosti. Nastoj dakle odmah se podignuti, čim padneš u koju pogrješku, da tako sačuvaš mir duše i čistu savjest.

Osamnaesti dan.

O napredovanju u kreposti.

Josip.

Ljubezno dijete, pomisli, da se dobra i radosti tijela bitno razlikuju od dobara i radosti duše. Čovjek strastveno teži za zemaljskim užitkom, a kad ga stane uživati, tada tek uviđa taštinu i prolaznost njegovu. Duševna dobra čovjek malo cijeni, no kad ih jednom okusi, tad ih istom cijeni, i njihovu vrijednost spoznaje. Ti si, milo dijete, Bogu dalo svoje srce, ti si počelo hodati svetim putevima Njegovih zapovijedi. Imaš li dakle zbilja stalnu volju slijediti staze božanskoga Spasitelja?

Službenik.

Hoću slijediti stope moga božanskoga Spasitelja, a u srcu ćutim, da je ta težnja iskrena. Znadem, da je vrlo važno ne ogledati se više, kad se jednog ruka metne na plug, a opet da onaj, koji ne napreduje, taj nazaduje. No ja sam još vrlo daleko od cilja, što ga želim postići.

Josip.

Drago dijete, sama želja za napredovanjem u kreposti još nije dovoljna, već se čovjek mora srčano odvažiti na posao i uvijek novim naporom raditi. Svaki je sam kriv, ako ne napreduje u pobožno-

sti. Isus otvara svakomu riznicu svojih milosti, pa ih je pripravan svakomu u srce staviti, samo treba da mu *otvorimo* srce naše. „T k o ž e đ a, n e k a d o đ e k m e n i, i n e k a p i j e”. „Žednom ću dati badava iz izvora vode žive”. To je, dijete moje, žeđa za savršenošću. Pravedniku nikada nije dosta, on uvijek žeđa i gladuje za pravdom, pak za to mu Isus i veli: „Blaženi, koji gladuju i žeđaju pravde, jer će se nasititi”. Dok je Isus na zemlji živio, napredovao je u mudrosti u dobi i milosti kod Boga i kod ljudi. I čim je više pokročio u dobi, tim nam je dao sjajnije dokaze svoje mudrosti i svetosti. Zato, tko hoće ostati uz Isusa, mora Njegove stope slijediti. „Tko je pravedan, neka nastoji, da bude još pravedniji, a tko je svet, da bude još svetiji”. Uznimo, da koji poljodjelac, koji je inače čovjek trijezan i bez opačina, zanemari svoje polje i ne pazi na vrijeme sjetve, bi li taj poljodjelac imao pravo, da očekuje obilnu žetvu ? Tko se proti rijeci ne bori, toga će bujica odnijeti. Tako isto i ti, dijete moje, ako se na vrijeme ne usprotiviš bijesnim valovima svojih strasti, već mirno dopuštaš, da se razviju, tada ne samo da se ne ćeš približiti luci nebeske domovine, već ćeš se polagano udaljivati od nje i pasti u ponor opačina i zloća. Smije li poljana srca tvoga ostati neplodnom,

kad je tolikim naukama zasijana, rosom mnogih milosti orošena i toplim zrakama pravednosti ogrijana. Ili smije li možda samo kakav kukavni netečni plod donijeti ? Nije dosta, da Bogu samo jednostavno povratimo onaj talenat, što nam ga je njegova dobrota pozajmila, već moramo donesti i one plodove, što smo ih talentom stekli. Jesi li što dobra učinio, a ti ne pomišljaj više na ta svoja dobra djela, jer bi se mogao uzoholiti. Kad pomišljamo na dobra djela, što smo ih učinili i velikom ih dopadnošću promatramo i njima se hvalimo, tada se sami iz knjige života brišemo. Ne gledaj na ono, što si učinio, već na ono, što si još dužan učiniti. Ne gledaj i ne računaj, koliko si puta prošao, već izračunaj, koliko je još dug taj put do pravoga cilja. Hoćeš li brzo napredovati u kreposti, a ti promotri često samoga sebe i zaviri, što piše u svakom kutiću srca tvoga, pa izbriši sve, što god bi moglo zamrljati tvoju čistoću. Upotrebi svaki čas, svaku uru, svaki korak, da priskrbiš duši po koji novi ures, koji će ti podići cijenu pred nebeskim Zaručnikom.

Eto prigode imaš na sve strane, da se uzmogneš vježbati u kreposti. Bit će vrijeme, u koje će te ogovarati, a ti mirno podnesi. Ponizit će te, a ti budi strpljiv. Naložit će ti što teško, a ti mirno izvrši.

Gledaj lovca, kako velikim trudom i naporom strpljivo i po više dana proganja zvijer, da je ubije. Trgovac pomno upotrebljava svaku zgodu, samo da si što više novca namakne i nešto steče. A ti? Ti da propustiš i lijeno da mimoiđeš sredstva, koja ti pružaju neprocjenjivo blago ?

Čovječji je život pun nevolja, muka, boli i raznovrsnoga jada. No to je ujedno i plodonosno tlo, na kojem pravedna duša uspjeva miomirisnim cvijećem i obilatim plodom za vječnost. Ajde dakle, prihvati se posla i ne dođi praznih ruku k cilju, već savi bogat vijenac raznovrsnog cvijeća preraznih kreposti.

*

Ime sv. Josipa doista je slavno i krasno ime. Ono znamenuje rast, umnoženje. Pa to ime privlači i pozivlje svoje štovatelje, da i oni porastu u kreposti, da se i u njima kreposti umnože. To je ime slavno, jer bistri i tjera oblake, koji se nadviše nad dušu čovječju. To je ime slavno, jer goni tminu i privodi opet na čistinu. To nas ime vazda sjeća, kako valja napredovati, da budemo Bogu na slavu, anđelima na radost, a sebi i ljudskomu rodu na korist.

Devetnaesti dan.

O ljubavi k bližnjemu i kršćanskom prijateljstvu.

Sinko mili, znaj, da je prva i najveća zapovijed: „Ljubi Gospodina Boga svim srcem svojim, svom dušom svojom, umom i jakošću svojom. A druga je toj jednaka: Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe.'' I sv. Pavao nam govori duhom Kristovim: „A n a d a s v e t o, l j u b i t e s e, j e r j e l j u b a v s v e z a s a v r š e n o s t i''. (Kol. 3, 14.). „N o v u v a m z a p o v i j e d d a j e m'', kaže božanski Spasitelj „d a s e m e đ u s o b n o l j u b i t e, k a o š t o s a m j a v a s l j u b i o''. (Iv. 14, 34.). Naravska ljubav, koja se osniva na puti i krvi, na raznim obzirima, tako je stara, kako je i svijet star, pa je i zli i dobri njeguju. Nu ljubav, kojom smo dužni po volji Isusa Krista, našega bližnjega ljubiti, je nova ljubav, koja čini, da mi našu braću poradi Boga ljubimo. Ništa se u sv. Pismu više ne hvali i ne preporuča, nego li ova bratska ljubav. Isus Krist, prije nego li je svoje Tijelo predao na muke, dva puta je svoje učenike sjetio na ovu zapovijed. T o j e z a p o v i j e d m o j a, d a s e m e đ u s o b n o l j u b i t e, k a k o s a m j a v a s l j u b i o. Odmah zatim dodaje: „A k o s e m e đ u s o b o m l j u b i m o, t a d

ostaje Bog u nama, a njegova je ljubav u nama savršena." „Tko ne ljubi brata svoga, ostaje u smrti". „Tko ne ljubi brata svoga, taj nije od Boga". Ljubav k bližnjemu je znak, po kojem se, kako Isus kaže, poznaju učenici njegovi. Nu ovu ljubav ne valja u srcu zatvoriti ili ju samo ustima kazivati, već ju valja i djelom kazivati. Znaj, sinko, da ne možeš ni Boga ljubiti, ako ne ljubiš bližnjega svoga. Kad ne ljubiš bližnjega svoga, koga vidiš, kako ćeš ljubiti Boga, koga ne vidiš ? Isto tako ne možeš ni bližnjega uvrijediti, a da ne uvrijediš Boga. Te su dvije vrsti ljubavi tako međusobno povezane, da ih nije moguće raskinuti. „Zar ne znate, da su tjelesa vaša, uda Krista ?" (I. Kor. 6, 15.). Zato ne smatrajte se samo kao braća, već i kao uda međusobno. Niti oko može ruci kazati: Ja te ne trebam; niti može glava nogama reći: ne trebam vas! Dapače su neka uda tijela, koja se čine slabija, ipak potrebitija. (I. Kor. 12, 21.). Tvoja se ljubav mora na sve protegnuti, tako na sirotinju, kako na bogate, tako na slabe, kao i na mogućnike, tako na neprijatelje, kao i na prijatelje, tako na one, koji te progone i zlostavljaju, kao

i na one, koji ti dobro čine. I na svijetu ne smije biti ni čovjeka, ma bio on kako nevrijedan, a da ga ne ljubimo. U tvoje se srce ne smije nikada i proti nikomu mržnja uvući. Tko dopušta, da mu se u srce mržnja ugnijezdi, taj ujedno dopušta, da mu se i smrt u nj uvuče. Danas možeš vidjeti čovjeka zagrezla u blato sramote i groznih opačina, koji je najveći neprijatelj svakoj kreposti, a sutra već možeš istoga čovjeka gledati, gdje se ganut nebeskom milošću odriče vraga za vazda, i svojom pokorom razveseljuje anđele.

Zato, sinko mili, ne proklinji, ne osuđuj nikada, već se požuri, da svojom molitvom pribaviš griješniku milost, da mu se u dušu, koju je Krist otkupio svojom krvlju opet povrati kraljevstvo Božje.

Službenik.

Oče, sveti Josipe ! Priznajem i osvjedočen sam, da moram sve ljude ljubiti, pak i one, koji me progone, i zlo mi čine, samo nikako pravo ne razumijem, kako da i one ljubim, koji mi iz srca žele iščupati svetu vjeru. Upravo te ljude, sam poslušao, njihovim zavodljivim riječima sam povjerovao, u njihovome zlu sam društvu boravio tako dugo, i zato zakon Božji kršio. Ti me ljudi zamamiše, samo da prekršim svete zapovijedi. Kada me već predobiše u svoje kolo, tad mi haljinu moje nedužnosti i čistoće blatom okaljaše,

u srce mi uliše otrov i grozno me raniše. A ti, sveti moj zaštitniče Josipe, ti si mi u toj nesreći priskočio u pomoć. Ti si bio onaj blagi Samaritanac, koji si mi rane zalio vinom i balzamom. Ti si me posve iznemoglu i zakrvavljenu opet doveo k Isusu. A Isus me opet milo pogledao, ljubezno me primio i zagrlio me kao otac izgubljena sina. Pa zar da i sad ljubim ubojice svoje duše ? O, Bože, oprosti moje i njihove grijehe !

Josip.

Sinko, i griješnike moraš ljubiti, za njih se moliti, i koliko ti je moguće i za njihove grijehe pokoru činiti, ali ujedno moraš izbjegavati njihovo društvo i klonit se ih kao zmije otrovnice. Ljubav se k bližnjemu ne pokazuje time, da im pomažeš zlo činiti i zako postati dionikom njihovih opačina. Ne zamijeni općenitu ljubav, koju si u raznim okolnostima dužan vršiti, s prijateljstvom, koje smiješ gojiti s pojedincima, koji su kreposna života. Kršćansko prijateljstvo je nebeski dar. Vjeran je prijatelj jaka zaštita, a tko ga je našao, taj je blago našao. Ništa na svijetu ne da se prispodobiti s vjernim prijateljem, i njegova je vjernost vrijednija od srebra i zlata. Vjeran je prijatelj lijek života i

neumrlosti, i koji se Gospodina boji, naći će ga. I nađeš li takova čovjeka, požuri se k njemu i noga tvoja neka prestupi prag njegovih vratiju". (Prop. 6.). Ubrzo ćeš upoznati, da li je taj čovjek vrijedan zvati se imenom prijatelja. To ćeš najlaglje upoznati, opaziš li, da si za vrijeme toga prijateljstva napredovao u kreposti. Ne bojiš li se u prisutnosti svoga prijatelja što zla učiniti to je znak, da taj prijatelj nije čovjek po srcu Božjem. Usuprot, ako se bojiš i stidiš pred njim griješiti, i ako te samo pomisao na nj bodri na dobra djela, raduj se tad i razveseli u Gospodinu, jer si u vjernom prijatelju našao neizrecivo blago. S ovakovim prijateljem opći vazda, i budi mu sklon kao nekoć Jona Davidu. Njega se drži na putovanju pustinjom života. Podupirajte se međusobno, a pomoću Gospodnjom prispjet ćete obojica sretno do žuđenoga cilja.

*

U tom neka nam je primjerom sv. Josip, koji je bio najboljim prijateljem samome Gospodinu. „Štogod učiniste jednome od najmanjih među vama, to meni učiniste", govori Gospodin. Radimo dakle prema braći i prijateljima s tom nakanom, da u njima gldeamo Gospodina. Isus je sv. Josipu svaku brigu, svaki korak, što

ga je za Nj učinio, bogato naplatio. On će i one bogato naplatiti, koji ga u osobi bližnjega ljube i njemu služe. On im obećaje nebo. Isus će im kazati one utješljive riječi: „Dođite blagosloveni Oca mojega, posjedujte kraljevstvo koje vam je pripravljeno od postanka svijeta, jer bio sam gladan i vi me nahraniste; bio sam žedan, a vi me napojiste; bio sam putnik, i vi me na stan primiste; bio sam gol, a vi me obukoste; bio sam bolestan, i vi me pohodiste; bio sam u zatvoru i vi dođoste k meni”. Tada će mu pravednici odgovoriti: Gospodine, kada te vidjesmo da gladuješ, pa te nahranismo? Kada, gdje žeđaš, pa te napojismo? Kada te vidjesmo kao putnika, pa te na stan primismo, ili gologa, pa te zaodjesmo? Ili kada te vidismo bolesna, pa te pohodismo, ili u zatvoru, pa dođosmo k tebi? A Gospodin će im: Zaista vam kažem, štogod učiniste jednom između najmanje braće moje, meni učiniste”. Priuči se dakle, da sa svojim bližnjima uvijek onako postupaš, kako bi želio da postupaš s Isusom.

Dvadeseti dan.

O suglasju s Božjom voljom.

Josip.

Najveća tajna, kako može čovjek na zemlji sretnim postati, sastoji se u tom, da se posvema složi s voljom Božjom. Isus te je o tom u svojoj krasnoj molitvici podučio: „Oče naš, koji si na nebesima... Budi volja Tvoja kako na nebu, tako i na zemlji”. Bio ti je primmjerom za svega života na zemlji: „Oče, ne kako ja hoću, već kako Ti”. „Jer ne tražim svoju volju, nego Onoga, koji me je poslao”

Najuzvišenija krepost je ljubiti Gospodina Boga. U toj je ljubavi opet najviše, najljepše i najplemenitije to, da se čovjek u srcu potpunoma slaže s voljom Božjom. Priuči se na to, sinko moj, da u različitim zgodama svoga života svaki put upoznaš i vidiš prst Božji, koji sve ravna i upravlja na tvoj spas i vječnu sreću.

Ne vjeruj, da na svijetu što slučajno biva. Namjere Božje providnosti mogu ti doduše biti sakrivene, ali znaj, da su one najljepše, najbolje i najplemenitije.

„Zar se dva vrebca ne kupuju za jedan filir? Pa ipak nijedan od njih ne pada na zemlju bez Oca vašega”. (Mat. 10,

29.). Dapače one stvari, za koje se čini, da su se slučajno dogodile, nastale su djelovanjem nepromjenlivoga reda Božje Providnosti. „Kocke meću se u krilo, ali Gospodin ih dijeli". Da sinko, sve su vlasi na tvojoj glavi prebrojene. Ljudi, koji te progone samo su oruđe, kojim se Bog služi, da činiš pokoru za svoje grijehe i da više u kreposti napreduješ. Sa zahvalnošću primaj sredstva, što ti ih Providnost Božja daje za spas duše. Ne ljuti se i ne mrzi na one, koji te lišavaju imetka, porodice i dobroga imena, već budi poput svetoga Joba, koji je izgubivši sav imetak i djecu, rekao: „Gospodin je dao, Gospodin je uzeo." Na taj ćeš način sačuvati mir duše svoje i sačuvati nepokolebivo pouzdanje u Boga, koje ti nitko ne može pomutiti. Jer „onima, koji Boga ljube, sve služi za njihovo dobro, a pravednika ne sažaljuj, štogod mu se dogodi." (Prič. 17, 18.). Muke, nevolje, umrtvenja, dapače i napasti, sve će ga to tješiti i usrećiti. Pravednik je uvijek miran i veseo, uvijek zadovoljan, jer svu svoju sreću nalazi u Bogu i u vršenju Njegove svete volje. Onaj čovjek, koji se volji Božjoj ne pokorava, uvijek je nemiran. On se protivi svemožnoj ruci, koja ga bije, i živi u očitoj borbi proti svomu Spasitelju. Zato te opominjem, sinko mili, da se uvijek i u svako doba posvema podaš svetoj volji Božjoj, pak ćeš sačuvati i uživati mir i sreću, doklegod živiš. Reci s Apostolom: „Gospodine, što želiš, da učinim". I kaži s okrunjenim prorokom: „Pripravno je srce moje, Bože, pripravno je srce moje; pjevat ću i pjesmu kazivati." (Ps. 56, 4.). Tada ne ćeš više iskusiti žalosti ni boli, ni promjenljive sreće, ni jada, ni neprilike, niti išta od onoga, što tišti svijetovne ljude, nego ćeš se u svetoj ljubavi posvema osloniti na dobrotu svoga nebeskog Oca.

*

Sveti je Josip uvijek sve radio, što Bog hoće, i onako kako Bog hoće. Bog ga je odabrao hraniteljem Sinu svomu, i u čas, kad je Spasitelj Isus Krist imao s neba na zemlju doći, u čas kad se imao roditi, uskratiše mu stan. Koliki bi se bili u tom slučaju pozivali na slavu i dostojanstvo Mesijino i ponosno isticali svoju čast, ali sv. Josip toga nije učinio. On se posve pouzdao u volju Božju, držeći, da su ta poniženja, volja Svevišnjega. Koliko isprika i prigovora bi nama na um došlo na bijegu u Egipat? Sv. je Josip cijelim putem samo na jedno mislio, naime: kako da ispuni volju Božju.

U što bi nas zanijela naša misao u kući Nazaretskoj, kad bismo vidjeli, gdje božansko Dijete u skromnosti i zabiti sprovodi dane u radu i muci? Sv. Josipa nijesu takove misli zanimale, niti je on o tom ikakova računa i razjašnjenja tražio, već je jednostavno i pobožno ispunjavao volju Svevišnjega. Promotrimo li sav život toga Božjeg ugodnika, to vidimo vazda istu podložnost i posvemašnje pouzdanje u Providnost. Ta mu je krepost sigurno i najviše milosti pribavila, jer Bog najviše onoga nagrađuje, koji druge volje do volje Božje ne poznaje.

Dvadeset i prvi dan.

O pouzdanju u Gospodina našega Isusa Krista.

Josip.

Sinko ljubezni, eto vidi, koliku nam je ljubav iskazao Otac nebeski, da se zovemo i da jesmo djecom Božjom. On nije više sluga nego sin, ako je sin, tad je i baštinik po Bogu. Bog je dakle tvoj Otac, a Isus Krist je tvoj brat, komu je dana sva vlast na nebu i na zemlji. Što dakle još želiš? O, kako se razveseliše djeca Jakovljeva, kad im se brat Josip, oslobodite lj

Egipta, dao prepoznati, pa im od srca govorio: „Dođite k meni i dat ću vam sva dobra Egipta".

Isus Krist je tvoj brat, koji te neizmjerno više ljubi, nego li je Josip svoju braću ljubio. On te želi sa svim svojim darovima nadariti. „Oče," veli Isus Krist „ja hoću, da gdje budem ja, ondje budu sa mnom i oni, koje si mi dao". (Iv. 17, 24.). Uvrede, što si ih Bogu nanio, zaslužuju strogu kazan. Nu pokaješ li se iskreno i obećaš li, da ćeš se popraviti, tada će Isus biti tvojim zagovornikom i posrednikom kod svoga Oca. „Sinci moji, evo vam pišem, da ne griješite. No ako li je tko sagriješio, zagovornika imademo kod Oca Isusa Krista pravednika."

Ako te nečisti duh napastuje i plaši, a ti se odmah obrati k Isusu. Dobri će te Spasitelj primiti za ruku, i povesti k Ocu svome. Ondje će te zagovarati, i tvoj grijeh svojim zaslugama oprati. Tada će popustiti tvoja malodušnost i pretvorit se u pouzdanje po milosti Onoga, koji nam je postao mudrost od Boga, pravednost, svetost i spasenje. (I. Kor. 1, 30.). Sve imademo po Isusu, a Isus Krist je za nas sve. Hoćeš li iscijeliti ranu, On će je izliječiti, zastire li te tmina nepravednosti, On je sunce

pravednosti, koji će te rasvijetliti. Bojiš li se smrti, a ti poteci k Njemu. On je život vječni. Hoćeš li u nebo, On je put, koji onamo vodi." Ogladniš li, On je kruh, koji će te nahraniti. Kad premineš, zapamti, On je uskrsnuće, koji će te probuditi na život vječni.

„U njem je sve blago mudrosti i znanja sakriveno. Pristupimo dakle s pouzdanjem k prijestolju milosti, kad nam treba pomoći". Neizmjerno je sretan svaki onaj koji se pouzdaje u Isusa i Njemu svoje srce prikaže. Takav sretno odbija sve navale, napasnika i krvnika duše svoje. On već na zemlji kuša nebeske radosti, jer svu sreću i zadovoljstvo samo u Onome nalazi koji je predmet blaženosti vječne.

*

Sveti Josip, koji je uvijek s Isusom živio, zavirio je duboko u Srce svomu milome Spasitelju. Upoznao je, koliko se blago milosti sakriva u Njem. I čim je dublje prodirao u to svetište, tim je bila jača ljubav njegova i pouzdanje u Isusa Krista. Vidio je sve, što je ljubav Isusova učinila i što će još učiniti za spas ljudi, a duša mu se napunila najslađom utjehom. Pouzdajmo se dakle i mi posve u Isusa, kao što je to sveti Josip činio. Ako bi nas možda kakav strah odvraćao od toga, potecimo brzo k dobrome zaštitniku, svome, da nas on privede k božanskome Djetetu. Oni ljudi, koji se ne usuđuju sami razgovarati s dobrim kraljem, zadovoljni su i sretni, mogu li mu svoju, molbu po kojoj drugoj osobi predati, koja je najbliža prijestolju njegovu. Molimo dakle sv. Josipa hranitelja Isusa Krista, da nas preporuči božanskom Sinu, i da u nama pobudi djetinje pouzdanje, te iskrenom ljubavlju uzmognemo reći: „Oče naš, koji si na nebesima"

Dvadeset i drugi dan.

O pripravi na smrt.

Josip.

Najvažniji čas našega života, sinko ljubazni, je čas smrti. Od toga časa ovisi tvoja vječnost. Ti si možda mlad, jak i zdrav, ali se ipak moraš na smrt pripravljati, jer ona je blizu.

„Rano usahne čovjek kao trava. Jutrom se rascvate i prođe, večerom opada i ugine". (Ps.(89, 6.). Naš je život kratko i zlo putovanje, po riječima sv. Pisma. On je, kako veli sv. Jakob (4, 15.), para, koja se samo kratko vrijeme vidi, a onda isčezne. Svi su narodi, koji su od postanka svijeta na zemlji živjeli, isčeznuli, i nijedan čo-

vjek nije utekao smrti. Gdje su sada toliki kraljevi i vojnici, toliki zakonodavci učenjaci, koji za svog života sloviše kao glasoviti ljudi ? Gdje je toliko milijuna ljudi bogataša i siromaha, učenjaka i neznalica, starih i mladih, slabih i mogućnika, koji su živjeli ? Sve ih je redom smrt pokosila ! I ti ćeš, sinko, umrijeti. Cijeli je tvoj život neprestani put k smrti Radio ili mirovao, spavao ili bdio, svaki se čas približaješ svome posljednjem cilju. Život je kao ura, koja nijednu sekundu ne može mirovati. On je kao kakova ogromna kola, koja voze ljude na putovanje, a da im ne dadu ni časka počinka. Zato, sinko, velika je taština kad se čovjek onome priljubi, što brzo nestaje, a ne teži za srećom, koja nikad ne uvene. Taština je, kad je čovjek željan bogatstva, uživanja, odlikovanja i raznih časti, kojih nestane za čas, a zanemaruje ono, što je vječno. Taština je i ludost, kad čovjek misli samo na sadašnjost, koja tako kratko traje, a ne misli na budućnost, kojoj nema kraja. Samo jedno je potrebno. (Luk. 10, 11.). Na čas smrti ćeš saznati, jesi li ovo jedno potrebito ispunio. Zato, sinko za cijeloga života misli na smrt, i nastoj, da se dobro na nju pripraviš. Velika tajna, da uzmogneš dobro i sretno umrijeti jest, da dobro živiš i neprestano misliš, da čovjek mora umrijeti.

„U svim svojim djelima opomeni se posljednjih stvari, pa nećeš nikada sagriješiti". (Prop. 7, 40.).

Velik je luđak onaj, koji se ne da suzdržati, ako hrli prema ponoru. No još veći luđak je onaj, koji zavezanih očiju hrli u smrt, i pada u onaj strašni ponor, a da prije ni pomislio nije, kakav ga tamo udes čeka. Za čovjeka, koji nikad nije na smrt mislio, za njega je smrt strašna neman, kojom počima vječna kazna, no za dobru dušu ona je prijatelj, koji ju oslobađa iz ropstva.

Smrt je nešto gorka za sve ljude, ali pravednicima zaslađuje tu gorčinu Onaj, koji je iz ljubavi k nama umro na križu. Oni koji se samo zato smrti boje, što moraju ostaviti bogatstvo, zabave i svoje grijehe, zaista osjećaju žestok strah, ali strah uzaludan. Zato sinko, misli i pripravljaj se na smrt, pa ćeš sveto i živjeti i umrijeti. Govori često u srcu svome: naskoro ću umrijeti, možda već danas ili sutra. Živimo dakle svaki dan tako, kako bi si na čas smrti poželjeli, da smo živjeli.

O, sveti moj zaštitniče ! Osobito radi zadnjeg časa, koji odlučuje o mojoj vječnosti, dolazim k tebi i dušu ti izručam. Sačuvaj mi je od neprijatelja i daj, da u tvojem naručju umrem. Pouči me, da

spoznam vječne istine, i da često o svom zadnjem cilju razmišljam.

*

Dan prije smrti svetoga Franje Saleškoga, oprosti se s njime ravnatelj zavoda sv. Josipa, jer je morao otputovati u Lyon. Svetac Božji odvrati mu anđeoskom blagošću ove riječi: Oče! Zar ne znate, da sam ja vlasništvo sv. Josipa? Evo tako se valja i nama posve predati sv. Josipu, da budemo vlasništvo njegovo, pa onda ni nama ne će smrt tako biti strašna. Gledaj, da svaki dan nešto o Bogu razmišljaš, i tako se pripraviš na smrt.

Dvadeset i treći dan.

Korisno je pomišljati na smrt.

Josip.

„Jedimo i pijmo, sutra ćemo umrijeti", govori bezbožnik. Ti, sinko, reci: „Sutra mogu umrijeti, s toga ne smijem ni časka propustiti, a da se ne pripravim i učinim sve, što je nužno za vječni moj spas. Velika je ludost ne misliti na smrt. Još je veća i neopisiva ludost samo na to misliti, kako ćeš zlo učiniti.

Misao na smrt vodit će te pravim putem, ona će tvoje srce raskajati, i sve zle želje ugušiti.

Pomisao na smrt ohrabrit će te, da se za uvijek odrečeš putenosti i lažnoga

veselja. Da zemaljske stvari pravo uzmogneš prosuditi, priuči se osvijetliti ih svijetlom one svijeće, koja će na času smrti u tvojoj ruci gorjeti. Sve štogod te uznosi, sve će to naskoro izgubiti svoj tašti sjaj. Kadgod si napastovan, a po tom sklon, da Boga uvrijediš, brzo pomisli, da te smrt može iznenada zateći baš u času, kad bi sagriješio.

O, koliki su nesretnici na taj način propali u vječni ponor, jer nisu mislili, da trenutak njihova prekršaja, može ujedno biti trenutkom njihove smrti, a po tom vječnoga prokletstva. Čovjek, koji svaki dan govori: „Danas počimam dan, ali ne znam, hoću li večer dočekati. Zdrav sam legao u krevet, ne znam, hoću li se sutra živ probuditi na ovome svijetu", takav čovjek ne će dopustiti, da ga strasti zaslijepe i na grijeh zavedu. Mnogi baš zato propadaju, što ne znadu, kako će dugo živjeti, a ipak misle, da će još dugo živjeti. Pa upravo poradi našega neznanja o zadnjem času, gdje će nas smrt iznenaditi, moramo vazda biti pripravni na smrt. „Opašite vaše bokove" govori sam božanski Spasitelj, „i držite goruće svjetiljke u vašim rukama. Budite kao oni ljudi, koji čekaju, dok im se gospodar vrati s gozbe, da mu odmah otvore, čim poku-

ca na vrata. Blaženi sluge, koji bdiju, kada Gospodin, dođe. Budite i vi pripravni, jer će Sin čovječji u onu uru doći, kada se vi ne nadate." (Luk. 12, 35.).

Smrt ne pazi ni na koga, bio mlad ili star. Ona čeka pred vratima. Ona prati čovjeka, kudgod ide, broji njegove korake, i vreba samo čas, kad će joj se zapovijediti da ga pokosi. Ona stiže škrticu, koji na svom novcu i blagu sjedi; ona posječe oholicu, koji se naduo sa svoga bogatstva, ona smrvi raskošnika, koji se valja u blatu svojih grijeha. Smrt dolazi i pravednom i pobožnome čovjeku, koji si je molitvom, milostinjom, razmatranjem i obdržavanjem zapovijedi Božjih skupljao neprolazno blago, i vodi ga u nebesku domovinu. Pravednik, koji za života misli na smrt, taj nastoji, da prije smrti čini dobra djela, koja će mu u nebeskom Jerusalemu pripraviti sjajan doček. Kršćanin je uvijek pripravan umrijeti. On znade, da se na ovom svijetu mora mrtviti i trpjeti, da na drugom zadobije sretnu vječnost. Zato sinko, očekuj svaki dan, da će Onaj doći i zahtijevati dušu, od koga si ju primio. Čini pokoru danas, a ne zaboravi je i sutra. Oplači danas svoje grijehe, ali ne za to, da sutra opet griješiš. Posti danas, a sutra ne budi neumjeren. Bdij i revnuj danas,

a sutra ne budi mlak i lijen. Ako smrt malo zateže i ne dođe odmah, to je za to, da se uzmogneš bolje pripraviti. Ne zaboravi, sinko, da je Bog pravomu pokorniku obećao oproštenje, ali griješniku nije obećao ni sutrašnjega dana.

Uzvišeni moj zaštitniče, sveti Josipe! Tebi se izručam osobito za čas smrti, pouzdano se nadam, da ćeš mi pomoći. I ja želim tako umrijeti, kako si ti umro, stoga i uviđam, da moram ozbiljno na smrt misliti i tebe slijediti. Pripravi me ti na smrt i priuči me, da se u svem podam volji Božjoj. Odričem se svih zemaljskih stvari i svega, što bi me moglo lišiti nebeskih dobara. Umnoži mi pouzdanje i ljubav k tebi, a ja ti obećajem, da ne ću nijednoga dana propustiti, a da se ne bi k tebi utekao, jer znadem, da ćeš me ti u zadnjem času moga života tješiti, i gorčinu smrti zasladiti.

Dvadeset i četvrti dan.

O smrti griješnika.

Josip.

„Bdijte i molite se, jer ne znate, kada je vrijeme. Bdijte dakle, jer ne znate, kada će doći gospodar kuće; u večer, da li o ponoći ili kad pjetao zapjeva ili u jutro". (Mark.

13, 33.). Tako govori Gospodin. „Čuvajte se, da svoja srca ne oteretite proždrljivošću, pijanstvom i brigama ovoga života, i da vas ne iznenadi onaj dan, jer će kano zamka na sve doći, koji živu na cijeloj zemlji". (Mark. 13, 35.). Kad je smrt daleko, griješnik ju prezire, on ne će ni da bdije, ni da moli, pa baš u onaj čas, kad podigne glavu prema nebu, tada se strovali u prah. Smrt mu je iznenada sjela za vrat, u i jednom času odsudila je njegova nedjela.

Imade dvije vrsti griješnika, koje smrt iznenađuje. Jedni su drzoviti i hvalisavi, a naslađuju se time, da mogu prkositi smrti. Drugi su opet zabrinuti i bojažljivi, a zanimaju se samo svojim vremenitim poslovima, svojim imućtvom i zabavama, pa se obično odvraćaju od svoga zadnjega cilja. Dan pak Gospodnji dolazi za jedne kao i za druge. Eto vidi, jedni i drugi leže na samrtnoj postelji, za čas će ih i u lijes metnuti. Smrt stoji kod njihovih glava, pa je pripravna, da svoj plijen ugrabi. Vrag već pruža ruke, da ih u pakao strovali. Kad griješnik oboli, tada se sa strahom sjeća svojih zlih djela i stane polako uviđati, zašto je na zemlji. Pred njim se otvara vječnost sa svim svojim mukama i grozorama. On znade, da je

kao suho neplodno drvo, koje će se posjeći. On znade, da je kao rob, koji je ustao proti svome gospodaru, i gnjev gospodarev na sebe navukao. On znade, da je kao porušena kuća, koja će se do temelja razoriti. On je govorio: Ej, mlad sam, pa zašto ne bi uživao sve radosti ovoga života. Danas ću se poveseliti, a pokoru mogu sutra činiti. I doista, on se proveselio. Dan užitka i grijeha prošao je, ali drugoga dana nije više doživio. Dali su mu i spasonosnih opomena, ali on se na njih nije obazirao. Govorili su mu o strogom sudu Božjem, o vječnosti, o paklu, a on se svemu tome rugao. Sjećali su ga na smrt, ali on se okosio i rekao, da još ima vremena i kasnije na nju misliti. Jučer se još zabavljao u društvu, i svojim krasnim odijelom i govorom svraćao pozornost i udivljenje prisutnih. Hvalili su ga i slavili. On se veselio, šalio, smijao, uživao... Pa gle! Danas mu već dođoše dva najgroznija neprijatelja: smrt i zla savjest. Očajan stoji pred njima. Jezik mu se već hvata za nepce, oči utrnjuju, usta mu se stežu, glas zapinje. Moram li dakle umrijeti?!... Žar ne ima više nade, da produljim život? I grobna tišina zavlada oko smrtne postelje. Evo, griješniče! Ima samo jedno sredstvo, Ima, ima, a to je pokora, to je skrušeno kajanje. Ali jao bijedan, pokore ne će da čini, jer joj nije navikao.

On ni sada ne će, da se kaje za svoje grijehe. K tjelesnim bolima i mukama pridružuje se sada i strah, grozota i očaj. Griješnik se više ne usuđuje pogledati gore k Bogu, jer u Njemu vidi samo strogoga suca. Ne usuđuje se ni Imena Isusova izgovoriti, jer ga prije nije nikada vjerom i ljubavlju zazivao. Ne usuđuje se obratiti oči k Mariji, jer Je nikad nije štovao, niti Njezine zaštite tražio. Pred očima mu lebde grozne slike, strašni dusi predočuju mu sve opačine, griješne naslade, i kako je prezirao milosti Božje i dizao se proti svomu Spasitelju. Nesretnik dršće i savija se kao crv i govori: Zar do sutra samo ?... Još do večera samo ?... Oh, još nekoliko časova samo ? Ništa više! Sve je prošlo. Strašna je ura udarila. Smrt ga je zagrlila svojim ledenim rukama, i on se nalazi na pragu vječnosti. Sinko ljubezni! Približi se toj smrtnoj postelji, i gledaj grozotu i stravu, što ju je smrt prouzročila i crpaj odatle spasonosnu opomenu. Pogledaj ova uda, kako ukočeno leže bez života. Gledaj mu lice i znojno čelo. Evo, to je udes okorjela griješnika!... To je truplo čovjeka, koji je pred malo dana još drsko Bogu govorio: „Ne ću, da ti služim", koji je još pred malo dana, prezirao njegove vjerne službenike, a možda i tebe.

*

Kralj Herod proganjao je sv. Josipa i Dijete Isusa. On je zapovjedio, da se u Betlehemu i njegovoj okolici poubijaju sva djeca ispod dvije godine, misleći, da će među ubijenom djecom ubiti Isusa. Smrt toga bezbožnika i krvoloka, bijaše grozna. Trpio je neizmjerne boli, što mu ih je grozna bolest prouzročila. Bezbroj crva rastočili su mu živo tijelo. Taj je nesretnik u najtežim bolovima kao mahnitac bijesnio, u zapovjedio, da se poubiju mnogi članovi najodličnijih obitelji, da ih još pred samu svoju smrt u crno zavije. Ostajmo barem mi vjerni našemu Spasitelju Isusu Kristu i molimo ga, da nam po zagovoru svoje prečiste Majke Marije i po zaštiti svoga hranitelja sv. Josipa podijeli milost, da uzmognemo u njihovom naručju umrijeti.

Dvadeset i peti dan.

O sudu Božjem poslije smrti.

S l u ž b e n i k.

Mili oče, sv. Josipe! Slika grozne smrti što si mi je opisao, lebdi mi pred očima. Ima dakle ljudi, koji se od svojih strasti tako dadu zaslijepiti, da su sami najveći neprijatelji svomu vječnome spasu. O, kolika je nesreća u grijehu umrijeti! O, sveti oče Josipe! Utisni duboko u srce moje sve Božje zapovijedi, i daj, da mi

strah pred Božjim sudom moždinu mojih kostiju probije. Pomozi mi, da budem čvrst i stalan u svojim dobrim odlukama,i da vazda hodam putem pravde.

Josip.

Sinko ljubezni! Smrt sama po sebi ne bi bila ništa strašna, ali je strašan onaj čas, kad nas ugrabi, jer se tada radi o našoj vječnosti. Dan smrti je i danom suda. „Nama se svima valja javiti na sudu Kristovu, da primimo svaki što je koji u tijelu činio, ili dobro ili zlo”. (II. Kor. 5. 10.). To je dan ispita, na kojem se sve istražuje. Tada se više ne može pokora činiti, svako je kajanje bezuspješno. Duša će sama biti pred svojim Stvoriteljem. Tu više nema vesélja ni obmame, ni bogatstva, ni časti. Tu se jedino prosuđuju djela života. Tvoji grijesi i tvoja dobra djela, to je sve, što ti od tvoga zemaljskoga života preostaje. Najsakriveniji grijesi, kao i najočitije smutnje, sve, što si pred ljudima najopreznije sakrivao, kao i ono, čega su nijesi mogao sakriti; dobra djela, koja su bila uzorom braći tvojoj, kao i ona djela, što ih tvoja ljevica ne poznaje, izvanjska dobra djela, kao i svaka misao tvoja, sve, sve je to zapisano. Božje oko je sve vidjelo. Ono te je pratilo od kolijevke sve do groba. Njegovu bistru oku nijesi

izbjegao. O, sinko, reci s Jobom: „Što da učinim, ustane li Bog da sudi? i kad pita, što da mu odgovorim?”

Što ćeš ti odgovoriti, kad mu nijesi služio. Ne ćeš moći kazati: Gospodine, ja ti za to nijesam služio, što te nijesam poznavao. Ta, dobro poznaješ Boga svoga. On te je rasvijetlio svojim svijetlom, On te je hranio kruhom svoje riječi i presvetim svojim Tijelom, On te je opet k Sebi pozivao, kad si se od Njega udaljio, On je s tobom postupao jao najnježniji i najpožrtvovniji prijatelj.

Na dan suda nema više smilovanja, nema oproštenja, nema milosrđa. Tu je samo Božja pravednost.

Dok smo živi, Isus Krist je ovdje na zemlji naš dobri pastir, koji traži izgubljenu ovcu, i kad je nađe, uzme ju na rame i odnese u svoju ovčarnicu. On je dobar otac, koji opet prima izgubljena sina, i veseli se njegovome dolasku. On je ljubezni liječnik, koji u ranu duše ulijeva ulje i vino. On je Jaganjac Božji, koji odnima grijehe svijeta. On je presveta Hostija, Janje, koje se za spas ljudi žtrvuje. Ali na dan suda je Isus Krist strogi gospodar, koji od svoga službenika najtočniji i najsavršeniji račun zahtijeva. On je neumoljiv kralj, koji baca čovjeka u skrajne tmine, jer nije na gozbu došao u sveča-

nom odijelu. On je pravedan s u d a c, koji će svakomu naplatiti po njegovim djelima.

Griješna se duša na dan suda ne može nikomu uteći. Ona mora čuti strašne riječi Kristove: Idi od mene prokleta u oganj vječni, koji je pripravljen đavlu i anđelima njegovima. Tada će griješna duša pasti u skrajni očaj, znajući, da za sve vijeke gubi Boga, gubi društvo Majke Božje, svih anđela i svetaca. Ona gubi prijatelje, prijateljice, roditelje, braću, sestre. I u tom očaju pograbit će ju vragovi, i povući sa sobom u pakao.

*

O, moj slatki Bože! Vjerujem čvrsto u život vječni. Vjerujem, da moram jednoć umrijeti, samo ne znam, kada će to biti. Vjerujem, da ćeš me ti suditi, ali ne znam, kakova će biti ta osuda za mene, zato imam i razloga, da se bojim i da dršćem. Uviđam, kako mi je nužno, da se Tebi pokorim, i da sve tvoje zapovijedi obdržavam.

K tebi se utičem, dobri moj zaštitniče, sv. Josipe, da me poučiš o tako strašnim, ali vrlo znamenitim vječnim istinama. Ti mi pomozi, Ti me ojači. Tvoja će mi pomoć dobaviti nebrojene milosti dok sam još na životu. Zato te i molim i zaklinjem, dok još ima vremena, budi mojim dobrim zaštitnikom, a ja ti svečano obećajem, da ću te istinskim srcem slušati i štovati.

Dvadeset i šesti dan.

O paklu.

J o s i p.

Sinko moj ljubezni! Griješnici ne će ni da čuju o paklu. Oni u svojoj ludosti misle, da će izbjeći paklu, ako na nj ne misle, niti o njemu govore. „L a ž n i s u t i s i n o v i, k o j i n e ć e d a s l u š a j u z a k o n B o ž j i, k o j i v e l e o n i m a, k o j i v i d e: n e m o j t e v i d i t i, i o n i m a, k o j i g l e d a j u: n e m o j t e g l e d a t i n a o n o, š t o j e p r a v o. G o v o r i t e n a m l a s k a v e s t v a r i, g l e d a j t e z a b l u d e”. (Is. 5, 5.). Nu Gospodin će ove „s a t r t i k a o š t o s e r a z b i j a k r h k a p o s u d a”. „O d s t r a n i t ć u o g r a d u n j e g o v u i p o s t a t ć e p l i j e n o m, r a z r u š i t ć u z i d n j e g o v i b i t ć e p o g a ž e n. T e š k o v a m a, k o j i v e l i t e z a z l o, d a j e d o b r o, a d o b r o d a j e z l o, s t a v l j a j u ć i t m i n e z a s v i j e t l o, a s v i j e t l o z a t m i n e, s t a v l j a j u ć i g o r k o z a s l a t k o, a s l a t k o z a g o r k o”. (Is. 5, 19.). A Gospodin? „O n j e p r u ž i o r u k u s v o j u n a d n j i m, i p o r a z i o g a; a l j e š i n e n j i h o v e r a z b a c a t ć e s e p o u l i c a m a.” (Is. 5, 25.). Tada će se otvoriti oči bezbožnika, srce će njihovo

bijesniti, zubima će škripati i pomahnitati. Eto, sinko, vidi, tako se događa ljudima, koji na zemlji ugađaju samo svome tijelu, tako se događa onima, koji svoje tijelo kao kumira njeguju, i za koje se na oko čini, da su najsretniji na svijetu. Bog ih je zabacio, vragovi ih opkoljuju, plamen žestoke vatre liže ih i neprestano žeže, a izgorjeti ne mogu. Usta su im puna bijesa i kletve. Tada se sjećaju tolikih milosti, pouka, opomena, što su ih primili i zlo upotrebili. To će mi sjećanje povećati grozu, strah, očaj i muku.

O, sinko, prenesi se duhom u ovo grozno mjesto, pa vidi, koji su to nesretnici, što toliko trpe u vječnome plamenu. Evo, tuj vidiš nekoć bogatog rođaka, koji je u obilju i nasladama na zemlji živio. Evo, ondje mladić, koji te je nazivao prijateljem, a vrlo često odvraćao s puta pravednosti, i nagovorio, da kršiš zakone Božje. On je i sam svu svoju mladost protepao razbludno, živući u varavom veselju. Tuj opet vidiš žensku, koja je sav život sprovela zavodeći mlada nedužna srca. Kitila se svakim časom novim odijelom, polazila sve zabave, a napokon u razbludi i sramoti ispustila svoju crnu dušu, koju su đavli jedva dočekali. Ondje, gle starca, koji je za života toliko blago nagomilao, a za siromaka nije ni pare imao. Tamo gledaš čovjeka, koji je samo

na svoj trbuh mislio i za najveću čast si smatrao, kad mu je stol bio neprestano pun raznih izabranih jela i jaka opojna pića. Malo dalje eno onaj bezbožac i hulitelj na Boga, koji je svojim svetogrdnim dosjetkama ruglu izvrgavao najuzvišenije istine svete vjere. Opet dalje vidiš djevojčinu namigušu, koja je svojim razbludnim odijelom ponašanjem, ljepotom i govorom slovila kao umjetnica, te se mnogi mladići pomamni natjecali, komu li će milostivo dozvoliti, da se napije rujna vinca iz njezine papučice, ili se upregli mjesto konja, pa vukli kola, i uz oduševljene poklike gradom vozili je kao svoga kumira. O, sinko, a tko da ti sve nabroji! Tuj su svi oni ljudi, koji su više cijenili opačinu, nego li krepost, više se brinuli za tijelo nego li za dušu. Tuj su svi oni, koji su đavla voljeli više, nego li Gospodina Boga. Na zemlji su imali slavno ime, bogatstvo, svaki dan punu kuću prijatelja i prijateljica. Oni su bili obljubljeni i na daleko poznati i štovani, ali jedno jedino, što je najbitnije u njihovom životu, to su zanemarili, pa zato evo ih u paklu. Njihove zle strasti sada su kao smola, u kojoj vriju. Svaki od tih nesretnika nalik je gorućoj peći. Grozan plamen prodire im u mozak i kosti, a krv im vrije u žilama. Najgroznija i najužasnija tmina ih okružuje, povećava njihove boli i pod-

piruje vatru. Oko njih se ništa drugo ne čuje, do li gadno proklinjanje i užasan, očajan jauk i tulenje. „Oče Abrahame", vikao je bogati raskošnik stenjući u groznim mukama, „smiluj mi se, i pošlji mi Lazara, da umoči prst svoj u vodu i jezik mi rashladi, jer pogiboh u tom plamenu." Abraham mu odvrati: „Spomeni se, sinko, da si ti primio dobro u životu svojem, a Lazar zlo. Sada se on tješi, a ti se mučiš. Osim toga je među nama i vama tolika propast, da niti mi ne možemo k vama preći, niti vi k nama." (Luk. 16, 24.). U paklu dakle nema oproštenja, nema pomoći, nema obrane. Najveća muka prokletnika nije ni vatra, ni tmina, ni očaj, niti čopori vragova, već im je najužasnija muka, što nikada, nikada i nikada ne će Boga vidjeti. Sinko ljubazni! Bog je čovjeku zato dušu stvorio, da ona bude Božjim vlasništvom, da promatra Njegovu neizmjernu ljepotu i da uživa neizrecive slasti njegove dobrote. Bog je njezin zadnji cilj. Kada se duša odijeli od tijela, što ju je o zemlju vezalo, tad upoznaje, da je Bog jedino dobro, za kojim mora težiti. Ona jasno uviđa i silno osjeća, da je samo za Boga stvorena. No griješnik, koji umre u nepokori, to jest u smrtnom grijehu, taj će biti do vijeka rastavljen od Boga. U paklu, u tom strašnom ponoru, spoznaje duša prokletnika ljepotu

Božju, ali je nikada ne može vidjeti. Ona znade kako je Bog ljubezan, ali ga ne može više ljubiti, što više, ne samo da ga ne može više ljubiti, ona će ga mrziti. Ta mržnja proti Bogu, bit će za prokletu dušu nesnosljiva muka, da, u tom je najgrozniji pakao. A jer će spoznati sve one milosti, koje je od Boga primila, svu ljubav, što ju je Bog prama njoj gojio, to će joj se te muke neizmjerno povećati. Tada će uvidjeti, kako velika bijaše ljubav Isusa Krista, koji je za nju svoju neprocijenjenu Krv prolio, da je oslobodi od tih muka. Uvidjet će, kako je svojom nezahvalnošću prema tako dobrome Spasitelju radi časovitih naslada za vijeke žrtvovala neumrlu dušu svoju.

O Isuse, o slatki moj Spasitelju, kad bih bio u paklu, tada ne bi više mogao oplakivati svoje grijehe ni za njih se pokajati, a Tebe ne bi više nikada mogao ljubiti. No jer još mogu, zato se kajem iz sve duše, iz savršene ljubavi prema Tebi, što sam te ikada uvrijedio.

*

Bogati je raskošnik molio Lazara, da obavijesti braću njegovu, koja još življahu, kako teške muke trpe griješnici, da se barem oni poprave i da ne dospiju onamo, kamo je on zagrezao. Molba mu nije bila uslišana. A, ti slavni sveti Josipe,

ti si mi upravo s neba govorio, kakav me udes čeka, ne budem li živio i umro kao dobar kršćanin. Dubokim počitanjem slušao sam glas tvoj kao opomenu s neba, što ju za svega života ne ću zaboraviti.

Raumišljaj dakle, sinko, o paklu, dok si živ, da poslije smrti ne bi morao i ti onamo.

Dvadeset i sedmi dan.

Paklene su kazne vječne.

J o s i p.

Sine moj, misli ozbiljno na se i prosudi dobro, što je v j e č n o s t. Svako zlo, pa bilo ono i neznatno, nesnosno je, ako u v i j e k traje. Kako nesnosno i užasno mora tek biti u paklu i ondje u raznim i najgroznijim mukama trpjeti. Kažnjenik koji je osuđen, da cijeli život bude u tamnici sapet, ima ipak tu nadu, da će ga te muke jednoć smrt riješiti. Ali za prokletnike nema n i k a k o v e nade više. O n i t r a ž e s m r t, a l i j e n e ć e n a ć i. (Otkr. 9, 6.). C r v n j i h o v n e ć e u m r i j e t i, i o g a n j n j i h o v n e ć e s e u g a s i t i. (Is. 24, 66.). Kad bi prokletnici toliko suza prolili, da napune sva mora na svijetu, to ipak uvijek ostaje vječnost pred njima. Pa kad bi i opet na novo započeli suze prolijevati, da ispune ona mora i sto puta,

i hiljadu i milijun puta dalje, vječnost još uvijek ostaje cijela i neokrnjena. V j e č n o s t je kao ura, koja nikada ne stane, već neprestano ponavlja riječi: U v i j e k e, b e z k r a j a! u v i j e k e b e z k r a j a! U vijeke stenjati, u vijeke trpjeti, u vijeke gorjeti, u vijeke zavijati, nikada mira, nikada polakšice, nikad utjehe, nikada nade! O, sinko! Nikada se ne ćeš moći dosta zamisliti u misao vječnosti. Broji koliko te volja, gomilaj godinu na godinu, stoljeće na stoljeće i onda ćeš tek uvidjeti, da nijesi ništa nabrojio. Pa zar bi se ti, dijete moje, htjelo izvrgnuti tolikoj nesreći? Ti da budeš sam svojim najvećim neprijateljem, te se izložiš za vijeke strašnim mukama? I to radi kratkoga, časovitoga, griješnoga užitka? Oh! kako gorku žalost osjećaju oni griješnici, koji su isprazност ovoga svijeta cijenili više, nego li krasotu nebesku, koji su za užitak jednoga dana proigrali svoju s j a j n u vječnost.

To su oni, koji u svom očaju govore: „Kako bijasmo ludi! Život pravednika držali smo budalaštinom, a njihovu smrt nečasnom. A sada, gledaj, oni su djeca Božja, a njihov je udes, uvijek uživati s blaženima. Mi smo dakle zabludili s puta istine. Svijetlo pravednosti nije nama svijetlilo, a sunce spoznanja nije

nad nama izašlo. Mi smo se utrudili, bježeći putem opačina i propasti, prošli smo hrapavim putem, a Gospodinova nijesmo poznavali. Čemu nam je bila naša oholost, naša hvala, naše bogatstvo? Sve je to prošlo poput sjene. Jedva što smo se rodili, i već smo prestali bitisati, pa ne možemo na sebi ni traga kreposti naći, a vlastita nas je zloba progutala." Tako govore, dijete moje, griješnici u paklu. Misli dakle na vječnost. Misao na vječnost neka ti bude svijetlost, koja će sve djelovanje tvoga života rasvjetliti, a kod ovoga svijetla spoznat ćeš sve stvari na svijetu onako, kakove u istinu jesu.

Zavijanje, plač i jaukanje prokletnika je beskorisno i njihova je pokora suvišna, jer za pokoru nema više vremena. Sve je prekasno. No za te još ima vremena. Za prokletnike više nema milosti, za njih ne ima smilovanja i milosrđa. Za prokletnike je plamen, škripanje zubi i očaj, za te, ako hoćeš, ima rajska sreća, radost izabranika, i vječni mir. Biraj dakle.

*

O, moj sveti zaštitniče! Ja sam već izabrao. Odlučio sam čvrsto sve sile svoje sakupiti, samo da izbjegnem vječnome plamenu. Ja, koji sam tako ćutljiv za svaku i najneznatniju bol ili riječ, kako da podnesem onu vatru? Kako da stanujem u onoj gorućoj peći, koju pod

žiže vječna pravednost? Kamo da se utečem? Koga da u pomoć zovem? Hoću li se tek onda k tebi obratiti, kao onaj bogati raskošnik k Abrahamu? Tada bi mi i ti morao odgovoriti: Među nama je strašan ponor, koji nas dijeli. Ti nijesi više mojim djetetom, ti si zabačen i od Boga proklet. Proigrao si sve milosti, što su ti za života tako obilno pritjecale, htio si propasti, pa si i propao. Pomozi mi u mojoj slabosti. Hoću svim srcem i svom dušom do zadnjega daha Bogu služiti i njega nada sve ljubiti.

Osjetiš li kakovu žestoku bol, a ti promisli, kako bi bila nesnosna, da u vijeke traje.

Dvadeset i osmi dan.

O napastima u smrtnome času.

J o s i p.

Sinko ljubezni! Budući da je smrt odlučan čas za vječnost, s toga i vrag podvostručuje svoje sile, da mu u tom času plijen ne izmakne. On obilazi čovjeka na samrti kao ričući lav, i traži da ga proždre. U tom času on osobito dva sredstva upotrebljava, da bolesnika, koji je na umoru prevari i upropasti. Ta dva sredstva jesu: v a r a v a n a d a i o č a j. Jedno ga uspava u smrtnome grijehu tako, da od sebe odbija milost, što mu je

Bog daje. Takovi su napose oni, koji nikada nijesu ozbiljno na Boga mislili, niti mu htjeli pravo služiti. To su oni, koji su kadikad nešto dobra vršili, ali uopće izbjegavali su sve, što bi ih god na vjerske dužnosti sjećalo. Dali se na užitak, dok su se samo mogli tijelom micati. To su one mlake i lijene duše, koje se podadoše varavome snu i kratkome miru, da se za uvijek strovale u vječni nemir. Drugim sredstvom opet predočuje im đavao strašnu osvetu Božju, plaši ih i dovodi u očaj, da se ne mogu spasiti i da je Bog neumoljiv. Ovakove su napasti često pavedna kazna za one drzovite griješnike, koji su već prevršili u svojem zločinu, i cio život prkosili Gospodinu. Sad umiru bez nade, kako su i bez vjere živjeli.

Ali nečisti duh upotrebljava ovakove napasti i proti pokornicima i proti onakovim dušama, koje živu u strahu Božjem, da ih uznemiri i tako laglje predobije. Sinko mili! Ne plaši se takovih navala svoga napasnika. Isus će biti uz tebe i pomoć ti do pobjede. „D u š e p r a v e d n i k a u r u c i s u B o ž j o j". (Mudr. 3, 1.).

Smrt je strašna za griješnika. Svejedno je, živi li čovjek deset, sto ili hiljadu godina, na drugome svijetu ne broje se te godine života, nego dobra djela.

Pouzdaj se dakle čvrsto u zasluge svoga Spasitelja Isusa Krista. Reci mu: „Dovrši, o Gospodine, što si u nama započeo, dovrši svoje djelo, jer srce je moje za uvijek tvoje."

Primaj, sinko moj, još dok je vremena, svete sakramente i sva sredstva, što ih Crkva dijeli, da pomogne djeci svojoj, koja su smrtno oboljela. Ne slijedi one, koji su nemarni i tako dugo ne zovu svećenika u pomoć, dok im nije duša već na jeziku. Onda izgube svijest i umru bez pomoći. Đavo ih zavodi, dok ne zakasne prizvati pomoć, a na taj način mnogo ih padne u pakao. Zazivaj često sv. Josipa, da ti bude na pomoć u času smrti.

Dvadeset i deveti dan.

O blaženoj smrti.

S l u ž b e n i k.

O, Bože, daj mi, da kao pravednik umrem! Umrem li sretno, u milosti posvetnoj, tada sam za vijeke sretan; umrem li nesretno, to jest u smrtnome grijehu, tada sam za vijeke izgubljen. Posljedice su smrti vrlo različite i od največega domašaja. Smrt je djelo jednoga jedinoga časa. Umrijet ću, a da ni ne pomislim na smrt. Nakon toga sam neopozivo određen ili da uživam vječnu

radost na nebu ili da trpim vječnu žalost u paklu. O, dobri moj sveti zaštitniče, kako bi ja želio znati, da ću umrijeti u naručju Isusa i Marije, kako i ti!...

J o s i p.

Sinko! Istina je, da su posljedice smrti ili vječna žalost ili vječna radost. Što će tebi u dio pasti ? To stoji do tebe, do tvoga slobodnoga izbora. Hoćeš li onako sretno umrijeti, kao što sam ja, tada živi onako, kako to Božji zakon zahtijeva, i budi vazda pripravan doći pred sud Božji. Nikada nemoj dopustiti, da se ikoji grijeh uvuče u tvoje srce. I ako se dogodi, da okaljaš dušu svoju, a ti odmah poteci i očisti je. Pomisli, da bi mogao iznenada umrijeti. Dođeš li svetoj ispovijedi, tada to učini živom vjerom i raskajanim srcem, i to tako, kako bi to na zadnjem času htio učiniti. Pomisli, da ti svaka ispovijed može biti zadnja, s toga nastoj, da bude što savršenija. Kadgod si sretan, da možeš svoga Spasitelja pod prilikom Kruha primiti u presvetoj Pričesti, tada se pričesti onako, kao da primaš svetu popudbinu.

Sretna je smrt najznamenitiji događaj, s toga treba sve onako urediti, da čovjek u istinu može sretno umrijeti. Za to ne će biti ni za te, sinko moj, pretežak posao, da svaki mjesec barem jedamput

svoju savjest očistiš, i pristupiš k sv. Pričesti. Učini to barem o većim blagdanima. O, kamo sreće, kad bi se i dnevno pričešćivao! Pa ako češće pomisliš na smrt, opazit ćeš, štogod, što ti u životu valja popraviti. Kod ovakova vježbanja ne ćeš se više plašiti smrti, jer je smrt sreća za svakoga, koji se na nju dobro pripravi. Zar misliš, sinko, da bi ja tebe u onaj prevažni čas zaboravio ? Misliš li, da se Marija, tvoja nježna Majka, ne će u onaj čas sjetiti tvojih prošnja, kada si joj toli često govorio: „S v e t a M a r i j o, M a j k o B o ž j a, m o l i z a n a s g r i j e š n i k e s a d a i n a č a s s m r t i n a š e ! ?" O, sinko, moli ovaj prekrasni i spasonosni pozdrav anđeoski pobožno, dok živiš. No hoćeš li izbjeći grozotama, koje na čas smrti i dobro pripravljene duše snalaze, a ti se za života vježbaj u ljubavi prema svome bližnjemu. U svakom siromaku gledaj svoga Spasitelja. O, kako je to velika i zaslužna krepost, svome bližnjemu pomoći. Sretan ćeš biti, kad milostinjom svojom doprineseš nešto, da tvoj bližnji nesretnik ne pogine od gladi bilo duševne bilo tjelesne. Ovi nesretnici često ostavljeni od sviju, gladni i žedni u očaju uzimlju si život, i počinjaju samoubojstvo. Spasiš li takova nesretnika, tada znaj, da će ti Spasitelj svaki strah

od smrti uzeti. Umrijet ćeš u miru, poslušaš li ove moje savjete. Umrijet ćeš u ljubavi Kristovoj, koji će zasladiti tvoje zadnje časove. Isus će biti uza te.

*

Kršćanska duša, koja će se naskoro preseliti u drugi život, čezne vruće za zaštitnikom. Ona želi, imati vjerna prijatelja, koji bi je mogao tješiti, jačati i strah od smrti ublažiti. A tko može tu službu korisnije i svetije vršiti nego li onaj, koji je na čas svoje smrti sam okusio najmoćniju pomoć i najslađu utjehu? Ti si, sv. Josipe, bio tako sretan, da si kod smrtne postelje imao uza se Isusa i Mariju. Oboje bijahu zahvalni radi onih dobara, koja si im iskazao u ljubavi i požrtvovnosti. Isus i Marija posluživali su sv. Josipa vlastitim rukama, i to s ljubavlju, kakovu jedino može gojiti Isus Krist i Njegova presveta Majka Djevica Marija. Stara predaja kaže, da su nekoliko dana prije smrti sv. Josipa, dolazile čete anđela s neba, i svojim ga pjevom razblaživale. Kad su već ovi nebeski zvuci toliko razblaživali i uznosili sv. Josipa, što da kažemo, kako su ga tek riječi Isusove tješile. Isusa Krista je njegov nježni i predobri hranitelj u djetinstvu vrlo često milovao, grlio i cjelivao, a zar da mu to milovanje nije vratio Spasitelj svim žarom svoje božanske

ljubavi na smrtnome času? Jest, u taj čas vratio mu je Isus Krist milo za drago. Utjehom i nebeskom radošću napunio mu srce, razblažio mu dušu. Jednom mu je rukom podržavao glavu, drugu metnuo na one grudi i na ono srce, na kojem je toliko puta kao dijete počivao i probo mu ga strijelicom svoje nježne božanske ljubavi. Zato se i smrt sv. Josipa prispodablja čas mirnome snu, što ga dijete blago sniva na krilu materinjem, čas opet s mirodijskim svijetlom, što, ostavlja iza sebe miomiris, kad ugasne. Sv. je Josip umro sa cjelovom Gospodina našega Isusa Krista, izdahnuo je na rukama Spasiteljevim. O, blage smrti! O, i ja želim tako umrijeti! Pa da me i ne grle prave ruke Krista i Marije, ipak vruće želim, da izdišući mogu izgovarati tvoje sveto ime, Josipe, zajedno s presvetim imenima Isusa i Marije.

Često moli pred Propelom za sretnu smrt.

Trideseti dan.

O raju.

Josip.

Ljubezni sinko! Smrt je pravednicima plaća, a ne kazna. Riječi: Idi s ovoga svijeta, kršćanska dušo, jesu na radost i veselje duši, koju Bog žarko

ljubi. Doputovao si kraj, je tvome progonstvu, i vrata se tamnice raskinula. Duša se uzdiže k nebu. „Dođi ljubezna”, govori Gospodin, „dođi, dušo blagoslovena i posjeduj kraljevstvo, koje ti je pripravljeno od postanka svijeta.” Anđeli nebeski slave dolazak takove duše svojim pjesmama. Blaženi, koji okružuju prijestolje Gospodnje, slave po tri puta Jaganjca, što je opet novoga izabranika primio u vječne stanove. Sada počima za pravednu dušu blaženstvo bez kraja i bez mjere. Što da ti kažem o slatkosti i milini, što je takova duša uživa ? To si čovjek ne može predstaviti. Raj ! Vječno blaženstvo ! To su riječi, koje ti, sinko moj, nikada ne možeš potpuno shvatiti na svijetu. Uzmi sva veselja, sve radosti, sve najugodnije zabave, sve raskoši, sva milozvučja nježne glazbe, sve naslade i sve štogod može svijet pružiti, sve je to ništa prema rajskoj slasti. „Što oko ne viđe, i uho ne ču, i u srce čovjeka ne dođe, ono ugotovi Bog onima, koji ga ljube”. (I. Kor. 2, 9.). Pravednici će živjeti u vijeke i kod Gospodina je plaća njihova i mišljenje njihovo je kod Višnjega. Primit će kraljevstvo dražesti i divotnu krunu iz ruku Gospodnjih. (Mudr. 5, 16.).

Da, rajsko veselje nitko živ pravo ne može shvatiti.

Pomisli sinko, kakovo je društvo u nebu. Milijuni i milijuni anđela slave svoga Stvoritelja. Njemu se klanjaju patrijarsi i proroci, apostoli, mučenici, ispovjednici i toliki drugi sveci i svetice Božje. A imade gore i neizmjerno velik broj mladića i djevica, koje radi neokaljane čistoće pjevaju neoskvrnjenomu Jaganjcu osobitu pjesmu, koje nijedan drugi pjevati ne može. Kolika li je pak radost biti gore u društvu s prečistom Djevicom Marijom, Majkom Spasiteljevom ! O, kako su sretni svi u nebu ! Njihovo veselje ništa ne može pomutiti. U nebu nema zime, nema vrućine, nema straha, nema bolesti, nema smrti, nema ničega, što bi moglo u veselju i uživanju spriječiti čovjeka.

Najveću slast i zadovoljstvo ćute nebeski stanovnici gledajući Boga u svoj njegovoj slavi i veličanstvu. Kao što sunce rasvijetljuje zemlju, tako i Bog svojom prisutnošću rasvijetljuje raj i napunja neizrecivom radošću sve njegove stanovnike. Sv. je Terezija vidjela samo za časak čovječanstvo Isusovo, pak je tako bila zanešena, da joj se sunce pri najvećoj svijetlosti činilo blijedim, a najljepše su joj se osobe prikazivale ružnima. Sv. je Petar samo jednom viđio preobraženo lice Isusovo na gori Taboru, pa je toliku

slast osjetio, da je povikao: „Gospodine! Dobro nam je ovdje biti. Ako hoćeš, načinimo ovdje tri sjebice, tebi jednu, Mojsiji jednu i Iliji jednu". (Mat. 17, 4.). Kad je tomu tako, kolika je tek slast gledati Boga u nebu u svoj njegovoj slavi i veličanstvu ne jedan čas, ne jedan dan, već do vijeka! S toga nije čudo, kad prorok David sav ushićen pjeva: „Kako su mili stanovi tvoji, Gospodine". (Ps. 83, 2.). U Bogu kao u zrcalu gledaju anđeli i sveci sve. Njegovo lice, njegov pogled napunja im srce neizrecivom radošću i zadovoljstvom. Sv. je Tereziji pokazao Bog samo jedan tračak nebeske slave, veleći: „Sad vidi, kćerko, koliko li se dobara lišavaju griješnici". Od onoga je časa bila ta pobožna djevica tako zanešena za nebeskom slavom, da je svaki put, kad god je čula tući satove, sva ushićena govorila: „Hvala Bogu, jedan sat manje, a onda u raj".

Ohrabri se dakle, dijete moje. Ako i moraš trpjeti na ovom svijetu, ništa za to. Nagrada, koja te u nebu čeka, nadomjestit će sto puta sve tvoje patnje i nevolje. Isus veli, da će svaki, koji radi imena njegova ostavi ove svoje svjetovne stvari, sto puta toliko primiti i dobiti život vječni. Razmišljajući to sv. Franjo Serafski, reče: „Meni je svaka muka slast, kad se sjetim nagrade, koja me čeka.

Blago tebi, dijete moje, ako se domogneš te sreće. Do vijeka ćeš biti s Bogom, i veselit ćeš se s anđelima i svecima.

*

Bože moj! Kada ću gledati tvoju neizmjernu ljepotu? Kada ću uživati, a da te više nikad ne izgubim? O vječni stanovi! O nebesa vječne slave! O sveti grade Božji, o kom sam toliko čuo i čitao! Neka djeca ovoga svijeta traže i uživaju varavo veselje, ja, o Bože moj, ja ću samo misliti na nebo i tražiti nebo, ja ću samo sakupljati za nebo i živjeti za nebo. O krasna i dragocjena domovino, gdje je ljubav nagrada ljubavi, gdje se Gospodin ukazuje kakav u istinu jest. Hoće li naskoro doći onaj žuđeni dan, u koji ću moći gledati lice Boga i Spasitelja svoga.

Razmišljaj dakle često, da na zemlji živiš u progonstvu, a nebo da je tvoja prava domovina.

Trideset i prvi dan.

Konac.

Josip.

Ljubezni sinko. Dva su puta pred tobom. Jedan je širok i ravan, i vodi

k smrti, drugi je uzak i tegotan, i vodi k životu. Oni, koji idu širokim putem, podavaju se rastresenosti, lažnim i varavim nasladama, raskošju i grijehu. Na koncu im ne preostaje drugo, nego plač i škripanje zubiju. „*Tko vjetar sije, buru žanje*”. (Os. 8, 7.). Oni pak, koji idu uskim putem, ti nastoje, da točno i u redu iz ljubavi k Bogu obave svoje molitve, svoje dužnosti, čine dobra djela, a na koncu dolaze u život vječni. „*Koji u suzama siju, žeti će u veselju*”. (Ps. 125. 5.).

Pustiš li sinko, da ti srce priraste uz zemaljske stvari, tad odvraćaš dušu od njezina cilja, tada si sličan čovjeku, kojemu je opredijeljeno, da stanuje u sjajnoj palači, a on se nastani u zamazanoj krčmi. Kada ti tašto veselje, koje samo časak traje, voliš više, nego li nebeske slasti, tada nalikuješ onome luđaku, koji dragi kamen daje za malo šarenoga stakla. Uopće, sinko moj, sve stoji do tebe samoga.

Bog hoće da se spasiš. On je za te prolio svoju Krv. Njegova ti milost ne će nikada manjkati, ali on te, bez tebe, ne će spasiti. Do tebe je, da biraš istinu ili laž, život ili smrt, nebo ili pakao. Naslade i užici svijeta, ruganje bezbožnika, hvastanje i brbljavost varave mudrosti i prigovori krivih znanosti, sve to može čovjeka smesti, no sve je to prolazno kao dim.

Ljubezni sinko, ti si mi svečano obećao, da si već odabrao put pravde, istine i svetosti, i da to ne ćeš opozvati, već da ćeš stalno i čvrsto ustrajati u ljubavi Božjoj do konca. Ti odabireš najbolji dio, odabireš li zakon Božji. Pripravi se dakle odvažno, da si izvojštiš ono kraljevstvo, u kojem ćeš biti poput sjajne zvijezde. Ne čekaj, dok nastane tamna i žalosna noć, *kad već nitko ne može raditi*. Nebo je vrijedno, da za nj napneš sve sile svoje. Dovrši postojano i odvažno zgradu svoga posvećenja i ne budi kao onaj graditelj, koji gradi zgradu, a nikada je ne svrši. Svaki dan svoga života dodaj nešto onoj kruni, koja te u nebu čeka. Svoje blago za vječnost prikupljaj onako revno, kako to čine djeca ovoga svijeta, kadno se trude se za zemaljsko blago. Nastoj, da ti duša bude urešena krepostima. Otvori srce svoje Duhu Svetom i nebeskoj rosi Njegovih milosti. Učiniš li to, tada znaj, da će u tvom srcu kraljevati plodovi Duda Svetoga. Ti su „*ljubav, veselje, mir, strpljivost, blagost, dobrota, velikodušje, umiljatost, vjernost, čednost, umjerenost i čistoća*”. (Gal. 5, 22. 23.).

Pomuti li se veselje i mir duše tvoje, ti se odmah uteci sakramentu pokore, d

ti se mir i radost duše povrati. Sudačka je stolica pokore ujedno i prijestoljem milosrđa Božjega. Ondje Bog dijeli rado oproštenje skrušenoj duši. Crpaj dakle rado iz toga vrela. Ondje izvire voda, koja utiče u vječni život. Primaj često svetu Pričest, u kojoj ti se sam Isus Krist, tvoj Bog i Spasitelj, daje za hranu iz prevelike svoje ljubavi k tebi griješniku. Uzmi tu pravu hranu duše svoje, taj zalog neumrlosti i predokus rajskoga veselja. Po toj ćeš hrani napredovati u krepostima, udariti sigurnim putem prema nebu. Ohrabri se! Još nekoliko časova, još samo malo upotrebi svoje sile, i postić ćeš svoj cilj. Još malo borbe, i primit ćeš krunu. Još malo žrtve, i ti ćeš se do vijeka veseliti i radovati u nebeskom Jerusalemu.

*

O, Božanski Spasitelju moj, Isuse Kriste, Tebi se sav predajem! Udijeli mi milost, da vazda ljubim Tvoje Božansko Srce. Tebi se za ljubav odričem svega, što bi me moglo odvratiti od Tebe, moga predobroga Spasitelja. Tvojoj beskrajnoj dobroti imam zahvaliti za sve. Što je u meni, neka je samo za to, da Tebi služi, da Tebe slavi i da Tebe ljubi.

A tebe, zaštitniče moj, oče sv. Josipe, tebe molim ne za blago i čast ovoga svijeta, nego te molim, da mi isprosiš ustrajnost

u dobru sve do smrti. Daj me poslije ovoga života s Marijom, svojom prečistom Zaručnicom, privedi k Isusu, mojemu Spasitelju. —

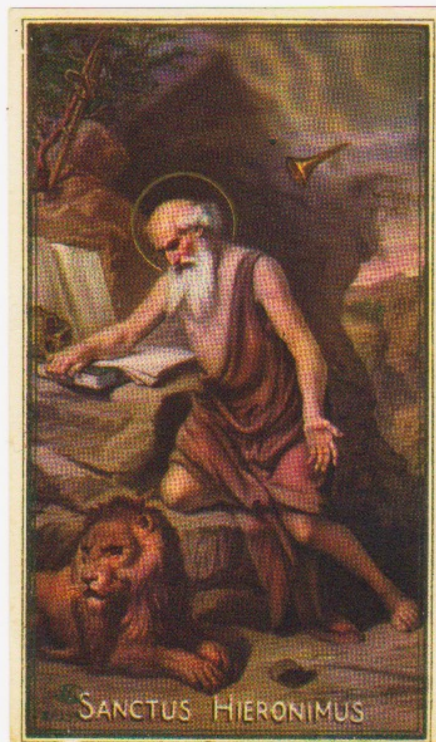
Izgovaraj često i pobožno presveta imena: Isuse, Marijo i sveti Josipe, u ruke vaše izručam dušu i tijelo svoje i sada i napose za čas smrti. Amen.

u dobru sve do smrti. Daj me poslije ovoga života s Marijom, svojom prečistom Zaručnicom, privedi k Isusu, mojemu Spasitelju. —

Izgovaraj često i pobožno presveta imena: Isuse, Marijo i sveti Josipe, u ruke vaše izručam dušu i tijelo svoje i sada i napose za čas smrti. Amen.

Devetnica

Pripravna molitva.

O, premili Bože, koji želiš, da Te u svecima Tvojim štujemo, i koji si iz prevelike ljubavi prema nama naredio, da nam sveci budu ne samo zaštitnici i zagovornici, nego i uzori svake kreposti; evo i mene, gdje u svoj poniznosti padam na lice pred Tvojim neizmjernim veličanstvom, i molim Te, smiluj se meni nevoljniku i daj, da štujući sv. Josipa, hranitelja Isusova i Zaručnika prečiste Djevice Marije, vazda slijedim njegove uzvišene kreposti i tako uzmognem vršiti svetu Tvoju volju. Rasvijetli me, da pravo upoznam ono, što mi valja činiti. Daj mi ujedno i obilje milosti, da vjerno i postojano ono izvršim, što sam upoznao. Udalji od mene svaku misao, koja bi me kod ove pobožnosti mogla rastresti. Napuni srce moje ljubavlju k svetoj kreposti i ojači moju volju, da uzmognem po kreposnom životu k Tebi doći i sa svima Te izabranicima neprestano ljubiti i slaviti. Po istom Kristu Gospodinu našemu. Amen.

Uzdah.

Sveta Marijo, Majko Božja i prečista zaručnice sv. Josipa, moli za nas griješnike sada kod ovoga razmatranja i na čas smrti naše. Amen.

I. Razmatranje.

Sveti Josip, uzor žive vjere.

Prva krepost. Vjera.

Vjera je vrhunaravno svijetlo i osobiti dar Božji. Vjera je od Boga u dušu ulivena krepost, kojom čovjek čvrsto i stalno drži za istinu sve, što je god Bog objavio i što nam po svojoj svetoj, nepogriješivoj katoličkoj Crkvi predlaže vjerovati, jer je On to rekao, vječna i neprevarljiva istina.

Ako mi onako radimo i živimo, kako vjerujemo, tada je naša vjera živa. Radimo li i živimo drugačije, nego li nas to sveta vjera uči, tada je naša vjera mrtva.

I. Srcem valja čvrsto vjerovati i svaku napast proti vjere čvrsto odbijati. Ne stidi se nikada svoje vjere pred nijednim čovjekom na svijetu, nego ju vjerno ispovijedaj ustima, i brani je, ako to Božja čast zahtijeva. Gledaj, da ono što vjeruješ i činom svojim pokažeš. Neka te ni najmanje ne smute oni nesretnici, kakovih danas na svakom uglu ima, koji se vjeri rugaju i zbijaju s njome

neslane šale, jer njihova ih bezbožna usta sama odsuđuju. „Bezbožnici ne imaju mira", veli Gospodin.

Koliko možeš nastoj, da vjeru i među druge ljude raširiš i u njima učvrstiš. Brani je svakim časom proti neprijateljima, i to više svojim svetim kršćanskim životom, nego li riječima.

Za svetu vjeru budi pripravan i svoju krv i svoj život dati, ako Bog to zatraži od tebe.

II. Kako je živu vjeru imao sv. Josip možemo najlaglje odatle razabrati. Oholi i licemjerni Farizeji kao i lakoumni Saduceji onoga doba nijesu htjeli vjerovati u Isusa Krista, koji je na se uzeo čovječju narav. Dapače smućivali bi se o Njemu. A što bi bili učinili takovi ljudi, da su vidjeli Isusa, gdje kao siromašno Dijete leži u jaslicama, da su ga vidjeli, gdje bježi pred neprijateljima, a zatim tako skromno živi u Nazaretu. Riječi bi anđela Gabrijela držali ovi lakoumnici za prevaru. No sv. Josip nije tako radio. On je živio po nauku Božjem, kao i njegova Zaručnica, prečista Djevica Marija. On je čvrsto vjerovao, da je ono Djetešce pravi Bog i Spasitelj svijeta. Nije sveti Josip Božje zapovijedi priznavao samo izvana, kao što su to Farizeji činili, već ih je duboko zasadio u svoje pošteno srce i točno ih vršio svakom zgodom.

On se nije ni pred kime stidio svoje vjere. Svoje je molitve obavljao najvećom pobožnošću. Činio je sve skromno, ne da ga ljudi vide i hvale, nego zato, što Bog tako hoće. Prezirao je ono, što je vremenito, a tražio je neprestano ono, što je vječno. Zato je sv. vjera u njegovome srcu sve više rasla i množila se. Bogu, koji mu je po anđelu govorio, čvrsto je vjerovao, a Spasitelju, koji je došao na svijet kao nejako Dijete, klanjao se i smjerno Mu se molio. Cijeli život i sve riječi i sva djela sv. Josipa bila su vrlo zaslužna, jer su potekla iz žive vjere.

III. Kako je sa mnom? Imam li i ja tako živu i čvrstu vjeru kao što je imao sv. Josip? Je li ta vjera u meni mrtva, kao što je u Židova? Nijesu li moje misli, riječi i djela više prema današnjemu duhu vremena, nego li prema duhu Božjem? Živim li po nauci Božjoj ili po zlim načelima zavodljivoga svijeta? Isus Krist veli: „Nastojte ozbiljno, da u nebo dođete, jer kraljevstvo nebesko trpi silu". Svijet veli: „Mnogi su bezbožno živjeli, pa ipak su imali sretnu smrt." Nu Isus odgovara varavome svijetu: „Tko ne slijedi mene, taj nije mene dostojan."

Imaš li za razmatranje dosta vremena, a ti prođi u duhu osam blaženstva ili druge evanđeoske nauke i zapo-

vijedi, pak ćeš vidjeti, da je život i duh svijeta posve protivan duhu Božjemu. Svijet upravo one drži luđacima i nevoljnicima, koje Krist zove blaženima. Koga ćeš dakle slušati? Stidiš li se pobožno živjeti i pogibeljna društva izbjegavati? Nije li te možda stid i u crkvi pobožno ruke sklopiti i moliti, da te ne bi ljudi nazvali pobožnjakom? Jesi li živom vjerom primao svete sakramente? Sveta nas vjera uči, da onaj, koji se iskreno ispovijedi, skrušeno pokaje, te ima pravu volju popravit se, zadobije oproštenje svojih grijeha. A što veli tvoja savjest na to? Nijesi li možda na sv. ispovijedi bio neiskren? Nijesi li se možda stidio koji grijeh ispovijediti, pa si ga hotimice zatajio? Pomisli na grozne posljedice.

Kao što je nekoć Isus kao siromašno Dijete u betlemskoj štali na tvrdoj slami ležao, tako je taj isti Isus pravi Bog i čovjek. On je Tijelom i Krvlju čitav, živ i nerazdijeljen nazočan u presv. oltarskom Sakramentu, te nam se pod prilikom kruha i vina daje duši za hranu. Jeli tvoja vjera živa kada primaš sv. Pričest? Ne klanjaš li se Isusu samo od navade ili zato, jer drugi tako čine? Nije li tvoja pobožnost izvanjska ili farizejska, samo da te ljudi vide i hvale?

Odluka.

Sveti Bože! Moj život i kršćanska istina, koja uči, da je vjera bez djela mrtva, sile me, da spoznam, da u meni ne ima tako žive vjere, kao što je bila u tvoga službenika sv. Josipa. Spoznajem i to, da je svijetlo vjere, koje si mi na svetom krstu dao, malo ne posve ugaslo, a sada samo još slabo tinja, te bi kod prve napasti, radi kakovoga vremenitoga dobra, posvema moglo ugasiti. O, kako sam lud i kako je tvrdo srce moje! Ne mogu se dosta načuditi, što si me Ti, o Bože, tako dugo trpio među pravovjernima, te mi nijesi posve oduzeo svijetlo vjere i predao ga kojemu poganinu, koji bi Ti bolje i vjernije služio, nego li ja. Priznajem pogriješke i zablude svoje. Priznajem ujedno, da me je Tvoje neizmjerno milosrđe potaknulo, da odbacim grijeh, i da iz svoga srca iskorijenim svako zlo. Danas ću još ili kod svete Mise ili kod druge koje pobožnosti sabrati svoje srce, i upravo time pokazati svoju vjeru. Često ću ponoviti riječi: „Što ti koristi, o čovječe, ako čitav svijet predobiješ, a dušu izgubiš?"

Tebi ću samo, o nepogriješiva istino, vjerovati u buduće svim srcem i dušom svojom, a ne puti, varavom svijetu i paklenome napastniku. Tebi od srca zahvaljujem, što si nam istine našega spa-

senja tako jasno objavio. Po zagovoru sv. Josipa molim Te, milosrdni Bože, užezi u meni svijetlo vjere, da me svuda vodi i prati, dok ne ugledam božansko Tvoje lice i ne postignem život vječni. Amen.

(Moli Oče naš ili koju molitvicu sv. Josipu.)

II. Razmatranje.

(Pripravna molitva i uzdah kao kod prvog razmatranja.)

Sv. Josip, uzor čvrstoga ufanja.

Druga krepost. Ufanje.

Ufanje je vrhunaravna od Boga darovana krepost, kojom stalno očekujemo, što nam je Bog radi Kristovih zasluga obećao. Ponajprije imamo se ufati, da će nam Bog oprostiti grijehe, dati svoje milosti, i podijeliti život vječni. Smijemo se ufati i daru vremenitih dobara, u koliko nas pomažu ili barem nam ne priječe, da postignemo vječno blaženstvo.

Svaki griješnik, koji je ustima vrijeđao svoga Stvoritelja, koji se je valjao u blatu svojih opačina, koji je krivo činio svome bližnjemu, koji je mrzio svetu Crkvu i njene službenike, da, svaki i najveći griješnik smije se i mora ufati, da će zadobiti oproštenje svih grijeha, ako se skrušeno pokaje, iskreno ispovijedi i pokoru čini. Bog naime „ne će smrti griješnika, nego hoće, da se obrati i žive". „Ako bezbožnik pokoru čini za svoje grijehe

i sve zapovijedi moje obdržaje, neka živi", veli Bog na usta proroka. (Ezek. 18, 21.).

Smijemo se nadati, pa i pravedno je, da očekujemo pomoć od Boga i u vremenitim nevoljama, da uzmognemo što laglje po Njegovoj volji na zemlji živjeti, svoje dužnosti ispunjavati i činiti dobra djela tvoriti Njemu na slavu sebi na spasenje a bližnjemu na korist. Ovakova dobra jesu: hrana, odijelo, zdravlje, sreća, dug život. Imamo se nadati uspjehu naših posala i napora, jer kad se Otac nebeski brine i hrani ptice u zraku i lijerove poljske odijeva, kako se ne će za nas ljude brinuti? Razlog, zašto se svemu tome moramo nadati je u tome, što nam je sve to svemogući, milosrdni i vjerni Bog obećao, a Isus Krist zaslužio.

Kako da vršimo ovu krepost?

I. Ufajmo se čvrsto, da ćemo od Boga dobiti sve one milosti, koje su nam potrebne, da postignemo vječno blaženstvo. U svakoj nevolji i teškoći potecimo odmah k Bogu. Ne smijemo postati odmah malodušnima, ako nismo namah uslišani. Potužimo se Bogu, njegovim svecima, napose Blaž. Djevici Mariji i sv. Josipu. Mislimo i na to, da dobri Bog češće dopušta, da nešto trpimo za svoje spasenje. Nikada se ne smijemo pouzdati u svoju vlastitu moć i zasluge svoje.

Uvijek se moramo osloniti jedino na zasluge Isusa Krista. Uz to ne smijemo propustiti, da si dobrim djelima zaslužimo milost Kristovu.

II. Kako je sv. Josip ovu krepost savršeno gojio, pokazuje nam sav njegov život. On se uz vrlo kratke radosti imao većinom boriti s nevoljama i teškoćama. Srce mu je uza sve to bilo zadovoljno, jer se nadao, da će mu svemogući i dobri Bog sve nade ispuniti. Pomisli samo, kakva je to bila muka za sv. Josipa, kad je morao sa svojom djevičanskom Zaručnicom, ostaviti svoju siromašnu, ali mirnu kolibicu u Nazaretu, pa otići na dalek put u Betlehem. Niti je bila za nj malena muka, kad mu ljudi u Betlehemu nijesu dali stan, već se morao zadovoljiti prostom štalom, da ondje pripravi stan svojoj prečistoj Zaručnici i Spasitelju svijeta. Ipak ova mu siromašna i trošna štala bijaše milija, nego li carska palača, jer se čvrsto nadao, da će Bog sve priskrbiti, što je god potrebno. Koliko li se brinuo sv. Josip, da izbavi Isusa iz krvničke ruke Herodove ? Noću je morao ostaviti domovinu i pobjeći s djetetom Isusom u tuđu pogansku zemlju. U toj nepoznatoj zemlji bilo mu je više godina boraviti. To su bile nevolje, koje bi mogle svako drugo srce shrvati. Sve to nije shrvalo sv. Josipa, jer se

pouzdao u Božju providnost. Isto je tako bila bol sv. Josipa velika, kad je kod prikazanja Isusova u Jerusolimskom hramu čuo proročke riječi starca Simeona: „Gle, postavljen ovaj je na propast i na ustanak mnogima u Israelu i na znak, proti kojemu će se govoriti". A o svojoj je ljubljenoj Zaručnici čuo: „I tebi će samoj mač probosti dušu". Kako li je tugovao, kad li je dvanaestgodišnjega Isusa nenadano izgubio. To su bili gorki časovi, koje može jedino samo onaj podnijeti, koji srdačno ljubi Isusa i Mariju, kao što ih je ljubio sv. Josip. Čvrsto pouzdanje u volju Božju i ufanje, da će mu i ovdje nebeski Otac pomoći, tješilo je i hrabrilo njegovo srce.

III. O, ufanje, utjeho u ovoj suznoj dolini. Koliko puta sam te zaboravio. O kako sam bio strven i malodušan, kada me snašla kakva nevolja, bolest ili progonstvo. O, kako sam tugovao u tolikim časovima kušnje i nevolje. U ovakovim nevoljama i paklene sile potiču čovjeka, da očaja. U očaju neki upotrebe i nedopuštena i praznovjerna sredstva. Sumnjajuć o sveznanju i milosrđu Božjem griješno misle, da ih je Bog već i ostavio. Zato više ni ne mole, nego se posve podaju žalosti i očaju.

Pitajmo sada sami sebe, kakovi smo bili, kada su nas slične nevolje stigle? Mnogi se često nečega plaše, što se nikada dogoditi ne će. Mnoge pobožne duše počnu kadikad očajati poradi svojih prošlih grijeha, premda su ih već ispovijedile i okajale. Ovdje pomisli na molitvu Gospodnju, koju nas je sam Isus naučio. Govoreći: „Oče naš”, znaj, da si po Isusu postao djetetom Božjim. Upoznaj, kako je Bog često po milosti podigao prijestolje svoje u tvojem srcu. Reci po duši, zar ti nije premilostivo iz velike ljubavi toliko puta oprostio grijehe? Nije li obranio od mnogih napasti i dušu ti oslobodio od vječnih paklenih muka? Zar te nije opsipao nebrojenim vrhunaravnima milostima i naravnim darovima? Možeš li dakle ikad samo posumnjati, da će ti ih i u buduće uskratiti? „U Gospoda sam se pouzdao, ne ću se postidjeti do vijeka”.

O d l u k a.

Odlučujem zato: daleko od mene neka bude svako malodušje i očaj! Pa da se svi ljudi i sav pakao digne proti meni, ne ću se plašiti, nego ću se čvrsto nadati i ufati u Boga, u čije očinske ruke izručam sebe i sve svoje blago. Bog je moj gospodar. On neka sa mnom radi kako je njegova sveta volja. Tvrdo sam osvjedočen, da on samo ono hoće, što je meni na korist i spasenje.

O, Bože i Oče moj! U svoj poniznosti duše svoje skrušeno priznajem, da mi nijedna krepost nije tako manjkala, kako baš ufanje i čvrsto pouzdanje u Tebe. Od svega se srca kajem, što sam slabo mislio na tvoju neizmjernu dobrotu i providnost. Premda si mi, o Bože, toliko dobra obećao, ipak je moja vjera bila slaba, te sam se više povjeravao varavom obećanju svijeta, nego li tvojim riječima. Od sada ću nastojati, da svoje srce oboružam čvrstim pouzdanjem u Tebe, i to vazda, i ako mi se pričinja, da si me ostavio. Ne ću više u ljudi tražiti pomoći. Ne ću im tužiti svoje boli i jade, samo da zavrijedim Tvoju pomoć. No i to je pouzdanje velika milost, koju te molim po zagovoru sv. Josipa, e da uzmognem slijediti njegov primjer, i do smrti se čvrsto ufati u tvoje neizmjerno milosrđe. Po Kristu Gospodinu našemu. Amen.

(Moli Oče naš ili koju molitvicu sv. Josipu.)

III. Razmatranje.

(Pripravna molitva i uzdah kao kod prvog razmatranja.)

Sveti Josip, uzor ljubavi prema Bogu.

T r e ć a k r e p o s t. L j u b a v.

Ljubav je vrhunaravna od Boga ulivena krepost, kojom se Njemu, kao najvećemu dobru, posve i od srca preda-

jemo, njegovu svetu volju vršimo, time Mu omilimo i s Njime se združimo. Tko Boga iskreno ljubi, taj izbjegava sve, što se protivi Njegovoj volji, i obdržava svaku i najmanju zapovijed. „T k o i m a i o b d r ž a v a z a p o v i j e d i m o j e, o n a j j e, k o j i m e l j u b i” (Iv. 14, 21.). Tko savršenije i savjesnije vrši zapovijedi Božje, taj Boga savršenije i ljubi.

Kako da vršim ovu krepost ?

I. Moram se veseliti, što je Bog svemoguć, premudar, neizmjerno svet, milosrdan, pravedan, riječju, što je On u sebi najsavršenije biće. Moram iz svih sila nastojati, da se posvuda i od svakoga slavi Njegovo sveto Ime. Moram i sve zapriječiti, čim bi se okrnjila ili umanjila Njegova slava, a žaliti moram svoje grijehe i grijehe drugih ljudi. Moram ljubiti sve, štogod se proteže na Boga, a ponajprije svoga bližnjega. Moliti se moram za Njegovu ljubav, moram Ga prositi, da od mene sve odstrani, što bi se protivilo Njegovoj ljubavi.

II. Sv. je Josip ljubio Boga savršeno. To jasno vidimo odatle, što nije ni u čem prestupio Njegove zapovijedi, niti je ikada što Bogu ugodna zanemario. Njegove misli, njegovo srce, težilo je jedino za tim, da Bogu omili. Njegova je goruća želja bila, da se s Bogom zabavi ne samo onda, kada se molio, već i onda, kada je radio, jer je u svem tražio samo veću slavu Božju. Nikada nije nijednog čovjeka uvrijedio. Svakome je naprotiv pomogao, koliko je mogao u svojem siromaštvu. Što da tek kažemo o revnosti njegove ljubavi ? On je tjelesnim očima vidio, kako je daleko dovela Sina Božjega ljubav prema nama ljudima. On je vidio, da se Isus rodio u kukavnoj štali, te već od poroda svoga počeo za nas trpjeti. O, kako je žarka bila ljubav Josipova prema Isusu ! Kako ga je često zagrlio i suzama radosnicama okvasio Njegovo presveto lice. Kako se uzradovao, videći betlemske pastire i mudrace od istoka, gdje dolaze pokloniti se O t k u p i t e l j u. Jednom riječju i pogled i srce Josipovo bijahu vazda i neprestano uz Isusa.

III. O, dušo moja, priznaj, što si do sada ljubila? Možda se stidiš to javno i otvoreno priznati ? Tvoja su usta doduše često šaputala : O, Bože, od srca te ljubim, ali je srce tvoje ostalo hladno. Kad bi li zaista od srca Boga ljubila, zar ne bi i ti često na Nj mislila i s Njime u duhu zborila ? Ili ćeš možda reći, da ti poslovi to ne dopuštaju. Ne ispričavaj se time ! Promisli, koliko vremena uzaludno trošiš, kad pomišljaš na druge razne nepotrebne stvari, a da pri tom ipak svoj posao obavljaš. Ljubiš li koju

osobu, tad neprestano gledaš da je sretneš. Ne možeš li je naći, tada se mišlju njome zabavljaš. Braniš je proti svakomu napadaju, hvališ je, gdjegod možeš i ne dopuštaš, da je tko vrijeđa. Takovu ljubav gojiš prema čovjeku, a zašto ne bi slično i prema Bogu? Kako ti je često molitva dosadna. Kako si nestrpljiva, kad se gdjegod obavlja koja pobožnost, jer da odviše dugo traje. Svaka ti je bol, svaka nevolja koju bi morala podnijeti Bogu za ljubav, teška. Često slušaš, gdje se Bog pogrđuje i psuje, gdje se njegove zapovijedi krše, a ti na sve to šutiš. Zar onda možeš reći, da u tebi ima ljubavi prema Bogu? Ispitaj dalje sama sebe, kako ljubiš svoga bližnjega, jer će ta ljubav pokazati, da li, i kako ljubiš Boga. Ljubiš li sve ljude? Jesi li prema svakome ljubežljiv, blag i milosrdan? Ne zabadaš li jezikom i ondje, gdje ne treba? Što ti veli savjest? Uzalud ti je govoriti na sva usta, da Boga ljubiš ako ne ljubiš svoga bližnjega. Promozgaj još malo, što se nalazi u „Vjerovanju Apostolskom" i pomisli, kako te je Otac nebeski stvorio iz prevelike svoje dobrote. Promisli, što je sve Isus Krist iz ljubavi prema tebi učinio i pretrpio. Sjeti se Njega u presv. Sakramentu. Ondje čeka na te dan i noć. On te zove, da dođeš k njemu, da te nahrani

svojim presvetim živim Tijelom i napoji neprocjenivom Krvlju. Pomisli, kako te Duh Sveti svojom milošću posvećuje, kako te prima u Crkvu, i oprašta ti grijehe. Zato se divi neizmjernoj dobroti Božjoj, pokaj se savršeno za svoje grijehe zloće, i ljubi Boga nada sve.

Odluka.

O, Bože moj, i sve dobro moje! Priznajem skrušena srca, da nijesam istine rekao, kada sam ti govorio, da te ljubim iz svega srca. Ali sada, Bože, svake ljubavi najdostojnije dobro, mrzim na sve grijehe, svega života svoga i obećajem jedino Tebe nada sve ljubiti. Odavna sam već zaslužio, da gorim u paklenoj vatri, jer sam od objesti nastojao, da utrnem u sebi vatru božanske ljubavi, koju si Ti, o Bože, u mom srcu rasplamtio. Odsele hoću samo Tebe i sve ono od srca ljubiti, što mi Ti zapovijediš. Od sada ću pobuditi svaki dan savršenu ljubav i često ću kroz dan na Te misliti. Pazit ću bolje na svoja zla nagnuća, osobito na ona, koja su me do sada najviše od dobra odvraćala. Nastojat ću, da svoje molitve revno i većim žarom ovršim.

Sveti Josipe! Tebi izručam svoje hladno srce. Isprosi mi revnu i žarku ljubav, da uzmognem uvijek i svagdje osobito u presv. Pričesti tvoga i moga

Spasitelja Isusa Krista svim žarom ljubavi na svoje srce privinuti. Daj, da osjećam sličnu radost, koju si oćutio ti, kada se pastiri i kraljevi pokloniše Isusu. Po tebi izručam Isusu Kristu svoje srce, svoju dušu i tijelo. Isprosi mi sv. Josipe milost, da ova moja žrtva ljubavi bude Bogu ugodna, da tako postignem blaženstvo. Amen.

(Moli Oče naš ili koju molitvicu sv. Josipu.)

IV. Razmatranje.

(Pripravna molitva i uzdah kao kod prvog razmatranja.)

Sveti Josip, čuvar čistoće.

Četvrta krepost. Čistoća savjesti.

Čistoća savjesti je čudotvorna krepost, kojom dušu i tijelo čuvamo od svih grijeha. Po teškom grijehu gubi duša vrhunaravni život milosti. Teški je grijeh smrt duše. Laki grijeh, a osobito svojevoljni manji grijesi bolesti su i mrlje na duši. Laki grijesi ne ubijaju duše, kao ni manje bolesti ne usmrćuju odmah tijela, ali oni ipak nagrđuju dušu i vode ju polako u smrt.

Kako da vršim ovu krepost?

I. Moram se brižno čuvati svih teških i smrtnih grijeha. Radije umrijeti, nego li ikada teško sagriješiti! Bježati moram od griješne prigode, osobito onda, ako sam već jedamput bio tako nesretan, te sam u takovoj prigodi smrtno sagriješio. Moram koliko je moguće, milošću Božjom, čuvati se i lakih grijeha. Tko naime nije vjeran u malom, ne će biti ni u velikom. Mali nas grijesi vode polako u velike. Moram odmah u prvom trenutku odbiti svako griješno nagnuće i svaku griješnu misao. Moram činiti pokoru za sve grijehe, što sam ih počinio. Korisno je, da i valjano upotrebim oproste, koje mi Crkva daje, da tako uništim ili umanjim vremenitu kaznu, koju bi morao trpjeti ili ovdje na svijētu ili u čistilištu.

II. O, kako je čistu savjest imao sv. Josip! To nam pokazuje sv. evanđelje s nekoliko samo riječi: „A Josip, muž njezin, koji bijaše pravedan." (Mat. 1, 19.). Sveti Josip bijaše u svem pravedan prema Bogu i prema bližnjemu. On bijaše pravedan i prema sebi samomu. Pazio je naime strogo na svoja sjetila i na sve duševne moći. On nije samo izbjegavao grijeh, već i svaku najmanju griješnu prigodu. To je Bl. Djevica Marija očitovala sv. Brigiti: „Velika je slava moga zaručnika, jer je svom brigom nastojao, da se ukloni i najmanjoj pogriješki, a opet da učini i najmanje djelo ljubavi. Svoja je usta

tako čista očuvao, da nije nikada nijedne nesvete ili nestrpljive riječi progovorio. On je svijetu i tijelu tako potpuno obamro, te je samo ono želio, što je nebesko, a vrlo bi rijetko pošao onamo, gdje se ljudi skupljali." U ovim riječima Bl. Djevice Marije spoznajemo tri osobita sredstva, kojima možemo vazda svoju savjest čistu sačuvati:

podignimo srce i pamet k Bogu i nebeskim radostima;

čuvajmo svoj jezik od svake nečiste i srdite riječi, i nemojmo se tužiti na druge;

bježimo društva, jer se baš u društvima pruža prigoda grijehu, kako veli i Duh Sveti: „U mnogom govorenju bude grijehote; koji pak upravlja usta svoja, je najmudriji." (Posl. 10, 19.).

III. Jesam li ja dosele u svem slijedio sv. Josipa, i čuvao svoju savjest čistu i od lakoga grijeha? Nijesam li baš protivno radio? Lake grijege držao sam za neznatnu stvar. Skrbio sam se samo za zemaljsko i vremenito dobro, pa gledao, da samo ljudima i sebi ugodim. Nijesam li do sada govorio gadne riječi, drugoga ogovarao, lagao, klevetao, srdio se i druge vrijeđao? Nijesam li tražio takova društva, gdje se vrijeđa tuđe poštenje, a nedužnost i mir savjesti gubi? Je li onda čudo, što mi je savjest prepuna

grijeha? Pa ipak kako slabo marim za dušu svoju.

Imaš li vremena prođi u duhu deset zapovijedi Božjih. Promotri dobro, što svaka pojedina zapovijed zabranjuje, a što zapovijeda. Prve tri zapovijedi uređuju naše odnose prema Bogu, a ostale prema bližnjemu. One dvije kamene ploče, na kojima je Bog te zapovijedi napisao, jesu dva zrcala, u kojima možemo posve jasno opaziti svaku mrlju naše savjesti. Ispitaš li ovako svoje misli, riječi i djela, promisliš li, koliko si zla počinio i dobra propustio, obuzet će te neki sveti strah, ali i čvrsta odluka, da ćeš odsele Bogu vazda vjerno služiti.

Odluka.

Sveti Josipe! Za tvoju svetu čistoću, molim te ponizno, nauči me pravo, kako da sve grijehe proti Bogu i bližnjemu izbjegnem i svojoj duši vječni spas pribavim. Nauči me, kako da oplačem svoje grijehe, i za njih dostojnu pokoru činim. Ti si već premnogima isprosio milost, da su svoje grijehe iskreno i skrušeno ispovijedili, a po tom našli najveću utjehu. Ti si tolikima isprosio milost, da su se za uvijek odrekli svojih griješnih navada. Mnogima si opet pomogao, da su se savršeno i za lake grijehe pokajali. Pogledaj dakle milosrdno i na me nevoljnika. Priznajem iskreno, da sam odveć odan

griješnim navadama, srditosti i zlovolji, priznajem, da sam sav u grijehu, i da je srce moje odveć mlako, da ih oplače. Pomozi mi, sv. Josipe, isprosi mi obilnu milost, da se popravim, i da iz ljubavi prema Bogu sve svoje grijehe savršeno okajem. Doista nijesam vrijedan, da mi se Bog ponovno smiluje, jer sam već toliko njegovih milosti prezreo. Pod tvoju se moćnu zaštitu i obranu utičem, sveti Josipe, i čvrsto se ufam, da će mi dobri i milosrdni Bog opet dati milosti, da si dušu i savjest očistim ne samo od velikih, nego i od svojevoljnih lakih grijeha.

Ja ću raditi odsele većim marom samo za svoju dušu, dok tvojim zagovorom ne postignem milost, da ću za uvijek gledati Boga, kako mi je to obećao Isus Krist, koji s Ocem i Duhom Svetim živi i kraljuje od vijeka do vijeka. Amen.

(Moli Oče naš ili koju molitvicu sv. Josipu.)

V. Razmatranje.

(Pripravna molitva i uzdah kao kod prvog razmatranja.)

Sv. Josip, učitelj pobožnosti

Peta krepost. Pobožnost.

Pobožnost je ćudoredna krepost, koja čovjeka podobnim čini da većim marom i većom revnošću vrši sve, štogod spada na službu Božju.

Kako da vršim ovu krepost ?

I. Moram priznati, da je Bog moj neograničeni gospodar, a ja njegov nevrijedan stvor, koji sam dužan u svoj poniznosti Njemu vjerno služiti. Moram spoznati, da je Bog najviše i najsavršenije biće, i da sam dužan pred Božjim veličanstvom smjerno prigibati koljena svoja. Osobito mi valja marljivo polaziti sv. Misu, Žrtvu N. Zavjeta, i često primati svete Sakramente. Moram točno ispuniti svaki zavjet, što sam ga učinio, te zadanu riječ, obećanje, prisegu itd. držati. Moram u sebi živo pobuditi vjeru, ufanje, ljubav i zahvalnost prema Bogu, jer pobožnost sva naša djela upravlja na slavu Božju.

II. Kako je savršeno sv. Josip ovu krepost ljubio, vidimo odatle, što je poput psalmiste sedam puta na dan velikim marom svoju pobožnost vršio. On je redovno polazio k običnim žrtvama u hram jerusolimski. Kolikom li je poniznošću stajao uz Mariju na dan svojih zaruka i na dan njezina očišćavanja. Kako mu je srce bilo puno ljubavi i svete pobožnosti, kad je maloga Isusa prikazao Ocu nebeskomu. Koliku li je tek pobožnost oćutio prema Bogu, kad mu se i prije i poslije svakoga jela s Isusom i Marijom zahvaljivao na primljenim darovima. Svaki posao započeo bi molitvom,

a dovršio zahvalom. O, kako živa bijaše u njega vjera, kako čvrsto ufanje i savršena ljubav, velika pobožnost.

II. Izjave svetih otaca i svagdanje iskustvo svjedoči nam, da sva zla, osobito duševna zla dolaze otuda, što smo u vršenju kršćanskih dužnosti vrlo mlaki. Ispitamo li ozbiljnije svoju savjest, kako smo u napastima pazili i čuvali svoje oči, uši, svoje riječi, djela itd., vidjet ćemo, kako sva duševna zla baš od onoga vremena počinju, otkada smo propustili molitvu, ili bili nepobožni. O, koliko smo se udaljili od pobožnosti sv. Josipa. Zato se ispitaj točno, kakovom si pobožnošću slušao sv. Misu i propovijed, kako si primao sv. Sakramente, kako si svetkovao nedjelje i blagdane, kako si vršio svoje molitve prije i poslije svakoga jela i djela. Razmisli, gdje su ti bile misli, kad si molio „Anđeo Gospodnji", krunicu ili koju drugu molitvu? Da nijesi možda sve to činio više od navade, nego li iz ljubavi prema Bogu i Blaženoj Djevici Mariji? Koliki dolaze u crkvu rastreseni, a da ni ne misle, kamo su došli. U crkvi se kod sv. Mise razgovaraju i pretresuju razne svjetovne stvari, pripovijedaju svoje domaće zgode, a poslije Mise opet se vraćaju kući rastreseni. Zar se tako sluša sv. Misa? Gdje im je živa vjera, koja uči, da je kod svete

Mise Isus Krist živ nazočan svojim božanstvom i čovječanstvom? Gdje im je dužno štovanje? Ispitaj se, kako si se vladao kod ove Žrtve. Molitve i sve svete čine moramo obavljati s dužnim počitanjem i velikom pobožnošću.

Odluka.

Sveti Josipe! Često sam poželio, da sveto i nedužno živim, pa da mi Bog udijeli sreću i svoj blagoslov, a sada tek vidim, da se ne bih smio nadati tako velikoj milosti, jer sam se hladno i nepobožno vladao prema Njemu. Molio sam doduše, ali samo ustima. Srce moje i misli moje daleko su bile od Njega. Vremenite stvari obuzele su me tako, da se punim pravom Gospodin može i na me potužiti, kao što se je nekoć potužio na svoj puk, govoreći: „Ovaj me narod štuje ustima, a srce mu je daleko od mene". O, Bože, obećajem čvrsto, da ću se popraviti. U buduće čuvat ću se mlitavosti i mlakosti u službi Tvojoj, jer stoji pisano: „Proklet bio, koji djelo Gospodinovo nemarno vrši!" Ne zato, što se bojim kazni, nego iz ljubavi prema Tebi, o Bože, kajem se od svega srca, što sam do sada bio tako nemaran i mlitav u pobožnosti. Čvrsto se nadam, da ćeš mi dobrostivo sve oprostiti i po zagovoru sv. Josipa dati milost, da se u buduće svake nemarnosti

i mlakosti u službi Tvojoj otresem, te revnije i gorljivije vršim svoje molitve. Amen.

(Moli Oče naš ili koju molitvicu sv. Josipu.)

VI. Razmatranje.

(Pripravna molitva i uzdah kao kod prvog razmatranja.)

Sveti Josip, uzor prave poniznosti.

Šesta krepost. Poníznost.

Nema kreposti, koju bismo mogli laglje vršiti, nego li je poniznost. Ipak se u toj kreposti, koja je temelj svim ostalima, najmanje vježbamo.

Poniznost je ćudoredna krepost, kojom čovjek spoznaje samoga sebe, kako je ništetan stvor, i opominje ga, da se nikad ne uzoholi.

Kako da vršim ovu krepost?

I. Čvrsto moram vjerovati, da sve, što je dobra na meni, nije moja zasluga, već da sam to dobio jedino po milosti Božjoj. Samoga sebe moram u svim stvarima, pa i u najmanjima vrlo malo cijeniti. Nikada se ne smijem pouzdavati u vlastite sile. Ne smijem tražiti, da me drugi hvale. Dogodi li se ipak, da me tko pohvali za kakovo djelo, tada moram Bogu zahvaliti, što je po meni to djelo učinio. Ne smijem svojih pogriješaka

poljepšavati, ispričavati, ili ih možda i drugima pripisati, već ih moram iskreno priznati pred Bogom, roditeljima i svojim poglavarima.

II. Od stvorova Božjih najveća pripada čast Mariji, božanskoj Majci i sv. Josipu. Dok su živjeli na zemlji, njih se dvoje odlikovali u najvećoj poniznosti. Sv. Josip je držao, da nije dostojan, te bude zaručnikom prečiste Djevice i hraniteljem Isusovim. Da je u Betlehemu samo jednu riječ rekao, tko je njegova zaručnica i koji je to blagosloveni plod srca njezina, ne bi mu nitko bio uskratio stana, već bi ga svatko s velikim veseljem primio pod svoj krov. No on to iz poniznosti nije učinio. Pismoznanci ne bi se divili Isusovoj učenosti i poznavanju sv. Pisma, kao sinu jednostavnoga drvodjelje, da im je sv. Josip rekao, čiji je to Sin. No ni to on nije učinio iz poniznosti. Sv. Josip je bio kraljevskoga roda, pa je ipak s veseljem u najvećem siromaštvu živio i svojim se žuljevima hranio. Izbjegavao je on svako zemaljsko bogatstvo i čast. U svemu se pokoravao volji Božjoj i odredbama svjetovne vlasti. Zato je i on na zapovijed poganskoga cara Augusta pošao u Betlehem, premda je znao, kako će taj dugi put biti tegotan njegovoj presvetoj Zaručnici. I što ga je Bog više htio odlikovati i častiti, to je on više nastojao, da ga svijet ne upozna.

III. A što ja činim? Ja nastojim, da me svijet hvali i časti, a vrlo se radujem, kad samoga sebe mogu pred kim uzvisiti. Mislim, da ja jedini sve najbolje znam, pa hoću, da sve samo mene hvali, a sve štogod mi nije po volji, pobuđuje u meni srditost i mržnju. Koliko se puta već dogodilo, da sam se stidio svojih roditelja ili roda. Svoje sam pogrješke tako poljepšavao i ispričavao, da ih od oholosti ni u svetoj ispovijedi nisam otkrio, kakove jesu, premda bi mi ovdje poniznost bila na spas duše. O, koliko puta sam dolazio k službi Božjoj radi sebe i svoje časti.

Sada promisli opet ozbiljno, koliko si puta bio ohol u mišljenju, govoru i djelima. Mnogi se kod sv. ispovijedi ni ne tuže na takove grijehe, a dobro znadu, da se Bog protivi oholici. Ujedno znaj, da je oholost majka sviju grijeha. Oholica misli, da svi moraju njega slušati i njegovim se zapovijedima i hirovima pokoriti. On misli, da mu ne treba obavljati molitve ni drugih pobožnosti, kao da on sve sam od sebe može. Dogodi se, da pobožni ljudi izgube svaku volju k pobožnosti i budu mlaki, uskrati li im Bog utjehu i slatkost molitve. To dolazi od oholosti.

Odluka.

Sveti Josipe! Ti si krepost poniznosti u velike ljubio i vršio, jer su je tvoj

Posinak i prečista Dejvica toliko cjenili. Zato od sada mrzim i ja na svoju oholost, jer znadem, da ona vodi k svim opačinama. Priznajem pred Bogom i pred svim stanovnicima nebeskima, i pred svim ljudima, da sam po sebi nisam ništa i da sam po sebi ništa ne mogu učiniti. Dušu i tijelo i sve sam primio iz ruku premilostivog Stvoritelja. Danas ću još početi junački se boriti proti oholosti, i nastojat ću, da s milošću Božjom ostanem ponizan do konca života. Razmišljat ću, kako se moj Isus u velikom siromaštvu i u štali rodio, glad, progonstvo i muku trpio, da se i ja uzmognem laglje odreći raskoši. Izbjegavat ću svaku griješnu prigodu, da me Bog ne kazni poradi oholosti, te ne padnem u grijeh. Budu li me ljudi hvalili, dat ću slavu Bogu, znajući, da nijesam hvale zaslužio. Ako me budu korili, priznat ću, da sam zas užio prezir, pa šutjeti. O, sv. Josipe, isprosi mi od Isusa ponizno srce, da u svakoj misli, riječi i djelu budem ponizan i da jednoć postignem blqženstvo vječno. Amen.

(Moli Oče naš ili koju molitvicu sv. Josipu.)

VII. Razmatranje.

(Pripravna molitva i uzdah kao kod prvog razmatranja.)

Sv. Josip, ljubitelj mira.

S e d m a k r e p o s t. K r o t k o s t.

Krotkost je ćudoredna krepost, kojom rado podnosimo tuđe pogrješke i krivice, te nastojimo odmah ugušiti svaku srditost i pomisao na osvetu. Gdje je krotkost, ondje vlada mir, a tko je ponizan taj će biti krotak. Ova nam je krepost zato toliko potrebita, što smo svi puni raznih pogrješaka, a ipak se rado ljutimo radi pogrješaka drugih ljudi.

Kako da vršimo ovu krepost?

I. Moram iz kršćanske ljubavi uvrede strpljivo podnositi i ne srditi se. Moram se tako vladati kao da tih uvreda ni ne opažam i kao da se mene ne tiču. Uvreditelja moram blago susretati i svaku mu uvredu od srca oprostiti. Ako sam dužan po svom zvanju koga opomenuti, ili kazniti, tad moram uvijek pokazati da me na to ljubav goni, a ne mržnja i srditost. Poslije kazne ili opomene, treba da svaku pogrješku zaboravim.

II. Kao što je sv. Josip u svom srcu gojio poniznost, tako je posjedovao i blagost i krotkost u najvećoj mjeri.

Osobitu je blagost i krotkost pokazao onda, kad je opazio, da će bezgriješna Djevica postati majkom, ne znajući još ništa o velikom otajstvu upućenja Sina Božjega. Kolike je teške kušnje morao tom zgodom podnijeti, to samo njegovo blago srce znade. On je ipak, šutio o svemu i strpljivo podnosio tešku kušnju sve do onoga časa, dok mu je Bog otkrio tajnu. Tko da opiše, što je onda osjećao sv. Josip, kad je morao na carevu zapovijed ostaviti svoju kućicu u Nazaretu i s djevičanskom Majkom poći u Betlehem. Kako li mu je bilo teško, kad je okrutni kralj Irud Isusa dao tražiti, da ga pogubi. Na sve se to nije sv. Josip ljutio. Dapače molio je milosrđe Božje za neprijatelje. Kako neki pišu, razdijelio je stanovnicima betlehemskim ono zlato, što su ga mudraci od Istoka donijeli Isusu na dar. Kad se je iz Egipta s Isusom i Marijom povratio u Nazaret, nikad se nije čulo drugo, već da ga je resila krotkost. I danas je još sv. Josip svetac krotkosti, kako to blažena Djevica Marija u životu sv. Terezije svjedoči. On nije nikad nijednoga griješnika odbio, koji mu se pouzdano preporučio i njegovu pomoć zatražio.

III. O, dušo moja, često i često si već slušala i čitala riječi sv. evanđelja: „B l a ž e n i k r o t k i, j e r ć e po-

sjedovati zemlju". Kako je dakle moguće, da se za tu krepost nisam do sada ni najmanje brinuo? Za što se na sve, na svaku riječ, na svaku opomenu odmah ljutim? Zašto izbjegavam one, koji me možda i nehotice uvrijediše? Zašto ih gledam prijekim okom, mjesto da ih blago susrećem.

Razmisli sada duhovna i tjelesna djela milosrđa, pa se ispitaj, nijesi li ih zanemario, jer ti je ponestalo blagosti i krotkosti? Odsele nastoj činiti ono, što će tvoju savjest umiriti i život popraviti.

Odluka.

Svaki dan molim u Očenašu: „Otpusti nam duge naše, kako i mi otpuštamo dužnicima svojim". O, sv. Josipe! Do nogu tvojih polažem svoje tvrdo srce. Isprosi mi od blagoga Isusa milost, da budem blaga i krotka srca, da se u mojoj kući i u srcu nastani blagi i slatki mir, da me za uvijek ostavi srdžba. Uz tvoju pomoć odlučujem čvrsto, da ću se čuvati svake srditosti, pa dogodilo mi se što mu drago. Ako me tko uvrijedi, ja ću dotle šutjeti, dok se srdžba ne stiša u mome srcu. Tada ću istom progovoriti i pokarati ili kazniti drugoga, ako je to nužno.

Neki je mudrac poganin rekao svome robu, koji ga je teško uvrijedio: „Znaj, da se nijesam tako razljutio, ljudski bi te izbatinao, ali jer sam jako srdit, to

moram najprije stišati srdžbu." Zašto da i ja jednako ne činim, ja učenik blagoga Isusa, dijete Marijino, štovatelj sv. Josipa? Zar u meni milost Božja može manje, nego li u poganina razum? Sv. Josipe, isprosi mi milost, da budem blaga i krotka srca, i da se spominjem riječi moga Spasitelja: „Učite se od mene, jer sam blaga i ponizna srca." (Mar. 11, 29.).

(Moli Oče naš ili koju molitvicu sv. Josipu.)

VIII. Razmatranje.

(Pripravna molitva i uzdah kao kod prvog razmatranja.)

Sv. Josip, muž po Srcu Božjem.

Osma krepost. Predanje u volju Božju.

Predanje u volju Božju je ćudoredna krepost, kojom sve ono činimo ili propuštamo, djelujemo, trpimo ili podnosimo, što i kako Bog hoće. Po ovoj kreposti dolazimo najprije do svake savršenosti i svetosti. Jer je volja Božja najsvetija volja, zato je i nužno ona volja sveta, koja se u svemu i u sreći i u nesreći ravna po Božjoj volji. Da u toj kreposti napredujemo, mora nam vjera biti živa, ufanje čvrsto, a ljubav savršena.

Kako da vršim ovu krepost ?

I. Sve, štogod se dogodi, moram pripisati volji Božjoj, osim ako se što dogodi mojom krivnjom. Volju Božju moram upoznati, a po toj spoznaji udesiti sav svoj život. Da upoznam sv. volju Božju, moram napose moliti, kad odabirem zvanje ili stalež, ili kad želim obaviti kakovo znamenito djelo.

Sve suprotivštine moram mirno podnositi, i nikomu se potužiti, osim samome Bogu i duhovnom vođi. Moje veselje neka bude u vršenju sv. volje Božje.

II. Život sv. Josipa pokazuje nam najbolje, kako je on tu krepost savršeno posjedovao. Svevišnjemu se Bogu svidjelo da ga vodi putem, koji je bio posut trnjem i ružama. U radosti se i žalosti u svemu podvrgavao volji Božjoj. Prečista Djevica Marija, objavila je sv. Birgiti o sebi i svom preslavnom zaručniku Josipu, da im je jedina molitva i želja bila, da u svemu vrše volju Božju. Po toj volji ravnao je sv. Josip svoje misli, želje i djela. Zato nigdje ne čitamo, da bi se ikada potužio na stanovnike Betlehema, što mu uskratiše stan, ili da bi jadikovao, što je noću morao bježati u Egipat itd. Pomisli samo na njegovu svetu smrt. Zar nije oćutio preveliku tugu i gorčinu, kad je vidio, da se mora dijeliti od Isusa i Marije, kad

je vidio, da nije dovršeno djelo spasenja ? Ali volja Božja tješila ga, i po toj svetoj volji živjeti i umrijeti u tom je bila njegova jedina želja i jedina radost.

III. Kako sam ja vršio tu krepost ? O Bože ! Ne smijem ni misliti na to. Dok je sve bilo po mojoj volji, dok mi je bilo dobro, dotle sam bio zadovoljan dotle sam vesela srca molio: „budi volja Tvoja, kako na nebu, tako i na zemlji”. Kad me pak snašla kakova i mala bolest i nevolja, o, kako sam se onda na sve tužio, dapače i proti Bogu mrmljao. Ovdje stani malko i razmisli gorke dane svoga života, kada ti je smrt pokosila roditelje ili koga između tvojih najmilijih; kako te je progonila nesreća, bolest, žalost itd. Ujedno razmisli, kako si se prema svemu tome ponašao. U drugu ruku sjeti se, kako te je Bog u dane žalosti i nevolje tješio i jačao, kako su dani kušnje prestali, a On je dao, da ti se opet sve na dobro okrene, kao nekoć Jobu.

Odluka.

O, sv. Josipe, kako se stidim, kad se sjetim, da sam u prošlom životu malo ili ništa radio prema Božjoj volji. Htio sam bolje znati, što mi je za spas korisno, nego li sveznajući Bog. Priznajem svoj grijeh, priznajem, da sam se protivio volji Božjoj. Kajem se iz čiste i savršene

ljubavi radi toga, i čvrsto odlučujem, tvojom pomoću, sv. Josipe, svoj život popraviti, te se u svem, u sreći i nesreći, u bolesti i nevolji, posvema predati u sv. volju Božju. Isus Krist, pravi Bog i pravi čovjek, pokoravao se tvojoj volji, sv. Josipe, a tim je vršio jedino volju svoga Oca nebeskoga, da mi dade primjer, kako i ja moram vršiti volju predobroga Oca nebeskoga. O, sveti Josipe, isprosi mi u Boga milost, da se priučim i u najmanjoj stvari raditi po volji Božjoj, i da volju svih svojih predpostavljenih s veseljem vršim, videći u tom volju Božju. Daj, da u svakoj nevolji upoznam volju Svevišnjega, koji je tu nevolju dopustio, da iskuša moju vjernost. Isprosi mi, da se priučim i veće boli i nevolje podnositi, dapače da i istu smrt spokojno primim iz Njegove očinske ruke.

(Moli Oče naš ili koju molitvicu sv. Josipu.)

IX. Razmatranje.

(Pripravna molitva i uzdah kao kod prvog razmatranja.)

Sveti Josip, uzor i zaštitnik sretne smrti.

Deveta krepost. Mudrost.

Mudrost je ćudoredna krepost, kojom razabiremo, što je u istinu Bogu drago, te se ne damo na grijeh navesti pod izlikom dobra. Mudrost je dakle u tom, da hoćemo samo dobro, i da odaberemo pravi put k njemu.

Kako da vršim ovu krepost?

I. Moram nastojati, da uvijek pobožno živim, jer kakav život, takva smrt. Valja često savjest ispitati i vidjeti, ne ima li možda štogod, što bi sretnu smrt moglo osujetiti. Zato moram barem jednom u mjesecu k sv. ispovjedi i Pričesti, ako ne običajem ili ne mogu tjedno ili dnevno k presv. Tajni. Od velike će mi biti koristi, da svake večeri ispitam svoju savjest, i da ozbiljno razmišljam o smrti. Često moram Bogu slati one uzdahe, koji čovjeka na samrti toliko tješe, da ih i onda, kada dođe smrtni čas, uzmognem lako pobuditi. Prema Kristovu savjetu moram si potražiti dobre prijatelje i zaštitnike, koji će mi na smrtnom času biti u pomoći. Takovi su zaštitnici: božanska Majka Marija, sv. Josip, sv. Barbara itd. Svoju bolest moram dragovoljno primiti iz ruku Božjih, a dušu i tijelo prikazati Bogu kao žrtvu. U bolesti se moram još za vremena ispovijediti i pričestiti, dok sam još kod svijesti.

II. U tom je sv. Josip bio osobito mudar. Njegov cilj i svrha bijaše, u svem ugoditi Bogu. Zato je i vjerno ispunjavao dužnosti prema Isusu i Mariji, i time

njihovu ljubav stekao, te se moglo reći, da je među njima jedno mišljenje i jedno srce. Najveća mu je bila želja, da vidi dovršeno djelo spasenja. Toga on nije dočekao, jer mu se približila smrt. Dragovoljno je i spokojno primio taj zadnji gorki kalež iz ruku Svevišnjega. Na smrtnome času pobudio je čin vjere, ufanja i savršene ljubavi, a u zadnjem času sve je Ocu nebeskome žrtvovao. Umro je blaženo u naručju Isusovom i Marijinom. O, da mogu i ja tako blaženo umrijeti!

III. Kako se ja pripravljam na smrt? Jesam li svoj život tako udesio, da u svemu vršim volju Svevišnjega? Jesam li upotrebio sve ono, po čem ću moći blaženo umrijeti? O, kad na to pomislim, srsi me prolaze od straha. Gdje su one kreposti, u kojima sam se vježbao, da bez straha gledam smrti u oči? Zar da sada tek počnem kreposno živjeti, kad mi je već smrt blizu? Moram se dijeliti od ovoga svijeta i preći u vječnost. Kakova će mi biti ta vječnost? Blažena i sretna, ili gorka i nesretna?

Znadem, o Bože, što mi je činiti, dok nije prekasno, da se popravim. Ozbiljno ću razmišljati četiri posljednje stvari čovjeka. Najprije će doći smrt. Poslije smrti bit će oštar sud, a onda ili p a k a o, vječne muke, ili n e b o vječna radost.

Sveto Trojstvo, jedan Bože, smiluj nam se.
Sveta Marijo, moli za nas.
Sveti Josipe,
Slavni porode Davidov,
Svjetlosti patrijarha,
Zaručniče Bogorodice,
Prečisti čuvaru Djevice,
Hranitelju Sina Božjega,
Brižni branitelju Krista,
Glavaru slavne Obitelji,
Josipe prepravedni,
Josipe prečisti,
Josipe premudri,
Josipe prejaki,
Josipe prepokorni,
Josipe prevjerni,
Ogledalo strpljivosti,
Ljubitelju siromaštva,
Uzore radnika,
Uresu domaćeg života,
Čuvaru djevica,
Potporo obitelji,
Utjeho bijednih,
Ufanje bolesnih,
Zaštitniče umirućih,
Strahu zlih duhova,
Pokrovitelju svete Crkve,
Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, oprosti nam, Gospodine.
Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, usliši nas, Gospodine.
Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, smiluj nam se.

Sveć.: Postavi ga Gospodarom doma svojega.
Puk: I poglavicom svega imanja svojega.

Pomolimo se.

Bože, koji si neiskazanom providnosti blaženoga Josipa dostojao se izabrati za zaručnika presvetoj Majci svojoj: daj molimo, da koga kao pokrovitelja častimo na zemlji, zagovornika zavrijedimo imati na nebu; koji živiš i kraljuješ u vijeke vijekova. Amen.

RAZNE MOLITVE SV. JOSIPU.

Za mjesec listopad.

K tebi se, o sveti Josipe, utječemo u svojoj nevolji. (Pošto smo tvoju presvetu Zaručnicu za pomoć zamolili, molimo pouzdano i za tvoju pomoć.*) Za ljubav, koja te je sa neoskvrnjenom Djevicom i Bogorodicom vezala; i za očinsku ljubav, kojom si Dijete Isusa grlio; smjerno te molimo, da baštinu koju je Isus Krist svojom krvlju otkupio milostivo pogledaš te našoj nevolji svojom moći u pomoć pritečeš.

O, brižni čuvaru božanske Obitelji, brani odabrano potomstvo Isusa Krista.

* Te se riječi u zaporcima ispuste, kad se nije molila krunica.

Ne daj, predragi oče, da nas okuže zabluda i pokvarenost. Budi nam s neba milostivo u pomoći, o naš jaki zaštitniče, u borbi sa vlašću tmine. Pa kao što si nekad Dijete Isusa iz najveće pogibli života izbavio, tako i sada brani svetu Crkvu Božju od svih zasjeda neprijateljskih, te nas svakoga pojedinoga trajno uzmi pod svoje krilo da uzmognemo po tvojem izgledu i tvojom pomoću sveto živjeti, blaženo preminuti i u nebu vječno blaženstvo zadobiti. Amen.

(Jedamput na dan 300 dana oproštenja. Ako se moli kod javnoga moljenja krunice u mjesecu listopadu, dobiva se svaki put oproštenje od 7 godina i 7 četrdesetnica.)

Spomeni se.

Spomeni se, čisti zaručniče blažene Djevice Marije, te slatki moj zaštitniče, sveti Josipe, kako se još nije čulo, da se itko u tvoju zaštitu preporučio, i u tebe pomoć tražio, a da je nije dobio. S tim pouzdanjem dolazim i ja preda te, pa ti se preporučam. Nemoj prezreti molitve moje, poočime Isusov, nego je milostivo primi i usliši.

(300 dana oproštenja — jedamput na dan.)

Molitva sv. Josipu za sretnu smrt.

O slavni sv. Josipe! Za ovu neiskazanu sreću, koju si imao na zemlji, kada su

kod tvoje smrti prisutni bili Isus i Marija, i u smrtnoj te borbi pomagali, jačali i tješili: molim te ponizno, isprosi i meni tu milost, da na smrtnom času junački odbijem bijesne navale nečistoga duha, i da blaženo umrem. Uzvišeni branitelju umirućih, budi mi u pomoći u tom strašnom času; isprosi mi milosti, da u tvojem naručju uzmognem izustiti slatke i utješljive riječi: Isuse, Marijo i Josipe, u ruke vaše predajem srce i dušu svoju! Amen.

Molitva sv. Josipu za čistoću.

Čuvaru djevica i oče sv. Josipe, čijoj je vjernoj skrbi povjerena bila sama nevinost Isus Krist i Djevica svih djevica, Marija. Po dvostrukom tom predragom zalogu Isusa i Marije, molim te i zaklinjem, da me od svake nečistoće očuvaš i učiniš, da čistim srcem i čistim tijelom Isusu i Mariji vazda najčistije služim. Amen.

Molitva za zaštitu sv. Josipa.

Veliki patrijarko Josipe, sine Davidov, zaštitniče cijele Crkve, vjerni slugo, koga je Bog postavio čuvarom Blaženoj Djevici Mariji i hraniteljem postavio Sinu svomu, budi i našim hraniteljem i ocem i vodi nas putem kreposti, da postignemo život vječni. Amen.

S.: Moli za nas sveti Josipe.
P.: Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se.

Molimo Te, Gospodine, da nam budu na pomoć zasluge zaručnika presvete majke Tvoje, da zadobijemo njegovim zagovorom, što svojom slaboćom postići ne možemo. Koji živiš i kraljuješ na sve vijeke vijekova. Amen.

TRI KRATKA ČITANJA ZA TRODNEVNICU.

Prvi dan trodnevnice.

Pročitaj „O veselju, što ga čini dobra savjest”.

Drugi dan trodnevnice.

Pročitaj „Kako je sretan onaj, koji živi u milosti Božjoj”.

Treći dan trodnevnice.

Pročitaj „Kako se valja čuvati grijeha”.

Psalmi.

na čast sv. Josipu.

Pod zaštitu tvoju utječemo se, sveti poočime Isusov i zaručniče Blažene Djevice Marije, ne odbij nam molbe upotrebama našim, nego nas od svih pogibelji uvijek oslobodi, slavni i blagosloveni zagovorniče naš, sveti Josipe. Svojoj svetoj Zaručnici i njezinome Sinu nas preporuči i izruči.

S.: Moli za nas sveti Josipe.

P.: Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se.

Molimo te, Gospodine, da nam budu na pomoć zasluge zaručnika presvete Majke Tvoje, da zadobijemo njegovim zagovorom, što svojom slaboćom postići ne možemo. Koji živiš i kraljuješ na sve vijeke vijekova. Amen.

Psalam 1.

1. Josipe, ti si moguć i velik i svake hvale dostojan: i ti stoluješ vazda o desnu svoje neokaljane Zaručnice.

2. Na nebu i na zemlji slavi se tvoje milosrđe i tvoja dobrota, tvoj Posinak blagosliva djelo ruku Tvojih.

3. U svojoj ljubavi pogledaj na nas, sluge svoje, i prinesi potrebe naše božanskom Sinu Zaručnice svoje. Ja se tvrdo uzdam u tvoj zagovor, jer se tvojim molbama Gospodin ne može oprijeti.

4. U tebi nalazimo u svim svojim potrebama pomoćnika i zaštitnika; ti nas štitiš i braniš od svih neprijatelja.

5. Plačući i žalosna srca dolazimo k tebi, a od tebe odlazimo utješeni i ojačani.

6. Josipe, sine Davidov, smiluj se nama jer si ti iza Marije naše najveće ufanje i svijetlo svih, koji se u te uzdaju.

7. Ja te, ljubezni oče, prosim: moli ti za nas obrati našu žalost u radost.

8. Čim je veća nužda i nevolja, tim si ti pripravniji, da nam pomogneš.

9. Onaj, za koga si se kano Dijete skrbio i hranio ga, ne može ti ni jedne molbe odbiti, nego nam po tebi vazda pomaže.

10. U ruke tvoje predajem brige svoje, tijelo i dušu svoju, život svoj i čas smrti svoje.

11. O griješnici, dođite k Josipu, bacimo mu se pred noge, ogrlimo ih, i zazovimo ga u pomoć.

12. Otvorite srca svoja i iskažite mu svoje jade i nevolje, i bit ćete utješeni.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada i vazda, i u vijeke vijekova. Amen.

Psalam 2.

1. Premda mi zbog svojih grijeha nijesmo dostojni tvoje zaštite, molimo te ipak, da nam budeš ljubeznim zaštitnikom.
2. Ti uredi naše poslove kod Gospodina, i mi ćemo primiti oproštenje grijeha svojih.
3. O svi narodi na zemlji, pazite na zapovijedi Gospodnje, i ne zaboravite Josipa, i bit ćete sretni.
4. Ti, glavo svete Obitelji, obazri se na glas naš, i utješi rastužena srca naša i prikaži potrebe naše božanskome Sinu Zaručnice svoje.
5. Često si nas već oslobodio iz ruku neprijatelja naših, i naše korake odvratio si sa stranputice griješne.
6. Mi putnici u ovoj suznoj dolini imamo na nebu premožnoga zagovornika; svrne li na nas svoje milosrdne oči, onda nam se srca napunjaju utjehom i radošću.
7. Prikažite mu srca i sve što radite i ostavljate, pa si u njegova Posinka isprosite blagoslov i nutarnji mir.
8. Često nas je već spasio od pogibelji vremenitih i vječne smrti, jer ne uskrati pomoć onima, koji ga prose.

9. Zaštitu i obranu nailazimo mi kod tebe, sveti oče. Ti si moć neprijatelja slomio.
10. Pošlji nam u susret anđele nebeske, da nas od neprijatelja naših štite i brane.
11. Skrbi se ti za nas vjerne sluge svoje, i nestat će nam nevolje i pogibelji.
12. Budi nam zagovornikom kod svoga Božanskoga Posinka, i ublažit će se njegova srdžba.
Slava Ocu.

Psalam 3.

1. Pogledaj na naše siromaštvo i ne oklijevaj dulje pomoći nam u nuždi i nevolji našoj. Budi nam svojom pomoću utočište naše, a ruke svoje milosrdne pruži nam, da nas iz nevolje izbave.
2. Budi uz nas vazda, svjetuj nas i skrbi se ti za nas, i nestat će svih zala naših.
3. Svrni svoje milosrdne oči na nas, svoje sluge i službenice, i ne daj, da poginu u pogibelji, u kojoj se nalaze.
4. Preblaženi Josipe, isprosi nam u svoga Posinka blago svih kreposti, i ne će nas zahvatiti srdžba Božja.
5. Spomeni se svoje milostivosti, ljubezni oče, i svojim blagim pogledom utješi naša ožalošćena srca.

6. U tebe sam, sv. Josipe, stavio sve svoje uzdanje zbog podložnosti, u kojoj su te počastili Isus i Marija.

7. Priteci mi u pomoć i uredi ti poslove moje, i moje se pouzdanje ne će osramotiti.

8. Rasvijetli nas svojim sjajnim milosrđem, i uzmi nas za ruku i izvedi nas iz zamka neprijateljskih.

9. I na nama obnovi ona premnoga čudesa, koja se na tvoj zagovor zbila, da i mi oćutimo moć tvoje ruke.

10. Izbavi nas iz ove nevolje i utješi nas, ljubezni oče, svojim zagovorom; jer tebi bi povjerena njega pravoga Sina Božjega.

11. Nije moguće, da u svojim potrebama ne budemo uslišeni, ako nas ti zagovaraš.

12. Usliši molitvu našu i neka naše molbe dopru do ušiju tvojih; ne prezri glasa onih, koji k tebi vape.

Slava Ocu.

Psalam 4.

1. Hranitelju vječne Riječi, u tvoje ruke predajemo potrebe i želje srca svoga; i uzdamo se u te kano svoga posrednika. Isprosi svim onima, koji te u pomoć zazivaju, da budu u svojoj nuždi uslišeni, te kod Boga milost nađu.

2. Svi će iskusiti uspjeh tvoje milosrdne pomoći, koji te god u pogibelji, sumnji i u ma kojoj neprilici u pomoć zazovu; jer se nikada nije čulo, da nije bio uslišen, koji se god tebi u pomoć utekao.

3. Okrepu i spasonosan lijek nalaze u tebi oni, koji raskajana srca k tebi dolaze; a rastužene tješiš svojom očinskom ljubavlju.

4. Poočime moga Gospodina, pogledaj na moju nevolju i nuždu, i u pomoć mi priteci.

5. Luka blaženstva si meni i svima, koji te u pomoć zovu.

6. Rajskim vratima možemo te pravom nazvati; jer ti one, koji te zazivaju, uvodiš u radost Gospodina svoga.

7. Hvalu, čast i slavu dugujemo tebi radi tvojih prevelikih dobročinstava, koja od tebe već primismo.

8. Dokaze tvoga premožnoga zagovora primaju dan na dan oni, koji ti s pouzdanjem svoje potrebe iznose.

9. Vjerno si dužnosti svoje u životu svojem ispunjao i u tom si nam pravim uzorom, zato ćemo i mi nastojati, da ti u svem budemo slični.

10. Usadi u srca naša svoju poniznost, krotkost i poslušnost; i omilit ćemo Gospodinu.

11. Za svoje kreposti žeo si nagradu nebesku; za svoje napore ovjenčan si slavom vječnom.

12. Zaštitniče svih sirota i utjeho svih žalosnih, stišaj u duši mojoj tjeskobe i boli; i utješi žalosno i tužno srce moje.
Slava Ocu.

Psalam 5.

1. Kolere, kuge, glada i rata i svakoga zla i svake kužne bolesti nestaje na zagovor tvoj; ne ćeš li i nas uslišati u našim mukama i nevoljama?
2. Palmo nebeskog raja, daj da počinemo pod sjenom tvoje premožne zaštite; i naše muke i boli pretvorit će se u radost.
3. Zdravo, sveti oče Josipe. Ti si izvorom milosti svim žalosnim i mukotrpnima.
4. Usliši molitvu našu i ne daj, da se razočaramo, dok se u tvoju pomoć uzdamo; jer ti si vazda bio ljubezan otac svojim službenicima.
5. Iscijeli slaboću našu; i očisti dušu našu od svake griješne mrlje.
6. Kada ti svoje ruke k Bogu podigneš i moliš za nas, onda nam nestaju nevolje i na tvoju moćnu riječ oslađuje se svaka bol.
7. Kada nas ti zagovaraš, onda se pouzdano nadamo, da ćemo primiti oproštenje svojih grijeha i biti uslišeni u svojim potrebama.
8. Pomoćniče mukotrpnih, pristupi k prijestolju svoga Posinka i moli ga za nas,

da se po tebi oslobodimo od svojih tjeskoba.
9. Pomoć nam teče po tvojem svetom imenu; jer kako bi nam Isus odbio molbu, koju mu u ime njegova poočima prinosimo?
10. Svoj zaštitni plašt drži nad nama, djecom svojom; i nestat će svake malodušnosti, svake tuge i žalosti.
11. Nebeski mir i pokoj unići će u srca naša, ako si nam ti zagovornik i otac.
12. Sveti oče Josipe, svi narodi na zemlji poštivali te i ljubili; svi anđeli na nebu hvalili sjajnu slavu tvoju.
Slava Ocu.
S.: Moli za nas sv. Josipe.
P.: Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se.

Sveti Josipe, Bogom odabrani zaštitniče i branitelju božanskoga Djeteta Isusa i vjerni druže Majke našega Spasitelja! Sa srcem punim djetinjega pouzdanja dolazim k tebi, svome odabranom zaštitniku i zagovorniku kod Boga, i prosim te u svojoj nuždi, da me zagovaraš, te mi Bog moju smjernu molitvu u mojoj sadašnjoj potrebi usliši. Ja sam grješnik i ne zaslužujem, da mi se Bog smiluje, zato ja tebe molim za moćni zagovor. Ah, sveti Josipe! Ti si sam u svojem životu

mnogo muke, brige i žalosti pretrpio. Ti znaš dobro iz vlastitoga iskustva, kako je teško srcu, koje tuga i žalost muči, jer je i tvoj put života bio pun trnja. I ti si s Isusom i Marijom živio u neizmjernim tjeskobama i nevoljama, zato te i molim za tvoj sveti zagovor kod božanskoga tvoga Posinka Isusa.

O veliki i premožni zagovorniče! Ti si tako blizu prijestolja Božjega i tvoj zagovor može mnogo kod Boga. Zato mi i govori moje rastuženo srce: „Idi k Josipu, tome pravedniku, komu bijahu povjereni Sin Božji i Zaručnica Duha Svetoga." Ah, sveti Josipe! Evo podižem sklopljene ruke svoje k tebi, i molim te smjerno, svrni svoje milosrdne oči s neba na me, utješi tužno i žalosno srce moje, i daj, da oplačem skrušeno svoje grijehe. Pobudi u meni živu vjeru, čvrsto ufanje i žarku i revnu ljubav. Pomozi mi također sada u mojoj teškoj nevolji, koju ti tužnim srcem eto preporučam. Sv. Josipe! Ti si već premnoge uslišio, koji su te u svojoj nuždi u pomoć prizvali. Smiluj se i meni u ovoj velikoj nevolji, u kojoj te za tvoj premožni zagovor molim i budi mi griješniku u pomoći sada i u čas smrti moje. Amen.

Časovi sv. Josipu.

na čast njegovih sedam žalosti i sedam radosti.

Jutarnja.

Gospodine otvori usta moja.
I jezik moj neka naviješta slavu Tvoju!
Hvaljen budi Isuse, Marijo i sv. Josipe.
Sada i po sve vijeke vijekova.
Bože, u pomoć mi priteci:
Gospodine, pohiti mi pomoći.
Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.
Kako bijaše u početku, tako i sada i vazda i u vijeke vijekova. Amen.

Hvalospjev.

Davidova slavna roda
Dični člane, Josipe!
Dičan, jer si vrijedan bio
Kristu ocem zvati se.
Tebi sam za Zaručnicu
Majku svoju dade Bog.
Tebi stog' i ja izručam
Tijek i konac žića svog.

Ti o oče svih sirota,
Daj i meni smiluj se,
Koji s pravim pouzdanjem
U pomoć zazivljem te!

Zdravo sveti Josipe, diko patrijarka i zaštitniče svete Crkve Božje, koji si čuvao kruh života i žito izabranih!

S. Postavi ga gospodarom doma svojega.

P. I poglavicom svega imanja svo ega.

S. Moli za nas sveti Josipe.

P. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se.

Molimo Te Gospodine, da nam budu na pomoć zasluge zaručnika presvete Majke Tvoje, da zadobijemo njegovim zagovorom što slaboćom svojom postići ne možemo. Koji živiš i kraljuješ na sve vijeke vijekova. Amen.

Slavoslovlje.

Hvaljen budi Isuse, Marijo i sveti Josipe.

Sada i po sve vijeke vijekova.
Bože, u pomoć mi priteci:
Gospodine, pohiti mi pomoći.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu. Kako bijaše u početku, tako i sada i vazda i u vijeke vijekova. Amen.

Prva žalost. Prva radost.

Kad u Djeve Josip spazi
Materinstva prvi znak,
Tužan htjede ostavit' je
I ne uzet je u brak.
Ali usred teške boli
Javi mu se Božji glas,
I on shvativ, što se zgodi,
Radostan bi onaj čas.
I ja, kadno me rastuže
Teški jadi žića mog,
Svome ću ih Bogu tužit:
Od njih će me spasit Bog.

Kad je Marija Mati Isusova bila zaručena Josipu, prije nego se sastaše, nađe se, da je zatrudnjela od Duha Svetoga. A Josip, muž njezin, budući pravedan, i nehoteći je sramotiti, namisli je tajno pustiti. (Mat. 1, 18, 19.).

S. Josipe sine Davidov, nemoj se bojati uzeti Marije žene svoje.

P. Jer ono, što se u njoj začelo, od Duha je Svetoga.

S. Moli za nas sveti Josipe

P. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se.

Sveti Josipe, koji si u svom srcu tešku kušnju podnio poradi vjere, samo da Bogu omiliš; molimo te ponizno, isprosi nam svojim moćnim zagovorom milost,

da se u teškim kušnjama uzmognemo protiviti svakome zlu, i svoju vjernost i ljubav prema Bogu i bližnjemu vazda zasvjedočiti. Po Kristu Gospodinu našemu. Amen.

Prvi čas.

Hvaljen budi Isuse, Marijo i sveti Josipe,
Sada i po sve vijeke vijekova.
Bože, u pomoć mi priteci:
Gospodine, pohiti mi pomoći.
Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.
Kako bijaše u početku, tako i sada i vazda i u vijeke vijekova. Amen.

Druga žalost. Druga radost.

Bolna srca Josip traži
Sinu Božjem prvi stan;
Ljudska tvrdost ga ogorči,
Kad mu nigdje ne bi dan.
Ali kad se Dijete rodi,
Premda stan mu bješe hljev,
Pun veselja sluša Josip
Anđeoskih četa pijev.
Ti se i za mene rodi,
Sine Božji, Spase moj,
Daj, da bude stog' i meni
Na veselje porod Tvoj!

I rodi Sina svojega prvenca i povi ga, i metnu ga u jasle; jer im ne bijaše mjesta u gostionici. (Luka 2, 7.).

S. Veliku vam radost javljam, koja će biti svemu narodu.

P. Jer vam se danas rodi Spasitelj, koji je Krist Gospodin, u gradu Davidovu.

S. Moli za nas sveti Josipe.

P. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se.

Molimo te ponizno, o Gospodine i Spasitelju naš Isuse Kriste, umekšaj naša tvrda i okorjela srca, i po zagovoru tvoje prečiste Majke Marije i svoga hranitelja Josipa, podijeli nam milost, da se Tebi nikada ne protivimo, nego da uvijek poslušamo glas Tvojih božanskih opomena, te uzmognemo unići u vječnu radost. Amen.

Treći čas.

Hvaljen budi Isuse, Marijo i sveti Josipe,
Sada i po sve vijeke vijekova.
Bože u pomoć mi priteci:
Gospodine, pohiti mi pomoći.
Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.
Kako bijaše u početku, tako i sada i vazda i u vijeke vijekova. Amen.

Treća žalost. Treća radost.

Isus za nas bi obrezan,
Ljubio nas nježno tol'

Gledajući plačno Dijete,
Josip i sam ćuti bol.
Ali slatko Ime Isus
Koje Dijete primi sad,
Srce njeg'vo razveseli
I utiša bol mu tad.
To ću ime i ja slavit,
Njime ću se tješit vijek,
Ono će mi ljubav njetit,
Biti mojoj boli lijek.

Kad se navrši osam dana, da obrežu dječaka, nadjenuše mu ime Isus, kao što je rekao anđeo, prije nego se u utrobi zače. (Luka 1, 21.).

S. I dade Njemu Ime.

P. Koje je nad svakim Imenom.

S. Moli za nas sveti Josipe,

P. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se.

Preslatki Isuse i moj Spasitelju, koji si odmah iza poroda htio, da svoju presvetu krv za nas proliješ; ne dopusti, molimo Te, da Tvoja božanska Krv bude uzalud prolivena, nego očisti srca naša od svih zala i požuda, i užezi u nama ljubav k svetomu življenju, da Te jednoć s Marijom i Josipom uzmognemo slaviti po sve vijeke vijekova. Amen.

Šesti čas.

Hvaljen budi Isuse, Marijo i sveti Josipe,
Sada i po sve vijeke vijekova.
Bože, u pomoć mi priteci:
Gospodine, pohiti mi pomoći.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.
Kako bijaše u početku, tako i sada i vazda i u vijeke vijekova. Amen.

Četvrta žalost. Četvrta radost.

Josipa se bolno kosnu
Simeona starca riječ:
Da će radi Sina Majci
Dušu britki mač prosjeć'.
Al' on čuje i proroštvo:
Da će mnoge spasit Taj;
To ga ganu na veselje,
To mu srca blaži vaj.
O Isuse, daj mi milost
Tako sprovest život svoj,
Da se i ja stog' veselim,
Spasitelj što Ti si moj!

Gle, postavljen je ovaj na propast i na ustanak mnogima u Izraelu, i na znak, proti kojemu će se govoriti. (Luka 3, 34.).

S. On će osloboditi puk svoj.

P. Od njegovih grijeha.

S. Moli za nas sveti Josipe,

P. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se.

O, kako je žalosno srce moje, kada čujem, da je Isus na propast mnogima, to jest onima, koji u Njega ne vjeruju ili ne će da živu po njegovoj božanskoj nauci. O, sveti Josipe! S božanskom Majkom Marijom isprosi nam od Isusa obilne milosti, da ga svetom vjerom za našega Gospodina i učitelja priznamo, i da po Njegovoj svetoj nauci živimo, a po tom vječno blaženstvo postignemo. Amen.

Deveti čas.

Hvaljen budi Isuse, Marijo i sveti Josipe,
Sada i po sve vijeke vijekova.
Bože, u pomoć mi priteci:
Gospodine, pohiti mi pomoći.
Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.
Kako bijaše u početku, tako i sada i vazda i u vijeke vijekova. Amen.

Peta žalost. Peta radost.

Josip mora Dijete spasit,
Jer je Irud strašan tol'
Mučan bijeg u Egipat
Srcu mu je nova bol.
Ali i ta bol iščeznu,
Kad u tuđem kraju tom
Vidje, kako Isus sruši
Sve kumire rukom svom.

O, Isuse ti iščupaj
Iz mog srca griješni drač,
Daj, da ljage sve ispere
Pokorničkih suza plač!

Ustani, uzmi Dijete i Mater njegovu, i bježi u Egipat i ostani ondje, dok ti ne kažem, jer će se dogoditi, da Herod Dijete potraži, da ga ubije. (Mat. 2, 13.).

S. Gle, Gospodin sjede na svijetli oblak i dolazi u Egipat.

P. I kumiri egipatski strepe od lica njegova.

S. Moli za nas sveti Josipe,

P. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se.

Isuse Kriste, Ti Bože svake utjehe, koji si dopustio, da se Tvoj hranitelj, sveti Josip, poradi Tebe ožalosti i opet zatim razveseli i utješi, daj da i mi njegovu žalost i utjehu osjetimo, i ujedno Te preponizno molimo, da nam svaku gorkost u životu i u smrti njegovim zagovorom zasladiš, te nas privedeš k vječnome veselju, gdje Ti s Bogom Ocem i Duhom Svetim živiš i kraljuješ u vijeke vijekova. Amen.

Večernja.

Hvaljen budi Isuse, Marijo i sveti Josipe,

Sada i po sve vijeke vijekova.
Bože, u pomoć mi priteci:
Gospodine, pohiti mi pomoći.
Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu. Kako bijaše u početku, tako i sada i vazda i u vijeke vijekova. Amen.

Šesta žalost. Šesta radost.

Tužan, brižan traži Josip
Izgubljenog Isusa,
Dok ga treći dan ne nađe
Usred hrama Božjega.
Tugu, radost tad zamijeni
I rastjera brigu svu,
Našao je Onog, koji
Miljem puni srce mu.
I ja često, ah, izgubim
Njeg' iz srca, — kriv si sam,
Josipe, al' ti pomozi,
Da ga opet naći znam.

Sine, što učini nam tako? Evo otac tvoj i ja žalosni smo te tražili. (Luka 2, 48.).

S. Poslije tri dana nađoše ga u hramu, gdje sjedi među učiteljima.
P. Kako ih sluša i pita.
S. Moli za nas sveti Josipe,
P. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se.

Sveti Josipe, koji si tri dana u najvećoj žalosti s Marijom tražio Isusa, i opet

se razveselio, kad si ga u hramu našao; isprosi nam milost, da pravo spoznamo, kako je veliko zlo grijehom izgubiti Isusa. O ne daj, sv. Josipe, da ikada dragoga Isusa izgubimo, već da ga u vijeke slijedeći tvoje kreposti, u srcu svojem sačuvamo. Amen.

Povečerje.

Hvaljen budi Isuse, Marijo i sv. Josipe.
Sada i po sve vijeke vijekova.
Obrati nas, o Bože i Spasitelju naš.
I odvrati srdžbu svoju od nas.
Bože, u pomoć mi priteci:
Gospodine, hiti mi pomoći
Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu. Kako bijaše u početku tako i sada i vazda i u vijeke vijekova. Amen.

Sedma žalost. Sedma radost.

Josipe, još jednu žalost
Znam u svetom žiću tvom;
Čas, kad smrt te d'jelit stala
S Marijom i s Isusom.

Ali ti si blažen umro
Isusu u naručju,
Čas taj srećom nadvisuje
Tvog života radost svu.

Da i ja u miru umrem
Vrijedan Božje ljubavi,
Te u sretnu vječnost dođem,
Josipe, pomozi mi!

Kad bi Isusu od prilike trideset godina, poče naučavati i držahu ga za sina Josipova. (Luka 3, 23.).

S. O, da i ja mogu kao pravedni[illegible] umrijeti,

P. I da smrt mi slična bude smrti pravednika!

S. Moli za nas sveti Josipe,

P. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

P o m o l i m o s e.

O, sveti Josipe, koji si umro u naručju Isusa i Marije; molimo te ponizno, pomozi i nama s Isusom i Marijom, osobito na času smrti, da se u imenu tvojem i u Imenu Isusa i Marije sretno rastavimo s ovim svijetom, i da u nebesima uzmognemo u vijeke ljubiti i slaviti Isusa, koji s Ocem i Duhom Svetim živi i kraljuje po sve vijeke vijekova. Amen.

Pobožnost.

na spomen sedam radosti i sedam žalosti sv. Josipa.

P r v a m o l i t v a.

Sveti Josipe, preslavni hranitelju Isusa Krista i zaručniče bezgrješne Djevice Marije! Spomeni se one gorke žalosti, koju si morao podnijeti, kad si opazio, da je tvoja preljubezna Zaručnica zatrudnjela, te si ju iz nježne ljubavi prama bližnjemu, htio tajno pustiti. Ujedno se spomeni na neočekivanu radost, kada ti je anđeo navijestio tajnu utjelovljenja Sina Božjega i očitovao volju Božju, da ostaneš uz Mariju. Po ovoj svojoj žalosti i radosti isprosi mi od Boga pravu poniznost i potpunu odanost u volju Božju. Amen.

Oče naš. Zdravo Marijo.

D r u g a m o l i t v a.

Sveti Josipe, preslavni hranitelju Isusa Krista i zaručniče bezgrješne Djevice Marije! Spomeni se one gorke žalosti, koju si osjetio radi nesmiljenosti i tvrdo-

sti betlehemskih stanovnika, koji su Isusu i Mariji uskratili svoje stanove, te si se s njima morao sklonuti u kukavnu štalu. Ujedno se spomeni i na neizrecivu radost, koju si uživao onda, kada si vidio, da se božanskome Sinu, premda u štali rođenomu, dolaze klanjati ne samo pastiri, već i tri mudraca od Istoka, a anđeli Mu slavu pjevaju. Po ovoj svojoj žalosti i radosti isprosi mi milost, da u nevolji budem strpljiv, i da srce moje nikada ne teži za vremenitim dobrima i slavom svijeta. Amen.

Oče naš. Zdravo Marijo.

Treća molitva.

Sveti Josipe, preslavni hranitelju Isusa Krista i zaručniče bezgrješne Djevice Marije! Spomeni se one gorke žalosti, koju si osjetio, kad si vidio, gdje kod obrezavanja božansko Dijete prviput svoju neprocijenjenu Krv lije za spas ljudskoga roda. Ujedno spomeni se i one neopisive radosti, koju si uživao, kad si mu po nalogu anđela Gabrijela nadjenuo slatko Ime: Isus. Po ovoj svojoj žalosti i radosti, molim te, isprosi mi milost, da se uzmognem svega odreći, što bi me priječilo na putu k vječnome spasu. Amen.

Oče naš. Zdravo Marijo.

Četvrta molitva.

Sveti Josipe, preslavni hranitelju Isusa Krista i zaručniče bezgrješne Djevice Marije! Spomeni se one gorke žalosti, koja ti je srce ranila, kad si čuo proročke riječi starca Simeona, da će oštri mač boli probosti dušu tvoje preljubljene Zaručnice. Ujedno se spomeni one svete radosti, koju si osjetio onda, kada ti je isti starac Simeon objavio, da će Isus biti mnogim na spasenje u Izraelu. Po ovoj svojoj žalosti i radosti, molim te isprosi mi milost da sve nevolje strpljivo podnesem. Amen.

Oče naš. Zdravo Marijo.

Peta molitva.

Sveti Josipe, preslavni hranitelju Isusa Krista i zaručniče bezgrješne Djevice Marije! Spomeni se one gorke žalosti, koja ti je srce ranila, kada si po nalogu anđelovu morao s Isusom i Marijom ostaviti milu domovinu i pobjeći u Egipat, da izbjegneš okrutnome kralju Herodu. Ujedno se spomeni one velike radosti, koju si osjetio, kada si vidio, da se u nazočnosti tvoga božanskoga Djeteta ruše kumiri s oltara poganskih hramova. Po ovoj svojoj žalosti, molim te, isprosi mi strah, da uzmognem sve griješne prigode bježati i sve kumire grijeha i opačina za u vijeke odbaciti iz srca svoga. Amen.

Oče naš. Zdravo Marijo.

Šesta molitva.

Sveti Josipe, preslavni hranitelju Isusa Krista i zaručniče bezgrješne Djevice Marije! Spomeni se one očinske žalosti, koju si osjetio, kad si na povratku iz Jerusolima izgubio dvanaestgodišnjega Isusa. Ujedno se spomeni one velike radosti, koja je napunila tvoje očinsko srce, kad si Ga nakon tri dana opet u hramu našao. Po ovoj svojoj žalosti i radosti, molim te, isprosi mi milost svojim moćnim zagovorom, da nikada ne padnem u koji teški grijeh, te izgubim Isusa Spasitelja svoga. Amen.

Oče naš. Zdravo Marijo.

Sedma molitva.

Sv. Josipe, preslavni hranitelju Isusa Krista i zaručniče bezgrješne Djevice Marije! Spomeni se one gorke žalosti, koja je obuzela srce tvoje, kada si predvidio, kako će te smrt rastaviti od Isusa i Marije, koje si tako žarko ljubio. Ujedno se spomeni i one nebeske radosti, koju si uživao, kada si u naručju Isusovu i Marijinu umirao. Po ovoj svojoj žalosti i radosti molim te, o, sveti zaštitniče, isprosi mi od Isusa i Marije sretnu smrt. Amen.

Oče naš. Zdravo Marijo.

Zaglavak.

O, Gospodine Isuse Kriste, Ti Bože svake utjehe, koji si doduše dopustio, da se sv. Josip, Tvoj hranitelj, radi Tebe žalosti, a zatim mu opet dao okusiti neizrecive radosti; mi nevoljni griješnici, koji se pobožno spominjemo njegovih žalosti i radosti, molimo Te, najponiznije, zasladi nam njegovim zagovorom sve gorčine života i smrti i privedi nas u vječnu radost, gdje Ti s Bogom Ocem i Duhom Svetim živiš i kraljuješ Bog po sve vijeke vijekova. Amen.

Sedam razmišljanja

na spomen sedam žalosti i sedam radosti sv. Josipa.

Ova se pobožnost može obavljati u sedam srijeda prije glavne svetkovine sv. Josipa, pa i drugom zgodom, i u svakoj nevolji i kadgod tražimo njegov moćan zagovor vod Boga.

Prva srijeda.

Put Josipov u Betlehem, gdje se Isus rodio.

Tada pođe i Josip iz Galileje iz grada Nazareta u Judeju u grad Davidov, koji se zvaše Betlehem. (Luk. 2, 4.).

Promotri, pobožna dušo, kako slatki bijahu razgovori, što ih je Marija imala s Josipom, kad su putovali u Betlehem. Oni su putem neprekidno razgovarali o velikom milosrđu Božjem, koji je Sina Svoga poslao u svijet, da otkupi sav ljudski rod. Oni se razgovarali i o ljubavi toga Sina, što je u ovu suznu dolinu došao, da po svojoj muci i smrti zadovolji za grijehe svih ljudi. Promotri onu žalost, što ju je osjetio sv. Josip one noći, u kojoj

se je Sin Božji rodio, kada njega i Bl. Djevicu Mariju ne htjedoše primiti u gradu Betlehemu, pa se moradoše zakloniti u prostu štalu. Kako se istom žalostio onda, kad je čuo, gdje ga Marija zove i govori: Dođi Josipe, dođi poklonit se našemu Bogu, Djetetu, koji se je već rodio u ovoj špilji. Gle, kako je lijepo! Gle novorođenoga kralja svijeta, gdje leži u jaslicama i na oštroj slamici. Gledaj, kako strepi od zime onaj, koji serafinima daje, da gore od ljubavi. Evo ga, gdje plače Onaj, koji je radost anđelima i svim nebeskim stanovnicima. Žalosti se sv. Josip, jer vidi Spasitelja svoga u tolikome siromaštvu.

Sada razmotri nježnu ljubav i radost sv. Josipa, koji je osjetio, gledajuć Sina Božjega u jaslicama, gledajući Onoga, kojega su stoljeća i narodi tako željno očekivali. Sv. Josipa obliju suze radosnice, i on prigne koljena svoja, i reče: Klanjam ti se Gospodine i Bože moj. Kako sam sretan, što te ja prvi iza Marije gledam rođenoga i što znam, da ti hoćeš, da se zoveš i smatraš Sinom mojim. Pusti me dakle, da te ja zovem i odsele da ti govorim: Bože moj i Sinko moj, tebi se sav predajem. Život moj ne će biti više moj, nego će biti tvoj. On će mi biti samo za to, da tebi služim, moj Gospodine. A kako je istom razveselilo

sv. Josipa, kad je one noći ugledao pastire, koji na poziv anđela dođoše pokloniti se Spasitelju. Kako ga je obuzela prevelika radost, kad opazi i tri sveta mudraca od Istoka, gdje se ponizno klanjaju kralju neba i zemlje.

Molitva.

Sveti patrijarko moj, blaženi Josipe! Za onu žalost, koju si osjetio, kad si gledao, gdje se Sin Božji u štali rodio, i gdje plače, molim te, isprosi mi milost, da se uzmognem skrušeno pokajati za grijehe svoje, kojima sam prouzročio suze svomu Spasitelju. A za onu radost, koju si onda uživao, kada si prviput ugledao Djetešce u jaslicama, učini, da Ga i ja uzmognem tako nježno i tolikim žarom ljubiti, kako si to činio ti, i da Ga jednom uživam na nebu, gdje veselju nema kraja.

A, ti Marijo, Majko Božja i Majko moja, preporuči me Sinu svomu, i isprosi mi oproštenje svih uvreda, što sam ih Njemu nanio. Isprosi mi milost, da Ga više nikada ne uvrijedim. Ti pak, ljubezni moj Isuse, za ljubav svoje Majke Marije i za ljubav svoga hranitelja sv. Josipa daj mi milosti, da Te jednom u nebu vidim, i da hvalim i ljubim Tvoju božansku ljepotu i dobrotu, po kojoj si meni za ljubav postao djetešcem. Ljubim Te neizmjerna dobroto moja, ljubim Te, slatki moj Isuse. Ljubim te Bože moj, ljubavi moja i sve moje. Amen.

Druga srijeda.

Put sv. Josipa u Egipat.

Anđeo Gospodnji ukazao se Josipu u snu, govoreći: Ustani i uzmi dijete i mater njegovu pa bježi u Egipat. (Mat. 2, 13.).

Saznavši kralj Herod od mudraca, da se već kralj židovski rodio, lijepim ih riječima otputi u Betlehem, rekavši -: „Idite i raspitajte dobro za dijete, pa kad ga nađete, javite mi, da i ja pođem, te mu se poklonim." Uzalud je Herod iščekivao mudrace, oni se po Božjem nalogu ne vratiše. Zato se taj okrutnik razgnjevi i zapovijedi, da se u Betlehemu i u cijeloj okolici poubiju sva djeca, koja još nijesu navršila dvije godine.

Bog, htijući osloboditi svoga Sina od smrti, pošlje noću anđela k Josipu, koji mu reče: „Ustani, uzmi Dijete i Mater njegovu, pa bježi u Egipat i ostani ondje, dok ti ne kažem, jer će Herod tražiti Dijete, da ga smakne". Josip umah ustane, uzme Dijete i presv. Gospu, te još u tamnoj noći krene u Egipat. Promotri ovdje brzu poslušnost Josipovu. Anđeo mu doduše nije naznačio vrijeme, kada da krene. Ali Josip nije

pitao ni za način putovanja, ni za mjesto, gdje da se u Egiptu nastani, već odmah obavijesti o tome Mariju, te sakupivši u brzini siromašni svoj alat, pođe s prečistom zaručnicom Marijom na daleki teški put. O, kako je morao biti žalostan sv. Josip, gledajući, kako njegova premila Zaručnica s Djetetom u naručju, pati od teška puta. To joj je slatko breme pomagao i on nositi i tako su, izmjenično si davajući iz ruke u ruke milo Djetešce, putovali polagano i mučno u Egipat. O, kako težak bijaše to put uz slabu hranu, što je ponesoše od kuće, ili putem kao milostinju isprosiše. A njihovo noćište? Često pod vedrim nebom pod kakovim stablom. No Josip nije očajavao, nije uzdisao, već se posvema podvrgavao volji Oca nebeskoga, koji je htio, da mu Sin od djetinjstva počme trpjeti za nas. Uza sve to, njegovo je nježno srce moralo oćutjeti gorku žalost, videći, kako Isus plače i trpi. Promotri napokon, što je sve Josip morao trpjeti u Egiptu kroz sedam godina sred neznabožnoga, divljega i zapuštenoga naroda. Ondje nije imao ni rođaka ni prijatelja, koji bi mu pomogli. Zato i veli sv. Bernardo, da se sv. Josip morao dan i noć mučiti, samo da uzmogne prehraniti svoju siromašnu Zaručnicu i ono božansko Dijete, koje hrani sve ljude i životinje u svojoj svemoći.

Molitva.

Mili moj zaštitniče, sv. Josipe! Za onu poslušnost, koju si vazda prema Božjoj volji imao, isprosi mi od svoga Isusa milost, da se Božjim zapovjedima vazda pokoravam. Isprosi mi na putu u vječnost, milost, da uvijek budem u društvu Isusa i Marije sve do svoje smrti. U ovom će mi društvu biti slađe sve muke života i ista smrt. Amen.

Treća srijeda.

Isus je ostao tri dana u hramu.

„Osta dječak Isus u Jerusalemu, i ne znadoše roditelji njegovi.” (Luc. 2, 43.).

Kad je došlo vrijeme za povratak iz Egipta, eno opet anđela Božjega, gdje iznova javlja Josipu u snu: „Ustani, uzmi Dijete i Mater Njegovu pa se vrati u domovinu svoju. Jer koji su Djetetu o glavi radili, umriješe.” Tada Josip uzme Dijete i Mater Njegovu, te se vrati u Galileju u grad Nazaret. Sv. Bonaventura veli, da je žalost Josipova i Marijina veća bila na povratku iz Egipta, nego li na odlasku, jer je Isusu bilo već oko sedam godina, i bio je prevelik, da ga na rukama nose, a premalen, da ide pješke na tako daleki put. Zato se to ljubezno Djetešce često moralo putem zaustaviti i na tvrdoj

zemlji počivati. Promotrimo nadalje žalost Josipovu i Marijinu, kada poslije svoga povratka izgubiše Isusa u Jeruzolimu. Josip se već bio priviknuo, da bude vazda s ljubljenim Spasiteljem, da Ga gleda i miluje. No kakova ga je morala žalost obuzeti, kad je tri dana bio bez svoga miljenika Isusa, ne znajući, hoće li ga ikad više naći. Još ga je više mučila misao, što nije znao, zašto se Isus udaljio od njega. Mislio je bolan u svojoj poniznosti, da nije možda Isus zbog njegove kakove pogrješke odlučio, ne živjeti više u njegovoj kući.

Za dušu, koja jedino Boga ljubi, nema veće muke, nego kada misli, nije li Ga možda uvrijedila. U ona tri dana Josip i Marija ni časka nisu mirovali, već neprestano plačući tražili ljubljeno Dijete, kako to i sama Majka reče: „Sine, šta učini nama tako? Evo otac tvoj i ja žalosni smo te tražili." (Luk. 2, 48.).

Spomenimo se i radosti, koju je Josip osjetio, kad je našao Isusa i saznao, da njegovoj odsutnosti nije bila uzrokom kakova uvreda, već ljubav Isusova i revnovanje njegovo za čast i slavu svoga nebeskoga Oca.

Molitva.

O, sveti patrijarko, ti plačeš, što si izgubio Isusa. Ti si Ga neprestano ljubio, a i On je tebe tako ljubio, da te je odabrao hraniteljem i čuvarom života svoga. Daj, da i ja plačem, ali radi svojih grijeha, kojima sam izgubio Boga svoga, prezrevši njegovu božansku milost. O, molim te, za zasluge one žalosti, koju si osjetio, kad si Isusa izgubio, isprosi mi od Gospodina vrele suze, da neprestano oplakujem one uvrede, koje sam nanio Bogu svomu. A za radost, koju si uživao, kad si opet u hramu Isusa našao, isprosi mi milost, da Ga i ja opet nađem, i više Ga nikada ne izgubim. Amen.

Četvrta srijeda.

Velika sreća Josipova, što je uvijek u zajednici s Isusom.

„I siđe s njima i dođe u Nazaret, i bijaše im poslušan." (Luk. 2, 51.).

Josip i Marija, našavši Isusa u hramu, povratiše se kući u Nazaret, gdje je Isus živio sve do smrti Josipove, slušajući ga kao svoga oca. Razmisli onaj sveti život, koji je sada sv. Josip sproveo u zajednici s Isusom i Marijom. Toj je svetoj obitelji bilo jedino stalo, da radi

za što veću slavu Božju i da misli, kako će većma ugoditi Bogu. Njihovi razgovori bili su jedino o ljubavi, koju ljudi duguju svome Bogu, i o ljubavi, koju Bog prema ljudima goji. Napose razgovarali se o onoj ljubavi, koju Bog iskaza ljudima, poslavši svoga jedinorođenoga Sina na zemlju, da trpi i umre za spas roda ljudskoga. O, koliko su suza prolili Josip i Marija, kad su unapred razmatrali o Isusovoj gorkoj muci i smrti. Ta, oni su razumjeli proroštva, Tronutim su srcem govorili, kako njihov ljubimac Isus ima biti muž boli i prezira po proročanstvu Izajinu, kako će Ga neprijatelji ružiti i nagrditi, da se više ne će moći raspoznati lijepo lice; kako će tijelo Njegovo isprebijati i izraniti, da bude sličan gubavcu, koji je pun rana, i kako će njihov ljubezni Sin sve strpljivo podnositi, da ni usta otvoriti ne će; napokon kako će svoj život dovršiti u najstrašnijim bolovima na križu između dva razbojnika. Promisli sada, kakova se čuvstva boli i ljubavi rađala u srcu Josipovu uz takove razgovore?

Molitva.

Sveti patrijarko! Za one suze, što si ih prolio, kad si razmišljao o budućoj muci i smrti svoga Isusa, isprosi mi milost, da se i ja neprestano spominjem

muke moga ljubeznoga Spasitelja. Udijeli mi dio svetog ognja ljubavi, koji se kod tih razgovora rađao u srcu tvojemu, daj samo jednu iskru duši mojoj, koja je svojim grijesima prouzročila Isusu tolike muke i boli.

I Ti, Marijo, za muku, što si je u Jeruzalemu pretrpjela, gledajući muku i smrt svoga preljubeznoga Sina, isprosi mi duboku bol, da oplačem svoje grijehe.

A Ti, preslatki Isuse, koji si iz ljubavi k meni trpio, i umro, daj mi milost, da nikada ne zaboravim tolike ljubavi. Spasitelju moj, Tvoja smrt, moja nada. Vjerujem, da si za me umro. Ufam se, da ću se spasiti po tvojim zaslugama. Ljubim Te svim srcem svojim, ljubim Te više nego samoga sebe. Nema zla, koje bi me više bolilo, nego li, što sam Tebe, moje najveće dobro ožalostio. Ne tražim drugo, nego da samo Tebe ljubim, samo tebi da omilim. Pomozi mi, Gospodine, i ne daj da se ikada od Tebe odijelim. Amen.

Peta srijeda.

Srce sv. Josipa.

Sveta naša majka rimokatol. Crkva štuje presv. Srce Isusovo, kao znak beskrajne ljubavi Sina Božjega, Boga i Čovjeka prema nama. Pravedno je štovati i prečisto Srce Marijino, koje je tako blizu Srcu Spasiteljevu. Ali i srce sv. Josipa,

poočima Isusova, dostojno je počitanja, jer je bilo puno čiste ljubavi prema Isusu i zaručnici Mariji. Promotri trideset godišnji život sv. Josipa uz Isusa i Mariju. Predoči si siromašnu kućicu u Nazaretu i u njoj siromašnoga zanatliju Josipa, koji je od rana jutra do kasnoga mraka teško radio, da prehrani svog Isusa i prečistu svoju Zaručnicu. Promisli, kako je žalosno moralo biti srce sv. Josipa, gledajući, da i božansko Dijete mora u siromaštvu stradati, siromašno se odijevati, teško raditi i u zanatu mu pomagati, a najposlije se zadovoljiti toliko puta samo s koricom hjeba. Na sv. se Josipu ispunilo ono, što je okrunjeni prorok rekao: „Siromak sam i radim od djetinjstva svoga". Koliku je ipak radost uživalo to nježno srce Josipovo, kad je vidio, gdje ga božansko Dijete ljubi i sluša. Kako je srce Josipovo bilo prepuno veselja, jer je moglo u zajednici tog božanskoga Djeteta i prečiste mu Majke Marije uživati neopisivu sreću, što se Isus dao milovati od njega. Božansko ga je Dijete milo gledalo, s njim se razgovaralo i nazivalo ga ocem svojim.

Molitva.

O, sveti Josipe, hranitelju Boga i Spasitelja, Isusa Krista! Uzmi mene pod osobitu zaštitu svoga srca, da ustrajem

u ljubavi prema božanskom Otkupitelju. Tvoje je srce odrazom presv. Srca Isusova i slikom Srca Marijina. Zato te usrdno molim, isprosi mi milost, da i moje srce vazda bude odrazom tvoga nježnoga srca, koje gori plamenom svete ljubavi prema Bogu. Amen.

Šesta srijeda.

Smrt sv. Josipa.

„Dragocjena je u Božjim očima smrt njegovih svetaca", kliče okrunjeni prorok David. Ovaj usklik napose vrijedi za sv. Josipa, koji je bio pun svetosti i pravednosti. Blažena je bila njegova smrt. Umro je u naručju Isusa i Marije.

Promotri, kako je divan morao biti na samrti rastanak sv. Josipa od Isusa i Marije. Smrt se približavala, ali za sv. Josipa bez tjeskobe i straha, kako to biva kod drugih ljudi. Mogao je on tako spokojno umrijeti, jer mu je za života cilj i svrha bila u svem ugoditi Bogu. Pa jer je vjerno ispunjavao svoje dužnosti, stekao je savršenu ljubav Božju. Najveća mu je želja bila, da vidi dovršeno djelo spasenja, ali toga nije dočekao. Oslabljen morade leći na smrtnu postelju. Spokojno je primio taj zadnji gorki kalež iz ruku Svevišnjega.

Promotri sada, tko stoji uza smrtnu postelju njegovu? Uz njega je njegov

Isus i bezgrješna i prečista Zaručnica Djeva Marija. Isus ga cjeliva i daje mu rajsku utjehu, a Marija do njeg tiho uzdiše i moli za nj. Izdahnuo je, a dušu su mu primili anđeli i ponijeli u krilo Abrahamovo. Ljubav i sama ljubav prema Bogu rastavila je dušu sv. Josipa od njegova tijela. O, blažene smrti!

Molitva.

O slavni sveti Josipe! Za onu neizrecivu sreću, koju si uživao na zemlji, kad su kod tvoje smrti nazočni bili Isus i Marija, i u smrtnoj te borbi pomagali, jačali i tješili; molim te ponizno, isprosi i meni tu milost, da na samrtnoj uri hrabro odbijem bijesne navale nečistoga duha, i da sretno umrem. Uzvišeni branitelju umirućih, nemoj me ostaviti na samrti, od koje ovisi sva sreća moja. Budi mi u pomoći u tom prevažnom času i isprosi mi milost, da u tvojem naručju uzmognem izustiti slatke i utješljive riječi: Isuse, Marijo i sv. Josipe, u vaše ruke predajem srce i dušu svoju. Amen.

Sedma srijeda.

Slava sv. Josipa na nebesima.

„Slugo dobri i vjerni; jer si u malome bio vjeran, uđi u radost Gospodina svoga". (Mat. 25, 21.).

Slava, koju Bog daje svecima na nebu, odgovara njihovoj svetosti, koju su za života na zemlji imali. Ta slava pravednika, ako je i velika i svakomu obilna, ima ipak stupnjeva. I kako zvijezda nadvisuje zvijezdu sjajem, tako se i blaženici u slavi razlikuju prama svojim zaslugama.

Sveti je Josip, kao poočim Isusov, imao i više milosti kojima se vjerno služio. Dosljedno je stekao i veće zasluge, nego li ostali sveci. Po tome je on i većim blaženstvom i većom slavom nadaren, nego li ini blaženici. Pošto je sv. Josip za života bio u osobitom odnošaju prema presvetome Trojstvu, jer je bio zamjenik vječnoga Oca, hranitelj Sina Božjega i čuvar Zaručnice Duha Svetoga, to je jasno, da je sv. Josipu na nebu pripravljena velika blaženost u slava.

Podignimo oči svoje i srce svoje u nebeske visine. Promotrimo veliku slavu, kojom je počašćen sv. Josip. Sv. Augustin prispodablja ostale svece sa zvijezdama, a sv. Josipa sa suncem. Suarez veli, da je sv. Josip iza Marije najveći od svih svetaca i po zaslugama i po slavi. Časni Bernardin Bustitski izvodi odavle, da sv. Josip u nebu nekim načinom zapovijeda Isusu i Mariji, kada hoće, da koju milost isposluje onima, koji se u njega pouzdaju.

Molitva.

O, sveti patrijarko, koji sad uživaš na nebeskom prijestolju uz ljubljenoga Isusa rajsku slavu, smiluj se meni nevoljniku, koji još na zemlji među tolikim neprijateljima živim; gdje sotona na me odasvud vreba, a strasti me podžižu, da me liše milosti Božje. Za onu milost, što si je na zemlji uživao, da vazda budeš uz Isusa i Mariju, isprosi i meni milost, da sve dane svoga života ostanem združen s Bogom svojim, opirući se napadajima paklenima, i daj, da umrem ljubeći Isusa i Mariju, da uzmognem jednoć s tobom u njihovu se društvu radovati.

Presveta Djevice i Majko moja Marijo! Ah, kada ću se posve otresti grijeha, da se nikad više ne odijelim od tebe i od Sina tvoga? Pomozi mi, da dođem do te sreće.

A ti, moj ljubljeni Isuse i dobri Spasitelju, kada ću biti siguran, da Te više nikad izgubiti ne ću, već da ću Te vazda u nebu uživati? Dok na zemlji živim, u vijeke sam u pogibelji. O Gospodine moj i jedino dobro moje! Po zaslugama Josipovim, koga Ti na nebu toliko ljubiš i štuješ i po zaslugama Tvoje prečiste Majke, a još više po zaslugama tvoga života i smrti, po kojima si mi zaslužio svako dobro i svako ufanje, ne dopusti, da se ikada od Tvoje ljubavi odijelim

Sedam prošnja sv. Josipu za svaki dan u tjednu.

Nedelja.

Dični čuvaru nebeskoga blaga, sveti Josipe! Ti pravi i vjerni zaručniče prečiste Majke i Djevice Marije, koga je Bog od vijeka odabrao i na toliku čast uzvisio, da budeš hraniteljem Onome, koga su toliki proroci i kraljevi zaželjeli vidjeti, a nisu mogli; ponizno te molim: isprosi mi milost, da skrušeno okajem svoje grijehe, i da svom dušom uzljubim Isusa u presvetom oltarskom Sakramentu, pa da jednoć uniđem u ono općinstvo svetih i poniznih duša, koje okružuju moga Spasitelja na nebesima. Amen.

Oče naš. Zdravo Marijo.

Ponedjeljak.

Zdravo, sveti Josipe, koji si za svega života svoga sa Sinom Božjim živio, koji ti je u poniznosti svojoj dragovoljno poslušan bio. Isprosi mi dar molitve i nauči me pravo moliti. Uči me ujedno,

na ovoj zemlji, nego mi podijeli millost, da dođem u domovinu, gdje ljubavi nema kraja, i gdje ću Te do vijeka uživati. Amen.

6. Razmatraj po volji jednu krepost iz njegova života, kako ćeš to naći sprijeda u devetnici. Ako je moguće, pođi u crkvu, koja je njemu u čast podignuta ili k oltaru njemu posvećenu i slušaj tamo pobožno sv. Misu.

7. Pozdravi kroz dan često sv. Josipa kojim pobožnim uzdahom.

8. Učini koje djelo milosrđa na čast Isusu, Mariji i sv. Josipu. Nadari na primjer trojicu milostinjom i to: jednoga starca, jednu ženu i jedno dijete; ili nahrani na taj dan tri siromaka u ime Isusa, Marije i Josipa, da te ovi jednom sa smrtne postelje pozovu k sebi na vječnu gozbu.

9. Izmoli litanije o sv. Josipu s molitvama, kako ti to vrijeme dopušta, a znaj i to, što budeš više i dostojnije slavio sv. Josipa, to će darežljiviji biti on prema tebi.

Molitva na svetkovinu sv. Josipa.

Zdravo, sv. Josipe, pravedni slugo Božji, ti srce po Srcu Božjemu. Tebe je Gospodin pronašao pravednim, i odabrao te zaručnikom najčišće i milosti pune Djevice Marije, te hraniteljem jedinorođenoga, ljubljenoga Sina. Koliko li je to dostojanstvo, kolika čast i poštovanje, što je tebi naložio, da se brineš

za najsvetije osobe na zemlji, za Isusa i preljubljenu njegovu Majku Mariju. K tebi je Gospodin neba i zemlje poslao svoga anđela, da ti objavi čudesne tajne utjelovljenja Sina Božjega. Premnoge si milosti primio od Boga, premnoge si nebeske radosti uživao već na ovom svijetu, kad si živio zajedno s Isusom i presvetom Njegovom Majkom Marijom. Ali ne samo u sreći, nego također i u nesreći, u siromaštvu i žalosti, u progonstvu Herodovu, zasvjedočio si, da si pravi sluga Božji, vjerni zaručnik presvete Bogorodice i brižni hranitelj nebeskoga Djeteta Isusa. Ti si dostojan bio, da po obećanju Gospodnjem uniđeš u njegovu slavu i zauzmeš dično mjesto među Božjim odabranicima. Velik i možan je tvoj zagovor kod Boga. Ime tvoje nerazdruživo je od presvetoga imena Djevice Marije. Tebe zazivaju vjerni kršćani u svakoj bijedi i nevolji, vapijući: „Isuse, Marijo i Josipe, pomozite nam!" Osobito kao zaštitnika blage i sretne smrti poštuju te i zazivaju vjernici na zemlji. Sretan je svaki stvor, koga ti štitiš, sretna svaka duša, koja tebe imade zagovornikom kod Boga. Štiti i mene nevoljnika svojim moćnim zagovorom i privedi me s Marijom k Isusu, mojemu ljubljenome Spasitelju. Amen.

Štovanje svete Obitelji.

Sveti otac Leon XIII. po primjeru svoga predšasnika, blage uspomene pape Pija IX., vruće želi, da se u kršćanskim obiteljima što više raširi štovanje sv. Obitelji. Od te pobožnosti nada se on obilnome plodu. Pa doista, vjernici štujući sv. Obitelj, štuju otajstvo skromnoga života, kojim su živjeli Isus Krist s Djevicom Majkom i sv. Josipom. To će ih poticati, da im veća bude revnost u vjeri, da nasljeduju kreposti, koje se zrcale u životu božanskoga Učitelja, Bogorodice i svetoga njezinoga Zaručnika. Kreposti ove koriste i obitelji i državi, koje danas mnoge nevolje trpe. Kad je naime obitelj sveto uređena, onda će sretna biti i država, koja je na obitelji utemeljena.

Tomu se nada sveti otac tim više, kad pomisli, da će pravi štovatelji sv. Obitelji proseći Majku Djevicu i sv. Josipa pomoć od Krista, doista tu pomoć i osjetiti, te sveto udesiti svoj život. Tako će procvasti u kućama sloga i ljubav, u kušnjama strpljivost i čistoća. Sveti otac prosi Boga, da bi duh te pobožnosti svakim danom sve više pronicao vjernike, pa ne sumnja, da će o tom nastojati biskupi i dušobrižnici. Ujedno je naložio sv. zboru za obrede, da sastavi molitvu, kojom će vjer-

nici svoje kuće posvetiti sv. Obitelji, i opet drugu, koju će moliti svaki dan pred slikom sv. Obitelji. Evo tih molitava u hrvatskome prijevodu:

Molitva.

kojom neka se kršćanske obitelji posvete sv. Obitelji.

O, predragi Isuse, naš Spasitelju, koji si s neba poslan, da svijet naukom i primjerom prosvjetiš, koji si veći dio svoga zemaljskoga života u poniznoj kući u Nazaretu htio sprovesti, te si Mariji i Josipu bio poslušan, i tako onu Obitelj posvetio, koja je svim kršćanskim obiteljima imala biti uzorom, primi milostivo ovu našu kuću, koja ti se sva evo sada posvećuje. Štiti je i brani i utvrdi u njoj sveti strah pred Tobom, te udijeli joj ujedno mir i pokoj božanske ljubavi, da bude slična božanskom uzoru Tvoje Obitelji, i da svi članovi njezini budu dionicima vječnoga blaženstva.

O, preljubezna Majko Isusa Krista i naša Majko Marijo, učini po svojoj dobroti i blagosti, neka bi Isus ovu našu posvetu primio, te nam svoja dobročinstva i milosti udijelio.

O, Josipe, ti sveti štitniče Isusa i Marije, pomozi nam svojim molitvama u našim nevoljama duše i tijela, da uzmognemo zajedno s tobom i s djevičanskom Marijom hvaliti i slaviti našega božanskoga Spasitelja Isusa Krista.

Svagdašnja molitva pred slikom sv. Obitelji.

O preljubezni Spasitelju, koji si svojim neiskazanim krepostima i primjerima kućnoga života svoga odabranu od Tebe Obitelj na zemlji posvetio: de pogledaj milostivo na ovu našu obitelj, koja Ti se pred noge baca, i za milost tvoju u molitvi prosi. Spomeni se, da su svi ukućani Tvoji, jer su Ti se posvetili, da Ti osobito služe. Štiti ih milostivo, izbavi ih iz pogibelji, pomozi im u nevoljama i podaj im snage, da uzmognu ustrajati u nasljedovanju Tvoje svete Obitelji; te ostavši ti vjerni u poslušnosti i ljubavi za vrijeme svoga zemaljskoga života, jednoć Te u nebu na vijeke slaviti uzmognu.

O Marijo, preslatka majko! Molimo te, primi nas u zaštitu svoju; jer se nadamo, da će tvoj jedinorođeni božanski Sin uslišati molbe tvoje.

A ti, preslavni patrijarko, sv. Josipe, priteci nam u pomoć moćnim zagovorom svojim, i želje nam predaj Mariji u ruke, neka ih ona Isusu Kristu predloži.

(300 dana oproštenja svaki put.)

Krunica

na čast sv. Josipu.

(Uzmi običnu krunicu od 5 desetica i moli :)

N a k r i ž i ć :

O, sv. Josipe, veliki ugodniče Božji! Marija je naša Majka, budi ti našim ocem. Vodi nas i ravnaj putem spasenja, čuvaj nas u životu i tješi na čas smrti. Amen.

N a v e l i k a z r n c a m o l i :

Slava Ocu, koji je svetoga Josipa oadbrao hraniteljem svomu Sinu Isusu Kristu; slava Sinu, koji je svetomu Josipu bio pokoran ;* Slava Duhu Svetomu, koji je svetoga Josipa prečistoj Djevici Mariji dao za zaručnika, a svim vjernicima za oca i čuvara. Amen.

---

* Ako više njih mole krunicu, onda voditelj ili vodilja mole samo do zvijezdice, a ostali odgovaraju dalje do kraja.

N a m a l a z r n c a m o l i :

Zdravo sveti Josipe, prevjerni hranitelju Isusa Krista, prečisti zaručniče Djevice Marije i naš premili oče i čuvaru.* Moli za nas griješnike, sada i na čas smrti naše. Amen.

Litanije u javnom bogoslužju.

Litanije o Presvetom Imenu Isusovu.

(300 dana oproštenja. Leon XIII. 2. IV. 1899.)

Gospodine, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Gospodine, smiluj se.
Isuse, čuj nas.
Isuse, usliši nas.
Oče nebeski Bože, smiluj nam se!
Sine, Otkupitelju svijeta Bože,
Duše, sveti Bože,
Sveto Trojstvo, jedan Bože,
Isuse, Sine Boga živoga,
Isuse, sjajnosti Očeva,
Isuse, jasnoćo svjetlosti vječne,
Isuse, kralju slave,
Isuse, sunce pravde,
Isuse, sine Marije Djevice,
Isuse ljubezni,
Isuse divni,
Isuse, Bože jaki,
Isuse, oče budućega vijeka,
Isuse, anđele velikoga savjeta,
Isuse, premogući,
} smiluj nam se!

Isuse prestrpljivi,
Isuse, krotki i ponizni srcem,
Isuse, ljubitelju čistoće,
Isuse, ljubitelju naš,
Isuse, Bože mira,
Isuse, početniče života,
Isuse, uglede kreposti,
Isuse, revnitelju duša,
Isuse, Bože naš,
Isuse, utočište naše,
Isuse, oče ubogih,
Isuse, blago vjernika,
Isuse, dobri pastiru,
Isuse, svjetlosti istinita,
Isuse, mudrosti vječna,
Isuse, dobroto beskrajna,
Isuse, pute i živote naš,
Isuse, radosti anđela,
Isuse, kralju patrijarha,
Isuse, učitelju apostola,
Isuse, naučitelju evanđelista,
Isuse, sjajnosti mučenika,
Isuse, svijetlo ispovjednika,
Isuse, čistoćo djevica,
Isuse, kruno sviju Svetih,
} smiluj nam se!
Milostiv budi: oprosti nam, Isuse.
Milostiv budi: usliši nas, Isuse.
Od svakoga zla, oslobodi nas Isuse.
Od svakoga grijeha,
Od srdžbe svoje,
Od zasjeda vražjih,
Od duha bludnosti,
} oslobodi nas Isuse!

Od smrti vječne,
Od nemara za nadahnuća tvoja,
Po otajstvu svetoga utjelovljenja svoga,
Po rođenju svojem,
Po djetinjstvu svojem,
Po božanstvenom životu svojem,
Po trudovima svojim,
Po smrtnoj borbi i muci svojoj,
Po križu i zapuštenosti svojoj,
Po smrtnoj stisci svojoj,
Po smrti i pokopu svojem,
Po uskrsnuću svojem,
Po uzašašću svojem,
Po ustanovljenju presvetog oltarskog Otajstva,
Po radostima svojim,
Po slavi svojoj,

oslobodi, nas Isuse!

Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, oprosti nam Isuse.
Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, usliši nas Isuse.
Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, smiluj nam se Isuse.
Isuse, čuj nas.
Isuse, usliši nas.

Pomolimo se.

Gospodine Isuse Kriste, koji si kazao: Ištite, i primit ćete; tražite, i naći ćete; kucajte, i otvorit će vam se; daj nam, molimo te, božansku svoju ljubav, da te

svim srcem, ustima i djelom ljubimo, i nikada te hvaliti ne prestanemo.

Daj nam, Gospodine, da se tvojega svetoga Imena bojimo i ujedno ga uvijek ljubimo, jer nikada ne prestaješ one ravnati, koje u svojoj ljubavi utvrđuješ; Koji živiš i kraljuješ u vijeke vijekova. Amen.

Litanije o Presvetom Srcu Isusovu.

300 dana oproštenja. Leon XIII. 2. IV. 1899.)

Gospodine, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Gospodine, smiluj se.
Kriste, čuj nas.
Kriste, usliši nas.
Oče nebeski Bože, smiluj nam se!
Sine, Otkupitelju svijeta Bože,
Duše Sveti Bože,
Sveto Trojstvo jedan Bože,
Srce Isusa, Sina Oca vječnoga,
Srce Isusovo, u krilu Djevice Matere od Duha Svetoga sazdano,
Srce Isusovo, s Riječju Božjom bitno sjedinjeno,
Srce Isusovo, Veličanstva beskrajnoga,
Srce Isusovo, hrame Božji svet,
Srce Isusovo, šatore Višnjega,
Srce Isusovo, kućo Božja i vrata nebeska,

smiluj nam se!

Srce Isusovo, žarko ognjište ljubavi,
Srce Isusovo, pravde i ljubavi posudo,
Srce Isusovo, dobrote i ljubavi puno,
Srce Isusovo, kreposti sviju bezdno,
Srce Isusovo, svake hvale predostojno,
Srce Isusovo, kralju i središte sviju srdaca,
Srce Isusovo, u kojem je sve blago mudrosti i znanja,
Srce Isusovo u kojem prebiva sva punina božanstva,
Srce Isusovo, koje je Ocu vrlo omiljelo,
Srce Isusovo, od kojega punine svi mi primismo,
Srce Isusovo, željo bregova vječnih,
Srce Isusovo, strpljivo i mnogoga milosrđa,
Srce Isusovo, bogato za sve, koji zazivaju tebe,
Srce Isusovo, izvore života i svetosti,
Srce Isusovo, pomirište grijeha naših,
Srce Isusovo, nasićeno pogrdama,
Srce Isusovo, satrveno zbog opačina naših,
Srce Isusovo, do smrti poslušno postalo,

} smiluj nam se!

Srce Isusovo, kopljem probodeno,
Srce Isusovo, izvore sve utjehe,
Srce Isusovo, živote i uskrsnuće naše,
Srce Isusovo, mire i pomirenje naše,
Srce Isusovo, žrtvo za grijehe,
Srce Isusovo, spasenje onima, koji se u te ufaju,
Srce Isusovo, ufanje onima, koji u tebi umiru,
Srce Isusovo, milino sviju Svetih,

} smiluj nam se!

Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, oprosti nam, Gospodine.
Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, usliši nas, Gospodine.
Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, smiluj nam se.
Sveć. Isuse krotki i ponizni Srcem.
Puk. Učini srce naše po Srcu svojem.

Pomolimo se.

Svemogući vječni Bože, pogledaj na Srce preljubljenoga Sina svojega i na hvale i zadovoljštine, koje u ime griješnika tebi prikazuje, i njima, koji milosrđe tvoje mole, ti oproštenje udijeli milostivo, u ime istoga Sina svojega Isusa Krista, koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vijekova. Amen.

Posvetna molitva Presvetomu Srcu.

Isuse preslatki, / Otkupitelju ljudskoga roda, / pogledaj na nas / pred oltarom tvojim, / preponizno prostrte. / Tvoji smo, / tvoji hoćemo da budemo ; / a da mognemo s tobom / što čvršće biti sjedinjeni, / evo se danas / svaki od nas / drage volje posvećuje / Presvetomu Srcu Tvojemu. / Tebe, istina, mnogi / nijesu nikada spoznali ; / tebe su / prezrevši zapovijedi tvoje, / mnogi odbacili. / Smiluj se na jedne i na druge, / predobrostivi Isuse ; / i sve ih pritegni / Svetomu Srcu svojemu. / Kralj budi, Gospodine, / nesamo vjernima, / koji nijesu ni u jedno vrijeme / odmetnuli se od tebe, / nego i rasipnim sinovima, / koji su te ostavili ; / učini / da se ovi / u kuću očinsku brzo povrate, / da od vijede i glada ne poginu. / Kralj budi onima / koje ili kriva mnijenja zavaravaju, / ili nesloga ŕastavlja, / i prizovi ih natrag / k luci istine / i k jedinstvu vjere, / da naskoro bude / jedno stado i jedan pastir. / Kralj budi svim onima / koji se još u tami krivoboštva ili islama nalaze, / i ne krati se privesti ih u svijetlo i kraljevstvo tvoje. / Svrni napokon milosrdne oči svoje na potomke onoga naroda, / koji je tako dugo bio narod izabrani ; / a Krv nekoć na njih izazvana, / neka sada i na njih sađe / kao otkupnina i vrelo života. / Udijeli, Go-

spodine, / Crkvi svojoj / sigurnu, potpunu slobodu : / udijeli svima narodima / mir i red ; / učini, da s obadva stožera zemlje jedan odliježe glas : / Budi hvala Božanskomu Srcu, / po kojem nam je stečeno spasenje ; njemu slava i čast / u vijeke. Amen.

Molitva pomirnica Presv. Srcu Isusovu.

Isuse preslatki, čija se velika ljubav prema ljudima nezahvalno uzvraća tolikim zaboravljanjem, nemarnošću i prezirom, evo se mi bacamo ničice pred tvoj oltar i trudimo se, da tako bezbožnu nemarnost ljudi i nepravde, kojima je odasvud izloženo tvoje preljubezno Srce, nadoknadimo osobitom čašću.

Sjećamo se ipak, da i mi nekad nijesmo bili bez sudjelovanja u tolikim nedostojnostima i to nam zadaje žestoku bol. Poradi toga u prvom redu molimo, da nam budeš milosrdan i spremni smo da hotomičnim zadovoljavanjem nadoknadimo ne samo opačine, koje smo sami počinili, nego i opačine onih, koji su daleko zalutali od staze spasenja tako, da se ili krate tebe slijediti kao pastira i vođu i tvrdoglavo ustraju u svojoj nevjernosti, ili su pogazili obećanja na krstu učinjena i stresli preslatki jaram tvog zakona.

Za ove žalosne zločine mi se trudimo, kako bismo i za sve skupa zadovoljili, i odlučujemo popravljati pojedine: nečednost i rugobu života i odijela, koje su prave zamke dušama nevinih, oskvrnute blagdane ogavne kletve, koje se bacaju na tebe i na tvoje svetitelje, pogrde, kojima se šiba tvoj zamjenik, i svećenički stalež, napokon sam Sakramenat božanstvene ljubavi, koji je ili zanemaren ili obesčašćen groznim svetogrđima; konačno javne prestupke naroda, koji se opiru pravima i naučavanju Crkve, od tebe osnovane.

O, kad bismo mi šami svojom krvlju mogli oprati opačine. Međutim u svrhu obnove povrijeđene časti Božje, dajemo ti onu istu zadovoljštinu, koju si ti nekoć Ocu prinio na križu i koju danomice obnavljaš na žrtvenicima; nju spajamo sa zadovoljavanjima, Djevice Majke, svih svetaca, pa i pobožnih Kristovih vjernika, te od srca obećajemo, da ćemo najprije prijašnje naše i tuđe grijehe kao i zanemarivanje tolike ljubavi koliko bude do nas stajalo, a uz pomoć tvoje milosti, nadoknaditi čvrstom vjerom, čistim životom, savršenim obdržavanjem evanđeoskih zakona, a osobito ljubavi, zatim, da ćemo prema svojim silama spriječavati nepravde, koje ti se nanašaju i da ćemo, što više budemo mogli, poticati ljude, da te naslje-

đuju. — Primi, molimo, predobrostivi Isuse po zagovoru Blažene Djevice Pomirnice, dragovoljnu počast ovog zadovoljavanja i izvoli nas sačuvati sve do smrti najvjernijima u službi i potpunoj podložnosti prema Tebi i dati nam onaj veliki dar postojanosti, da svi konačno dođemo u onu domovinu, gdje Ti sa Ocem i Duhom Svetim živiš i kraljuješ Bog u vijeke vijekova. Amen.

Posveta obitelji Presvetomu Srcu.

Posveta obitelji Presvetomu Srcu jest događaj od velike važnosti po kršćansku obitelj. Dan je to njezine obnove i preporoda. Stoga neka se za to odabere ili blagdan Srca Isusova ili koji prvi petak u mjesecu. Pripravit će se obitelj za taj dan devetnicom ili barem trodnevnicom, a na sam dan će se ispovijediti i primiti svetu pričest kao naknadu za prije nanesene uvrijede. Sliku Srca Isusova nabavit će sebi obitelj što može ljepšu. Ako je ikako moguće, zamolit će svećenika, da prije posvete blagoslovi sliku u kući. Ako to ne bi mogao, donijet će sliku u crkvu, pa će je tamo svećenik blagosloviti po običnom obrascu za blagoslov slika. Kada se dakle sva obitelj sabere pred slikom Presvetoga Srca, izmole svi zajedno i glasno Vjerovanje, a glava obitelji ili, ako on ne zna čitati, koji drugi od starijih, molit će pred svima, a ostali će glasno za njim pobožno ponavljati ovu od svetog Oca pape određenu posvetnu molitvu.

Posveta.

Presveto Srce Isusovo, / si si očitovalo svetoj Margareti svoju želju, / da zavladaš kršćanskim obiteljima. / Stoga evo dolazimo danas, / da priznamo otvoreno / tvoje neograničeno gospodstvo nad svojom obitelji. / Hoćemo da unapredak živimo tvojim životom. / Hoćemo, da u nama procvatu kreposti, / kojima si ti obećao mir već ovdje na zemlji. / Hoćemo, da duh ovoga svijeta, / koji si ti odsudio, / što dalje od sebe protjeramo. /

Zavladaj dakle našim razumom, / da tvrdo vjerujemo u tebe. / Zavladaj našim srcem, / da usplamtimo gorućom ljubavi prema tebi. / Žar ove ljubavi podržavat ćemo / čestim primanjem svete pričesti. /

Udostoj se, o Božansko Srce Isusovo, / biti uz nas, kad se okupimo; / udostoj se blagosloviti naša duhovna i vremenita poduzeća; / udostoj se raspršiti naše brige, / posvetiti naše radosti, / ublažiti naše nevolje. / Ako bi tko od nas bio ikada tako nesretan, / da bi te ražalostio, / onda se sjeti, o Presveto Srce Isusovo, / da si prema raskajanim grješnicima / dobrostivo i milosrdno. / I kad kucne posljednji čas, / kada dođe smrt, / i svoju tugu unese među nas, / onda ćemo se mi svi: / i oni, kojima je poći u vječnost, / i oni, koji još ostaju ovdje, / podvrći tvojim vječnim odlukama. / Tješit će nas pomisao, / da će osvanuti dan, / kad će se sva naša obitelj / naći zajedno u nebu, / da ondje po sve vijeke / hvali tvoje Veličanstvo / i slavi tvoja dobročinstva. /

Bezgriješno /Srce Marijino / i slavni patrijarh sveti Josip / neka ti prinesu ovu našu posvetu, / i neka nas sjećaju na nju i u sve dane našega života. / Da živi Srce Isusovo, / Srce našega Kralja / i Oca našega!

Po tom će se izmoliti jedan „Oče naš" i jedna „Zdravo Marija" za pokojne članove obitelji, da i oni osjete kap utjehe, kad evo Spasitelj preuzima gospodstvo u kući, u kojoj su i oni prebivali.

U zahvalu, što se Božansko Srce udostojilo uzeti obitelj pod svoju osobitu zaštitu, izmolit će se zatim ova molitva:

Slava i čast Božanskom Srcu Isusovu, koje nam se tako milostivim ukazalo, te je obitelj našu učinilo malim kraljevstvom svojim i pod našim krovom podiglo prijestolje svoje, da dijeli s nama radost i žalost, te da nas vodi neiskazanom ljubavlju svojom. O Božansko Srce, udijeli milost slaboj djeci svojoj, da zahvalno i vjerno slijedimo vodstvo tvoje. Upali srca naša plamom ljubavi svoje i učini ti, koji si krotak i ponizan Srcem, da svim srcem svojim zamrzimo na grijeh i taštinu ovoga svijeta. Neka ti bude naša

kuća milo prebivalište, kako ti je nekoć bila ona u Betaniji, a obitelj našu učini sličnom svetoj obitelji u Nazaretu. Amen.

Hvaljeno, čašćeno i ljubljeno neka bude vazda u našoj kući preljubezno Srce Isusovo! Kraljevstvo njegovo neka dođe k nama! Amen.

Prečisto Srce Marijino, moli za nas! Sveti Josipe, moli za nas!

(Sad bi se mogla zapjevati koja pjesma u čast Presvetomu Srcu. Ako je prisutan svećenik, podijelit će obitelji blagoslov.

Ovaj način i obred posvete odobrio je sveti Otac Benedikt XV.)

Litanije Lauretanske B. D. M.

(300 dana oproštenja, Leon XIII. 2. IV. 1899.)

Gospodine, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Gospodine, smiluj se.
Kriste, čuj nas.
Kriste, usliši nas.
Oče nebeski Bože, smiluj nam se.
Sine, Otkupitelju svijeta Bože, smiluj nam se.
Duše Sveti Bože, smiluj nam se.
Sveto Trojstvo, jedan Bože, smiluj nam se.
Sveta Marijo, moli za nas.

Sveta Bogorodice,
Sveta Djevo djevica,
Majko Kristova,
Majko Božje milosti,
Majko prebistra,
Majko prečista,
Majko neoskvrnjena,
Majko nepovrijeđena,
Majko ljubezna,
Majko divna,
Majko dobroga savjeta,
Majko Stvoriteljeva,

} moli za nas!

Majko Spasiteljeva,
Djevice premudra,
Djevice časna,
Djevice hvale dostojna,
Djevice moguća,
Djevice milostiva,
Djevice vjerna,
Ogledalo pravde,
Prijestolje mudrosti,
Uzroče naše radosti,
Posudo duhovna,
Posudo poštovana,
Posudo uzorna pobožnosti,
Ružo otajstvena,
Tornju Davidov,
Tornju bjelokosni,
Kućo zlatna,
Škrinjo zavjetna,
Vrata nebeska,
Zvijezdo jutarnja,
Zdravlje bolesnih,
Utočište griješnika,
Utješiteljice žalosnih,
Pomoćnice kršćana,
Kraljice anđela,
Kraljice patrijarha,
Kraljice proroka,
Kraljice apostola,
Kraljice mučenika,
Kraljice ispovjednika,
Kraljice djevica,
Kraljice svih Svetih,
} moli za nas!

Kraljice bez grijeha istočnoga začeta,
Kraljice svete krunice,
Kraljice mira,
} moli za nas!

Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, oprosti nam, Gospodine.
Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, usliši nas, Gospodine.
Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, smiluj nam se.
Sveć.: Moli za nas, sveta Bogorodice.
Puk: Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se.

Dopusti nama slugama svojim, molimo Gospodine Bože, da se vječnim zdravljem duše i tijela radujemo: i po slavnom zagovoru blažene Marije vazda Djevice da se od sadašnje žalosti oslobodimo i vječnu radost uživamo. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.
Sveć.: Moli za nas, sveti Josipe.
Puk: Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se.

Molimo te, Gospodine, da nam budu na pomoć zasluge zaručnika presvete Majke tvoje, da zadobijemo njegovim zagovorom, što svojom slaboćom postići

ne možemo. Koji živiš i kraljuješ na sve vijeke vijekova. Amen.

*

Zdravo, Kraljice, majko milosrđa; živote, slasti i ufanje naše, zdravo! K tebi vapijemo prognani sinovi Evini. K tebi uzdišemo tugujući i plačući u ovoj suznoj dolini. Svrni dakle, Odvjetnice naša, one svoje milostive oči na nas, te nam poslije ovoga progona pokaži Isusa, blagosloveni plod utrobe svoje. O blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo!

Sveć.: Moli za nas, sveta Bogorodice.

Puk: Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se.

Svemogući vječni Bože, koji si sudjelovanjem Duha Svetoga pripravio tijelo i dušu slavne Djevice Majke Marije, da bude dostojno prebivalište Sinu tvojemu; daj, da nas ona, koje se s radošću spominjemo, milostivim zagovorom izbavi od sadašnjih zala i od vječne smrti. Po istom Kristu Gospodinu našem. Amen.

Svemogući, vječni Bože, smiluj se slugi svojemu papi našemu N., i upravi ga po svojoj milostivosti na put spasenja vječnoga; da s pomoću tvojom ono, što je tebi ugodno, želi i svom krepošću izvrši. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Bože, čija dobrota i ljubav nad pukom tvojim bdi i vlada, nadahni duhom mudrosti slugu svoga (nad)biskupa našega N., čijoj si nas duhovnoj brizi izručio, da se duhovnim napretkom ovaca umnoži vječna radost pastira. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Svemogući, vječni Bože, Gospodine Oče, nebeski, pogledaj očima neizmjernoga milosrđa svoga na nevolje i potrebe naše. Smiluj se svim pravovjernicima, za koje se tvoj jedinorođeni Sin, Gospodin i Otkupitelj naš Isus Krist dragovoljno predao u ruke griješnicima i prolio svoju dragocjenu krv na križu. Po ovom Gospodinu našem Isusu Kristu odvrati od nas, premilostivi Oče, zaslužene kazni, sadašnje i buduće neprilike, pogibeljne bune, rat, skupoću, bolesti, tužna i nevoljna vremena. Prosvijetli također i okrijepi u svakom dobru duhovne i svjetovne poglavare, da revno izvršuju sve, što može unaprijediti slavu tvoju, naše spasenje, općeniti mir i blagostanje svih kršćana. Bože mira, sjedini nas u vjeri, iskorijeni svako krivovjerstvo i raskolništvo. Obrati nam srca na pravu pokoru i popravu života. Užezi u nama oganj ljubavi svoje. Daj nam postojano ići za pravednošću, da ti budemo kano pokorna djeca u životu i na umoru mili i dragi. Molimo također, kako hoćeš, o Bože, da molimo

za prijatelje i neprijatelje svoje, za zdrave i bolesne, za sve žalosne i nevoljne kršćane, za žive i mrtve. Tebi, Gospodine, preporučujemo sav svoj posao i pokoj, sve svoje trude i pute, svoj život i smrt. Dopusti nam, da ovdje uživamo tvoju milost, a ondje sa svim izabranima u vječnom veselju i blaženstvu tebe hvalimo i slavimo. To nam podijeli, Oče nebeski, po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Spomeni se.

(Molitva sv. Bernarda.)

Spomeni se, o predobrostiva Djevice Marijo, kako se nije nikad čulo, da si ikoga zapustila, koji se k tebi u zaštitu utekao, tvoju pomoć zatražio i tvoj zagovor zaprosio. Ovim pouzdanjem obodren utječem se i ja k tebi, Djevice djevica, k tebi, Majko, dolazim, pred tobom eto stojim ja griješnik i uzdišem. Nemoj, Majko Riječi Božje, prezreti riječi mojih. nego ih milostivo poslušaj i usliši. Amen.

(300 dana oproštenja svakiput; potpuno oproštenje — uz obične uvjete — jedamput u mjesecu, ako se ta molitva svaki dan moli.)

Razne molitve.

Jutarnja molitva.

Nemoj nikada propustiti jutarnje molitve. Ne uzmogneš li kadkad dugo, a ti svagda toliko i pobožno moli, koliko možeš.

U ime Oca + i Sina + i Duha Svetoga. + Amen.

(50 dana oproštenja.)

Oče naš... Zdravo Marijo... Vjerujem u Boga...

Blagosloveno budi presveto Trojstvo i nerazdijeljeno Jedinstvo: Bog Otac, koji me je stvorio, Bog Sin, koji me je otkupio; Bog Duh Sveti, koji me je posvetio.

Klanjam ti se preponizno, svemogući i vječni Bože.

Vjerujem u te svim srcem svojim i vjerujem sve, što me učiš po svetoj Crkvi svojoj, jer si sve to ti objavio, koji si sama mudrost i istina.

Ufam se u te, Bože moj, da ćeš mi po zaslugama muke i smrti Isusove udijeliti ovdje oproštenje grijeha, a na drugom svijetu život vječni; jer si ti moguć i vjeran u obećanju.

Ljubim te, Bože moj, svim srcem svojim, više nego sve drugo; ljubim te zaradi tebe samoga, a bližnjega svoga poradi tebe, jer si sam u sebi najveće dobro.

Iz te ljubavi kajem se i žao mi je od sveg srca, što sam ikada uvrijedio neprocjenjivu dobrotu tvoju. Mrzim na svaki grijeh kao na najveće zlo. Odlučujem čvrsto i volim s pomoću tvojom prije umrijeti, nego li tebe, predragi Bože, ikojim grijehom, a osobito smrtnim, uvrijediti.

Zahvaljujem ti svesrdno, Bože moj, za sve darove, što sam ih od tebe primio; a navlastito, što si me noćas od svakoga zla i od nagle smrti sačuvao.

Predajem u ruke tvoje dušu i tijelo svoje. Prikazujem ti život svoj i sve, što god imam; a osobito dana ovoga svekolike misli, riječi i djela, sve teškoće i nevolje ovoga svijeta, koje sam pripravan dragovoljno primiti iz ruke tvoje za pokoru grijeha svojih i za ljubav tvoju, da ugodim presvetoj volji tvojoj. Ovo svekoliko sjedinjujem s neizmjernim zaslugama muke i smrti Gospodina našega Isusa Krista, Blažene Djevice Marije, sv. Josipa i sviju Svetih.

Primi ovo, Gospodine, na veću slavu imena svoga, na čast prečiste Djevice Marije, svetoga Anđela čuvara moga i sviju Svetih, u zahvalnost za primljena

nebrojena dobra, za pokoru sviju grijeha mojih, za duše vjernih mrtvih, i najposlije da dobijem sva oproštenja, što ih danas dobiti mogu i želim. Amen.

Svagdašnja molitva članova Apostolstva molitve.

Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgriješnom Srcu Marijinu sve molitve, sva djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve nakane, za koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za one nakane, koje su ovoga mjeseca i dana preporučene članovima Apostolstva molitve. Amen.

Preporuka Majci Božjoj i Svecima.

O Gospođo moja, o majko moja! Tebi se sasvim prinosim; pa da ti se pokažem odanim, posvećujem ti danas svoje oči, svoje uši, svoja usta, svoje srce, upravo svega sebe. Kad sam dakle sav tvoj, o premila majko, čuvaj me, brani me kao stvar i svojinu svoju. — Zdravo Marijo...

(Oproštenje od 100 dana, ako se izmoli u jutro i na večer; potpuno oproštenje, ako se m[illegible] tako kroz čitav mjesec uz obične uvje[illegible]

O Gospođo moja, o majko moja! [illegible] meni se, da sam tvoj; čuvaj me, [illegible] me, kao stvar i svojinu svoju.

(Svaki put 40 dana oproštenja.)

Anđele Božji, koji si čuvar moj, mene tebi preporučena od previsoke milosti Božanske prosvijetljuj, čuvaj, upravljaj i ravnaj. Amen.

(100 dana oproštenja.)

Svi Sveti i Svetice Božje, sveti N., zaštitniče moj; molite za me, branite me od svakoga zla duše i tijela, i privedite me u život vječni. Amen.

Blagoslov svemogućega Boga Oca i Sina i Duha Svetoga neka siđe na me i ostane vazda sa mnom. Amen.

Anđeo Gospodnji navijestio Mariji i ona začela po Duhu Svetom. Zdravo Marijo...

Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi tvojoj. Zdravo Marijo...

I Riječ je tijelom postala i prebivala među nama. Zdravo Marijo...

R Moli za nas, sveta Bogorodice.

O Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se! Milost svoju, molimo te, Gospodine, ulij u duše naše, da mi, koji smo po anđelovu naviještenju spoznali utjelovljenje Krista, Sina tvoga, po [illegible]ci njegovoj i križu na slavu uskrsnuća [illegible]vedeni budemo. Po istom Kristu Go[illegible]inu našemu. Amen.

([illegible]0 dana oproštenja svaki put, kad se iz[illegible]a pozdrav Anđeoski; potpuno oproštenje, [illegible] moli tako kroz čitav mjesec.)

Ako ti vrijeme ne dopusti, da izmoliš tu jutarnju molitvu, a onda evo ti ova

Kraća jutarnja molitva.

U ime Oca Sina i Duha svetoga. Amen.

Oče naš. Zdravo Marijo. Vjerujem u Boga.

Isuse, Bože moj, ja ti se najsmjernije klanjam. Vjerujem u te, jer si nepogriješivo istinit. Ufam se u te, jer si beskrajno milosrdan. Ljubim te, jer si neizmjerno dobar. Hvalim ti na svim dobročinstvima, što si mi ih udijelio, a navlastito, što si me noćas milostivo očuvao.

Tebi na čast neka bude sve, što ću danas misliti, govoriti, raditi i trpjeti. Zato se združujem s nakanama i zaslugama tvojim, presvete Majke tvoje i sviju Svetih.

Želim dobiti sva oproštenja, koja samo mogu danas steći svojim molitvama i dobrim djelima.

Tvrdo odlučujem čuvati se svakoga grijeha, naročito pak svojega običajnoga grijeha...

Podaj mi, Isuse, milost, da savjesno ispunim sve ove odluke. Amen.

Slatko Srce mog Isusa, daj da te ljubim sve to više!

(Oproštenje 300 dana svaki put.)

Slatko Srce Marijino, budi moje spasenje!

(Oproštenje 300 dana svaki put.)

Sveti Anđele čuvaru, moj sveti Imenjače, zaštitniče, i svi Sveti Božji: molite za me!

I vjernih duše po milosrđu Božjem počivale u miru. Amen.

MOLITVE PREKO DANA.

Prije jela.

(Prije i poslije jela moli, ili se barem prekriži!)

Oče naš... Zdravo Marijo...

Blagoslovi Gospodine, nas i ove tvoje darove, štoćemo ih od tvoje darežljivosti primiti. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Poslije jela.

Oče naš... Zdravo Marijo...

Hvala ti, svemogući Bože, za sva dobročinstva tvoja. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vijekova. Amen.

Gospodine, naplati vječnim životom sve, koji nam radi imena tvoga dobro čine. Amen.

Večernja molitva.

Svemogući, vječni Bože! Padam na koljena pred tobom i klanjam se tebi,

pravom i živome Bogu stvoritelju, otkupitelju i posvetitelju svomu.

Vjerujem u te, o vječna istino. Ufam se u te, o beskrajno milosrđe. Ljubim te, o neizmjerna dobroto. Zahvaljujem ti za sve darove tvoje, a osobito, što si me danas od svakoga zla duše i tijela sačuvao.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu. Kako bijaše u početku, tako i sada, i vazda, i u vijeke vijekova. Amen.

Prosvijetli, premilostivi Bože moj, sada pamet moju i podaj mi milost, da se spomenem sviju grijeha svojih, što sam ih danas učinio. Probudi moju volju mogućom krepošću svojom, da skrušenim srcem požalim, što sam uvrijedio tebe, najveće svoje dobro.

Sad ukratko ispitaj savjest. Da li nijesi propustio što dobra, što si mogao lako — a možda i morao učiniti? — Pitaj se, u kakvim si danas prilikama bio, i da li se nijesi sam izvrgnuo griješnoj prilici? S kim si se družio? Kako si općio s bližnjim svojim? Kako si obavio svoje molitve? Kako vršio dužnosti svoje? Kako je bilo sa svagdašnjom tvojom pogriješkom itd.

Kad si točno ispitao svoju savjest, reci:

Ah, pomiluj me, Bože, po velikom milosrđu svome! Poznajem preveliku zloću svoju, ali i poznajem neizmjerno milosrđe tvoje. I zato se kajem, o Isuse,

moj, iz svega srca, što sam uvrijedio tebe, Boga svojega, neizmjerno dobro, koje ljubim više nego sve ostalo. Oprosti mi, Isuse, oprosti! Odlučujem čvrsto, da ću se unapredak po milosti tvojoj čuvati svakoga grijeha.

Brani nas, Gospodine, kad bdijemo; čuvaj nas, kad spavamo: da bdijemo s Kristom i počivamo u miru. Dostoj se, Gospodine, ovu noć bez grijeha nas sačuvati! Smiluj nam se, Gospodine, smiluj nam se!

Pohodi, molimo te, Gospodine, prebivalište ovo i svaku zasjedu neprijateljevu od njega odvrati! Anđeli tvoji sveti neka prebivaju u njemu, koji neka nas u miru čuvaju, a blagoslov tvoj neka bude na nama vazda. Amen.

Dopusti mi, Gospodine, ovu noć sretno i sveto počivati, da, kako si naredio, okrijepim tijelo svoje na službu tvoju. Kolikogod puta ovu noć dahnem, toliko puta neka je hvaljeno sveto Ime tvoje!

Preporuka Majci Božjoj i svecima.

O Gospođo moja, o majko moja! Tebi se sasvim prinosim; pa da ti se pokažem odanim, povsećujem ti noćas svoje oči, svoje uši, svoja usta, svoje srce, upravo svega sebe. Kad sam dakle sav tvoj, o premila majko, čuvaj me, brani me, kao stvar i svojinu svoju. — Zdravo Marijo...

Anđele Božji, koji si čuvar moj, mene tebi preporučena od previsoke milosti Božanske prosvijetljuj, čuvaj, upravljaj i ravnaj. Amen.

Svi Sveti i Svetice Božje, sveti N., zaštitniče moj: molite za me, branite me od svakoga zla duše i tijela, i privedite me u život vječni. Amen.

Gospodin me blagoslovio, od nagle, nenadane i zle smrti i od svakoga zla sačuvao, u život vječni priveo, i dušama vjernih mrtvih pokoj vječni darovao! Amen.

*

Isuse, Marijo i Josipe! Vama darujem srce i dušu svoju. Isuse, Marijo i Josipe! Budite mi u pomoći u smrtnoj borbi! Isuse, Marijo i Josipe! Dajte, da se u miru s vama odijeli duša moja! Amen.

(Oproštenje od 300 dana svaki put, ako se mole sva tri uzdaha; 100 dana svaki put, ako se moli samo jedan uzdah.)

*

Ulazeći u postelju poškropi se sv. vodom i reci:

Idem spavati u ime Gospodina Isusa Krista, koji me je dragocjenom krvlju svojom otkupio. On neka me blagoslovi i čuva, brani i u život vječni privede. Amen.

*

Kad si legao, reci:

U ruke Marijine i u rane Isusove predajem dušu i tijelo svoje.

*

Nastoj da zaspiš u mislima Bogu milim. Ako se koji put u noći probudiš, uzdahni:

Isuse, Marijo i Josipe, vaš sam živ i mrtav!

II. Misne molitve.

Da budeš bogoljubniji kod svete Mise, pomisli, što je sv. Misa. Sv. Misa jest neprestana žrtva novoga zavjeta, u kojoj se Isus Krist pod prilikama kruha i vina prikazuje svomu nebeskomu Ocu. — Kakogod se Isus na križu žrtvovao svojemu Ocu, upravo tako mu se po misničkim rukama prikazuje u sv. Misi. Baš isto se na oltaru zbiva kod svake sv. Mise, što se je zbilo na gori Kalvariji, gdje je Isus za nas umro na križu.

Početak sv. Mise.

Svećenik pristupi k oltaru, namjesti kalež, otvori knjigu i zatim pred oltarom moli Gospoda oproštenje grijeha i za se i za narod. I ti moli slično!

Ispovijedam se Bogu svemogućemu, blaženoj Mariji vazda Djevici, blaženomu Mihovilu arkanđelu, blaženomu Ivanu Krstitelju, svetim apostolima Petru i Pavlu i Svim Svetima, jer sam mnogo sagriješio mišlju, riječju i djelom; moj grijeh, moj grijeh, moj preveliki grijeh. Zato molim blaženu Mariju vazda Djevicu, blaženoga Mihovila arkanđela, blaženoga Ivana Krstitelja, svete apostole

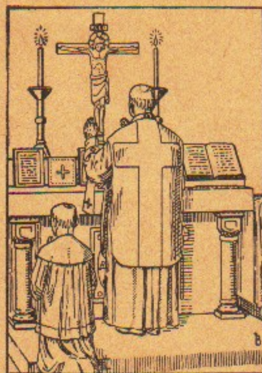

Petra i Pavla, sve Svece, da se mole za me Gospodinu Bogu našemu.

Smilovao nam se svemogući Bog i oprostio nam grijehe naše i uveo nas u život vječni. Amen.

Otpuštenje, odriješenje i oproštenje grijeha naših podijelio nam svemogući i milosrdni Gospodin. Amen.

Uzmi od nas molimo te, Gospodine, sve grijehe naše, da se tebi, Svetomu Svetih, čistim srcem približimo.

Svećenik moli u sredini oltara.

U sredini oltara moli svećenik „Gospodine, smiluj se" i „Slava". Poljubivši oltar, pozdravi puk s „Gospodin s vama", i moli na strani za puk. Kao pouku čita odlomak sv. Pisma St. Zavjeta ili koju poslanicu. I ti moli:

Gospodine, smiluj se!
Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se!

Slava Bogu na visini, a mir ljudima na zemlji, koji su dobre volje. — Gospode, smiluj se nama, i usliši molitve naše, koje izljevamo preda Te u raznim duhovnim potrebama i u poteškoćama ovoga svijeta. — Zahvaljujemo Ti, o Gospode, što si se udostojao i nas poučiti u sv. vjeri.

Evanđelje.

Službenik prenese knjigu. Svećenik čita evanđelje, i na koncu poljubi knjigu. Kod nekih Misa moli svećenik u sredini oltara „Vjerovanje".

Iz sv. Evađelja mi progovara sam Spasitelj svojom riječi ili svojim djelima. Što si god, moj premili Spasitelju, kazao, ja to sve čvrsto vjerujem. O, Gospode, daj, da bude moja vjera živa i nepokolebiva. O, Isuse, daj mi milost, da sav svoj i privatni i javni život uredim prema načelima naše sv. vjere.

Prikazanje.

Svećenik otkriva kalež i prikaže kruh Svevišnjemu. U kalež nalije vino i nekoliko kapljica vode, i to prikaže Bogu. Još sazove Duha Svetoga, da On blagoslovi žrtvene darove.

Primi, o Gospode, kruh i vino, ove naše žrtvene darove. Udostoj se s njima primiti i naše skrušeno srce. Presvetu ćemo Ti žrtvu prikazati na spomen muke, uskrsnuća i uzašašća Isusova, i na čast Blažene Djevice i sviju Svetih. Njima neka bude ona na čast, a nama na spasenje.

Pranje ruku.

Misnik pere ruke To je pranje opomena, da mora čistim srcem prinositi presv. Žrtvu. I moje srce mora biti čisto.

O, Gospode, Ti si najčistiji i najsvetiji. Operi Ti, sama Svetosti, moje srce i očisti moju dušu, da čist prisustvujem presv. Žrtvi. Preda Te stavljam svoju odluku, da ću se čuvati grijeha, i da ću počinjene grijehe oprati u sv. ispovijedi.

Predslavlje.

Svećenik izmoli skrovne molitve, i raširenim rukama pjeva ili čita predslavlje. Ovaj zanosni himan svršava sa „Svet". Službenik zvoni. Nakon toga moli svećenik za Crkvu i njezinu vrhovnu glavu, i spominje se živih kršćana.

Uzdižemo, o Bože, svoja srca k Tebi, da Ti se ponizno poklonimo i Tebe veličamo anđeoskom pjesmom: Svet, svet, svet Gospodin Bog Sabaot.

Pomozi, o Gospode, sv. Crkvi svojoj i njezinoj vrhovnoj glavi, pomozi i svim nama, i udostoj se uslišati prozbe naše, napose na koje Ti ovu neokaljanu Žrtvu prikazujemo.

Podizanje presv. Tijela.

Svećenik izgovara nad hostijom Kristove riječi: „Ovo je Tijelo moje". Po čudesnoj se riječi pretvara kruh u presv. Tijelo. Svećenik Ga podiže. Ja gledam premilog Spasitelja pod prilikom kruha.

„Gospodine moj i Bože moj!"

(Tko uz ove riječi pogleda presv. Hostiju za podizanja, dobiva oproštenje od 7 godina i 7 četrdesetnica.)

Vjerujem u Te, ufam se u Te, ljubim Te nada sve, Bože moj.

Podizanje presv. Krvi.

I nad vinom izgovara svećenik čudesne riječi Kristove: „Ovo je Krv moja..." Presv. Krv, cijenu našega spasenja, podiže svećenik, i ja se klanjam:

Klanjam Ti se, o presv. Krvi, koja si za mene na križu prolivena.

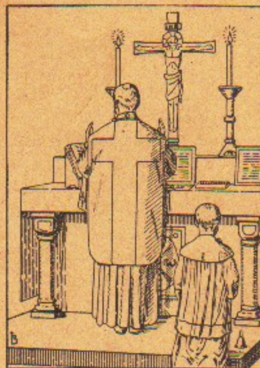
Isuse, Tebi živim. Isuse, Tebi umirem, Isuse, Tvoj sam živ, Tvoj neka budem i mrtav. Amen.

Poslije pretvorbe.

Na oltaru je Spasitelj. Svećenik moli i raširenim i sklopljenim rukama, da nam Otac nebeski udijeli plodove presv. Žrtve. Svećenik se spominje pokojnika.

O, moj Isuse, ja čvrsto vjerujem, da si sada Ti na oltaru. Od ove Tvoje presv. Žrtve pouzdano očekujem milosti za svoju dušu, i pomoć na putu ovoga života.
Spomeni se, Gospode, pokojnika. Ja ponizno k Tebi uzdišem: „Blagi Gospodine Isuse, podaj im pokoj vječni".
(300 dana oproštenja.)

Oče naš.

Svećenik raskrili ruke moleći za nas griješnike. Da Otac nebeski usliši njegove prošnje, moli on molitvu, koju nas je sam Isus naučio: „Oče naš".

Nama se griješnicima smiluj, o predobri Bože, i udostoj se uvrstiti nas jednom u zajednicu sviju svojih svetaca.
Oče naš...

Sv. Pričest.

Svećenik se duboko sagnut sprema za sv. Pričest. Triput se udara u prsi s riječima: Gospodine nisam dostojan... Pričešćuje se s presv. Tijelom i s presv. Krvi.

O, Isuse, ja vjerujem u Te, ja se ufam u Te, ja Te nada sve ljubim. Iz ljubavi spram Tebe, kajem se za sve grijehe svoje, jer sam njima uvrijedio Tebe, najveće i najmilije dobro. O, dođi, dođi u siromašnu moju dušu, premda nisam dostojan, da uđeš pod krov moj.

(Ovako obavi duhovnu sv. Pričest, ako se ne pričešćuješ stvarno. Pričešćuješ li se u istinu, tada se spremi za dolazak nebeskoga Gosta.)

Poslije sv. Pričesti i blagoslov.

Svećenik pokrije kalež i moli molitve poslije sv. Pričesti. U dva navrata pozdravi vjernike s pozdravom: „Gospodin s vama", i konačno ih blagoslovi.

Zahvaljujemo Ti, o Gospode, na presv. Žrtvi. Udostoj se udijeliti nam često ovu sreću, da prisustvujemo tom najsvetijem činu. A sada neka nas blagoslovi svemogući Bog Otac, Sin i Duh Sveti. Amen.

Zadnje Evanđelje.

Prije nego li odem iz crkve doziv|je mi svećenik u pamet vječno rođenje Riječi Božje, druge Osobe presv. Trojstva:

„U početku bijaše Riječ, i Riječ bijaše kod Boga, i Bogom bijaše Riječ... I Riječ je tijelom postala, i prebivala među nama", da nas, u preveliko j ljubavi svojoj otkupi i spasi.

(Još jednom zahvali Gospodinu na prevelikom daru, što si prisustvovao sv. Misi.)

Molitve poslije tihe mise.

(300 dana oproštenja. Leon XIII.)

(Svećenik neka klečeći moli s pukom triput:)

Zdravo Marijo, milosti puna, Gospodin s tobom; blagoslovena ti među ženama, i blagosloven plod utrobe tvoje, Isus. Sveta Marijo, Majko Božja, moli za nas griješnike, sada i na čas smrti naše. Amen.

Zatim: Zdravo, Kraljice, Majko Milosrđa; živote slasti i ufanje naše, zdravo! K tebi vapijemo prognani sinovi Evini. K tebi uzdišemo tugujući i plačući u ovoj suznoj dolini. Svrni dakle, Odvjetnice naša, one svoje milostive oči na nas, te nam poslije ovoga progona pokaži Isusa, blagosloveni plod utrobe svoje! O blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo!

Sveć.: Moli za nas, sveta Bogorodice!

Puk.: Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se.

Bože utočište naše i kreposti, pogledaj milostivo na puk, koji k tebi vapije; te po zagovoru slavne i neoskvrnjene Djevice Bogorodice Marije sa blaženim Josipom njezinim Zaručnikom, i blaženim Apostolima tvojim Petrom i Pavlom i svim Svetima, molitve, koje prinosimo za obraćenje griješnika, za slobodu i uz-

višenje svete Matere Crkve, milosrdno i dobrostivo usliši! Po istom Kristu Gospodinu našem. Amen.

Neka se doda prizivanje:

Sveti Mihaele Arhanđele, brani nas u boju: proti pakosti i zasjedama đavolovim budi zaklon! Neka mu zapovjedi Bog, ponizno molimo: i ti, vojvodo vojske nebeske, sotonu i druge duhove zlobne, koji svijetom obilaze na propast duša, božanskom krepošću u pakao protjeraj! Amen.

Sveć.: Presveto Srce Isusovo.

Puk: Smiluj nam se! (Triput).

Sv. misa na Josipovo.*

Pristupne molitve.

U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.

Pristupit ću k žrtveniku Božjemu.

K Bogu, koji razveseljuje mladost moju.

K Bogu, koji razveseljuje mladost moju.

Svećenik: Sudi mi Bože, i raspravi parbu moju od naroda rđava; od čovjeka nepravednoga i lukavoga izbavi me.

Služitelj: Jer si Ti, Bože, krijepost moja; zašto si me odbacio? i zašto idem sjetan, dok me rastužuje neprijatelj?

Sveć. Pošlji svijetlost svoju i istinu svoju: Neka me izvedu na goru svetu Tvoju i u šatore Tvoje.

Služ. I pristupit ću k žrtveniku Božjemu, k Bogu, koji razveseljuje mladost moju.

Sveć.: Slavit ću Te uz kitaru, Bože, Bože moj! Što si žalosna dušo moja, i što se zbunjuješ?

Služ.: Uzdaj se u Boga, jer ću još slaviti njega: Spasenje je licu mojemu i Bog moj!

---

* Prema „Rimskom Misalu od dra D. Kniewalda.

Sveć. : Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu
Služ. : Kako bijaše u početku, i sada i vazda, i u vijeke vijekova. Amen.
Sveć. : Pristupit ću k žrtveniku Božjemu.
Služ. : K Bogu, koji razveseljuje mladost moju.
Sveć. : Pomoć je naša u ime Gospoda.
Služ. : Koji stvori nebo i zemlju.

Sveć. : Ispovijedam se Bogu svemogućemu, blaženoj Mariji, vazda Djevici, blaženom Mihovilu arhanđelu blaženomu Ivanu Krstitelju, svetim apostolima Petru i Pavlu, svim svetima i vama braćo, (*služitelj kad moli, kaže i tebi oče*) da zgriješih vrlo mnogo mišlju, riječju i djelom: moj grijeh, moj grijeh, moj preveliki grijeh! Zato molim blaženu Mariju vazda Djevicu, blaženoga Mihovila arhanđela, blaženoga Ivana Krstitelja, sv. apostole Petra i Pavla, sve svete i vas, braćo, (*i tebe oče*), da se molite za me kod Gospoda Boga našega.
Služ. : Smilovao ti se svemogući Bog i otpustivši grijehe tvoje, uveo te u život vječni.
Sveć. : Amen.
Služ. : Ispovijedam se...
Sveć. : Smilovao vam se svemogući Bog i otpustivši vam grijehe vaše, uveo vas u život vječni.
Služ. : Amen.

Sveć. : Oproštenje, odrešenje i otpuštenje grijeha naših podao nam Svemogući i milosrdni Gospod! Amen.
Sveć. : Bože, obazri se na nas i oživi nas!
Služ. : I narod će se Tvoj veseliti u tebi.
Sveć. : Pokaži nam, Gospode, milosrđe svoje!
Služ. : I spasenje svoje daj nam!
Sveć. : Gospode, usliši molitvu moju!
Služ. : I vapaj moj k Tebi da dođe!
Sveć. : Gospod s vama!
Služ. : I s duhom tvojim!

Uzlazeći do žrtvenika moli svećenik ovu poniznu molitvu:

POMOLIMO SE. Uzmi od nas, molimo te, Gospode, bezakonja naša, da budemo dostojni ući u svetinju nad svetinjama čistih srdaca. Po Kristu Gospodu našem.
Molimo te, Gospode, za zasluge svetih tvojih, (*cjeliva nasred žrtvenika*) kojih se moći ovdje nalaze i sviju svetih, da se dostojiš otpustiti sve grijehe moje. Amen.
PRISTUP. Pravednik cvast će kao paoma; kao cedar libanski umnožit će se; zasađen u domu Gospodnjemu u dvorima Boga našega.
Dobro je ispovijedati Gospoda i pjevati imenu tvojemu, Višnji! Slava Ocu... Pravednik...
Sveć. : Gospode pomiluj!
Služ. : Gospode pomiluj!

Sveć.: Gospode pomiluj!
Služ.: Kriste pomiluj!
Sveć.: Kriste pomiluj!
Služ.: Kriste pomiluj!
Sveć.: Gospode pomiluj!
Služ.: Gospode pomiluj!
Sveć.: Gospode pomiluj!

SLAVA NA VISINI BOGU, i na zemlji mir ljudima dobre volje. Hvalimo te, Blagosivljamo te. Klanjamo ti se. Slavimo te. Zahvaljujemo ti radi velike slave tvoje, Gospode, Bože, Kralju nebeski, Bože Oče svemogući, Gospode, Sine jedinorođeni Isuse Kriste, Gospode Bože, Jaganjče Božji, Sine Očev, Koji odnimaš grijehe svijeta, pomiluj nas! Koji odnimaš grijehe svijeta, primi molitvu našu! Koji sjediš s desne Ocu, pomiluj nas! Jer ti si sam svet, ti si sam Gospod, ti sam Višnji, Isuse Kriste, sa Svetim Duhom u slavi Boga Oca. Amen.

Tada svećenik poljubi oltar i zaželi puku:

GOSPOD S VAMA! I s Duhom Tvojim.

POMOLIMO SE!

MOLITVA. Molimo Te, Gospode, da nam pomognu zasluge zaručnika presvete Majke tvoje, da zadobijemo njegovim zagovorom, što svojom slaboćom postići ne možemo. Koji živiš i kraljuješ, Bog po sve vijeke vijekova. Amen.

ČITANJE KNJIGE MUDROSTI. (45, 1—6.) Mio bijaše Bogu i ljudima. Spomen je njegov u blagoslovu. Slavu mu dade kao svecima, i uzveliča ga za strah neprijateljima, i riječi njegovom utaži nakaze. Proslavi ga pred kraljevima, i dade mu zapovijesti za narod svoj. I pokaza mu slavu svoju. Za vjeru njegovu i blagost posveti ga, i izabra ga od svega ljudstva; jer ću njega i glas njegov, i uvede ga u oblak. I preda mu zapovijesti u zakon života i nastava.

NA STEPENICAMA. Ps. 20. Gospode, pretekao si ga blagoslovima slatkim, metnuo si na glavu njegovu vijenac od dragoga kamena. Života iska u tebe, i dade mu dužinu dana u vijek vijeka. Pravednik cvast će kao paoma, i kao cedar libanski umnožit će se.

BLAGO ČOVJEKU, KOJI SE BOGA BOJI, zapovijesti žudi veoma. Silno na zemlji bit će sjeme njegovo, rod pravednih, blagoslovit će se. Slava i bogatstvo u domu njegovu, i pravda njegova ostaje u vijek vijekova.

(u sredini oltara):

Očisti srce moje i usne moje, svemogući Bože, koji si očistio usne Izaije proroka kamečkom ognjenim; tako me svojim blagim pomilovanjem izvoli očistiti, da

sveto evanđelje tvoje dostojno uzmognem naviješćivati. Po Kristu Gospodu našem. Amen.

Dostoj se, Gospode, blagosloviti. Gospod neka bude u srcu mojem i na usnama mojim, da dostojno i prikladno naviješćujem evanđelje njegovo. Amen.

Sveć.: Gospod s vama!

Služ.: I s Duhom tvojim!

SLIJEDI SV. EVANĐELJE PO MATEJU. (1, 18-21.). Kad je Marija, mati Isusova, bila zaručena za Josipa, prije nego se sastaše, nađe se, da je trudna od Duha Svetoga. A Josip, muž njezin, budući pravedan i ne hoteći je sramotiti, namisli je potajno napustiti. No kad on tako pomisli, gle, anđeo Gospodnji javi mu se u snu govoreći: Josipe, sine Davidov! Ne boj se uzeti Marije žene svoje; jer ono što se u njoj začelo, od Duha je Svetoga; pa će roditi Sina i nadjeni mu ime Isus, jer će on izbaviti narod svoj od grijeha njegovih.

Služ.: Slava tebi kriste!

VJERUJEM u jedinoga Boga, Oca svemogućega, stvoritelja neba i zemlje, svega vidljiva i nevidljiva. I u jednoga Gospoda Isusa Krista, Sina Božjega jedinorođenoga. I od Oca rođenoga prije svih vijekova, Boga od Boga, svijetlost od svijetlosti, Boga pravoga od Boga pravoga, nestvorenoga,

jednobitnoga Ocu, po kojemu je sve stvoreno. Koji radi nas ljudi i radi našega spasenja siđe s nebesa. (*Pokleknuvši*). I utjelovi se po Duhu Svetom od Marije Djevice i postade čovjek. Raspet također za nas pod Poncijem Pilatom, mučen i pokopan. I uskrsnu treći dan po Pismima. I uziđe na nebo; sjedi s desna Ocu. I opet će doći sa slavom suditi žive i mrtve, i njegovu kraljevstvu ne će biti kraja. I u Duha Svetoga, Gospoda i životvorca, koji od Oca i Sina izlazi. Koji se s Ocem i Sinom skupno časti i zajedno slavi; koji je govorio kroz proroke. I u jednu svetu, katoličku i apostolsku Crkvu. Ispovijedam jedno krštenje za otpuštenje grijeha. I čekam uskrsnuće mrtvih i život budućega vijeka. Amen.

Sveć.: Gospod s vama.

Služ.: I s duhom tvojim!

PRIKAZANJE. Ps. 88.

Sveć.: Istina moja i milost moja s njime je, i u ime moje uzvisit će se moć njegova.

3. Otkrivši svećenik kalež uzme pozlaćenu platicu (patenu) s hostijom, podigne je objema rukama pred sobom nešto u vis i moli:

Primi sveti Oče, svemogući vječni Bože, ovu neoskvrnjenu žrtvu, koju ja, nedostojni sluga tvoj, prinosim tebi, Bogu

svojemu živome i istinitome, za bezbrojne grijehe i uvrijede i nemarnosti svoje i za sve vjerne kršćane žive i mrtve: da meni i njima bude na spasenje u život vječni. Amen.

(Položivši misnik prikazanu hostiju na tjelesnik (to je povošteno i dobro uglačano platno, na koje treba da se metne presveto tijelo Isusovo), a pliticu na oltar ispod tjelesnika, pođe na stranu Poslanice, ulije u kalež vina i primiješa nekoliko kapi vode, govoreći:)

Bože, koji si dostojanstvo bivstva čovječjega divno sazdao i divnije obnovio, daj, da mi otajstvom ove vode i vina budemo zajedničari božanstva Onoga, koji se udostojao biti dionikom našega čovječanstva, Isus Krist, Sin Tvoj, Gospod naš, koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga, Bog, u sve vijeke vijekova. Amen.

(Vrativši se na sredinu žrtvenika podigne svećenik kalež i moli gledajući križ na oltaru:)

Prinosimo ti, Gospode, čašu spasenja, tvoju moleći blagodat, da uziđe s ugodnim mirisom pred lice božanskoga veličanstva tvojega za naše i svega kolikoga svijeta spasenje. Amen. (*Sagnuvši se duboko, moli*:) U duhu poniznosti i u srcu skrušenome daj nas ti primi, Gospode, i tako neka bude danas naša žrtva pred tobom, da ugodi tebi, Gospode Bože.

Dođi posvetitelju svemogući, vječni Bože i blagoslovi ovu žrtvu pripravljenu tvojemu svetom imenu.

(Uspravivši se učini svećenik znak sv. križa nad darovima i ide na stranu Poslanice da umije ruke.)

Umivat ću ruke svoje s nevinima i obilazit ću oltar tvoj Gospode. Da čujem glas hvale i kazujem sva divna djela tvoja. Gospode, zamilovao sam ljepotu doma tvojega i mjesto naselja slave tvoje. Ne pogubi, Bože duše moje s bezbožnicima i s krvopilcima života mojega! Kojima su u rukama bezakonja, desnica je njihova puna mita. A ja sam hodio u prostosti svojoj; izbavi me, smiluj se na mene! Noga moja stade na putu pravom; na skupštinama blagosivljat ću te Gospode. Slava Ocu...

(Zatim u sredini žrtvenika ponešto prignut moli):

Primi sveta Trojice, ovaj prinos, koji ti prikazujemo za spomen muke, uskrsnuća i uzašašća Isusa Krista, Gospodina našega, i na čast blažene Marije vazda Djevice i blaženoga Ivana Krstitelja i svetih apostola Petra i Pavla i ovih... i svih svetih, da njima uspije na čast, a nama na spasenje; da se oni dostoje posredovati za nas na nebesima, kojih spomen činimo na zemlji. Po istom Kristu Gospodu našem. Amen.

8. Sada svećenik, prije nego će prijeći na pravo žrtvovanje, cjeljuje oltar i obraća se još jednom k vjernicima:

MOLITE SE, BRAĆO, (*pa nastavi tiše*): da moja i vaša žrtva prijatna bude kod Boga, Oca svemogućega.

(Služitelj odgovara:)

Služ.: Neka primi Gospod žrtvu iz ruku tvojih u hvalu i slavu imena svojega, na korist također našu i svekolike svoje svete Crkve. *Svećenik odgovara tiho*: Amen.

TAJNA. *Susc.*: Vraćamo ti, Gospodine, dugovanje naše službe, priklonito moleći, da zagovorom blaženoga Josipa, zaručnika Roditeljice Sina tvojega Isusa Krista, Gospodina našega, čuvaš u nama darove svoje, radi kojega časne svetkovine tebi žrtvujemo žrtvu hvale. Po istom Gospodu.. Bog u sve vijeke vijekova. *Služ*: Amen.

Sveć.: Gospod s vama.

Služ.: I s duhom trojim.

Sveć.: Gore srca.

Služ.: Imamo kod Gospoda.

Sveć.: Hvalu uzdajmo Gospodu Bogu našemu.

Služ.: Dostojno je i pravedno.

PREDSLOVLJE SV. JOSIPA.

Sveć.: U istinu dostojno i pravedno je, pravo i spasonosno, da ti svagda i svagdje

hvale uzdajemo, Gospode, sveti Oče, svemogući, vječni Bože, i da te na svetkovinu blaženoga Josipa veličamo dužnim pjesmama, blagosivljemo i dičimo. Jer ti si ovog pravednog muža Bogorodici Djevici dao za zaručnika, i vjernoga i mudroga slugu postavio nad porodicom svojom, da Jedinorođenca tvojega, koji je začet osjenom Duha Svetoga, kao otac čuva, Isusa Krista, Gospoda našega. Po kojem veličanstvo tvoje hvale anđeli, klanjaju se gospodstva, tresu se vlasti. Nebesa i nebeske sile i blaženi serafini zadružnim klicanjem zajedno slave. S kojima da i naše glase pripustiti zapovijediš, molimo poniznim ispovijedanjem govoreći:

Svet, svet, svet Gospod Bog nad vojskama. Puna su nebesa i zemlja slave tvoje Hosana u visini. Blagosloven, koji dolazi u ime Gospodnje. Hosaną u visini.

ČIN MISE.

Kad svećenik domoli „Svet" podigne oči i ruke k nebu, a onda se duboko sagne i moli tiho:

Tebe dakle preblagi Oče, po Isusu Kristu, Sinu tvojemu, Gospodu našemu, smjerno molimo i ištemo (*poljubi oltar*) da milostivo primiš i blagosloviš ove † darove, ove † poklone, ove † svete, neoskvrnjene žrtve, koje ti prinosimo prije svega za Crkvu tvoju svetu katoličku, da ju

se dostojiš po svemu svijetu umiriti, zakriliti, ujediniti i upravljati zajedno sa slugom tvojim papom našim... i s (nad) biskupom našim ... i sa svim pravovjernim priznavaocima katoličke i apostolske vjere.

(Spomenuvši se općenih potreba sv. Crkve sjeća se misnik u „spomenu za žive" i svih pojedinačnih potreba, želja i nevolja živih vjernika.)

Spomeni se, Gospode, sluga i službenica svojih . . . i sviju prisutnih, kojima ti poznaješ vjeru i poznaješ bogoljubnost, za koje ti prinosimo, ili koji ti prinose ovu žrtvu hvale za sebe i za sve svoje, za otkup duša svojih, za nadu spasenja i zdravlja svojega, i tebi zavjete daju svoje, Bogu vječnomu, živomu i pravomu.

U zajednici budući i spomen poštujući najprije slavne vazda Djevice Marije, Roditeljice Boga i Gospoda našega Isusa Krista; pa i blaženih apostola i mučenika tvojih, Petra i Pavla, Andrije, Jakova, Ivana, Tome, Jakova, Filipa, Bartolomeja, Mateja, Šimuna, Tadeja, Lina, Kleta, Klementa, Ksista, Kornelija, Ciprijana, Lovrenca, Hrisogona, Ivana i Pavla, Kuzme i Damjana, i svih svetih tvojih, da njihovim zaslugama i molitvama dopustiš, da se u svačemu utvrđujemo pomoću tvoje zaštite. Po istom Kristu Gospodu našemu. Amen.

(Upirući se na blagost Božju i na zaštitu nebeskih dvorjanika, koja naknađuje nedostatak naših zasluga, započinje svećenik svečanu posvetu žrtve. On metne ruke nad žrtvene darove i time ih prinosi Gospodu namjesto sebe i namjesto ljudi sviju, a ujedno i prenosi na njih sve grijehe, ali i sve molbe svoje i naroda svoga. Isus je uzeo na se naše grijehe; on nosi naša bdezakonja!)

Ovaj dakle prinos službe naše i sve obitelji svoje molimo, Gospode, da umilostivljen primiš i dane naše u svomu miru da razrediš i da zapovijediš, da se od vječnoga osuđenja izbavimo i izabranih tvojih se stadu pribrojimo. Po Kristu Bospodu našemu. Amen.

PRETVORBA.

Ovu žrtvu, ti, Bože, u svemu molimo, udostoj se učiniti blago † slovljenu, namije† njenu, odo † brenu, razložnu i prijatnu da nam postanu Tije † lo i † Krv preljubljenoga Sina tvojega, Gospoda našega Isusa Krista.

Koji, dan prije nego će trpjeti uze hljeb u svete i časne ruke svoje i podigavši oči na nebo k tebi Bogu Ocu svojemu svemogućemu, tebi zahvali, blago † slovi, prelomi i dade učenicima svojim govoreći: Uzmite i blagujte od ovoga svi:

JER OVO JE TIJELO MOJE.

Tako isto po večeri uzevši i ovu preslavnu čašu u svete i časne ruke svoje opet tebi

zahvali, blago † slovi i dade učenicima svojim govoreći: Uzmite i pijte iz nje svi: *JER OVO JE ČAŠA KRVI MOJE NOVOGA I VJEČNOGA ZAVJETA, TAJNA VJERE, KOJA ĆE SE ZA VAS I ZA MNOGE PROLITI NA OTPUŠTENJE GRIJEHA.*

Kolikogod puta ovo budete činili činit ćete meni na spomen.

Zato spominjući se Gospode, mi sluge tvoji, ali i narod tvoj sveti, istoga Sina tvojega, Gospoda našega, tako blažene muke kao što i uskrsnuća od podzemnih a i na nebesa slavnoga uzašašća prinosimo preslavnomu veličanstvu tvojemu od tvojih darova i poklona žrtvu † čistu, žrtvu † svetu, žrtvu † neoskvrnjenu, hljeb † sveti života vječnoga i čašu † spasa vječnoga.

Na ove se žrtvene darove dostoj pogledati milostivim i vedrim licem i primiti ih, kao što si se dostojao primiti milostivo poklone pravednoga sluge svojega Abela i žrtvu patrijarhe našega Abrahama i koju ti prinese veliki svećenik tvoj Melhisedek, svetu žrtvu, neoskvrnjeni prinos.

(Zato moli duboko sagnut):

Smjerno te molimo, svemogući Bože, zapovijedi, da ovo donesu ruke svetoga anđela tvojega na uzvišeni žrtvenik tvoj, pred božansko veličanstvo tvoje, da svikolici, koji uzblagujemo od pričešća ovoga

žrtvenika presveto Tije † lo, i † Krv Sina tvojega, svakoga se blagoslova nebeskoga i milosti napunimo. Po istom Kristu Gospodu našemu. Amen.

(Prije pretvorbe preporučila je sv. Crkva milosrđu Božjem žive vjernike. A sada, kad na oltaru leži tajanstveno žrtvovano Jagnje, spominje se sv. Crkva vjernih mrtvih i moli se za njih.)

Spomeni se također, Gospode, sluga i službenica svojih N. N., koji otidoše pred nama sa znamenjem vjere, i spavaju u snu mira... Njima, Gospode, i svima, koji u Kristu počivaju, molimo da podaš mjesto rashlade, svijetlosti i mira. Po istom Kristu Gospodu našem.

(Sjeti se svojih pokojnika!)

I nama, griješnicima, slugama tvojim, koji se uzdaju u mnoštvo pomilovanja tvojih, dostoj se podati neki dio i zajednicu s tvojim svetim apostolima i mučenicima: s Ivanom, Stjepanom, Barnabom, Ignatijem, Aleksandrom, Marcelinom, Petrom, Felicitom, Perpetuom, Agatom, Lucijom, Agnetom, Cecilijom, Anastazijom i svim svetima tvojim, u kojih službu molimo pripusti nas ne kao procjenitelj zasluge, nego darivalac proštenja. Po Kristu Gospodu našem, po kojemu svaka, Gospode, vazda dobra stvaraš, posveću † ješ, oživlja † vaš, blago † sivljaš i podaješ nama. Po † njemu. I s † njime i u † njemu

jest tebi Bogu Ocu † svemogućemu u jedinstvu Duha † Svetoga svaka čast i slava. Po sve vijeke vijekova. Amen.

SV. PRIČEST.

Priprava na sv. Pričest.

POMOLIMO SE. Zapovijestima spasonosnim opomenuti i božanskom naukom poučeni usuđujemo se govoriti.

Oče naš, koji jesi na nebesima...

Izbavi nas, molimo, Gospode, sviju zala prošastih, sadanjih i budućih, i odvjetovanjem blažene i slavne vazda Djevice Bogorodice Marije, blaženim apostolima tvojim Petrom i Pavlom i Andrijom i svim svetima (*prekrsti se patenom i poljubi je*) podaj milostivo mir u naše dane, da moću milosrđa tvojega pomagani od grijeha budemo vazda slobodni i svake smetnje bezbjedni. Po istom Gospodu našemu Isusu Kristu Sinu tvojemu, koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga. Bog.

Po sve vijeke vijekova.

Služ.: Amen.

Sveć.: Mir Gospodnji neka bude vazda s vama.

Služ.: I s duhom tvojim.

Sveć.: Ovo miješanje i posvećenje tijela i krvi Gospoda našega Isusa Krista neka bude nama, koji ga primamo, u život vječni. Amen.

Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, pomiluj nas.

Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta. pomiluj nas.

Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, daruj nam mir.

Gospode Isuse Kriste, koji si rekao apostolima svojim: Mir vam ostavljam, mir svoj dajem vam; ne obziri se na grijehe moje, nego na vjeru Crkve svoje, i nju po volji svojoj dostoj se umiriti i ujediniti: koji živiš i kraljuješ Bog po sve vijeke vijekova. Amen.

Gospode Isuse Kriste, Sine Boga živoga, koji si od volje Očeve i sudjelovanjem Sv. Duha oživio smrću svojom svijet, izbavi me ovijem presvetim Tijelom i Krvlju svojom od svijeh bezakonja mojih i od svakoga zla; i daj mi, da za tvoje vazda zapovijedi prijanjam, i nedopusti, da se ikada s tobom rastavim; koji s istim Bogom Ocem i Duhom Svetim živiš i kraljuješ Bog u vijeke vijekova. Amen.

Blagovanje Tijela tvojega, Gospode Isuse Kriste, koje ja nedostojan primiti preduzimam, neka mi ne bude na sud i osuđenje, nego neka mi bude po milosti tvojoj za obranu duši i tijelu i za lijek, koji treba primiti; koji živiš i kraljuješ s Bogom Ocem u jedinstvu Duha Svetoga po sve vijeke vijekova. Amen.

(Svećenik se pokloni Gospodu prignuvši desno koljeno i uzme u ruke sv. hostiju, govoreći :)

HLJEB nebeski uzet ću i prizvat ću ime Gospodnje.

(Onda se ponizno sagne te u ljevici držeći sv. hostiju i zlatnu pliticu a desnicom bijući se u grudi govori do tri puta s evanđeoskim satnikom :)

GOSPODE nijesam dostojan, da uđeš pod krov moj, nego reci samo riječ, i ozdravit će duša moja. (3 put.)

(Po tom uzme svećenik Tijelo Gospodnje u desnicu načini njime znamenje sv. križa govoreći :

TIJELO Gospoda našega Isusa Krista neka čuva dušu moju na život vječni. Amen.

(Primi s na dubljim poštovanjem Tijelo Gospodnje.)

(Nakon kratkoga klanjanja otkrije svećenik kalež, pokloni se presvetoj Krvi sagnuvši koljenom i moli sa psalmistom :)

ŠTO da vratim Gospodu za sve, što mi je učinio ?

(Skupivši međutim na plitici sitne čestice svete hostije, razasute po tjelesniku i pustivši ih sve u kalež, podigne ga malo i produži molitvu sa psalmistom :)

UZET ću čašu spasenja i prizvat ću ime Gospodnje. Hvaleći prizvat ću Gospoda i izbavit ću se od neprijatelja svojih.

(Prekrstivši se kaležem moli :)

KRV Gospoda našega Isusa Krista neka čuva dušu moju u život vječni. Amen.

(Po tomu pije dragocjenu Krv Isusovu metnuvši pred lice, a ispod kaleža zlatnu pliticu, da ne bi koja kap pala.

Sv. Pričest završuje se čišćenjem kaleža i prstiju, koji su došli u doticaj s presvetom hostijom. To se čini zato, da ne ostane na prstima ni jedna čestica presvetoga Tijela Spasiteljeva. a u lakežu ni kapljica presvete Krvi.

Najprije se kalež opere vinom, a svećenik moli kod toga :)

ŠTO ustima primismo, Gospode, da prihvatimo čistom dušom ; i od dara vremenitoga neka nam bude lijek vjekoviti.

(Zatim opere svećenik prste i kalež vinom i vodom i ispije moleći :)

TIJELO tvoje, Gospode, koje primih, i krv, koju sam pio, neka prione za srce moje, i podaj, da u meni ne ostane ljaga bezakonja ; koga potkrijepiše čiste i svete tajne ; koji živiš i kraljuješ u vijeke vijekova. Amen.

Več.: Gospod s vama !
Služ.: I s duhom tvojim !

POPRIČESNA.

Več.: POMOLIMO SE.

Bliz budi nama, molimo, milosrdni Bože, i po zagovoru blaženog Josipa, priznava-

oca, ublažen, čuvaj tvoje darove u nama. Po Gospodu našem . . . *Služ.*: Amen.

Sveć.: Gospod s vama.

Služ.: I s duhom tvojim.

Sveć.: *IDITE, MISA JE !*

Služ.: Bogu hvala.

Sveć.: *NEKA* ti bude milo, sveta Trojice djelo službe moje i podaj, da žrtva, što je prinesoh očima tvojega veličanstva bude prijatna tebi, a meni i svima, za koje sam je prinesao, bude na umir. Po Kristu Gospodu našem. Amen.

Blagoslovio vas svemogući Bog Otac Sin i Duh Sveti.

Služ.; Amen.

Sveć.: *POČETAK SV. EVANĐELJA PO IVANU.* I, 1-14.

Služ. : Slava tebi Gospode.

Sveć. : U početku bijaše riječ, i riječ bijaše u Boga, i Bog bijaše riječ. Ova bijaše u početku u Boga. Sve je kroz nju postalo, i bez nje nije ništa postalo. što je postalo. U njoj bijaše život, i život bijaše svijetlost ljudima. I svijetlost se u tami svijetli i tama je ne obuze. Poslan bi čovjek od Boga, kojemu bijaše ime Ivan. Ovaj dođe za svjedočanstvo, da svjedoči za svijetlost, da svi vjeruju. On ne bješe svijetlost, nego da svjedoči za svijetlost. Bijaše svijetlost istinita, koja obasjava svakoga čovjeka, koji dolazi na ovaj svijet.

Na svijetu bješe, i svijet kroza nj posta, i svijet ga ne pozna. K svojima dođe, i svoji ga ne primiše. A koji ga primiše, dade im vlast da budu sinovi Božji, onima koji vjeruju u ime njegovo, koji se ne rodiše od krvi, ni od pohote tjelesne, ni od pohote muževlje, nego od Boga. I riječ tijelom postade i prebiva među nama, i vidjesmo slavu njegovu, slavu kao jedinorođenoga od Oca puna, milosti i istine.

Služ. : Bogu hvala.

Sv. misa na svečanost sv. Josipa.

(Srijeda iza II. nedjelje po Uskrsu.)

(Pristupne molitve kao i kod Mise na Josipovo.)

Pristup. (Ps. 32.). Pomoćnik i zaštitnik naš je Gospodin: u njem će se veseliti srce naše, i u njegovo ćemo se sveto ime pouzdati, alleluja, alleluja, alleluja.

(Ps. 79.). Koji kraljuješ Izraelom, pri-teci: koji vodiš kao ovcu Josipa. Slava Ocu... Pomoćnik i zaštitnik...

GOSPODE POMILUJ! i SLAVA.

(Kao na Josipovo.)

Sv. Gospodin s vama.

SL. I s duhom tvojim.

SV. POMOLIMO SE. Bože, koji si se u neiskazanoj providnosti svojoj udostojao blaženoga Josipa odabrati zaručnikom presvete Majke svoje: daj molimo te; da koji ga kao zaštitnika slavimo na zemlji, zagovornikom zavrijedimo imati na

nebesima: Koji živiš i kraljuješ s Ocem u jedinstvu Duha Svetoga Bog po sve vijeke vijekova.

Sl. Amen.

ČITANJE KNJIGE POSTANKA.

Sin je od prirastanja Josip, sin od prirastanja, krasan na pogled; kćeri istrčaše na zid. Ali ga rascvijeljiše i obružiše i zavidješe mu, koji strijele nose. Luk se njegov oprije na Jakoga, i razdriješe se veze mišicama ruku njegovih po rukama Mogućega Jakobova, odakle posta pastir, kamen Izraelu. Bog će otaca biti pomoćnik tvoj, i svemogući će te blagosloviti blagoslovima iz bezdana, koji je odozdo, blagoslovima od grudiju i od utrobe. Blagoslovi oca tvojega ukrijepljeni su blagoslovima otaca njegovih, dokle dođe želja bregova vječnih; neka bude nad glavom Josipovom i nad tjemenom Nazareja između braće svoje.

Sl. Bogu hvala.

(*Na stepenicama.*) Alleluja, alleluja.

R. Iz kakove će god nevolje vapiti k meni, uslišat ću ih, i bit ću njihovim zaštitnikom uvijek.

Alleluja.

O. Učini, Josipe, da nedužno provodimo život: i da bude vazda tvojom zaštitom osiguran. Alleluja.

(Kao na Josipovo.)

EVANĐELJE.

Sv. Gospod s vama.
Sl. I s duhom tvojim.
Sv. Slijedi sveto evanđelje po Luci.
Sl. Slava tebi, Gospodine.
Sv. U ono vrijeme: Kad se krsti sav narod, i pošto se Isus krsti, i moljaše se otvori se nebo, i siđe na njega Duh Sveti kao golub u tjelesnom obliku, i dođe glas s neba: Ti si Sin moj ljubazni, i ti si po mojoj volji. I sam Isus imao je, kad započe, oko trideset godina, i bio je, za koga su mislili, da je sin Josipov.
Sl. Slava tebi, Kriste.

VJEROVANJE. (Kao na Josipovo).

PRIKAZANJE.

Sv. Gospod s Vama.
Sl. I s duhom tvojim.
Sv. *POMOLIMO SE.* (Ps. 147.) Hvali Jeruzaleme Gospodina: jer je učvrstio prijevornice vratiju tvojih, blagoslovio je sinove tvoje u tebi, alleluja, alleluja.
(Dalje sve kao na Josipovo.)

SKROVNA MOLITVA. Zaštitom zaručnika presvete Majke tvoje pomagani molimo, Gospodine, blagost tvoju: da učiniš, te naša srca prezru sve, što je zemaljsko, i da tebe pravoga Boga ljube savršenom ljubavi: Koji živiš i kraljuješ...
(Predslavlje i sve dalje kao na Josipovo.)

PRIČESNA. (Mat. 1. 16.) A Jakob rodi Josipa, muža Marije, od koje se rodi Isus, koji se zove Krist.
Sv. Gospod s vama.
Sl. I s duhom tvojim.

POPRIČESNA.

Sv. *POMOLIMO SE.* Okrepljeni izvorom božanskoga dara, molimo te, Gospodine Bože naš: da, kako činiš, te se radujemo radi zaštite blaženoga Josipa; tako, da nas po njegovim zaslugama i zagovoru učiniš dionicima nebeske slave. Po Gospodinu našem Isusu Kristu, koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga, Bog po sve vijeke vijekova.
Sl. Amen.

(Ostalo kao kod Mise na Josipovo.)

Molitve za sv. ispovijed.

(Ove su molitve uređene prema službeno propisanome molitveniku „Kruh nebeski".)

Molitva prije ispitivanja savjesti.

Predobri moj nebeski Oče, gle opet sagriješih nebu i tebi, i nijesam vrijedan nazvati se sin tvoj. A smijem li doći preda te, Bože, pravedni suče? Opet sam ti se iznevjerio i opet sam prestupio zapovijedi tvoje. Kod zadnje ispovijedi čvrsto sam odlučio, da ću se popraviti, te svakoga i najmanjega grijeha brižno čuvati. Pa kako sam slabo ispunio, što sam ti tako čvrsto obećao!

Ranjena moja i okaljana savjest puno me muči i jako me peče. Teško breme grijeha tišti mi nemirnu dušu. Jedva smijem oči svoje uzdignuti k tebi, svemogući vječni Bože. Gotovo ne bih smio doći preda te, ni s tobom govoriti, kad ne bih znao, da si ti dobar i milosrdan Otac, koji se svakomu smiluješ i svakomu praštaš; kad ne bih znao, da je veće milosrđe tvoje, nego li su zloće moje. Znam, da si ti onaj Otac, koji s veseljem prima

izgubljenoga sina, kada se k tebi vraća; jer ne ćeš smrti griješnika, nego da se obrati i živi.

Jest, to me napunja ufanjem, te ću ustati i vratiti se k tebi, predobri Oče! Gle, pripravan sam učiniti sve, što god hoćeš, da još jednom dobijem oproštenje grijeha i milost tvoju.

Potanko ću sada ispitati, što sam sagriješio od zadnje ispovijedi. O moj Bože! Ti znaš sve, što i kako i koliko puta sagriješih; pomozi mi dakle svojom svemogućom milošću, da čisto i potanko ispitam savjest svoju. Pošalji mi Duha Svetoga svoga, da me rasvijetli, te uzmognem pravo upoznati veličinu i broj svojih grijeha i za njih se skrušeno pokajati. Za to te molim u ime Isusa Krista, Sina tvoga. Amen.

I tebe molim, o prečista Djevice i Majko Božja Marijo, jer si utočište svih raskajanih griješnika. Svojim mogućim zagovorom kod Boga budi mi u pomoći, da me Duh Sveti rasvijetli, te uzmognem sve svoje grijehe pravo spoznati, od srca se za njih pokajati, iskreno ih ispovijediti i njihovo oproštenje zadobiti. Amen.

Ispitivanje savjesti.

Sada pomno i potanko — ali ne strašljivo — ispitaj savjest; osobito ako se već dugo vremena nijesi ispovijedio, ili ako hoćeš o

cijelom životu učiniti veliku ispovijed. Čuvaj se, da iz nemarnosti ne bi opazio svojih grijeha, te ih po tom i u spovijedi ispustio. Zamoli ispovijednika, da ti pomogne, te se lijepo ispovijediš. Da pak lakše uzmogneš savjest ispitati, evo ti naputka, kako se imaš ispitivati o zapovijedima Božjim i crkvenim i o dužnostima svojega staleža.

Najprije se pitaj:

1. Kad si se zadnji put ispovijedio? Jesi li zatajio koji smrtni grijeh? 3. Jesi li se onda iskreno pokajao za svoje grijehe i odlučio, da ih ne ćeš više počiniti? 4. Jesi li se u smrtnom grijehu pričestio? Je li to bilo o Uskrsu? 5. Jesi li točno ovršio naloženu pokoru? 6. Jesi li, koliko si mogao, popravio štetu, koju si nanio bližnjemu svomu?

Sad razmisli u sebi svoje grijehe!

1. Prođi u pameti zapovijedi Božje i crkvene, i glavne grijehe i ozbiljno se pitaj: da li si sagriješio mišlju i željom, riječju i djelom ili zanemarivanjem? 2. Promisli, da li si krivac tuđih grijeha i da li si ispunjao dužnosti svoga staleža? 3. Ako si po nesreći počinio smrtni hrijeha, tada se pitaj za njihov broj i za sve okolnosti, koje mijenjaju vrst grijeha! Razmisli, da li si smrtno sagriješio svaki dan, svaki tjedan, svaki mjesec — i koliko puta na dan, u tjednu, u mjesecu!

Istom sada posluži se slijedećim ispitivanjem savjesti, da se lakše sjetiš kojega grijeha, što si ga možda zaboravio, premda si ga u istinu počinio.

PROTIV DESET ZAPOVIJEDI BOŽJIH.

Protiv prve zapovijedi: Jesi li svojevoljno sumnjao o vjeri? Jesi li rado slušao ili čitao što protiv vjere? Jesi li zanemario pouku u vjeri? Jesi li mrmljao protiv Boga? Jesi li bio praznovjeran? Jesi li nepobožno molio? Jesi li svagdašnje molitve propustio? Jesi li iz krivog srama propustio koju pobožnost?

Protiv druge zapovijedi: Jesi li se podrugivao svetim stvarima? Jesi li lakoumno ili u srditosti izušćivao sveta imena? Jesi li kleo, psovao? Jesi li se bez potrebe ili si se dapače krivo zakleo (prisegao)?

Protiv treće zapovijedi: Jesi li u nedjelju ili blagdane radio bez potrebe težačke poslove? Jesi li svojom krivnjom propustio u nedjelju ili u blagdane svetu Misu? Jesi li svojom krivnjom došao prekasno u nedjelju ili u blagdan k sv. Misi? Jesi li u crkvi bio rastresen, nepristojan?

Protiv četvrte zapovijedi: Jesi li roditelje i poglavare uvijek slušao? Jesi li im prkosio? Jesi li im zlo želio? Jesi li ih žalostio, srdio? Jesi li se za njih molio?

Roditelji i gospodari neka se pitaju:

Kako su skrbili za djecu? Jesu li ih premalo ili previše kaznili? Jesu li se skrbili za njihovu potrebitu pouku u kršćanskom nauku? Jesu li ih putili na molitvu, na primanje sv. sakramenata, slali k službi Božjoj? Jesu li pazili, kako se vladaju u crkvi i drugdje? Jesu li im branili sa zlima se družiti? Jesu li ih kleli? Pred njima ružno govorili ili što nepodobno učinili? Jesu li im dali dobar izgled?

Protiv p e t e zapovijedi: Jesi li sebi ili bližnjemu naškodio iz zlobe ili lakoumlja na zdravlju ili životu? Jesi li svoj ili bližnjega život bez potrebe pogibli izvrgavao? Jesi li bio umjeren u jelu i pilu? Jesi li sebi ili bližnjemu smrt želio? Jesi li krivac čijoj smrti? Jesi li koga na grijeh zaveo, i na koji? Jesi li koga sablaznio? Jesi li se brižno čuvao sablažnjivih prigoda? Jesi li nastojao, da danu sablazan popraviš?

Protiv š e s t e i d e v e t e zapovijedi: Jesi li hotimice mislio besramno? Jesi li hotimice želio vidjeti, čuti ili činiti što besramno? Jesi li što besramno govorio ili ružne pjesme pjevao? Jesi li rado što besramno slušao, čitao ili drugima čitati dao? Jesi li dragovoljno što besramno gledao? Jesi li što besramno učinio? Sam ili s drugim? S istim ili s drugim spolom? Jesi li što na sebi besramno dopustio od drugih? Jesi li koga na nečistoću nagovarao ili silio? Jesi li bio stidljiv očima i čuvao se radoznalih pogleda, što bi moglo uzbuditi nečiste misli i želje? Jesi li se čuvao osobe i mjesta, gdje je čistoća u pogibli? Jesi li imao nevaljalih misli i želja glede udatih osoba, ili si takva djela s njima počinio? Jesi li na ispovijedi takav grijeh zatajio, umanjio? Imade li i posljedica tvojega grijeha?

Koji je u ženidbenom staležu, neka se pita: Je li održao ženidbenu čistoću? Je li očuvao ženidbenu vjernost?...

Protiv s e d m e i d e s e t e zapovijedi: Jesi li kome naškodio na imetku, što ukrao ili na silu oteo? Što i koliko? Jesi li što uzeo iz crkve ili s koga drugoga svetoga mjesta?

Jesi li koga prevario pri kupnji, mjeri, prodaji? Jesi li što ukradeno primio? Jesi li nađeno ili uzajmljeno pridržao? Jesi li komu štetu nanio u polju, vinogradu, livadi, šumi?... Jesi li tuđe dobro povratio?

Protiv o s m e zapovijedi: Jesi li lagao? time drugima naškodio? Jesi li o drugima bez uzroka sumnjao što griješno? Jesi li druge potvarao? Jesi li tuđe pogriješke bez potrebe otkrivao? Jesi li se krivo zakleo (prisegao)? Jesi li drugoga ogovarao, klevetao? pred više osoba to učinio? Jesi li opozvao, što si krivo rekao i učinjenu štetu naknadio?...

PROTIV ZAPOVIJEDI CRKVENIH.

Jesi li postio i ne mrsio u zapovijedne posne i nemrsne dane? Jesi li zanemario naređenu svetu ispovijed i pričest, naime o Uskrsu? Jesi li se nevaljano ispovijedio? Jesi li točno ispitivao savjest? Jesi li kazao i broj smrtnih grijeha? Jesi li se za grijehe skrušeno pokajao? Jesi li imao čvrstu odluku popraviti se i više ne griješiti? Jesi li koji smrtni grijeh hotimice, od straha ili stida zatajio? Jesi li ga po tom na prvoj ispovijedi ispovijedio? Koliko si se puta u tom stanju pričestio? Jesi li u tom stanju primio koji drugi sveti sakramenat? Jesi li koji smrtni grijeh od straha umanjio, ili pak okolnosti prešutio? Jesi li zadanu pokoru vazda točno vršio? Jesi li povratio tuđe dobro, kako ti je ispovjednik naložio? Jesi li nanesenu štetu, danu sablazan popravio, kako si mogao? Jesi li napustio griješnu prigodu, kako ti je

bilo u ispovijedi rečeno? Jesi li kod ispovjedaonice prisluškivao, što drugi ispovijedaju? Jesi li to, što si tad čuo, i drugima kazao? Jesi li se na svetu pričest vazda koliko si mogao, valjano pripravio? Jesi li poslije svete pričesti odmah otišao iz crkve — bez zahvale za svetu pričest? Kako si sproveo dan svete pričesti?

ISPITIVANJE PO GLAVNIM GRIJESIMA.

Je si li bio ohol i gizdav? Jesi li druge prezirao? Jesi li bio lakom? Jesi li bio nemilosrdan spram ubogih? Jesi li bio besraman? (Vidi 6. i 9. zapovijed Božju). Jesi li bio nenavidan i veselio se tuđemu zlu? Jesi li bio neumjeren u jelu i pilu? Jesi li bio srdit? Jesi li bio lijen u službi Božjoj? Moliš li se Bogu u jutro, u večer, prije i poslije jela, te na pozdravljenje anđeosko? Jesi li se stidio od ljudi moliti Boga?...

PROTIV TUĐIH GRIJEHA.

Jesi li sudjelovao u tuđim grijesima? Jesi li tuđe grijehe zapriječio? Jesi li šutio na tuđe grijehe, premda si ih morao dojaviti starijima?

Zatim se pitaj, koji grijeh najčešće počinjaš, da upoznaš svoj glavni grijeh.

*

Pošto si sve grijehe u pamrt skupio, iz dubine srca svoga skrušeno i ponizno reci:

Milosrđe, Gospodine, milosrđe! Smiluj mi se, Isuse, sine Davidov! Smiluj mi se, Isuse, sine Marijin! Ah, što učinih ja kukavni crv protiv tvome neizmjernom

Veličanstvu! Sagriješio sam i uvrijedio tebe, gospodara života i smrti, koji možeš ovo nevoljno tijelo svaki čas u prah obratiti, a dušu u pakao strmoglaviti. O Bože! Ne znam, čemu da se više čudim: da li svojoj prevelikoj zloći, ili tvojoj neizmjernoj dobroti i strpljivosti. Kad promislim, što i koliko sagriješih, dršćem i trnem, te ne smijem ni k nebu pogledati. Ali opet ne ću duhom da klonem, jer si ti po proroku rekao: ne ću smrti grješnika, nego da se obrati i živi.

Molim te dakle, milostivi Spasitelju, udijeli mi milost, da se pokorim i savršeno pokajem; daj da osjetim makar i najmanji dio one tvoje neizmjerne žalosti, kojom si se ražalostio na Maslinskoj gori, ulij mi u srce i samo jednu kap one tvoje tuge, koja ti se tada kano more po Srcu razlila.

Pokajanje.

O premilostivi Isuse, jedino spasenje moje! Vidim i priznajem svoje grijehe na preveliku žalost svoju, pa mi se ne da ino nego srdačno reći: smiluj mi se, Bože, po velikom milosrđu svojem, i po mnoštvu pomilovanja svojih satri zloću moju! O moj Bože! Ja se nevoljni griješnik od srca kajem, što sam te grijesima svojim nemilo uvrijedio. Ljubim te, Bože

moj, od sveg srca, jer si ti najveće dobro. Iz ove goruće ljubavi kajem se za sve svoje grijehe; i za to se jedino kajem, što sam njima uvrijedio tebe, Boga, Stvoritelja i Spasitelja svoga. Mrzim na grijeh kao na najveće zlo, te ga se za vazda odričem.

Odluka.

Odlučujem čvrsto, da te uz pomoć tvoju više nikad ne ću uvrijediti. Iz ljubavi prema tebi ja ću se uklanjati svakoj griješnoj progodi, čisto ću se ispovijediti, pa sam pripravan uz milost tvoju sve pretrpjeti, da, istu smrt podnijeti, prije nego li tebe, predobri Bože, ikojim grijehom svojevoljno uvrijediti.

Pomozi mi milostivo, da grijehe svoje iskreno i skrušeno ispovijedim, te oproštenje dobijem po neizmjernom milosrđu tvojem i po zaslugama muke i smrti Isusa Sina tvoga. Amen.

Molitva, prije nego li pođeš k ispovjedniku.

Ustat ću sada te ću poći k Ocu svomu nebeskomu, pa ću mu reći: Oče! sagriješih nebu i tebi; već nijesam vrijedan nazvati se sinom tvojim.

O Gospodine Isuse! Prosvijetli mi pamet zrakom milosti svoje, da spoznam sve grijehe svoje; gani volju moju, da se

savršeno pokajem. Podaj mi jakost, da iskreno i potpuno ispovijedim sve grijehe svoje.

Sveta Marijo, utočište griješnika! Budi mi na pomoći, obrati k meni one svoje milosrdne oči, preporuči me Sinu svomu i mene griješnika s njime izmiri.

Sveti Anđele, čuvaru moj, koji si svjedokom nebrojenih grijeha mojih, budi mi sada pomoćnikom.

Svi sveti, a osobito vi, sveti pokornici, pomozite mi nevoljnomu griješniku, da sada pravo i valjano ispovijedim sve svoje grijehe!

O Bože! Ja u te vjerujem, u te se ufam, tebe nada sve ljubim, i iz ove ljubavi od srca se kajem, što sam ikada uvrijedio neizmjernu dobrotu tvoju. Ah, ne ću više griješiti!

Ove molitve može si svaki vjernik i skratiti, osobito, ako se običaje često ispovijedati.)

U ispovijedaonici.

Klekni pred namjesnikom Božjim, prekriži se i reci:

Molim vas, oče duhovni, za sveti blagoslov, da mogu pravo i potpuno očitovati svoje grijehe.

Kad dobiješ blagoslov, nastavi:

Ja nevoljni griješnik, tužim se Bogu svemogućemu, blaženoj Djevici Mariji,

svim Svetima i vama, oče duhovni, na mjesto Boga, da sam od svoje zadnje ispovijedi, koju sam... ovršio, često i mnogo sagriješio.

(Tko običaje svaki tjedan ići k sv. ispovijedi, može mjesto gornjeg obrasca upotrebiti kraći ovako: Prekriživši se, reci :)

Ponizno i skrušeno ispovijedam svoje grijehe, koje sam počinio od prošle ispovijedi...

(na pr. u subotu, nedjelju, pred tjedan dana itd,)

Sada reci sve grijehe, koliko ih se sjećaš, iza kako si ispitao savjest.

Da ne bi štogod zaboravio, zamoli ispovjednika, neka te upita, tako te bude sv. ispovijed potpuna; a ti iskreno i jasno odgovori na pitanja njegova.

Sada dobro pazi na opomene ispovjednikove i upamti naloženu p o k o r u. Ako ti se pričini pokora p r e t e š k o m, a ti ponizno zamoli za d r u g u pokoru. Onda moli:

Za ove i sve ostale grijehe svega života svoga kajem se od svega srca, što sam uvrijedio Boga, najveće i najmilije dobro. Mrzim na sve svoje grijehe i tvrdo odlučujem, da ću se popraviti i da ne ću više griješiti. Molim Vas, oče duhovni, naložite mi spasonosnu pokoru, i odriješite me od grijeha.

N e i d i iz ispovijedaonice prije, nego ti ispovijednik običnim kršćanskim pozdravom ili drukčije pokaže, da možeš ići.

Poslije ispovijedi.

Blagoslivljaj, dušo moja, Gospodina i sve, što je u meni, neka blagoslivlja sveto ime njegovo. Blagoslivljaj, dušo moja, Gospodina i nemoj zaboraviti dobročinstva Njegovih. On je, koji se smiluje svim nepravdama tvojim, koji izbavlja od smrti život tvoj, koji te kruni i sa svih strana zakriljuje milosrđem i pomilovanjem svojim.

O premilostivi Bože, ja sam ona izgubljena ovca, ja sam onaj rasipni sin, koji otišavši daleko od tebe, predobroga Oca, slijedio sam opake želje svoje. Ali ti, predobri Bože, koji svu dobrotu time pokazuješ, što griješniku praštaš; nijesi po grijesima mojim učinio meni, nego pun milosrđa čekao si me strpljivo na pokoru i grijehe mi oprostio.

Neka ti je, Gospodine, po zaslugama tvojim i po zaslugama blažene Marije vazda Djevice i sviju svetih ova ispovijed moja ugodna i prijatna; a što je god meni pomanjkalo sada i prije u čistoći i cjelovitosti ispovijedi i u savršenstvu pokajanja: neka nadoknadi prevelika dobrota i milosrđe tvoje, po kojem mene od sviju grijeha potpuno i savršeno odriješena na nebu dostoj se imati.

Hvala ti, Bože, neizmjerna hvala na prevelikom milosrđu, što si mi ga danas ukazao. Stavi mi sveti strah svoj u srce,

da te nikad više ne uvrijedim. Uzdrži me do vijeka u milosti svojoj, a poslije smrti privedi me k sebi u rajsku slavu. Amen.

O predobri Isuse, koji i najmanju zadovoljštinu milostivo primaš; primi, molim te, ovu moju pokoru, i s njom zajedno sve, što ću god unaprijed dobra učiniti ili zla pretrpjeti. A da ti ova moja neznatna pokora bude ugodnija, ja je sjedinjujem s pregorkom mukom i smrću tvojom. Ovo je ono blago, što ti ga prikazujem za grijehe svoje moleći te poniznim srcem: da štogod mojoj pokori manjka, to iz toga blaga milostivo dopuniš i prikažeš Ocu nebeskome, s kojim živiš i kraljuješ Bog po sve vijeke vijekova. Amen.

O ljubezna majko Marijo, koja si bez ikojega grijeha živjela, isprosi mi milost, da se od sada, pošto su mi grijesi otpušteni, novih grijeha sve više i više čuvam i da ustrajem u bogoljubnom, kršćanskom življenju sve do smrti, te tako postignem vječno blaženstvo. Amen.

Molitve za svetu Pričest.

Kršćanine dragi! Istina, svaki put, kad god se moliš, valja ti se moliti sabranim duhom te poniznim i zahvalnim srcem; ali kad si tako srećan te smiješ u sv. Pričesti primiti dragoga Isusa, onda se moraš moliti sa što većom sabranošću duha, poniznošću, zahvalnošću i ljubavlju. Obavi zato slijedeće molitve tako, da ti se duša u sv. Pričesti nahrani za život vječni.

Pomisli: Tko dolazi k meni? Isus, Bog moj i Spasitelj moj. Komu dolazi? K meni, nevoljnome griješniku. Zašto dolazi? Jer me ljubi i hoće da me spasi.

Molitve prije svete Pričesti.

Molitva sv. Tome Akvinskoga.

Svemogući vječni Bože, evo pristupam k sakramentu jedinorođenoga Sina tvojega, Gospodina našega Isusa Krista. Pristupam kao bolestan k liječniku života, nečist k studencu milosrđa, slijep k suncu svijetlosti vječne, ubog i potrebit ka gospodaru neba i zemlje. Molim dakle obilatost neizmjerne darežljivosti tvoje, da se dostojiš izliječiti moju nemoć, oprati

nečistoću, prosvijetliti sljepotu, obogatiti uboštvo, zaodjeti golotu; da kruh anđeoski, kralja nad kraljevima i gospodara nad gospodarima primim s tolikim poštovanjem i poniznošću, s tolikom čistoćom i vjerom, s takovom odlukom i namjerom, kako je korisno za spasenje duše moje.

Dopusti mi, molim te, da primim ne samo sakramenat Gospodnjega tijela i krvi, nego i stvar i krepost sakramenta. O preblagi Bože, daj mi tijelo jedinorođenoga Sina tvojega. Gospodina našega Isusa Krista, koje je uzeo od Djevice Marije, tako primiti, da budem dostojan pridružiti se tijelu njegovu otajstvenom i među udove njegove pribrojiti se. O preljubljeni Oče, dopusti mi, da poljubljenoga Sina tvojega, kojega sada sakrivena na putovanju primiti kanim, otkrivena napokon lica uzmognem gledati na vijeke. Koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog po sve vijeke vijekova. Amen.

Djelo vjere, ufanja i ljubavi.

O, moj preljubezni Isuse, kolika si čudesa učinio, koliko li truda podnio, da se sa mnom sjediniš u ovom otajstvu! Od Boga si postao čovjekom, od gospodara slugom, i iz krila vjećnoga Oca sašao si u Djevičinu utrobu, s neba na zemlju, s prijestolja slave na drvo križa; a domala iz bogatih sjajnih dvorova nebeskih doći ćeš u siromašni stan mojih ubogih prsiju. O koli je neizmjerna ljubav tvoja!

O sakriveni Bože, kojega ne poznaje veći dio ljudi, ja vjerujem čvrsto, da si ti u tom otajstvu moj Gospodin i Spasitelj. Vjerujem, da je čudesnim načinom ovdje isto živo i slavno tijelo tvoje, koje je sad s desne Oca svemogućega. Ovdje je sada ona krv tvoja neprocjenjiva, koju si za me na križu prolio. Ovdje je tvoja presveta duša, u kojoj je sve blago kreposti i znanja Božjega. Ja ti se duboko klanjam, i za potvrdu ove istine spremam sam i život svoj žrtvovati.

Preslatki Isuse, sve ufanje svoje stavljam u sama tebe, u neizmjerno milosrđe tvoje i u zasluge neprocjenjive krvi tvoje. Ja se ufam, da ćeš ti došavši k meni sve potrebito za spasenje i najposlije život vječni meni darovati, jer si to obećao govoreći: Ja sam kruh živi, koji sam s neba sišao; tko uzblaguje od ovoga kruha, živjet će u vijeke.

Predobri Spasitelju! Kolika bijaše ono sila ljubavi, kada hoteći s ovoga svijeta poći, za uspomenu neizmjerne ljubavi svoje ostavio si nam tijelo i krv svoju za hranu; izlio si u presvetom sakramentu sve bogatstvo svoje tako, da premda si

svemoguć i prebogat, ipak niti si većega dara mogao niti znao niti imao dati nam, da bi nas na ljubav potaknuo. Ljubim te dakle, Bože srca moga; ljubim te od sveg srca svoga; ljubim te zaradi tebe samoga. O, ognju božanski, koji vazda goriš, sažeži sve, što je god u meni mrsko svetim očima tvojim; užezi me svega, da sada vaskolik gorim od ljubavi, pristupajući k ovomu božanskome stolu.

Djelo pokajanja.

Kako te ljubim, tako se i kajem od svega srca, što sam uvrijedio neizmjernu dobrotu tvoju. Oprosti mi, Isuse, za ovu ljubav svoju, koju mi ukazuješ u ovom presvetom sakramentu; oprosti, molim te, sve grijehe moje. Uzdam se, da sam očišćen svetom ispoviješću; ali sa svim tim znadem, da nijesam još čist zadosta, da tebe Jaganjca neoskvrnjenoga dostojno primim. I zato te preponizno molim, da ti sam, Spasitelju moj, u krvi svojoj opereš dušu moju.

Djelo poniznosti.

Veliki svemogući i strahoviti Bože, veličanstvo neizmjerno! Ja priznajem, da nijesam dostojan pred tobom stajati. O da bih se mogao pred tobom poniziti toliko, koliko si se ti za ljubav moju ponizio u ovom presvetom sakramentu

sakrivši presveto tijelo i krv svoju, čovječanstvo i božanstvo svoje pod najmanju mrvicu obličja krušnoga. Ni na koji način nijesam dostojan pristupiti k tebi. Ali budući mi zapovijedaš, a i sam znadem, da sam bez tebe ništa, bez tebe ništa ne mogu i izvan tebe nema spasenja ni života: zato ću pristupiti k tebi sa strahom i drhtom, primit ću te sa skrušenošću i poniznošću, jer ti ne odbacuješ srca skrušena i ponižena.

Djelo želje.

O, moj Isuse, moj preslatki Isuse, tko će mi dati krila da poletim k tebi? Tebe o kruše života, gladuje duša moja. Tebe, studenče vode žive i sviju milosti žeđa i želi srce moje. Dođi i nemoj krzmati, Isuse preslatki. Spremno je, Bože, srce moje; spremno je i otvoreno. Ah, udostoj se k meni doći i sa mnom po milosti svojoj ostati do svrhe života moga!

Rad sam te primiti s najvećom pobožnošću i žarkom ljubavlju, svom željom srca i gorljivošću, kako su te željeli pričešćujući se najveći Sveci i Svetice. I premda sam nedostojan imati sva ona čuvstva pobožnosti, koja su imale duše svete primajući te u svetoj pričesti; ipak ti prikazujem sav žar srca svoga; pače štogod može bogoljubna duša shvatiti i poželjeti, sve to uz najveće počitanje i

svesrdnu gorljivost tebi nuđam i prikazujem.

Dođi dakle, ljubavi srca mojega! Rani srce moje ranom ljubavi svoje, da se rastapa od pregoruće želje i ljubavi tvoje! Dođi i nahrani dušu moju!

Molitva Bl. Djevici Mariji i Svecima.

Ti, o Djevo i Majko prečista, dostoj se pridružiti se k meni, kad idem pred Sina Tvojega. Učini po zaslugama i molitvama svojim, da onaj, koji se u tebi dostojao postati dionik nemoći naše, udostoji se sada učiniti mene dionikom presvetoga tijela i krvi svoje.

O, vi svi nebeski duhovi, o Anđele Čuvaru moj i ostali zaštitnici moji, vas u pomoć zazivam ja ubog i siromah. Pripravite u meni dostojno mjesto svojemu Gospodinu i zaodjenite me svitom zasluga svojih, nakitite i uresite dušu moju krepostima svojim, da Božanskoga gosta, Spasitelja svoga uzmognem primiti sa svom mogućom čašću i čistoćom srca.

Kad se vadi presveti sakramenat, moli: „Općinsku ispovijed" (Ispovijedam se Bogu svemogućemu...), a kad se svećenik okrene k puku, reci s njime zajedno: „Smilovao nam se svemogući Bog, i oprostiv nam grijehe naše, uveo nas u život vječni. Amen."

† „Otpuštenje, odrešenje i oproštenje grijeha naših podijelio nam svemogući i milosrdni Gospodin. Amen."

Kad se svećenik sa svetom hostijom u ruci okrene k puku, moli s njime: „Evo Jaganjac Božji, evo koji odnima grijehe svijeta." Za tim reci tri puta: „Gospodine, nijesam dostojan, da uniđeš pod krov moj; nego reci samo riječ, i ozdravit će duša moja."

Primajući svetu hostiju reci u sebi:

„Tijelo Gospodina našega Isusa Krista neka čuva dušu moju za živ t vječni. Amen."

Molitve poslije svete Pričesti.

Vrijeme poslije sv. pričesti najdragocjenija je prigoda za velike milosti; jer molitve i bogoljubna djela, što se čine, dok je duša s Isusom najuže sjedinjena, mnogo su vrijednija, nego li u drugo vrijeme. Barem četvrt sata poslije sv. pričesti ostani u crkvi moleći se Bogu i hvali Ga.

Pomisli. Tko je došao k meni? Isus, Bog moj i Spasitelj moj. Komu je Isus došao? K meni, nevoljnome griješniku. Zašto je k meni došao? Jer me ljubi i hoće da me spasi.

Klanjam ti se, božanstveni kruše,
Bože i čovječe, živa hrano duše!

O Isuse, o premilostivi Isuse, o moj preljubezni Isuse! O koli neiskazana sreća mi je u dio pala! Kako sam ja kukavni griješnik zavrijedio toliku ljubav tvoju? O čudite se, nebo i zemlja; čudite se vi sveti Anđeli! Isus je u meni! O sretna mene, o blažena mene! Našao sam onoga, koga ljubi duša moja! Zdravo, Isuse, za kojim sam vrućim srcem uzdi-

sao! Zdravo, preslatki goste duše moje, Gospodine moj i Bože moj! Što da ti uzvratim za tu neiskazanu milost, kako da ti dostatno zahvalim, o Isuse?

O premila Majko i prečista Djevo Marijo; o vi svi Sveci i Svetice, o Anđeli nebeski, pomozite mi hvaliti i slaviti neizmjerno Veličanstvo, dobrotu beskrajnu. O vi sveti Serafini, pomozite mi ljubiti Isusa moga!

Dušo Kristova, posveti me.
Tijelo Kristovo, spasi me.
Krvi Kristova, napoj me.
Vodo iz prsi Kristovih, operi me.
Muko Kristova, okrijepi me.
O dobri Isuse, usliši me.
Među rane svoje sakrij me.
Ne dopusti, da se odijelim od tebe.
Od neprijatelja hudoga brani me.
Na čas smrti moje zovni me.
I zapovijedi mi, da dođem k tebi,
Da te sa Svetima tvojim hvalim.
U vijeke vijekova. Amen.

(300 dana oproštenja svaki put.)

Djelo vjere, ljubavi i poklona.

Vjerujem čvrsto, da ti sada prebivaš u meni i ja u tebi; jer si ti, vječna istino, rekao: Koji blaguje tijelo moje i pije krv moju, u meni ostaje i ja sam u njemu. O kolika je ovo ljubav! Tko bi na to

i pomisliti mogao ili to zaželjeti smio, da nam ti sam nisi to očitovao i rekao? Ti prebivaš u meni, nevoljnom griješniku; a ja u tebi, o neizmjerno veličanstvo, o dobroto beskrajna! Tko će me rastaviti od tebe i od ljubavi tvoje? Ah, ljubim te, preljubežljivi Isuse moj, svim srcem ljubim te i grlim. O neka okusi duša moja, kako si sladak, Gospodine, da od te sladosti i ljubavi tvoje preuzeta ništa izvan tebe ne ište, ništa ne ljubi, nego tebe i radi tebe.

Klanjam ti se preponizno, Spasitelju moj, koji na prijestolju srca moga sada prebivaš. Klanjam ti se svim krepostima svojim, i ovaj slabi i nedostojni poklon svoj združujem s poklonima sviju dvorana nebeskih. Blagosloven, koji si došao od neizrečene ljubavi i dobrote svoje! O da ti se od istoka do zapada klanjaju svi narodi, u tebe vjerujući i hvaleći ime tvoje!

Djelo zahvale.

Gospodine, Gospodine naš, šta je čovjek, da ga se spominješ, ili šta je sin čovječji, te ga pohađaš. O čudesne milosti, da si se udostojao ti, kralju neba i zemlje, danas svratiti se k meni i presvetim tijelom i krvlju svojom nahraniti siromašnu dušu moju. Što ću ti uzvratiti za toliku ljubav, koje nijesam vrstan zadosta ni procijeniti, a kamo li za nju dosta zahvaliti?

Hvalu ti dajem, zazivajući u pomoć sve Anđele i Svete, sve narode i svako stvorenje. Blagosivljajte Anđeli Gospodnji Gospodina; blagosivljajte nebesa Gospodina. Hvalite Gospodina svi, narodi, hvalite ga sva plemena; jer je potvrđeno na meni milosrđe njegovo. Blagosivljajte sva djela Gospodnja Gospodina; hvalite ga i uzvisujte ga do vijeka!

Ali budući da prema tolikome daru još nijesu ništa svekolike ove hvale, zato ih sjedinjujem s onom hvalom, koju si sam, o Isuse, uzdavao Ocu vječnome onda, kada si naredio ovaj presveti sakramenat; i s onom hvalom, koju je tebi uzdavala tvoja i moja preslatka Majka Marija.

Djelo prikazanja.

Gospodine moj, Bože svemogući, Oče Sina svoga Isusa Krista, šta ću ti prikazati, da zasvjedočim zahvalnost svoju, te bude dostojno veličanstva tvoga? Po milosti tvojoj imam evo dar tebi preugodan: Sina tvoga preljubljenoga, koji je sad postao jedno sa mnom i ja jedno s njime. Njega ti dakle prikazujem na slavu i čast i zahvalnost za sva dobročinstva.

A šta ću pak tebi uzvratiti za tebe samoga, predragi Spasitelju moj, nego da i ja sebe svega darujem i prikažem tebi,

koji si svega sebe darovao meni. Ovo je moja želja najveća, da odsele vas budem tvoj, da jedino tebi i na slavu tvoju živim. I za to, budući mi veliš: „Sinko podaj mi srce svoje", dostoj se, molim te, ovaj slabi darak od mene primiti. Evo ja ti poklanjam i posvećujem skrušeno i ponizno srce sa svim silama duše i ćutilima tijela svojega.

Primi ovaj darak ujedno sa zaslugama presvete Majke tvoje Marije, mojega Anđela čuvara i sviju Svetih. Primi ga ujedno s onom neprocjenjivom žrtvom, kojom si sebe samoga na križu za me Ocu vječnomu prikazao, da uz ovu tvoju žrtvu i ovaj darak moj bude ugodan božanskoj volji tvojoj. Amen.

Djelo prošnje.

Ah, preslatki moj Spasitelju, pošto si k meni došao, da me obogatiš milostima svojim; usliši poniznu i zaufanu molitvu moju. Ja ne ištem zemaljskih dovara, ni bogatstva, ni časti, ni svjetovnog užitka; nego te ponizno molim, daj mi, da se istinski i skrušeno pokajem za sve grijehe, kojima sam te uvrijedio. Prosvijetli mi pamet, da spoznam taštinu ovoga svijeta i neizmjernu vrijednost milosti tvoje. Srce čisto stvori u meni, Bože moj, i očuvaj me milostivo od svakoga grijeha, da se nikad s tobom ne rastavim,

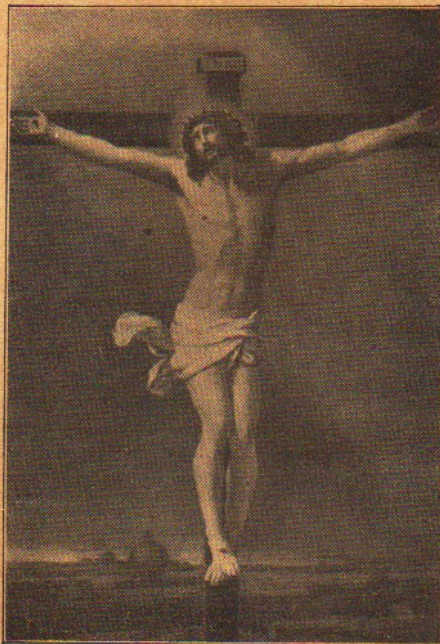
nego u tebe vjerujući i u tebe se ufajući da živem i umrem u svetoj ljubavi tvojoj.

Obrati, Gospodine, nevoljne griješnike, prosvijetli nevjernike i odmetnike. Budi u pomoć svima, koji se nahode u kojoj potrebi, u grijehu smrtnom, a osobito u smrtnoj bolesti. Budi u pomoć onima, koji se preporučiše molitvama mojim ili žele biti preporučeni; za koje sam dužan moliti, i ti hoćeš, da za njih molim. Sada Isuse moj, molim te još za sveti tvoj blagoslov. Blagoslovi mi tijelo i dušu. Blagoslovi mi molitve, misli, riječi i djela. Blagoslovi roditelje, rođake, dobročinitelje, prijatelje i neprijatelje moje. Blagoslovi sve bolesne i umiruće, te ne daj da itko od nas umre bez svetih sakramenata. Tvoj sveti blagoslov sišao vrhu nas i ostao vazda s nama. Amen.

Molitva Majci Božjoj.

Presveta Djevice i Majko Gospodina našega Isusa Krista, koja si bila dostojna onoga nositi u prečistoj djevičanskoj utrobi svojoj, koga sam ja nevrijedni griješnik sada primio u sv. pričesti; molim te za pregorku muku istoga Sina tvojega, preporuči mu, da kada ga nestane u svetoj hostiji, ne ostavi duše moje bez obilatoga blagoslova; moli ga, da mi milostivo oprosti sve, što sam, primajući ovaj sveti sakramenat, sagriješio. Amen.

Molitva pred Propelom.

Evo ja, dobri i preslatki Isuse, pred licem tvojim padam na koljena i s najvećim žarom srca molim te i zaklinjem, da bi utisnuo u moje srce živa čuvstva vjere, ufanja i ljubavi, te pravu pokoru za grijehe moje, i najčvršću volju, da ih popravim. To molim razmišljajući u sebi i promatrajući u duhu tvojih pet rana, i imajući pred očima ono, što je već u tvoja usta stavio prorok David o tebi, o dobri Isuse: „Probodoše ruke moje i noge moje; prebrojiše sve kosti moje.”

(Potpuno oproštenje poslije sv. pričesti, ako se ova molitva skušeno izmoli prd slikom Raspetog Isusa, te dodadu molitve na nakanu sv. Oca Pape, na pr. 5 Očenaša, 5 Zdravo Marija i Vjerovanje. Pio IX. 31. VII. 1858.)

Neke molitve s oproštenjiima.

1. (Znak sv. križa). U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.

(50* dana oproštenja; prekrstiš li se sv. vodom — 100 dana oproštenja*.)

2. Bože moj i sve moje!

(50 dana oproštenja.)

3. Vječni Bože! Prikazujem ti dragocjenu krv Isusovu u zadovoljštinu za grijehe svoje i za potrebe svete Crkve.

(200 dana oproštenja*.)

4. Isuse moj, milosrđe!

(300 dana oproštenja svaki put.*)

5. Isuse, Bože moj, ja te ljubim nada sve.

(50 dana oproštenja.*)

6. Preslatki Isuse, nemoj me osuditi, nego me spasi!

(50 dana oproštenja.*)

7. Hvaljen Isus!
U vijeke! Amen.

(100 dana oproštenja.*)

---

* Ova zvijezdica znači, da se to oproštenje dobiva svaki put, kad se god onako pomoliš ili uzdahneš.

8. Slatko Srce mog Isusa, daj da te ljubim sve to više!

(300 dana oproštenja*, jedan put u mjesecu potpuno oproštenje.)

9. Slatko Srce Isusovo, budi moja ljubav!

(300 dana oproštenja.)

10. Isuse, sine Davidov, smiluj mi se!

(100 dana oproštenja.)

11. Presveto Srce Isusovo, sve ufanje moje!

(300 dana oproštenja.)

12. Posvuda budi ljubljeno Presveto Srce Isusovo!

(100 dana oproštenja.)

13. Budi hvala, čast i slava Božanskomu Srcu Isusovu!

(25 dana oproštenja.)

14. Isuse, krotki i ponizni Srcem: učini srce moje po Srcu tvojem!

(300 dana oproštenja.)

15. Presveto Srce Isusovo, ja vjerujem, da me ljubiš.

(300 dana oproštenja.*)

16. Presveto Srce Isusovo, dođi kraljevstvo tvoje!

(300 dana oproštenja.*)

17. Presveto Srce Isusovo, ja se u te ufam.

(300 dana oproštenja.*)

18. Gospodine, očuvaj nam vjeru!

(100 dana oproštenja.*)

19. Božansko Srce Isusovo, obrati griješnike, spasi umiruće, izbavi duše iz čistilišta.

(300 dana oproštenja.*)

20. Klanjamo ti se, presveti Gospodine Isuse Kriste i blagosivljamo tebe, jer si ti svetim križem svojim otkupio svijet.

(100 dana oproštenja.*)

21. Preslatki Isuse, umnoži mi vjeru, ufanje i ljubav, te mi podaj srce skrušeno i ponizno.

(100 dana oproštenja.)

22. Bože moj, sjedini duhove u istini, a srca u ljubavi!

(300 dana oproštenja.)

23. Svet, svet, svet je Gospod Bog četa. Puna je zemlja slave tvoje. Slava Ocu, slava Sinu, slava Duhu Svetomu.

(100 dana oproštenja.)

24. Bože moj, svekolike svete mise, koje se danas na cijelom svijetu služe, ja ti prikazujem za griješnike, koji su u smrtnoj borbi, te će još danas umrijeti. Dragocjena krv Isusa, Spasitelja, neka nam ishodi pomilovanje!

(300 dana oproštenja.)

25. Zazovi — ustima ili barem srcem — pobožno presveta imena: Isusovo i Marijino, i dobit ćeš 300 dana oproštenja.

26. Dođi Duše sveti, napuni srca svojih vjernih, i oganj ljubavi svoje u njima užezi.

(300 dana oproštenja.*)

27. Buđi svaki čas hvaljen i slavljen presveti božanski sakramenat!

(100 dana oproštenja.)

28. Pred oltarskim sakramentom:

Isuse, Bože moj, ja ti se klanjam ovdje prisutnome u otajstvu ljubavi tvoje.

(100 dana oproštenja.)

Koji izmole na koljenima tu molitvicu, klanjajući se izloženome presvetome Otajstvu, dobivaju 300 dana oproštenja svaki put.

Koji vanjskim djelom počasti presveto Otajstvo idući mimo crkve ili kapele, gdje se čuva presveto Otajstvo, dobiva 200 dana oproštenja svaki put.

29. Djelo vjere, ufanja i ljubavi.

Bože, vjerujem u te, jer si nepogriješivo istinit.

Bože, ufam se u te, jer si bskrajno milosrdan.

Bože, ljubim te, jer si neizmjerno dobar.

(7 godina i 7 četrdesetnica oprostenja.*)

30. *R* Zdravo Marijo, prečista.

O Bez grijeha začeta.

(50 dana oproštenja.)

31. Isuse, Marijo, Josipe, blagoslovite nas sad i na smrtni čas!

(50 dana oproštenja.)

32. Naša Gospo od Presvetoga Srca, moli za nas!

(100 dana oproštenja.)

33. Marijo, ufanje naše — budi nam milostiva!

(300 dana oproštenja.)

34. Majko žalosna, Majko sviju kršćana: moli za nas!

(300 dana oproštenja.*)

35. Majko ljubezna, žalosna i milostiva: moli za nas!

(100 dana oproštenja.)

36. Marijo bez grijeha začeta, moli za nas, koji se tebi utičemo!

(100 dana oproštenja.)

37. Marijo, koja si došla na svijet bez grijeha: isprosi mi od Boga milost, da ja bez grijeha pođem s ovoga svijeta.

(300 dana oproštenja.)

38. Blagosloveno budi sveto i bezgrješno začeće Blažene Djevice Marije, Majke Božje!

(300 dana oproštenja.*)

39. Slatko Srce Marijino, budi spasenje moje!

(300 dana oproštenja.*)

40. Lurdska Gospo, moli za nas!

(300 dana oproštenja.*)

41. Sveti Josipe, izglede i zaštitniče štovatelja Presvetoga Srca Isusova, moli za nas!

(300 dana oproštenja.*)

42. Sveti Josipe, djevičanski poočime Isusov prečisti zaručniče Djevice Marije: danomice istoga Isusa, Sina Božjeg, moli za nas, da naoružani milošću njegovom

za života valjano se borimo, a na smrti od njega okrunjeni budemo.

(100 dana oproštenja.)

43. Isuse, Marijo i Josipe! Vama darujem srce i dušu svoju. Isuse, Marijo i Josipe! Budite mi u pomoći u smrtnoj borbi. Isuse, Marijo i Josipe! Dajte, da se u miru s vama odijeli duša moja. Amen.

(300 dana oproštenja, ako se izmole sva tri uzdaha; 100 dana oproštenja, ako se izmoli samo jedan uzdah.)

44. Anđele Božji, koji si čuvar moj, mene tebi preporučena od previsoke milosti Božanske prosvjetljuj, čuvaj, upravljaj i ravnaj.

(100 dana oproštenja.)

45. Gospodine moj i Bože moj!

(7 god. i 7 četrdesetnica oproštenja dobivaju, koji bogoljubno i ljubazno pogledaju na svetu hostiju kod podizanja u sv. misi; isto tako, kad se svečano izloži presveti sakramenat. Koji to čine svaki dan, dobiju potpuno oproštenje jedamput u tjednu — uz obične uvjete.)

Pjesme na čast sv. Josipu.

Pozdravljen.

Pozdravljen nam sto put sred blaženih
zbora,
Oj Josipe sveti; taj radostan dan,
Koj razgoni valove bijesnoga mora
I sretan otkriva nam blaženstva stan.

Pogledaj nas tužne s nebeskih visina
Oj Josipe sveti, usliši naš glas;
Gle k tebi nas puti riječ božanskoga
sina,
Da griješnim izmoliš svim milost i spas.

O, sveti čuvaru Stvoritelja Boga,
Oj velik i silan jest bijednika broj;
Od božanskoga koji si gojenca tvoga,
Stekoše ljubav na zagovor tvoj.

Sv. Josipu.

Mirno. O. Kamilo Kolb.

p Za-na-tli-jo ti-hi ko-o-ca Te svog po-šti-va-o Bog.
cresc
cresc. e allarg
molto riten
Ti zaručnik Dje-vin, Ti ljiljanov cvijet. f O, Josipe svet! O, Josipe svet!
f
ff

Dušmana nas tamnih saletio voj,
navijestio boj;
U grijesima hoće da utope svijet.
O Josipe svet!

Zauzmi se za nas milosrdan, jak,
da veliki mrak,
Razasja nam Isus i rana mu pet —
O Josipe svet!

Dopustiti nemoj da sledi nas hlad
i umori glad;
Na svetosti goru naš upravi let.
O Josipe svet!

Za posljednju borbu nek Isusov kruh
ojača nam duh,
I kako će biti pobijedit i mrijet.
O Josipe svet!

Sa Ocem i Duhom nek uz sav se glas
uzvisuje Spas.
Nek slavi ih srce i svaki nam kret.
O Josipe svet!

Pjesma o sv. Josipu.

Andante

1. Svetim hramom skla-dan o - ri,
2. Kad mi svr-hom ži - ća ov-dje.
3. Pomoć sva-kom do - stoj da - ti,

Pje-sme ro - mon k ne - bu go - ri,
Ča - sak skraj - ni jed - nom do - dje,
Koj će i - me tvo - je zva - ti,

Svud se di - že mol - be glas;
Kad će smrt - ni na - stat boj,
Jo - si - pe u - sli - ši ga!

Svud se di - že mol-be glas;
Kad će smrt - ni na - stat boj;
Jo - si - pe u - sli - ši ga!

Po-moć svo-ju ti ne kra - ti,
Tad sa Djevom, majkom či - stom,
Ka - da grješnik koj za - lu - ta

Kad će bie-dni srcem zva - ti:
U pre - teškom ča - su i - stom
Vo - di ga sa kri-vog pu - ta,

pp

Jo - si - pe u - sli - ši nas!
Jo - si - pe u - za me stoj!
Jo - si - pe o - bra - ti ga!

pp

f

Jo - si - pe u - sli - ši nas!
Jo - si - pe u - za me stoj!
Jo - si - pe o - bra - ti ga!

f

Sadržaj.

Sv. ROKO

...A ZA SV. ROK...

...lavni naš s... Roko, koji si imanje svoje siromasima razdijelio, i kao putnik u tugjoj zemlji živ... kužne ozdravljajuć pogiblju života; isprosi nam milost da se grijeha, kao najžešće kuge, ostavimo.

Brani nas od svake tjelesne nemoći, i utisni nam u srce ljubav Božju, da napokon prigjemo, u Božjoj milosti s ovoga svijeta, u slavu rajskoga uživanja. Amen.

℣ Moli za nas sv. Roko.

℟ Da se dostojni učinimo obećanja Isukrstovih.

POMOLIMO SE.

Bože, koji si blaženomu Roku, po Angjelu tvojem njemu tablicu nosećemu, obećao; da koji bude njega zazivao, ne će biti udaren od nijedne kužne bolesti: podaj, molimo; da koji njegovu uspomenu štujemo, po njegovim zaslugama i molitvami, od smrtonosne kuge tijela i duše budemo oslobogjeni. Po Isukrstu Gospodinu našemu. Amen.

Dopuštom crkovne oblasti.

N...kladom Zavoda Artigianelli — u Tre...

Blagoslov + + +

SVEMOGUĆEGA BOGA

Oca, Sina i Duha Svetoga
sišao na Vas i na Vašu kuću
i ostao uvijek. Amen.

....

....

U PRAVOJ KATOLIČKOJ OBITELJI:

1. SVAKE se nedjelje i blagdana ide na sv. Misu.
2. SVI se članovi češće ispovijedaju i pričešćuju.
3. ZAJEDNIČKI se moli u kući.
4. DJECA idu redovito na vjeronauk.
5. NITKO ne psuje niti proklinje.
6. NEMA pijanstva niti svađe.
7. NAJVEĆE su svetinje vjera, brak i djeca.
8. POŠTUJE se, cijeni i brani svećenik.
9. SLAVE se imendani, a ne rođendani.
10. NITKO se ne stidi svog kršćanskog uvjerenja.

Tisak: „Tipografija" Đakovo

MOLBENICA

Moćnoj Kraljici
Krunice presvetog Ružarija

Moli se javno i zajednički u crkvama u podne 8. svibnja i u prvu nedjelju listopada (na blagdan Kraljice Krunice presv. Ružarija).

U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.

I. Uzvišena kraljice pobjeda, / djevo, vladarice raja, / na čije moćno ime raduju se nebesa, / dršću od straha ponori pakleni; / slavna Kraljice presvetoga Ružarija, / mi svi, tvoja sretna djeca, / prostrti ovdje pred tvojim nogama, / u ovaj svečani dan tvojih novih pobjeda / nad neprijateljima

tvojim, / tvoga Sina i njegove Crkve, / suzama izlijevamo čuvstva svoga srca / i sinovskim pouzdanjem prikazujemo ti nevolje naše.

S onog prijestolja milosrđa, / na kojem sjediš kao kraljica, / pogledaj, Marijo, milostivo nas, / sve obitelji naše, / našu domovinu, / cijeli svijet, / čitavu Crkvu. / Gani se na tjeskobe, koje nas tište, / i na muke, što nam život ogorčuju. / Vidiš, Majko, / kolike nas opasnosti okružuju u duši i u tijelu, / kolike nas nevolje i nezgode progone.

O Majko, /pridrži desnicu pravde svojega rasrđenog Sina, / a svojom blagošću / svladaj srce grešnika. / Oni su ipak naša braća i tvoja djeca, / koji su cijena Isusove krvi / i probadanja mačem / tvoga prenježnoga srca. / Pokaži se danas svakome kakva jesi: / kraljica mira i oprosta.

Zdravo, Kraljice . . .

II. Istina je, da, istina je: / mi prvi, premda tvoja djeca, / svojim grijesima ponovno / u svojem srcu razapinjemo Isusa / i nanovo ranjavamo tvoje srce. / Priznajemo / dostojni smo najoštrijih bičeva. / Ali se spomeni, da si na vrhu Golgote / pokupila posljednju kap božanske krvi / i posljednju oporuku umirućeg Otkupitelja. / A oporuka Isusa Krista, / zapečaćena krvlju Boga-Čovjeka, / očitovala te je majkom našom / i velikim utočištem grešnika. /Ti si, dakle, naša majka, / naša zagovornica, / naše ufanje. / A mi raskajana srca / k tebi podižemo svoje ruke / moleći i vapijući: milosrđe!

Smiluj se, dobra Majko, / smiluj se nama, / dušama našim, / našim obiteljima, našoj rodbini, / našim prijateljima, / našoj pokojnoj braći, / a najviše našim neprijateljima / i tolikima koji se nazivlju kršćanima, / a ipak ranjavaju / preljubezno Srce tvoga Sina. /

Bilješka. Ovu Molbenicu je odobrio Sveti Zbor obreda, a papa Lav XIII udijelio oprost od 7 godina i 7 četrdesetica onima, koji je pokajana i pobožna srca izmole 8. svibnja i prve nedjelje u listopadu (Reskript 18. lipnja 1887). Ovaj oprost zauvijek je potvrdio papa Pio X i dopustio da ga se može namijeniti dušama u čistilištu. (Reskript S. O. Pija X 28. studenoga 1903).

Imprimi potest.

Dubrovnik, die 18. Augusti 1962.

Nrus: 109/62.

P. Angelicus Posinković, O. P.

L. S. Vicarius Provincialis

Ordinariatus Episcopalis
Dubrovnik-Ragusium

Ragusii die 20 Augusti 1962.

Nrus : 582/62.

Imprimatur

† PAULUS BUTORAC
Episcopus :

L. S.

Izdaje Provincijalat Dominikanaca
u Dubrovniku

Odgovorni urednik: O. Marijan Zubak,
Split, Hrvojeva 2.

Tiskara »Ivo Čubelić« — Dubrovnik

Smiluj se, ah, smiluj se, / molimo danas za narode, / koji idu putem propasti, / za svu Evropu, za čitav svijet, / da se pokajan povrati tvojem srcu. / Milosrđe za svakoga, o majko milosrđa!

Zdravo, Kraljice . . .

III. Koliko te stoji, o Marijo, da nas uslišiš? / Koliko te stoji, da nas spasiš? / Nije li Isus u tvoje ruke postavio / blago svojih milosti i svoga milosrđa? / Ti si okrunjena kraljica / i sjediš s desne svojega Sina, / ovjenčana neumrlom slavom / nad svim korovima anđeoskim. / Tvoja se vlast prostire / dokle sežu nebesa. / Tebi je podložna zemlja i svi stvorovi, / koji na njoj stanuju. / Tvoja se vlast do pakla proteže, / te nas iz

ruku sotone / ti sama otimlješ, o Marijo. / Ti si svemoćna po milosti, / ti nas, dakle, možeš spasiti / I ako rečeš, / da nam ne ćeš pomoći zato, / što smo nezahvalni sinovi i nedostojni tvoje obrane, / reci nam barem / komu drugom ćemo se uteći, / da budemo oslobođeni od tolikih bičeva. / O, ne! tvoje majčinsko srce ne će trpjeti, / da vidi nas, svoju djecu, izgubljene. / Sinčić, kojega imaš na svojim koljenima, / i otajstvena krunica, koju vidimo u tvojoj ruci, / ulijevaju nam nadu, / da ćeš nas uslišati. / Stoga puni pouzdanja bacamo se pred tvoje noge, / padamo kao slaba djeca u krilo najnježnije majke, / i baš danas, da, danas, / očekujemo od tebe željene milosti.

Zdravo, Kraljice . . .

Molimo u Marije blagoslov

Posljednju milost u tebe, Kraljice, sada prosimo, / koju ne možeš uskratiti u ovaj svečani dan. / Udijeli svima nama trajnu svoju ljubav / i na posebni način svoj majčinski blagoslov. / Ne, mi se ne ćemo danas udaljiti od tvojih nogu, / ne ćemo se odijeliti od tvojih koljena, / dok nas ne blagosloviš.

Blagoslovi, Marijo, u ovaj čas sv. oca papu, namjesnika Kristova. / Prijašnjim lovorima svoga Ružarija, / radi kojih si nazvana Kraljicom pobjeda, / dodaj još i ovaj, Majko: / isprosi pobjedu svetoj crkvi / i mir ljudskom društvu. / Blagoslovi našega biskupa, / sve svećenike, / a posebno sve one, / koji revnuju za čast tvoga svetog

Imena. / Blagoslovi napokon sve one, koji gaje i šire pobožnost tvojega svetoga Ružarija

O blagoslovljena Marijina Krunico, / slatki lanče, koji nas povezuješ s Bogom, / vezo ljubavi koja nas sjedinjuješ s anđelima, / tvrđavo spasa u paklenim napadajima, / sigurna luko u općem brodolomu, / knjigo života, / ne ćemo te nikada ostaviti. / Ti ćeš nam biti utjeha na času smrti, / tebi posljednji cjelov umirućeg života. / A posljednja riječ samrtnih usana / bit će slatko tvoje ime, / Kraljice Ružarija, / draga naša majko, / jedino utočište grešnika, / vrhovna utjeho žalosnih. / Budi posvuda blagoslovljena, / sada i uvijek, / na nebu i na zemlji. Amen.

Zdravo, Kraljice . . .

Sjeti se, o Spase mio, * Da si za [illegible] putnik bio, * Ne daj mi u paklu dio.
Ištući me tuđan hoda, * Spasenje mi k[illegible] žem poda: * Zar da bude to bez ploda?
Višnji Suče, pravdo stroga, * Sagrješen[illegible] prosti mnoga * Prije dana osvetnoga.
Uzdišem ko krivac hudi, * Grijeh mi stidom lice rudi, * Dršćuć prosim: ne osudi!
Mariju si opravdao, * Raj zločincu obećao * Pa i meni nadu dao.
Molitva mi nema moći, * Al ti blag si, ne daj poći * U plam vječni mojoj zloći.
K ovcama me svojim kreni, * Među jarad ne daj meni; * S desne strane mene djeni.
Kad potreseš grješnim svijetom, * Plamenu ga predaš kletom, * Zovni mene s vojskom svetom.
Molim u svoj sniženosti, * Srca puna skrušenosti: * Daj mi umrijet u milosti.
Avaj dana suza, straha, * Kada grješni stvor iz praha * Pođe k sudu posljednjemu!
Slatki Spase, prosti njemu, * Milo duše pogledaj, * Pokoj vječni njima daj! * Amen.

Vječni pokoj daruj svima

Pristup — Vječni pokoj daruj svima, * Bože, vjernim pokojnima, * Vječno svijetlo sjalo njima. * Bože Oče, smiluj im se, * Bože Kriste, smiluj im se, * Duše Sveti, smiluj im se.

Sekvencija — Divan Kralju strašne slave * Koji daješ spas badave, * Spasi mene blag od strave. * Znaš, za mene, dobri Spase, * Uzeo si tijelo na se, * Smiluj mi se u te čase.

Prikazanje — Čuj nam glase, Božji Sine, * Zovi mrtvi puk iz tmine, * U kraj prepun sve miline. * Na žrtvu nam, Bože, gledaj, * Pokojnima patit ne daj, * U nebo ih k sebi sjedaj.

Svet — Bože, smrti pobjedniče; * »Svet, svet« narod tvoj ti kliče, * Nebo te i zemlja diče.

Iza podizanja — Blagoslovljen vazda budi, * Živi Kruše, hrano ljudi, * Što je Božji narod žudi.

Jaganjče Božji — Janje, što nas paklu ote * Brišuć sa nas žig sramote, * Za puk mrtvi molimo te: * Ti, što milo praštaš svima, * Prosti vjernim pokojnima, * Pokoj vječni daruj njima.

Iza pričesti — Blagi Bože, daj u raju, * Svetih tvojih zavičaju, * Da im vječne zrake sjaju; * Uzmi drage pokojnike, * Kao svoje miljenike * Među rajske blaženike.

Svima podaj, da se kaju, * Prije no ćeš
…et taj cijeli * Na dan sudnji ognjem sa-
… * Što Sibila, David veli.

Umorne kad klonu vjeđe, * Kada duša k
…bi pođe, * Tad je primi i dopusti, * Da
… krilo tvoje dođe.

Smiluj nam se grješnicima, * Smiluj nam se, Oče dragi; * A svim vjernim pokojnima * Daj udijeli mir svoj blagi!

U dan onaj, u dan gnjeva

U dan onaj, u dan gnjeva * Ognjem svijet će sav da sijeva: * Sa Sibilom David pjeva.

Kolik strah će na sve pasti, * Kada Sudac s višnjom vlasti, * Dođe pretrest ljudske strasti!

S trublje čudan zvuk romoni, * U sva groblja budeć roni * I pred prijesto mrtve goni.

Smrt i narav zadivljene * Motre ljude oživljene * Na sud Božji sakupljene.

Otvara se knjiga jada, * Knjiga grješna ljudskog rada, što će vagnut biti sada.

Kada Sudac sudit stane, * Sve će tajne biti znane, * Sve grjehote pokarane.

Što ću jadan tada zborit? * Komu ću se zagovorit, * Gdje i dobre strah će morit?

Kralju strašne veličine, * Dajuć spas ko dar s visine * Spasi mene pun miline!

Tebe Boga hvalimo

Tebe Boga hvalimo, * Vjerno ispovijedamo. * Vječnog Oca slavimo, * Složnim glasom pjevamo: * Na nebesih anđeli * Štuju Te s arkanđeli.

Kerubini složno svi * Duboko se klanjaju, * Serafini smjerno Ti * Jednoglasno pjevaju: * Svet, svet, svet je Gospod Bog, * Kralj preslavni puka svog!

Svijet i nebo prepuno * Veličanstva tvojega; * Apostoli potpuno * Hvale Boga svojega; * Proroci gospodstvu tvom * Klanjaju se vječitom.

Mučenici hvale Te * S Crkvom Boga pravoga, * Neprestano slave Te, * Oca svoga dobroga * Sina, Duha Svetoga, * Trojstvo Boga jednoga.

Isus slavni kralj i Bog, * Rođeni od Djevice, * Sin od vijeka Oca svog, * Oprav naše krivice, * Silu pakla obori * I nam nebo otvori.

RESPONZORIUM

...o tražiš čudna djela:
...ort, zabluda, jadi pravi,
...rag odstupa, guba s tijela
...pada, bolni skaču zdravi;

Pogibelji već nestaje,
...bijede se tišaju,
... trpe, ded sada je
...dovancim da pričaju.
...se miri . . . i t. d.

Val se miri, lanac pada,
Uda zdrave, pa sve stvari
Nalaze se, traže sada
I primaju mladi, stari.

Slava Ocu i Sinu . . . i t. d.
Val se miri . . . i t. d.
R. Moli za nas sveti Antune!
O. Da postanemo vrijedni
Kristovih obećanja.

POMOLIMO SE!

... si, Gospodine, srce sv. Antuna po razm... janju vječnih ist... užgao revnovanjem za spas duš... daj, da se i mi promatrajuć... iste istine naučimo bri... za vlastiti spas. Po Kristu Gospodin... našem ...

Dopuštenjem nadbiskupskog duhovnog stola u Zagrebu od 26. juna 1931. br. 4861.

„BOG PLATI!"

DOM SV. TEREZIJE OD MALOG ISUSA

ZA ZAPUŠTENU DJECU

ZAGREB, Vrhovec 35

Sveti Antune, nalazitelju izgubljenih stvari,
Sveti Antune, uskrisitelju mrtvih,
Sveti Antune, prosvjetitelju slijepih,
Sveti Antune, liječniče bolesnih,
Sveti Antune, utješitelju nevoljnih,
Sveti Antune, od ljubavi Božje goreći,
Sveti Antune, divno se ponizujući,
Sveti Antune, tijelo si oštroj pokori podlažući,
Sveti Antune, za slavu Božju vazda revnujući,
Sveti Antune, proroče očitovanjem stvari budućih,
Sveti Antune, apostole propovijedanjem,
Sveti Antune, mučeniče željom,
Sveti Antune, djevče čistoćom,
Sveti Antune, čudotvorče po svem svijetu razglašeni,
Sveti Antune, navjestitelju vjere u raznim jezicima,

oli za nas!

aganče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, oprosti nam, Gospodine!
aganče Božji, koji odni...as grijehe svijeta - usliši nas, Gos...odine!
... Božji, koji odnimaš grijehe svijeta - smiluj nam se, Gospodine!

Kriste, čuj nas!
Kriste, usliši nas!
Gospodine, smiluj se!
Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se

R. Moli za nas, sv. Antune

O. Da postanemo vrijedni Kristovih obećanja.

LITANIJE O SV. ANTUNU PADOVANSKOM

Gospodine, smiluj se!
Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se!
Kriste, čuj nas!
Kriste, usliši nas!

Oče nebeski, Bože,
Sine, otkupitelju svijeta, Bože,
Duše Sveti, Bože,
Sveto Trojstvo, jedan Bože,
Smiluj nam se!

Sveta Marijo,
Sveta Bogorodice,
Sveta Djevo djevica,
Sveti Antune,
Sveti Antune, pravi nasljedniče svetog oca Franje,
Sveti Antune, ljiljane nevinosti,
Sveti Antune, ružico ljubavi,
Sveti Antune, uzore siromaštva,
Sveti Antune, primjere anđeoske vrline,
Sveti Antune, ogledalo svetosti,
Sveti Antune, diko reda serafinskoga,
Sveti Antune, zvijezdo Španjolske,
Sveti Antune, nova svjetlosti Italije,
Sveti Antune, sjajno sunce Padove,
Sveti Antune, preziratelju tašte slave,
Sveti Antune, ljubitelju mira,
Sveti Antune, neprijatelju zloće,
Sveti Antune, trubljo riječi Božje,
Sveti Antune, stupe svete Crkve.
Sveti Antune, strašilo paklenih hudoba,
Sveti Antune, vođo putnikâ,
Sveti Antune, ufanje brodećih,
Moli … nas!

Barjaci kreću Kraljevi
Otajstvo Križa blista se,
Na kojem Život umrije,
I smrću Život donese.

Kad koplje mu se okrutno,
Zabolo šiljkom u srce,
Sa vodom krv protekla je,
Od grijeha da nas očisti.

I ispuni se, što David
U svetoj pjesmi proreče,
Kad narodima dovikmu;
Zvlada Bog sa drveta.

O dično drvo, što no sjaš
U kraljevskome grimizu,
Dostojno megj svim bilo si,
Presveta uda ticati.

Na sretnim Tvojim granama
Ciena je svijeta visjela,
Tielu si vagom postalo,
I plien si paklu otelo.

Zdrav, Križu, nado jedina,
U dane muke Gospodnje,
Umnoži milost dobrima,
Krivicu digni s grješnika.

O Trojstvo, vrelo spasenja,
Neka Te hvali svaki duh!
Daj, da nam Križa pobjeda,
Pribavi vječno uzdarje.

SVETI ANTUNE,

[illegible]GOSLOVI NAŠE DRAGE DO[illegible]ROČ[illegible]

Barjaci kreću Kraljevi
Otajstvo Križa blista se,
Na kojem Život umrije,
I smrću Život donese.

Kad koplje mu se okrutno,
Zabolo šiljkom u srce,
Sa vodom krv protekla je,
Od grijeha da nas očisti.

I ispuni se, što David
U svetoj pjesmi proreče,
Kad narodima doviknu;
Zvlada Bog sa drveta.

O dično drvo, što no sjaš
U kraljevskome grimizu,
Dostojno megj svim bilo si,
Presveta udi ticati.

Na sretnim Tvojim granama
Ciena je svijeta visjela,
Tielu si vagom postalo,
I plien si paklu otelo.

Zdrav, Križu, nado jedina,
U dane muke Gospodnje,
Umnoži milost dobrima,
Krivicu digni s grješnika.

O Trojstvo, vrelo spasenja,
Neka Te hvali svaki duh!
Daj, da nam Križa pobjeda,
Pribavi vječno uzdarje.